

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

1. ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ತಾಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಪರ್ವತ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ- ಗುಜರಾತ್‌ಗಳ ಗಡಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಪತಿ ನದಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಒಟ್ಟು 1600 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಉದ್ದದ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿ ಐದು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟುಶ್ರೇಣಿಯ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, 60 ಸಾವಿರ ಚದರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವ ನದಿಗಳು ದೇಶದ ಶೇಕಡ 40ರಷ್ಟು ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ತಳಿಯ ಗಿಡಮರಗಳಿವೆ. 139 ಬಗೆಯ ಸಸ್ತನಿಗಳು, 508 ವಿಧದ ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲ, 179 ಪ್ರಕಾರದ ದ್ವಿಚರಿಗಳ ಬೆಲೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ 326 ತಳಿಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿವೆ. ಬಂಗಾಳಕೊಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ, ಗೋದಾವರಿ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಕಾವೇರಿ, ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಮಾಂಡವಿ, ಜವಾರಿ, ಶರಾವತಿ, ನೇತ್ರಾವತಿದಂಥ ನದಿಗಳ ಉಗಮಸ್ಥಾನ. ಹಲವು ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳ ನೆಲೆ. ಆಕರ್ಷಕ ಜಲಪಾತಗಳ ಖಣಿ.

ದಟ್ಟ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುರ್ಗಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಗಮನದ ನಂತರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಡು ಕಡಿದು ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶ ಬದಲಾಯಿತು. ಇಂಥ ಭವ್ಯ, ರಮ್ಯ ಸುಂದರ ತಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಹಲವು ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿದೆ. ಜನ ಚಳವಳಿಯನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಿಸಾರ್ ಅಹ್ಮದ್ ಅವರ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ದಟ್ಟದ ಬೆಟ್ಟದ ಮರಗಳನುಳಿಸಲು ನಡೆಸಿದವಾ...ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ತುಂಬಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೂ ಇದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ 13 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, 2 ಕಾಯಿಲ್ಟಿ ಜೀವಗೋಲ, ರಕ್ಷಿತಾರಣ್ಯ, ವನ್ಯಜೀವಿ ಧಾಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 2012ರ ಜುಲೈ ಒಂದರಂದು ಯುನೆಸ್ಕೋ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟವನ್ನು ವಿಶ್ವ ಪರಂಪರೆಯ ತಾಣವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಇಂಥ ಮಹತ್ವದ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಇಂದು ಅಪಾಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ರಕ್ಷಣೆ ದೇಶದ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು.

ಅಪಾಯ ಏಕೆ?

ರಾಜ್ಯದ 258 ಕಿರು ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳ ಪೈಕಿ 61 ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಒಡಲಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ನದಿಗಳಿಗೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿದೆ. ಇದು ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ನಾಶ ಹಾಗೂ ಮನುಕುಲದ ನಾಶಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗಲಿದೆ. ಅಪರೂಪದ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಭೇದ, ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲ, ಜಲಚರ, ಸಸ್ಯರಾಶಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಹಿರಿಯ ಸಂಶೋಧಕ ಡಾ.ಎನ್.ಎ.ಮಧುಸ್ಥ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಪರಿಸರಕ್ಕೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಲಿದ್ದು, ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯಂತ್ರಗಳ ಸದ್ದು, ನೂರಾರು ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಬಲಿ ಪಡೆಯಲಿದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಭಾರತಕ್ಕೆ ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ವರದಾನ. ಅದು ವಿಶ್ವದ ಆಸ್ತಿ. ಈ ಪರಿಸರ ಕಾಪಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಾಗಿದ್ದು, ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತ ಎರಡು ತಜ್ಞ ವರದಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿವೆ. ಒಂದು ಕೆಲ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಪರಿಸರ ತಜ್ಞ ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ವರದಿ; ಇನ್ನೊಂದು ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ವರದಿ. ಈ ವರದಿಗಳ ಸುತ್ತವೇ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತ ಯೋಜನೆಗಳ ಚರ್ಚೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ. ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ವರದಿಯನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸೂಕ್ತ ಆದೇಶ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮನವಿ ಕೇಂದ್ರ ಹಸಿರು ಪಂಚಾಯ್ತಿಯ ಮುಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ವರದಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದು ಸರ್ಕಾರವೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ವರದಿ. ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಪರಿಸರವಾದಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದು, ಇದರ ಜತೆಗೆ ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಪರಿಸರವಾದಿಗಳ ವಾದ.

ಕೇರಳದ ವಯನಾಡ್ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಾವಳಿ ವಿರುದ್ಧ ಆಂದೋಲನ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ವರದಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಗುಮಾನಿಯೇ ವಿವಾದದ ಮೂಲ. ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ಸಣ್ಣ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ ಸಾಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವಿವಾದ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವ ಮುನ್ನ ಸರ್ಕಾರ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ.

ಕೇಂದ್ರ ಪರಿಸರ ಸಚಿವೆಯಾಗಿದ್ದ ಜಯಂತಿ ನಟರಾಜನ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ನಿಯಮಗಳು ಅಂತಿಮವಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆಸಕ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಸಚಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ವಿವಾದ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಶೇಕಡ 37ರಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಬೃಹತ್ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ಈ ವರದಿಯ ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜನಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. 99 ಸಾವಿರ ಚದರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ತಕ್ಷಣಾ ಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ವರದಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕಡೆಯೇ ಸಮಿತಿ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿತ್ತು. ಇಲ್ಲೂ ಜನ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ವರದಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇಡೀ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾಧವ ಗಾಡ್ಗೀಸ್ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ಟೀಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಒಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶದ ಶೇ. 37 ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಕ, ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಹಕ್ಕುಗಳ ದಮನ ಹಾಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದಮನಿಸಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ರಚನೆಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ- ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಗಾಡ್ಗೀಸ್ ವರದಿ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಇಂಥ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ತರ್ಜುಮೆಗೊಳಿಸಿ, ಹಂಚಿರುವುದೇ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ.

ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನ ಮತ್ತು ರೈತರನ್ನು ಗಾಡ್ಗೀಸ್ ವರದಿ ವಿರುದ್ಧ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದವರು ಯಾರು, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಲಾಭಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಣಿಯಿತೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿದೆ.

ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪುರಾತನ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಖಜಾನೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 15 ಕೋಟಿ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೆನ್ನಲಾದ ಈ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಎಲ್ಲರ ಹೊಣೆ.

ಹೊಸ ರೈಲ್ವೆ ಮಾರ್ಗ, ಹೆದ್ದಾರಿ, ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪದ ನೀಡಬಾರದು ಎಂದು ಗಾಡ್ಗೀಸ್ ಸಮಿತಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ವರದಿ ಗಣಿನಿಷೇಧವನ್ನು ಶೇಕಡ 50ಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಗುಂಡ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೇರಳದ ಅತ್ತಿರಹಳ್ಳಿ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿದೆ. ಗಾಡ್ಗೀಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂವಾದವನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸಂಚು ರೂಪಿಸಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಾಧವ ಗಾಡ್ಗೀಸ್ ಅವರ ಆರೋಪ. ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದವರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಡೆದೇ ವರದಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಉಪಗ್ರಹ ಬಿಂಬ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಸಿ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಜನವಸತಿ, ಕೃಷಿ ಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳು ಶೇ. 58.44 ಭಾಗದಲ್ಲಿವೆ. ಉಳಿದ 41.56 ಭಾಗದ ಶೇಕಡ 90 ಭಾಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ನಿಷಿದ್ಧ; ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಥಾವರ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ರಸಗೊಬ್ಬರ, ತೈಲಾಗಾರ, ಚರ್ಮೋದ್ಯಮ, ತಾಮ್ರದ ಕುಲುಮೆ ಆರಂಭಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಘಟಕ ಆರಂಭಿಸಬಹುದು ಎಂದು ವರದಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಬಂಡವಾಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ನಿರ್ಮಿತ ಖಜಾನೆ ಬರಿದಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಗಾಡ್ಗೀಸ್ ವರದಿಯ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಾರಕ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಬೇಳೆ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಹುನ್ನಾರವೂ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅಪೂರ್ವ ತಾಣ ರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯಿಕ ಚಳವಳಿ ಅನಿವಾರ್ಯ.

2. ಕಾವೇರಿ ವಿವಾದ: ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಂಪರೆ ಅಣಡಿತ್ತಜಿ

ಕಾವೇರಿ ಕಗ್ಗಂಟು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ವಿವಾದ. ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ನಡುವೆ ವೈಷಮ್ಯದ ಕಾವು ಏರಿಸುವ ಈ ವಿವಾದ ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ರಾಜಕೀಯ ಅಸ್ತ. ವಿವಾದ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದರಷ್ಟೇ ಲಾಭ ಎನ್ನುವುದು ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಅಭಿಮತ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಜೀವನದಿ. ತಲಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಪುದುಚೇರಿ ಭೂಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬಂಗಾಳಕೊಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ನದಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 380 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ 375 ಕಿ.ಮೀ. ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ನದಿನೀರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೊಡುಗೆ 425 ಟಿಎಂಸಿ ಆದರೆ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೊಡುಗೆ 201 ಟಿಎಂಸಿ. ನದಿನೀರಿನ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಾದ ಚೋಳ- ಪಾಂಡ್ಯರ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಇತ್ತು. 1881ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ರಾಜಮನೆತನಕ್ಕೆ ಬಂದ ದಿನದಿಂದ ಕಾವೇರಿ ವಿವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ಹರಿವಿಗೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡುವ ಯಾವುದೇ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಅಂದಿನ ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ವಾದ. ಮರುವರ್ಷ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದ ನಡೆದು, ಯಾವುದೇ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಮದ್ರಾಸಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತು. ಈ ಪರಂಪರೆ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

ಎರಡೂ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಒಪ್ಪಂದ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮೆಟ್ಟೂರು ಅಣೆಕಟ್ಟು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿತು. ಇದರಿಂದ ವಿವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತೆ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿತು. ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಸರ್ ಎಂ.ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ 124 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು. 40 ಟಿಎಂಸಿ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟು 1.5 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. 1924ರಲ್ಲಿ ಆದ 50 ವರ್ಷಗಳ ಒಪ್ಪಂದದ ಅವಧಿ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಈ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ತಾನು ಬದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಕಾವೇರಿ 28 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 6.8 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ನೀರು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ವಿರುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಆತಂಕಗೊಂಡ ತಮಿಳುನಾಡು ಕೇಂದ್ರದ ಮೊರೆ ಹೋಯಿತು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ಪರಿಹಾರ ಕಾಣದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಸೂಚನೆಯಂತೆ 1990ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಜಲನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಈ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ 1991ರ ಜೂನ್ 25ರಂದು ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶ ನೀಡಿತು. 1980ರಿಂದ 90ರವರೆಗೆ ಮೆಟ್ಟುರು ಜಲಾಶಯಕ್ಕೆ ಹರಿದ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಧಾರದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ 205 ಟೀಎಂಸಿ ನೀರನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಜತೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನನ್ನು 11.2 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ವಿಧಿಸಿತು.

ಇಂಥ ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ನಿರ್ಧಾರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರನ್ನು ರೋಚಿಗೊಳಿಸಿತು. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ತಮಿಳರು ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಉಭಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಚಾರ ಸ್ಥಬ್ಧವಾಯಿತು. ನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಧಾನಮಂಡಲ ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಒಮ್ಮತದ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಬಂಗಾರಪ್ಪ ನೇತೃತ್ವದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದರೂ ಒತ್ತಡ ತಂದು "ಕಾವೇರಿ ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶದ ನೀರಾವರಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ" ಹೊರತರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಈ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬದ್ಧತೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತು. ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಇದನ್ನು ಅಸಿಂಧು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಆದೇಶ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ 1998ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು. ನಂತರ 2007ರ ಫೆಬ್ರವರಿ 5ರಂದು ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ಅಂತಿಮ ಆದೇಶ ನೀಡಿ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ 192 ಟೀಎಂಸಿ ನೀರು ಬಿಡುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿತು. ಈ ಆದೇಶ ವಿರುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ರಜಾಕಾಲದ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಕೇರಳ ಹಾಗೂ ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಇಂಥದ್ದೇ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ವಿಚಾರಣೆ ಇನ್ನಷ್ಟೇ ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಕಾವೇರಿ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ 465 ಟೀಎಂಸಿ ನೀರಿನ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ಕೇವಲ 270 ಟೀಎಂಸಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಕ್ಷೇಪ. ಇದಾಗ ಬಳಿಕ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಶಿವನಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ಮೇಕೆದಾಟು ಯೋಜನೆ ತಡೆಯುವಂತೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಹೊಸ ಚೆಕ್‌ಡ್ಯಾಂ ನಿರ್ಮಾಣ, ಹೂಳು ತೆಗೆಯುವ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನೂ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿದೆ. 2012ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ 2007ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ರೈತರು ನೀರಾವರಿ ಲಭ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕರ್ನಾಟಕದ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ನಿಲುವಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಜಲ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಜಲಮೂಲಗಳಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮೊಂಡುವಾದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಭೀಕರ ಜಲಕ್ಷಾಮದಿಂದ ತತ್ತರಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ನೀರು ಬಿಡುವಂತೆ ಮನಮೋಹನ ಸಿಂಗ್ ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತೆ 2012ರಲ್ಲಿ ಚಳವಳಿ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆಯಿತು. ಕಾವೇರಿ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಮಿತಿ ಕೂಡಾ ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ನಿರ್ಧಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನೀರು ಬಿಡಲು ಆದೇಶ ನೀಡಿತು. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾದಂತೆ ಇಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದೇ 1892ರ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ನಿಲುವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಬಿನಿ, ಹೇಮಾವತಿ, ಹಾರಂಗಿ, ಸುವರ್ಣಾವತಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ತಮಿಳುನಾಡು ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತ್ತು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಾದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವಂತೆ ನೀರು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವೆಂದರೆ 1972ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳ ನದಿನೀರಿನ ಬಳಕೆ ತಿಳಿಯಲು ಸತ್ಯಶೋಧನಾ ಸಮಿತಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡು ತನ್ನ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು 14.4 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಿಂದ 25.8 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣ ಕೇವಲ 8.8 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಂತೆ ನಾವು ಕೂಡಾ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೇ ಇಂದು ನಮಗೆ ಕಂಟಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ನೀರು ದೊರಕದಂತೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ ತಮಿಳುನಾಡು ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ 10 ಟೀಎಂಸಿ ನೀರು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದೂ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆ ಕೇವಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೊಣೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಲುವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವುದು ಕೇವಲ ಎರಡು ಟೀಎಂಸಿ ನೀರು. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ರಾಮನಗರಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಪೂರೈಸಲು 60 ಟೀಎಂಸಿ ನೀರು ಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ತಜ್ಞವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ 395 ಟೀಎಂಸಿ ನೀರು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ 458 ಟೀಎಂಸಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಉದಾರತೆ ಮೆರೆದಿದೆ!

ನಮ್ಮ ಈ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಕೇವಲ ತಮಿಳುನಾಡನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಇದುವರೆಗೂ ಕಾವೇರಿ ನೀರನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದ್ದು, ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದುದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಘೋರ ಅಪರಾಧ. ನದಿನೀರಿನ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ನೀರಾವರಿ ಸಚಿವ ವೈ.ಕೆ.ರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜ. ಅವರು 1983ರಲ್ಲಿ ವಿಧಾನಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ವಿವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಮಗ್ರ ಭಾಷಣವನ್ನೇ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರೂ, ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯಯುತ ಪಾಲು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಕೀಲರು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಬಲಿಗೊಟ್ಟರು ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

3. ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆ ವರದಾನವೇ?

ಬಣ್ಣದ ಭರವಸೆಗಳ ಆಶಾಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ನಿಸ್ಸೀಮರು. ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಕಾರ್ಯಸಾಧುವಲ್ಲದ, ಪ್ರಕೃತಿ ವಿರೋಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ತೋರಿಸಿ, ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ವಂಚಿಸುವ ಹುನ್ನಾರ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ರಾಜಕೀಯ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕೂಸು ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆ. ನೇತ್ರಾವತಿ ತಿರುವು ಯೋಜನೆ ಎಂಬ ಅಸಂಬದ್ಧ ಯೋಜನೆಗೆ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನಾಕೂಸು ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮೂಲದ ರಾಜಕಾರಣಿ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿರುವುದಕ್ಕೂ, ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಶಾಶ್ವತಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನತೆಗೆ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ ತೋರಿಸಿ, ಮತ ಕೀಳುವ ಹುನ್ನಾರ ಎನ್ನದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ, ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ನೈಜ ಬಂಡವಾಳ ಬಹಿರಂಗವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಪವಿತ್ರ ಮೈತ್ರಿಯ ಅನೈತಿಕ ಕೂಸು ಇಂಥ ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು. ಕೃಷ್ಣಾ, ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಕಾವೇರಿ, ಕಬಿನಿ ಹೀಗೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಮೇಲಿನ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವ, ಬಹಳಷ್ಟು ವೆಚ್ಚದಾಯಕ, ಸಾವಿರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳ ಜಮೀನು- ಅನ್ನ ಕಸಿಯುವ ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಮಳೆನೀರು ಕೊಯ್ಲು, ತಡೆ ಅಣೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ಜಲಾನಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಂಥ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜೀವನಾಧಾರವಾದ ಆಲಮಟ್ಟಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮೂಲಯೋಜನೆ 1963ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಇದರ ಅಂದಾಜು ವೆಚ್ಚ ಆಗ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಆದರೆ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡದ್ದು 2004ರಲ್ಲಿ. ತಗುಲಿದ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರಣ. ಇಂಥ ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಜನೆ ನಮಗೆ ಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ರಾಜ್ಯದ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆಯ ಅಂದಾಜು ವೆಚ್ಚ 12 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಅಂದರೆ ಕಾಮಗಾರಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಗೆ ಅದು ಎಷ್ಟಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದ್ದು.

ಮೂಲ ಯೋಜನೆ

ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಯ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿ ಜಿ.ಎಸ್.ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಅವರ "ಟೋಪೋಗ್ರಾಫಿಕ್ ಯೋಜನೆ"ಯೇ ನೇತ್ರಾವತಿ ತಿರುವು ಯೋಜನೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ವೃಥಾವಾಗಿ ಹರಿದು ಸಮುದ್ರ ಸೇರುವ 270 ಟಿಎಂಸಿ ನೀರನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹರಿಸುವುದು ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಸನ, ತುಮಕೂರು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಕೋಲಾರ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಂಬತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅಂದಿನ ಸಂಸದರಾಗಿದ್ದ ಜಿ.ಎಸ್.ಬಸವರಾಜು ಇದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಎಸ್.ಎಂ.ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತಂದು ಯೋಜನೆ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಹಣ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈ ಅವಾಸ್ತವ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಪಸ್ವರ ವ್ಯಕ್ತವಾದಾಗ, ರೂಪುಗೊಂಡದ್ದೇ ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆ.

ನೇತ್ರಾವತಿಯ ಉಪನದಿಯಾದ ಎತ್ತಿನಹೊಳೆಗೆ ಶಿರಾಡಿ ಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಣೆಕಟ್ಟು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಸುಮಾರು 8 ಟಿಎಂಸಿ ನೀರನ್ನು ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹರಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಯೋಜನೆಯ ತಿರುಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಜನವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯಿಂದ ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇಲಾಖೆ ಯೋಜನೆಯ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿ ವರದಿ ನೀಡುವ ಮುನ್ನವೇ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿದೆ.

1973ರಲ್ಲಿ ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಯೋಜನೆಯ ಏಳು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಹಂತವೇ ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆ. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ, ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪೂರಕ ಹಣವನ್ನು ಸದಾನಂದ ಗೌಡ ಮತ್ತು ಶೆಟ್ಟರ್ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡಿದವು. ಇದೀಗ ಇಂಥ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಾಗಿದೆ.

ಕಿರು ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಎತ್ತಿನಹೊಳೆಯಿಂದ 24 ಟಿಎಂಸಿ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, 850 ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಪಂಪ್‌ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ 233 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದ ತುಮಕೂರಿಗೆ ಕಾಲುವೆ ಮೂಲಕ ಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರಾಯನದುರ್ಗ ಬಳಿ 10 ಟಿಎಂಸಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನೀರು ಪಂಪ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ 60 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದ ಕೋಲಾರ, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 337 ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದ ನೀರನ್ನು ಪಂಪ್ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಬೇಕು ಎಂಬ ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಇನ್ನೇನು ನೀರು ಹರಿದೇಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂಬ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಾಸ್ತವ ಏನು?

ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವೇ ಬೇರೆ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರ ಜೇಬು ತುಂಬಿಸಬಲ್ಲದೇ ವಿನಃ ಜನರ ದಾಹ ಇಂಗಿಸದು ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರಿದಾಗಿರುವ 4879 ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ತುಂಬಿಸಲು ಕನಿಷ್ಠ 84.93 ಟಿಎಂಸಿ ನೀರು ಬೇಕು. ಎತ್ತಿನಹೊಳೆಯಿಂದ 24 ಟಿಎಂಸಿ ಹರಿದರೂ ಉಳಿದ ನೀರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 1106 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದು ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮವೂ ಘೋರ. ನೀರು ಸಾಗಿ ಬರುವ ಹಾದಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ನಿತ್ಯ ಹರಿದ್ವರ್ಣದ ಕಾಡು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾಮಗಾರಿ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಹಸಿರು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಎಂದು ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದು ದ್ವಂದ್ವನೀತಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ.

ನೀರಿಗಾಗಿ ಶಾಶ್ವತ ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರ ಮತ್ತು ಕರಾವಳಿ ಜನರ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿರುವುದೇ ಇದುವರೆಗಿನ ಸಾಧನೆ. ಯೋಜನೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಜನಾಂದೋಲನ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಯೋಜನೆಯ ಸಂಭಾವ್ಯ ಫಲಾನುಭವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಮ್ಮತ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದ ಅರಿವು ಇರುವ ಹಲವು ಮಂದಿ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ತಜ್ಞರು ಯೋಜನೆ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗ

ಇಂಥ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲು ದಶಕಗಳೇ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕ್ರೋಢೀಕರಣ ಕೂಡಾ ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಹರಿವಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನದಿ ಅಥವಾ ತೊರೆ ಹರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಜ್ಞರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಲಾಭದ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಅವಾಸ್ತವಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಈ ನಾಲ್ಕು ಫಲಾನುಭವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಯೋಜನೆ ಖಂಡಿತಾ ವರದಾನವಾಗದು; ಎಲ್ಲರ ಪಾಲಿಗೆ ಶಾಪ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ಮಳೆನೀರು ಕೊಯ್ಲಿನಂಥ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಗತ್ಯ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಮಳೆನೀರು ಕೊಯ್ಲು ಯೋಜನೆ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಎತ್ತಿನಹೊಳೆಯಿಂದ ಪಡೆಯುವ ನೀರಿನ ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ನೀರು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸುರತ್ಕಲ್ ಎನ್‌ಎಚ್‌ಸಿ ನೀರಾವರಿ ತಜ್ಞ ಎಸ್.ಜಿ.ಮಯ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜನರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಜಲಾಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದು. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ರಾಜಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಹಸಿರುಗೊಳಿಸಿದ ಯಶಸ್ವಿ ಮಾದರಿಗಳು ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಏಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆ.

4. ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ: ಸಾಧಕ- ಬಾಧಕಗಳು (Uploaded in App – 14-05-2015)

ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಸಾಧಕವೋ- ಬಾಧಕವೋ; ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವೇಗ ತುಂಬಲು ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳವೇ ಇಂಧನ. ಕಳೆದ ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ಚೀನಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಕ್ಷೆ ಮೇಲೇರಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಇಂಥ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು, ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಪ್ರವಾಹೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ. ಭಾರತವೂ ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಸೂಪರ್ ಪವರ್ ಆಗುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಮಾರಕವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀಕರಣದಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಿಗೆ ದೇಶದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತದ ನಡುವೆಯೂ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ಥಿರ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ವಿಶ್ವಾಸ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಷೇರುಪೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಚೇತರಿಕೆ ಹಾಗೂ ನೇರ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಇದ್ದ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸಡಿಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಿದೆ. ಮೊದಿಯವರ 'ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಘೋಷಣೆ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿದೆ. ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯರು ತವರುದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೊಬಲ್ ಪುರಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೆನ್ ಕೂಡಾ ಭಾರತೀಯ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ರಕ್ಷಣೆ, ರೈಲ್ವೆ, ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರಾಟ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ವಿಮಾಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆ ಗರಿಷ್ಠಮಿತಿಯನ್ನು ಶೇಕಡ 26ರಿಂದ 49ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿರುವುದು ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 200 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ನಾವು ಎರಡು ವರ್ಗವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ನೇರ ಹೂಡಿಕೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಪರೋಕ್ಷ ಹೂಡಿಕೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಲಾಭದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಷೇರು ಖರೀದಿಸುವುದು ಪರೋಕ್ಷ ಹೂಡಿಕೆ. ಆದರೆ ನೇರವಾಗಿ ದೇಶದ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ತೊಡಗಿಸುವುದು ವಿದೇಶಿ ನೇರ ಹೂಡಿಕೆ (ಎಫ್‌ಡಿಐ) ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಿದೇಶಿ ಕಂಪನಿಯೊಂದು ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದು, ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಯ ಷೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪಾಲು ಪಡೆಯುವುದು, ಹೊಸ ವಹಿವಾಟು ಆರಂಭಿಸುವುದು, ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ನೆರವು ನೀಡುವುದು. ಜಂಟಿ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹರಿದು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ.

ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕವೇ ಅಥವಾ ಮಾರಕವೇ ಎನ್ನುವುದು ಚರ್ಚಾವಿಷಯ. ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲೇ ಒಮ್ಮತ ಇಲ್ಲ. ಏನೇ ಆದರೂ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದಿಂದ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ವೇಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ಕಂಪನಿಗಳೂ ಲಾಭ ತರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವರ್ಗಾವಣೆಯೊಂದಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹರಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಜ್ಞಾನ-ಕೌಶಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದ ನೇರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ವಿರೋಧಿಸುವ ವರ್ಗ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ವಾದ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಿದುಬರುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಿಗೆ ಅವಕಾಶದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಏಕಾಏಕಿ ವಿದೇಶಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳದ ಜತೆ ಪೈಪೋಟಿಗೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗುವ ಅಪಾಯವೂ ಇದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮತ್ತೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ದರ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಅಲ್ಲೋಲ-ಕಲ್ಲೋಲವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರಾಟ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರಾಟ ಪ್ರಮಾಣ 28 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರ್‌ನಷ್ಟಿದ್ದು, 2020ರ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಪ್ರಮಾಣ 260 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರ್‌ಗೆ ಏರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಗ್ರಾಹಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಾಲ್‌ಮಾರ್ಟ್‌ನಂಥ ದೈತ್ಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಲಗ್ಗೆ ಇಡುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಗ್ರಾಹಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ರೈತರಿಗೂ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಂದು ವರ್ಗ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಕ ಎನ್ನುವುದು ಎಫ್‌ಡಿಐ ವಿರೋಧಿಗಳ ವಾದ. ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ನೆಲಕಚ್ಚುವುದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಇಂಥ ದೈತ್ಯ ಕಂಪನಿಗಳ ದಾಸರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಎಫ್‌ಡಿಐಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ದೇಶದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಕಾಪಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠ 100 ದಶಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಬೇಕು; 10 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ನಗರಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ಮಳಿಗೆ ತೆರೆಯಬೇಕು, ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಕಟ್ಟಡ, ದಾಸ್ತಾನು ಉಗ್ರಾಣದಂಥ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಬಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಸರ್ವನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಾದದಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲ.

ಚಿಲ್ಲರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಿದೇಶಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಬರುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ 40 ಲಕ್ಷ ನೇರ ಉದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ 60 ಲಕ್ಷ ಪರೋಕ್ಷ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯವೂ ಹೆಚ್ಚಲಿದ್ದು, ಸುಮಾರು 25 ದಿಂದ 30 ದಶಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆದಾಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇಶದ ಇತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲಿದೆ.

ಎಫ್‌ಡಿಐ ವಿರೋಧಿಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ವಾದ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹರಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದು. ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದ ಕೆಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಂಘಟಿತ ವಲಯಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಃ ಹೊಸದಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದ ಜತೆಗೆ ಉನ್ನತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕೂಡಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹರಿದುಬರುವುದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಹೆಚ್ಚಲೂ ಇದು ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚವೂ ತಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದ ಲಾಭ ಪಡೆದು, ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಜೊತೆ ಪೈಪೋಟಿ ನೀಡುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಚೀನಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹರಿದುಬಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವೇಚನೆಗಳಿಂದ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಆಕರ್ಷಿಸಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು.

5. ಕಾನೂನು- ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪಾತ್ರ

ಮಾಧ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಂಗ; ಕಾರ್ಯಾಂಗ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಹಾಗೂ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳ ಕಾರ್ಯವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾವಲುಗಾರನಾಗಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆಯೂ ಇದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು- ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪಾತ್ರವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ ಅಂದರೆ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜಾತಿ, ಧರ್ಮಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುವ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯವೇ ಕಾನೂನು- ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲ. ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು- ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ನಿಕಟ ನಂಟು ಇದೆ. ಹಿಂದೂ, ಮುಸ್ಲಿಂ, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ, ಸಿಖ್ಖರು ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಂದಿ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಭಾರತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಆದರೆ ಕೋಮುಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದಾಗ ಭಾರತವೆಂಬ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯ ಅಲೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯ ಇಡೀ ದೇಶದ ಶಾಂತಿ, ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲ ಮಂತ್ರ. ದೇಶದ ಏಕತೆ, ಸಮಗ್ರತೆ, ಆಂತರಿಕ ಭದ್ರತೆಗೂ ಕೋಮುಸೌಹಾರ್ದವೇ ಬೆನ್ನೆಲುಬು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಭಾವನೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರಬಹುದಾದ ಅನೇಕ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ರಾಮ ಜನ್ಮಭೂಮಿ- ಬಾಬರಿ ಮಸೀದಿ ವಿವಾದದಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರದವರೆಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಕೋಮುಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳೇ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ- ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ವಾಮ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಶಾಂತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಹಲ್ಲೆ, ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ಘಟನೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದು, ಕಾನೂನು- ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹದಗೆಡಲು ಈ ಅಂಶಗಳೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಇದುವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 7500 ಕೋಮುಗಲಭೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿವೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ತನಿಖಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಸಂಯಮ ಮೆರೆದಿದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನಾಹುತ ತಪ್ಪಿದೆ.

ಮಾಧ್ಯಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ

ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭಾವಿ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ, ವಿಸ್ತೃತ, ಅಗ್ಗ ಹಾಗೂ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮಹತ್ವ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದಲೇ ರೂಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಕೋಮು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಿದ್ದರೂ ಮಾಧ್ಯಮ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸುದ್ದಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರವೇ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಕೋಮುಸೌಹಾರ್ದತೆ ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಇದು ಮಹತ್ವದ್ದು. ಲೇಖನಿ ಖಡ್ಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹರಿತ ಎನ್ನುವುದು ಹಳೆಯ ನಾಣ್ಯದಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ.

ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಸುದ್ದಿವಾಹಿನಿಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆ, ನಿಯತಕಾಲಿಕ, ರೇಡಿಯೋ, ಮೊಬೈಲ್, ವೆಬ್‌ಪೋರ್ಟಲ್, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್, ಇ-ಮೇಲ್ ಹೀಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಿರಿದುಗೊಳಿಸಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ 21ನೇ ಶತಮಾನ ಸಂಪರ್ಕಯುಗ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸುದ್ದಿಯೂ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತದಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ನಡುವಿನ ಕೊಂಡಿಯೇ ಮಾಧ್ಯಮ. ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಅಶಾಂತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಂತೂ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದು.

ದೇಶದ ಏಕತೆ, ಸಮಗ್ರತೆ ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಕೋಮುಸಾಮರಸ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಮೂಲಕ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮೆಯೂ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. 1905ರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದ ವಿಭಜನೆ ವಿರುದ್ಧ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪಿಸಿದ್ದೂ ಭಾರತೀಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳೇ. ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷನ್ ವಿಭಜನೆ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಒಕ್ಕೂರಲಿನಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಿದವು. ನಂತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ- ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ "ಯಂಗ್ ಇಂಡಿಯಾ", "ಹರಿಜನ್" ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಕೋಮುಸೌಹಾರ್ದ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮೌಲಾನಾ ಅಬುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಜಾದ್, ಅಲ್ ಹಿಲಾಲ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯ ಕೆಡಿಸುವ ಹುನ್ನಾರಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಜನತೆಯನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಂತರವೂ ರಾಮಜನ್ಮಭೂಮಿ ವಿವಾದ, 2002ರ ಗುಜರಾತ್ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಗೋಧ್ರಾ ಘಟನೆ, 2005ರಿಂದೀಚೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಉಗ್ರರ ದಾಳಿ, ವಾರಾಣಾಸಿ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟ, ಜಾಮಾ ಮಸೀದಿ ಸ್ಫೋಟ, ಮುಂಬೈ ರೈಲು ಸ್ಫೋಟ, ದೆಹಲಿ, ಅಹ್ಮದಾಬಾದ್ ದಾಳಿ, ಮುಂಬೈ ಉಗ್ರರ ದಾಳಿ, ಕಾಶ್ಮೀರ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತಿತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೋಮುಸೌಹಾರ್ದ ಕಾಪಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿವೆ.

ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿ, ಕೋಮುಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯ- ಧರ್ಮದವರು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿ, ಕೋಮುದಳ್ಳುರಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ನಂದಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿವೆ.

ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳನ್ನು ಕೋಮು ಪ್ರಚೋದಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇಂಟರ್‌ಪೋಲ್‌ನ 83ನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಧಿವೇಶನ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಗೃಹಸಚಿವ ರಾಜನಾಥಸಿಂಗ್, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕುಚೋದ್ಯದಿಂದ ಮಾಡುವ ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸೈಬರ್ ಕಾನೂನಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 66ಎ ಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೋಮುಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಳೆದ ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣೆ ಸಂದರ್ಭ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಮುಜಾಫರ್‌ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೋಮುಗಲಭೆಯನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಪರ ಮತ ಧುವೀಕರಣಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಗೋಧ್ರಾ ಘಟನೆಯಲ್ಲೂ ಕೆಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ. ಮೋದಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಶೇಖರ್ ಗುಪ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಕರೆಗಳೂ ಬಂದಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹ.

ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಂತೂ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ, ಕೋಮುಗಲಭೆಯಂಥ ಘಟನೆಗಳ ವೈಭವೀಕರಣ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಪತ್ರಿಕಾ ಮಂಡಳಿಯ ನೀತಿಸಂಹಿತೆ ಪ್ರಕಾರ, ಕೋಮುಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳ ಸಂದರ್ಭ, ಕೋಮುಗಳ ಹೆಸರು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಕುಟುಂಬದ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಗಲಭೆ ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಸಾಂತ್ವನ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಮಿನವರನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಅಂಕುಶ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಪತ್ರಿಕಾ ಮಂಡಳಿ ಮೂಕಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದುರಂತ. ಏಕೆಂದರೆ ಪತ್ರಿಕಾ ಮಂಡಳಿ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಾವು. ಕೋಮುಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ನೀತಿಸಂಹಿತೆ ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸಲು ಪತ್ರಿಕಾ ಮಂಡಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

6. ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ನೈಜ ಪರಿಹಾರದ ನಿರೀಕ್ಷೆ

ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಶ್ವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜತೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಜಾಗತಿಕ ಮತದಾರರ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ವಿಶ್ವದ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ನಗಣ್ಯ. 2008ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸರಾಸರಿ ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಭಾರತ ಈ ಅಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಇದುವರೆಗೂ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 8ರಷ್ಟು ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ದೇಶ ಭಾರತ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಇವರ ಪಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕವೂ ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚೆಯ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲ ಮತ್ತು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದ ಮಸೂದೆ ಕೊನೆಗೂ 2008ರ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದ ವೇಳೆ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡನೆಯಾಯಿತು. ಇದು ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಸಂಸತ್ತಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಲು ಮೂರನೇ ಎರಡರಷ್ಟು ಬಹುಮತ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. 2010ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಸಭೆ ಆಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಶೇಕಡ 33ರಷ್ಟು ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡುವ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ರಾಜ್ಯಸಭೆ ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಾಟಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಪರವಾದ ವಾದದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು.

* ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಪಾಲು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಶಾಸನಸಭೆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅವರು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚರ್ಚೆಗಳು ಅವರ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ನೇರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಗಬೇಕು.

* ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಜೈವಿಕ ಅನುಭವಗಳಿದ್ದು, ಇವು ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಪಡೆಯಬೇಕು.

* ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಗೂ ಪುರುಷರು ಆಂಶಿಕವಾಗಿ ಸಂಘರ್ಷಾತ್ಮಕ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

* ಮಹಿಳೆಯರು ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಇದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಆ ಹುದ್ದೆಗೆ ಏರಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಭಾವಿ ಮತ್ತು ನೀತಿನಿರೂಪಣಾ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಇದು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಇತರೆಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಸಮಾನ ನಿಲುವು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೂ, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಇಂಥ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಇವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ತೀರಾ ಕೆಳಹಂತದ ಕೆಲಸಗಾರರಾಗಿಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಿವೆ. ಜತೆಗೆ ಈ ಪಕ್ಷಗಳ ಪಾಲಿಟಬ್ಯೂರೋಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವೇ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರೆ,

ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿರುತ್ತಾರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇವರು ಪ್ರಭಾವಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ, ಮಗಳಾಗಿ, ಸೋಸೆಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಸೋದರ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ ಈ ಹುದ್ದೆಗೆ ಏರಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾಯಾವತಿ, ಮಮತಾ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ. ಇವರು ಯಾವುದೇ ಕೌಟುಂಬಿಕ ರಾಜಕೀಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಅಲಂಕರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅವರ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ. ಇವರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಇವರ ಸಾಧನೆಗಳು ಅವರ ಜಾತಿಯ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಾಯಾವತಿ ದಲಿತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವರಾದರೆ, ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು.

ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು, ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗೃಹಕೃತ್ಯ, ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇವರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚುವ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ವೇಗವೂ ಹೆಚ್ಚಿ, ದೇಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಾರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೊಸ ಮೈಲುಗಲ್ಲುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಯು ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗೆ ಮೂಲ, ನಿರಂತರ ಹಾಗೂ ತಾರ್ಕಿಕ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನೀಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣ ಕುರಿತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿ 2011ರಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿತ್ತು.

ಬಹುತೇಕ ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ ಮಹಿಳಾ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಗಳು ನಾಯಕತ್ವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ನೇಮಕಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಶೈಲಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಜಕೀಯ ಬದುಕು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗದು. ಆದರೆ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಬಗೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಔದಾಸೀನ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಬಲಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಂಡಿವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದುವರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದು ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಯ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬಹುದೇ ವಿನಃ ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗದು. ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ಭಾರತ ಕೇವಲ ಜಾತಿಯಿಂದ ವಿಭಜಿತವಾಗಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ವರ್ಗದಿಂದ ವಿಭಜನೆಯಾಗಿರುವ ಸಮಾಜವೂ ಹೌದು. ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅವರ ಅರ್ಹತೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಜಕೀಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಗಣ್ಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ತಳಹಂತದಿಂದ ಮೇಲಿನ ಹಂತಕ್ಕೆ ಮಹಿಳಾ ನಾಯಕತ್ವ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ನೇತಾರರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಖಾಲಿಯಾಗಿಸಿದೆ. ಇಂಥ ಖಾಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಉನ್ನತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಪತ್ನಿ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಆಯ್ಕೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಪ್ರಬಲ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಹಿಂದೆ ಅವರು ಬೇರೆಯವರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅವರು ಉನ್ನತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಮುಂದಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರು ತಡೆಗಳನ್ನು ಎರಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಂಥ ತಡೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೇವಲ ಕುಟುಂಬದ ಬೆಂಬಲ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ತಡೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಅವರು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸುದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಕ್ಕದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರಷ್ಟೇ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರತಿದಿನದ ಕಥೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಇದ್ದ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಕನಸಿಗೂ ಪೂರಕ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ತೀರಾ ನಿಧಾನ. ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಣ್ಣ ವರ್ಗಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾನಗರಗಳ ಸುತ್ತಿಕ್ಷಿತ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಷ್ಟೇ ಇದು ಸೀಮಿತ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮದೇ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಲವು ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಆ ಕುಟುಂಬದ ಪುರುಷರಿಗೆ ನೀಡಿದಷ್ಟು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕುಟುಂಬಗಳ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಸಾಧನೆಯೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರ ತೀರಾ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ, ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಮೀಸಲಾತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ನೇತಾರರು, ಮಹಿಳೆಯರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಹಾಗೂ ಧೀರ್ಘಾವಧಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಅವರನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಚದುರಂಗದಾಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಳುಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತುಂಬುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಾರತದ ಸಮಾಜದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸೀಮಿತ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ನೀಡಬಲ್ಲದು. ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಬಹುತೇಕ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗೆಗಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಸುಧಾರಣೆ. ಇದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜತೆಗೆ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲ ಹಾಗೂ ಸಂಸತ್ತಿನ ಹಂತಕ್ಕೂ ಇದು ವ್ಯಾಪಿಸಬೇಕು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕುಟುಂಬದ ಹಂತದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬಗಳು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಮಗಳು, ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಸೋಸೆಯಂದಿರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಮರ್ಥಿಸಿವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಬಲೀಕರಣವಾಗಬೇಕು. ಇದು ಕುಟುಂಬ ಘಟಕದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಆಗ ಸಮಾಜ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಹಿಳೆಯರ ಉನ್ನತೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಹಾಗೂ ಪವಾಡಸದೃಶ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೇಳಲು ಸುಲಭ; ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಡೆ ತಡೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಜತೆಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಪರವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯ ನೀಡಿ ಅನುಸರಿಸುವವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಮುಂದಾಗಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳಾ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದೇಶದ ಅನುಪೇಕ್ಷಿತ ನಾಗರಿಕರು ಎಂಬ ಮನೋಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮಹಿಳೆಯರು ಉತ್ತಮ ತಾಯಿಯಾಗಬಹುದಾದರೆ ಉತ್ತಮ ಮಗಳೂ ಆಗಬಲ್ಲಳು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಮಾಜ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಂಥ ವೈರುಧ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ಉನ್ನತಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರೇ ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಮೊದಲ ಹಂತವಾಗಬೇಕು.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಇರುವ ನಿಜವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ, ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ಮತ್ತು ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪೂರಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಅಗತ್ಯ. ಹಿಂದುಳಿದ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಶೇಕಡ 33ರ ಮೀಸಲಾತಿ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದು ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿಯಬೇಕೇ?

7. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ

ಪೀಠಿಕೆ

ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಥೆ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತಿತರ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದಂತೆ, "ಎಲ್ಲ ಜನತೆ ಮೂಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ" ಭೌತಿಕ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಾದರೆ, ಇದನ್ನು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಆ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಖಚಿತವಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಲಭ್ಯತೆಯ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರಣ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಆ ದೇಶ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಆಹಾರ ಲಭ್ಯತೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ದೇಶದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜನತೆಗೆ ಆಹಾರ ಲಭ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ, ಆ ದೇಶ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥ. ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಅಂದರೆ ಗೋಧಿ, ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ, ಬಾಜ್ರಾ, ಮೆಕ್ಕೆಜೋಳ ಮತ್ತು ಬೇಳೆಕಾಳುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಶೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿವೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಳ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಕಡ 1.67ರಷ್ಟಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹಿಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆಹಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಭಾರತ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಕಂಡಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ, ದೇಶದ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜನರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಲು ಒಟ್ಟು 275 ದಶಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಅಗತ್ಯ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಭಾರತ 22 ದಶಲಕ್ಷ ಟನ್ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ದಾಸ್ತಾನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ 10 ದಶಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ರಫ್ತು ಅಗತ್ಯತೆಗಾಗಿ ತೆಗೆದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ, ವಿತರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಲಭ್ಯವಾಗದಿರಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಆಹಾರದ ಭೌತಿಕ ಭದ್ರತೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮದ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯದಿರಲು ಇದು ಕೂಡಾ ಕಾರಣ. ಅದಾಗ್ಯೂ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಾರತದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕೊರತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದ್ದು ಎನಿಸಲಿದೆ. ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ಕೊರತೆ ಎದುರಾಗಬಹುದು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ಐಸಿಎಆರ್ ಮತ್ತು ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಅಂದಾಜಿನಂತೆ, 2020ರ ವೇಳೆಗೆ ಭಾರತ ಕನಿಷ್ಠ 340 ದಶಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಕೃಷಿಭೂಮಿ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯ ಸವಾಲನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇಶದ ಅನುಸರಿಸಿದ ಮೂರು ಹಂತಗಳ ಆಹಾರ ನೀತಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದು.

ಮೊದಲ ಹಂತ

ಮೊದಲ ಹಂತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಳಿಕ ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟವೆಂದರೆ, ಭಾರತದ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಸಮರ್ಪಕ ವಿತರಣೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಗುರಿ. ಅಂದರೆ ಜನತೆಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಆಹಾರ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಹಂತದ ಕೊನೆಯ ವೇಳೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದಾಗಿ ಭಾರತದ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುವ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿತು. 1980ರ ದಶಕದ ಕೊನೆಗೆ ಭಾರತ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸಿತು.

ಎರಡನೇ ಹಂತ: ಭಾರತ ಮೊದಲ ಹಂತದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಖುಷಿಪಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಎದುರಾದವು. ಅದು ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂಥದ್ದು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡುತ್ತಲೇ ಸಾಗಿತು. 2000ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ಆರಂಭದ ವೇಳೆಗೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೈರುಧ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ತಲೆದೋರಿತು. ಅದಂದರೆ ದೇಶದ ಕೇಂದ್ರೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠ ದಾಸ್ತಾನು ಪ್ರಮಾಣದ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಆಹಾರ ಅಭಾವದಿಂದ ಸಾಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಗರಿಷ್ಠ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವ ಕ್ರಮದ ಹಿಂದಿನ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಸಾಕಾರಗೊಂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಪೀಪಲ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ ಫಾರ್ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟೀಸ್ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿತು. ಇದಾದ ಬಳಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಕಾಳು ಯೋಜನೆ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇದೀಗ ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ (ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಹಾನಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು) ಸರ್ಕಾರ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಧಿ ರಫ್ತು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಮೂಲಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ದರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆ ಸಾಧಿಸಿತು. ಈ ಕ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತ 2002ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಗೋಧಿ ರಫ್ತು ಮಾಡುವ ದೇಶಗಳ ಪೈಕಿ ಏಳನೇ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯಿತು. ಇದು ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ನಿವೇಶವೆಂದರೆ, ಆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ದರದಲ್ಲಿ ಗೋಧಿ ಖರೀದಿಸಲಾದೇ ದೇಶದ ಬಡಜನತೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಭಾರತ ಅದಕ್ಕಿಂತ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಗೋಧಿಯನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳು ದುಬಾರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೂಡಾ ದುಬಾರಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಈ ದ್ವಂದ್ವವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಕಾಲಮಿತಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಇದರ ಅನ್ವಯ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಯಿತು ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಒಂದೇಸಮನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಷಮ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿತು. ಇದು ಕೃಷಿ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ವೆಚ್ಚ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ನೀಡಿದ ಬಳಿಕವೂ ಕೆಲವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಆಯ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಹೊಸ ಸೇರ್ಪಡೆ ಎಂದರೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಡವೂ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಅದಾಗ್ಯೂ ರೈತರು ಹೇಳುವಂತೆ ಕೃಷಿ ಇಂದಿಗೂ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೇ ಹಂತದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾರತ ಈ ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಲಕ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಗರಿಷ್ಠ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲಿನ ವೆಚ್ಚ ನಿಯಂತ್ರಣ (ಹೊಸದಾಗಿ ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವಂತೆ ಮನವೊಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ).

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಭಾರತದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸ್ವದೇಶಿ ಆಹಾರ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಾಯಕ ವಿಚಾರ. 1990ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದೀಚೆಗೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಳದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಭೌತಿಕ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕೂಡಾ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೇ ಹಂತ: 1980ರ ದಶಕದಿಂದೀಚೆಗೆ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮಗಳ ಮಾದಿಯನ್ನೇ ತಜ್ಞರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು, ಬಹುತೇಕ ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇದೀಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು. ಅದು ರಸಗೊಬ್ಬರ ಇರಬಹುದು. ಕೀಟನಾಶಕ, ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳು, ನೀರಾವರಿ ಉಪಕರಣಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಅವಲಂಬನೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುತೇಕ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಿವೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಮಯ. 1990ರ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳು ಪರಿಸರಸ್ನೇಹಿ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದವು. ಇಂಥ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ವಿಧಾನಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜತೆಗೆ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಲಗ್ಗಿ ಇಟ್ಟವು. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಪರಿಸರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾರಕ ವಿಧಾನ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯಿತು. ಇದೀಗ ಇಡೀ ವಿಶ್ವ ಜೈವಿಕ ಕೃಷಿ, ಹಸಿರು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸುಸ್ಥಿರ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಧಾನಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕೃಷಿವಿಧಾನಗಳು ಹಲವಾರು ಕೃಷಿಸಂಬಂಧಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲು ಕಾರಣವಾದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ್ದೆಂದರೆ, ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕುಸಿತ, ಅಂತರ್ಜಲ ಮಟ್ಟ ಕುಸಿತ, ನೀರು ಮತ್ತು ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಇದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಅತಿಯಾದ ರಸಗೊಬ್ಬರ ಬಳಕೆ, ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆ, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಕೀಟನಾಶಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ವಿಷಕಾರಿ ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾದವು. ಭಾರತದ ಆಹಾರ ಸರಪಳಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಷಮಯವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಕೆಲ ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಯಾವುದೂ ಮಾನವ ಬಳಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಇಂದು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಲಭ್ಯತೆ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಅಮೂಲ್ಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಇಂಥ ಅಪಾಯಕಾರಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡಾ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದು ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜತೆಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಪರಿಸರ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಇದೀಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವ ಎರಡನೇ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ಭಾರತದ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ , ದೇಶದಲ್ಲೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯೋಗ ನೀಡುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ದೇಶದ ಲಭ್ಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡ 58.2 ಮಂದಿಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಒಟ್ಟಾರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕೊಡುಗೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೆ ಶೇಕಡ 14.1 ಮಾತ್ರ ಎಂದು 2012-13ರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ವರದಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಮಾನವನ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಷ್ಟದಾಯಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವ ಪ್ರತಿ ಹತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳ ಪೈಕಿ ಎಂಟು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಪ್ರತಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂರು ಮಂದಿಯ ಜೀವನಾಧಾರ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಂದರೆ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲಿನ ಹೂಡಿಕೆಯು ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕುಪಟ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರಕಲೇಬೇಕು. ಇತರ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವುದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆ ದೇಶದ 50 ಕೋಟಿ ಮಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಲಭ್ಯತೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಭಾರತ ಈ ಅವಕಾಶದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 11 ಆಗಿದ್ದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿ ಶೇಕಡ 52ರಷ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಐದು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವರ ಎಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ 15 ಬಗೆಯ ಹವಾಗುಣ ಇದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇರುವ 60 ಮಣ್ಣಿನ ವರ್ಗಗಳ ಪೈಕಿ 46 ಜಾತಿಯ ಮಣ್ಣು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ 20 ಕೃಷಿ ವಾತಾವರಣ ಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ 10 ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ತಾಣಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಕೃಷಿವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಪುಲ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಸಿಲು ಕೂಡಾ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಹಗಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದು, ವರ್ಷವಿಡೀ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾತಾವರಣವಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವೆಂದರೆ, ಈಗ ಇರುವ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿಯ ಬದಲಾಗಿ, ಕ್ಷಿಪ್ರ ಮತ್ತು ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗುವ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಕೃಷಿವಿಧಾನದ ಸಂಶೋಧನೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಫಾರ್ ಅಪ್ಲೈಡ್ ಎಕನಾಮಿಕ್ ರಿಸರ್ಚ್ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಕೂಡಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮುಂದಿನ ದಶಕದ ವೇಳೆಗೆ ಕೇವಲ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳೇ, ಸುಮಾರು 300 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಇದು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ. ಕೇವಲ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಗುರಿಯಾಗಿರದೇ, ಅಧಿಕ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ರಫ್ತು ಕೂಡಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಕೃಷಿಕರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆದಾಯ ಕೂಡಾ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಪರ್ಯಾಯಗಳು

ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷ, ಉತ್ಪಾದಕ, ಅಧಿಕ ಪ್ರತಿಫಲದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಗೌರವಯುತ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ಭಾರತದ ಮುಂದಿರುವ ಸವಾಲು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು, ತಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕೆಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜಕ ಕ್ರಮಗಳೆಂದರೆ:

* ಹೊಸ ಕೃಷಿನೀತಿಯನ್ನು 200ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸರಕುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಬಡವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಖರೀದಿಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮರುಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಇದುವರೆಗೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಎಂದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಂಡವಾಳ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

* ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಟ್ಟದ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳ ಹರಿದುಬರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿನೀತಿಯು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕೃಷಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇನ್ನೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಬದಲಾಗಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪನಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೃಷಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಕೂಡಾ ಇನ್ನೂ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗದಿರಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಕೇವಲ ಜೀವನಾಧಾರದ ಮೂಲವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯವೂ ಇದೆ. ಭೂಮಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜಮೀನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಇತರ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೇ ಇರುವುದು ಕೂಡಾ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

* ಇದು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಕೂಡಾ, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಹಾಗೂ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಕೃಷಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಕಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

* ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳಂತೆಯೇ ಸುರಕ್ಷೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆ (1999) ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ನಂತರ ಬಿತ್ತನೆಬೀಜ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸ್ಪಂದನೆ ರೈತರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದೀಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕೃಷಿವಲಯಕ್ಕೆ ವಿಮಾ ಪ್ರಾಕೇಜ್ ನೀಡುವ ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ. ಅಂದರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕೊರತೆ ಸಮಸ್ಯೆಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವಿಮಾಸುರಕ್ಷೆ ಇದೆ. 2002ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರಮುಖ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ಯಮ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. (ಅದುವರೆಗೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು). ಅಂದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಸಿಗಲಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲಿನ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವುದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಬಂಡವಾಳವಷ್ಟೇ ಈಗ ಕೃಷಿಗೆ ಮೂಲ.

* ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ, ಮೈಕ್ರೋ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್‌ನಂಥ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇದೀಗ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಶಾದಾಯಕ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಡೀಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

* ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆ (ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ) ಇಡೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಆದರೆ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವರೆಗೂ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಗತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಂಡವಾಳ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಲಭ್ಯವಾಗದು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

* ವಿವಿಧ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವ ಹಂತ ಕೂಡಾ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ರಸಗೊಬ್ಬರ, ವಿದ್ಯುತ್, ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರದ್ದಾಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ವಿವಿಧ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಭಾರತ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಭಾರತದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಜಾಗತೀಕರಣದಿಂದ ಆಗುವ ಅಪಾಯ. ಅಂದರೆ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಪೈಪೋಟಿಗೆ ಸಜ್ಜಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಸ್ಥಿರತೆ ಕಾಪಾಡುವುದು, ದೇಶದ ಬಡವರ ಸಲುವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸುವುದು ಭಾರತದ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲುಗಳು.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಭಾರತ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಎದುರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

1. ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಆಯ್ದ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿರ್ಬಂಧ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಬಂಧ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಪ್ಪಂದದ ಅಂಶಗಳ ಲಾಭ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

2. ಕೃಷಿಯನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಿಸಲು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು.

8. ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇರುವ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು ಎಂದರೆ, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ ನಗಣ್ಯ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಭಾರತ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತದೆ! ಭಾರತ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು. ಅದು ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ. ಆದರೆ 1960ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಡೆಯಾಯಿತು. ಇದೇ ವೇಳೆ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪರ್ಯಾಯ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಭಾರತ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು.

ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ

ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ನೀಡುವ ತಳಿಯ ಬೀಜದ ಸುತ್ತ ಸಾಗಿತ್ತು. ಅಮೆರಿಕ ಮೂಲದ ಕೃಷಿ ತಜ್ಞ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ನೊಬೆಲ್ ಪುರಸ್ಕೃತ ನೋರ್ಮನ್ ಬೋರ್ಲಿಂಗ್ ಈ ವಿಶೇಷ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹರಿಕಾರ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯುವ ತಂತ್ರಗಳು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದದ್ದು ಇದೇ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ.

ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ನಡುಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಬೋರ್ಲಿಂಗ್ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಹೊಸ ತಳಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮೆಕ್ಸಿಕೊ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದರು. 1965ರಿಂದ 1970ರ ನಡುವೆ, ಭಾರತದ ಗೋಧಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಪ್ರಮಾಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಂಡಿತು. ಇದು ಭಾರತದ ಆಹಾರಭದ್ರತೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಬೋರ್ಲಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಈ ಗೋಧಿ ತಳಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಶೇಕಡ 200ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. 1965ರ ವೇಳೆಗೆ ಈ ತಳಿಯ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥ ಪ್ರಯೋಗವೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಜತೆಗೆ ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೆಕ್ಸಿಕೊ ಮತ್ತು ತೈವಾನ್ ರೈತರು ಈ ತಳಿಯ ಬಳಕೆಯನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹರಡಲು ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಎರಡು ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ.

1. ಮೆಕ್ಸಿಕೋದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೆಕ್ಸಿಕೋಳ ಮತ್ತು ಗೋಧಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೇಂದ್ರ

2. ಮನಿಲಾದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಕ್ಕಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಗೋಧಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಿಯ ತಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವದ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಮೂಲದ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಕನ್ಸಲ್ಟೇಟಿವ್ ಗ್ರೂಪ್ ಆನ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರಿಸರ್ಚ್. ಎಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸರಕು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿತು. 1960ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ತೀವ್ರ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿತು. ಅದರ ತೀವ್ರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ, ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಲಾಲ್‌ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡಿ, ಎಲ್ಲರೂ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಊಟವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್‌ಫೆಲ್ಲರ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ, ಬೋರ್ಲಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಹೊಸ ತಳಿಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಐಎಆರ್‌ಐ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿಗಿಂತ ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಯಿತು.

ಕೃಷಿ ಸಚಿವಾಲಯವೂ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿತು. ತಜ್ಞರು ಹಾಗೂ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಸಮಿತಿ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಳವಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿತು. ತಕ್ಷಣ ಭಾರತ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ (ಐಎಡಿಪಿ, 1961) ಮತ್ತು ಇಂಟೆನ್ಸಿವ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಏರಿಯಾ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ (ಐಎಎಪಿ, 1965) ಮೂಲಕ ಇದರ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಯಿತು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ 1966ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೃಷಿ ತಂತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಇದು ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು.

ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ಅಂಶಗಳು

ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯು ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳ ಸಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ಪೂರೈಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧಿಕ ಇಳುವಳಿಯ ಬಿತ್ತನೆಬೀಜ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸುಧಾರಿತ ತಳಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ಗುಣಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವುಗಳ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗಕ್ಕೂ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ ನೀಡುವ ಇದು ಕೇವಲ ಗೋಧಿ ಕಾಳಿಗಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಸಮರ್ಥಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ತಳಿಗಳ ಗೋಧಿ ಹೆಚ್ಚು ತೂಕ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಳುವರಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಬೀಜಗಳು ದ್ಯುತಿ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನಿಗದಿತ ಇಳುವರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ರಸಗೊಬ್ಬರ

ಭೂಮಿಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜತೆಗೆ ಈ ಬೀಜಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರ ಅಥವಾ ಎಲೆಗೊಬ್ಬರದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಮಗ್ರಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಪೋಷಕಾಂಶಯುಕ್ತ ಗೊಬ್ಬರಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ತಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಜಗಳಿಗೆ ರವಾನೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕ ಸಾಂದ್ರೀಕೃತ ಗೊಬ್ಬರಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳಾದ ಯೂರಿಯಾ, ಫಾಸ್ಫೇಟ್ ಮತ್ತು ಪೊಟಾಷ್ (ಎನ್‌ಪಿಕೆ) ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀರಾವರಿ

ಈ ಬೆಳೆಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಮತ್ತು ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಲು ನಿಯಂತ್ರಿತ ನೀರು ಪೂರೈಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು, ಈ ಬೆಳೆಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಪ್ರವಾಹ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಕವಾಗಿ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೀಟನಾಶಕ

ಈ ಬಗೆಯ ತಳಿಯ ಬೀಜಗಳು ಹೊಸದು ಮತ್ತು ಕೀಟಬಾಧೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅಧಿಕ. ಹುಳಹುಪ್ಪಟೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕದ ತಳಿಗಳ ಬೀಜಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯಲು ರಾಸಾಯನಿಕ ಮತ್ತು ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಸಾಯನಿಕ ಕಳೆನಾಶಕ

ಈ ಬೆಳೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯ ಜತೆಗೆ ಇತರ ಕಳೆ ಮತ್ತು ಗಿಡಗಂಟಿಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ರಾಸಾಯನಿಕ ಕಳೆನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಳಿಯ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ದುಬಾರಿ ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಕಳೆನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಸಾಲ- ಮಾರುಕಟ್ಟೆ

ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ದುಬಾರಿ ಕೃಷಿಪರಿಕರಗಳು ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೈಗೆಟುಕುವಂತಾಗಲು ಅಗ್ಗದ ಹಾಗೂ ಸುಲಭದ ಸಾಲಲಭ್ಯತೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ಕೃಷಿಭೂಮಿ ಕೂಡಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹರ್ಯಾಣ, ಪಂಜಾಬ್ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲೇ ಈ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡಲಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ವರೆಗೂ ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ತಳಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು, ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕೊರತೆ ಇರುವ ದೇಶಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ದೇಶಗಳು ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮೊರೆಹೋದವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸರಣಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಗಾಣಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ಡಿದರದ ಸಾಲ ನೀಡಿತು.

ಇಂಥ ಫಲಾನುಭವ ಪಡೆದ ದೊಡ್ಡ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತವೂ ಒಂದು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿಣಾಮ

ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಧನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಋಣಾತ್ಮಕ ಸಾಮಾಜಿಕ- ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂಥ ಕೆಲ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ

ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ದಿಥೀರನೇ ಹೆಚ್ಚಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, 1960ರ ದಶಕದಿಂದ 1970ರ ದಶಕದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸಿದವು. ವಿಶ್ವದ ಕೆಲ ದೇಶಗಳು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡಲು ಕೂಡಾ ಸಮರ್ಥವಾದವು.

ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ನಡುವೆ ಆದಾಯ ಅಸಮತೋಲನಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇದು ಭಾರತಕ್ಕೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇದಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃಷಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಮಲೇರಿಯಾ ಪ್ರಕರಣ ಕೂಡಾ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಋಣಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, ಬೆಳೆಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಆದ ಭಾರಿ ಬದಲಾವಣೆ. ರೈತರು ಗೋಧಿ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಮುಂದಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಳೆಕಾಳು, ಎಣ್ಣೆಬೀಜ, ಬಾರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೆಕ್ಕೆಜೋಳದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕುಂಠಿತವಾಯಿತು.

ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಣಾಮ

ಹೊಸ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿಯಡಿ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳು ದುಬಾರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಕೂಡಾ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ದುಬಾರಿಯಾದವು. ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಲಭ್ಯತೆ ದುರ್ಲಭವಾಯಿತು. ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ಪವಾಡಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಜನ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದರೆ, ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ಬಳಿಕ, ಆಹಾರಧಾನ್ಯವಿದ್ದೂ ಅದು ಕೈಗೆಟುಕದೇ ಜನ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಒಂದೆಡೆ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೂಲಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿತು. ಕೃಷಿಯನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಅಗತ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಹಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಭಾರತ ತನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೂ, ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಲಭ್ಯತೆ ಜನರಿಗೆ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು ಎದುರಾಯಿತು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

ಪರಿಸರ ಪರಿಣಾಮ

ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ದೇಶದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ತೀರಾ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ್ದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು, ತಜ್ಞರು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ಒಮ್ಮತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ಅಡ್ಡಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಹಲವು ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆದರೂ, ಅಡ್ಡಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

1. ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪರಿಸರದ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂತು.

ಎ. ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿತ: ರೈತರು ಒಂದೇ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಬೆಳೆಯುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಶೋಷಣೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಮಿಶ್ರಬೆಳೆ ಮತ್ತು ಅಂತರ ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿ ತಪ್ಪಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಇಳಿಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಬಿ. ನೀರಿನಮಟ್ಟ ಇಳಿಕೆ: ಹೊಸ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ನೀರು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ನೀರಿನ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದಾಗಿ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕುಸಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯಲು ಐದು ಟನ್ ನೀರು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ!

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

1. ರಸಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕ ಹಾಗೂ ಕಳೆನಾಶಕಗಳ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಮತ್ತು ಅತಿಯಾದ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ವೈರಿಕೃತ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕೃತಕ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಭೂಮಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದು ಅರಣ್ಯ ನಾಶ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳ ನಾಶಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

2. ಆಹಾರ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಕಾರಿ ಅಂಶ: ಕೃತಕ ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಹಾಗೂ ಕಳೆನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸರಪಳಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಷಮಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. 1990ರ ಮಧ್ಯಭಾಗದ ವೇಳೆಗೆ ಭಾರತ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಯಶೋಗಾಥೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಜತೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವಳಿ ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾದವು. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ, ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಸರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿ ಸುಸ್ಥಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ, ನೀರು ಮತ್ತು ಗಾಳಿ ಮಾಲಿನ್ಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದು, ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಧೀರ್ಘಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಭಾರತದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿ ಪರಿಸರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಸ್ಥಿರವಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ವೇಳೆ ವಿಶ್ವ 1987ರ ಬಳಿಕ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ್ದು, ಬಹುತೇಕ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಸುಸ್ಥಿರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಇದೇ ವೇಳೆ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿ (ಪರಿಸರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಸ್ಥಿರ) ಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿರಂತರ ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿ, ಎರಡನೇ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ, ಹಸಿರು ಕೃಷಿ, ಜೈವಿಕ ಕೃಷಿ, ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತ 1995ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಇದೀಗ ಭಾರತ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

* ಅಗತ್ಯ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು: ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲೆಂದರೆ, ಹಸಿರು ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕ, ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ, ಕಳೆನಾಶಕಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು.

* ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಸ ಕೃಷಿತಯಾರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು.

* ಹಾಲಿ ಇರುವ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿ ಧೀರ್ಘಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣವೇ ಹೊಸ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ರೈತರ ಮನವೊಲಿಸುವುದು.

* ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು.

* ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು. ಈ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ನೀಡುವ ಹೊಸ ತಳಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕುಂಠಿತವಾಗದಂತೆ ತಡೆಯಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ, ಹೊಸ ಜೈವಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

9. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು

1. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆತಂಕಕಾರಿ

2. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾ- ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿ

3. ಹೊಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

4. ರಾಜಕೀಯ, ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟ ಗಣನೀಯ ಕುಸಿತ

5. ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಲಂಚ ತಾಂಡವ

6. ಲಂಚದ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಭಾವ್ಯ ಪರಿಹಾರಗಳು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಸೋಂಕು ತಗುಲಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ;ಲಂಚವಿಲ್ಲದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನ ಜೀವನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎಂದರೆ ಏನರ್ಥ? ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎಂದರೆ ನೈತಿಕತೆ, ಸಮಗ್ರತೆ, ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಅಥವಾ ವಿಭಿನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಗೌರವ, ಸರಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಕೊಡದೇ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು. ಒಬ್ಬ ಲಂಚಕೋರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಣ ಅಥವಾ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರುಪುವತ್ತು ಅಥವಾ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ವಂಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎನ್ನುವುದು ಹೊಸ ವಿಧಾನವೇನಲ್ಲ. ಮೌರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಲಂಚಕೋರತನ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚಾಣಕ್ಯ ತನ್ನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮೊಘಲರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಲಂಚಕೋರತನ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಎನಿಸಿದ ಮೊಘಲ್ ಆಡಳಿತ, ದೆಹಲಿಯ ಗಡಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲವಾದಾಗ, ಮೊಘಲ್ ವಂಶದ ಕೆಲ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಲಂಚ ಕೊಡುವ ಮತ್ತು ಲಂಚ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲ ಪ್ರಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಲಂಚ ನೀಡಿ, ತಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವಂತೆ ಕೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಂತೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿತು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ನಿಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಭ್ರಷ್ಟ ಎಂದರೆ ಸಮಗ್ರ ಭಾರತ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಲಂಚ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಗುಮಾಸ್ತರೇ ಇವರ ಮೊದಲ ಏಜೆಂಟರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಕ್ರಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಗುಮಾಸ್ತರು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಲ್ಲದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ದಸ್ತಕ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವುದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಜತೆಗೆ ಇದೀಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಮನವನ್ನೂ ಸೆಳೆದಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಭ್ರಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟವನ್ನು, ಯಾವುದೇ ಬೃಹತ್ ಹಗರಣಗಳು ಬಹಿರಂಗಗೊಂಡಾಗ, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮನೋಭಾವವೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಇಂದಿನ ದಿನ ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಅಧಿಕಾರದ ಫಲ ಉಂಡವರು, ಹಾಡಹಗಲೇ ಸುಲಿಗೆಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವಂತೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ತಪ್ಪು ದಾರಿ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೆಟ್ಟಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಅಕ್ರಮ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ, ಇತರ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಳಪೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಅಸಮರ್ಥ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ತಮ್ಮ ಹಣದ ದಾಹದಿಂದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಹಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದರೂ, ಅವರು ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಕೂಡಾ ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಯ ವೇಳೆ ಶಿಕ್ಷಿಸದೇ, ಮತ್ತೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಭ್ರಷ್ಟತೆಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಳಂಕಿತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಪೂರ್ವ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೇ ಮತ್ತೆ ಮತ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ತೆರಿಗೆದಾರರ ಶ್ರಮದ ದುಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅಥವಾ ಲಂಚ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಅಮೆರಿಕ, ಜಪಾನ್, ಇಟಲಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇತರೆಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಲಂಚ, ಸ್ವಜನಪಕ್ಷಪಾತ, ಕಳ್ಳತನ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣವನ್ನು ಪೋಲುಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಕರ್ತವ್ಯಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗುವಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಷಾಮೀಲಾಗುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಒಂದು ಮುಖ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅರ್ಹ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಸೂಕ್ತ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಿ, ಕಡಿಮೆ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಸ್ಥಾನ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಭ್ರಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪೊಲೀಸರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರು ಕೂಡಾ, ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗುವ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಪೊಲೀಸ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಂತೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಹಗೆಟ್ಟು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಭಾರತೀಯ ಪೊಲೀಸರು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಭ್ರಷ್ಟರು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಕೂಡಾ ಪೊಲೀಸರ ಕೈ ಬಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಗಾರರು ಕೂಡಾ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಸೋಂಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಡೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಅಣಕಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಅವರು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಷ್ಟು ಡೊನೇಷನ್ ನೀಡದೇ, ಭಾರತದ ಉತ್ತಮ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡಾ ಈ ಪೀಡೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಡೀ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಪಿತೂರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಸರಿಯಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ತಜ್ಞರು ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ, ಭ್ರಷ್ಟ ಅಂಶಗಳು ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿವೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯಲು ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ತೀರಾ ದುರ್ಬಲ ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಗದಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಹಲವು ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಲಭ್ಯತೆ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ದೊಡ್ಡ ಸರದಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು, ಕಡಿಮೆ ಸಮಯ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತೇ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಏಕೆಂದರೆ ಹಲವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಸಮಯ ಎಂದರೆ ಹಣ). ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕರ ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಕರ ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಜೋರಾಗಿ ಕುದುರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಧಿಗಿಂತ ಮುನ್ನ ಪೂರೈಸಿಕೊಡುವ ಜತೆಗೆ, ಇದರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಅಕ್ರಮ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವ ನಿರ್ದಶನಗಳಿವೆ. ಕೆಲ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಚುನಾವಣಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ, ಭ್ರಷ್ಟ ಆಚರಣೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಕೆಟ್ಟಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಅಕ್ರಮ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆ ಹಿಡಿದು, ಈ ಭ್ರಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಂಡಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಹಣದುಬ್ಬರ ಪ್ರಮಾಣ ಮಿತಿಮೀರಿದ್ದು, ನಿಗದಿತ ವೇತನದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಮೂಹವಂತೂ, ಕನಿಷ್ಠ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯದ ಹಣದಿಂದ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಜೀವನಮಟ್ಟವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಣ ಗಳಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದಾಗಿ ಬರುವ ಆದಾಯ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಕಾಪಾಡಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತೆ ಪರ್ಯಾಯ ಕ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಉದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರೆ, ಖರೀದಿಗೆ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೊದಲು ಮಾರಾಟಗಾರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ ವಾಸ್ತವ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಆಸ್ತಿ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸದಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಬಂಡವಾಳ ಲಾಭದ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಗತ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಮತ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೂಡಾ ಮಾರಾಟ ಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಮೂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಾವಿರಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಮುಖಗಳೇ ಆಗಿವೆ.

ಡಾ.ಉಪೇಂದ್ರ ಭಟ್ಟಿ ಹೇಳುವಂತೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಅಪರಾಧಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲಂಚದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ಏಕೆಂದರೆ ಲಂಚ ನೀಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಇದು ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಚದ ತಪ್ಪು ಅಂದಾಜಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಭುಗಿಲೇಳಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದ್ವೇಷಸಾಧನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ತೆರಿಗೆಗಳು ಇಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಚೋದಕ ಅಂಶ. ಇಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಖರ್ಚಿನ ನಡುವೆ ಸಮತೋಲನ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ವಾಸ್ತವ ಖರ್ಚಿನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ತೆರಿಗೆ ಹೇರಲು ಮೂಲವಾಗಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ, ಒಂದು ಸಮಾಜದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನಸಮೂಹ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇವರ ಅಭಿಮತ. ಅದು ಖಾಸಗಿ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಬೆಲೆ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಮಾಜ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಸರಕು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಸೋಶಿಯಲ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಥಿಯರಿಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದಲ್ಲ. ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಶೋಷಣೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಉತ್ಪಾದನೋತ್ತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಲಾಭ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವದ ನಡುವೆ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹುತೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಅಧಿಕಾರಗಳು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವರ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ 1991ರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ನೀತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಇಂಥ ವಿವೇಚನಾ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ, ಇನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೆಲ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವಂಥ ಕೆಲ ವಿವೇಚನಾ ಅಧಿಕಾರಗಳು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಉಳಿದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ವಿವೇಚನಾ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಸದಾ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಇರುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ, ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಂಥ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸುವುದು. ಅಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು ಶಾಸನಬದ್ಧ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು.

ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅಂಥವರನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥದ್ದೇ ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಸಚಿವರ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಿರುವುದರಿಂದ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಥ ಕ್ರಮ ಇಡೀ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಲಿದೆ. ಇಂಥ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು ವೃತ್ತಿಪರ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಚುನಾವಣಾ ವೆಚ್ಚ. ಇದು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಅಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 1969ರಲ್ಲಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ, ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಕಂಪನಿಗಳು ದೇಣಿಗೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನಮ್ಮ ಲೋಕಸಭಾ ಸ್ಥಾನಗಳು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು. ಇದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ವೆಚ್ಚ ತಗುಲುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನಗಳು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಸ್ಥಳೀಯ ರೇಡಿಯೊ ಅಥವಾ ಟಿವಿ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳ ಕೊರತೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಮತದಾರರ ಜಾಗೃತಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವುದಾದರೆ, ಭಾರಿ ವೆಚ್ಚ ತಗುಲುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ದುಬಾರಿ ವೆಚ್ಚ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಎಂದರೂ ಕೆಲ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚ ತಗುಲುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಹಣವನ್ನು ಬಹುತೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ದುರಾಸೆಗೆ ಇಂಥ ಕೆಲ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತು ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಕುಳಗಳು ಚುನಾವಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ನೇತಾರರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ಹಲವು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಬೆಳೆದದ್ದು, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. 1992ರ ವರೆಗೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಕೋಟಾ ರಾಜ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಶೋಷಣೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು ಎನ್ನುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇಂಥ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಅಪವಿತ್ರ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಇಂಥ ಬದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಹಾರ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಚುನಾವಣಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭರಿಸುವುದು. ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದ ಕನಿಷ್ಠ ಮತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪಕ್ಷಗಳು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಇಳಿಸುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಚುನಾವಣಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಭರಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಸರ್ಕಾರ ಚುನಾವಣಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭರಿಸುವ ಕ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ಹಗರಣಗಳು, ನಾಗರಿಕರು ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ನಡುವಿನ ಅಲಿಖಿತ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ರೈತರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ತಡೆ ಇದ್ದರೂ, ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದು ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಅರಾಜಕತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಇಂಥ ಲೋಪಗಳಿಗೆ ಏಕೈಕ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಖಾಸಗೀಕರಣ. ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಅಗತ್ಯ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಎಲ್ಲ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಘಟಕಗಳು ದಕ್ಷವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದೇನಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ವಲಯದಲ್ಲೂ ಹಲವು ಹಣಕಾಸು ಹಗರಣಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಘಂಟೆಗಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಆಧುನಿಕ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಿತಾಮಹ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಆಡಂ ಸ್ಮಿತ್ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸ್ವಯಂ ಆಗಿ ದಿಢೀರನೇ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬದಲಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಸಮರ್ಪಕ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಲ್ಲದೇ, ಯಾವುದೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಅಥವಾ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೇ ಅವಕಾಶವಾದಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಬಾಲಬಡುಕರಾದ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು, ಎಲ್ಲ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರೇ ಇಂಥ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವವರಲ್ಲವೇ? ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಕರಿಗೆ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಎನ್ನುವುದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ, ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಕ್ಷಿದಾರರ ಕೈಗೆ ನೀಡಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ರಾಜಕೀಯ ಪುನರ್ರಚನೆ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಹೊರಗಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಲಭದಾಯಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುವ ಅದಕ್ಷತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಕೇವಲ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ವೈಫಲ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕೊರತೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಮೂಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೊರತೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಉದಾರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರಿ ನೀತಿಗಳಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ಜತೆಗೆ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಯಯಂತ್ರದ ಜತೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ವಲಯ ಕೂಡಾ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ನಿಯಮದ ಮೂಲಕ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅನುಕೂಲಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹಾಗೂ ಲಂಚವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೇವಲ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ತಡೆ ಹಾಗೂ ಸಮತೋಲನ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದರೂ ಇವಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ಲಂಚ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಲು ಕೇವಲ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಡಳಿತದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂರಚನೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬದಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಅಂದರೆ ನಾಗರಿಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಳಹಂತದಿಂದಲೇ ಒತ್ತಡ ತಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ನೇತಾರರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥ ತಳಹಂತದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದಷ್ಟೇ ನಾವು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಲು ಯಾವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರ ಬೊಗಳೆ ಭರವಸೆಗಳು, ನಂಬಲರ್ಹ ಬದ್ಧತೆಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಸ್ಥಳೀಯಮಟ್ಟದ ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಅಂದರೆ ನಾಗರಿಕ ಕಾವಲು ಸಮಿತಿಗಳಂಥ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಹಂತದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಸ್ಥಳೀಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆದಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೂಡಾ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಘಟಕಗಳ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು, ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಅಧಿಕಾರಗಳು ದುರುಪಯೋಗವಾದಂತೆ ತಡೆಯಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಜನಸಮೂಹದ ಬಡತನವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿರಾಶಾವಾದ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಂದಿ, ಎಂದೂ ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗದ ಮಂದಿ, ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಕರನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ಇನ್ನೂ ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಕ್ಕು ಚಲಾವಣೆಯಾಗುವುದು ಕನಿಷ್ಠ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಾಗ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆದಾಯದ ಅಸಮಾನತೆ, ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವವರೆಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉಳ್ಳವರ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಿಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಭಾರಿಪ್ರಮಾಣದ ಅಸಮಾನತೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಸಂರಚನೆಗಳು, ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ವೈಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಂದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲವೇ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಧನಾತ್ಮಕ ಕ್ರಮಗಳು ಸಾಧ್ಯ. ನಾಗರಿಕರು ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ರಿಯರಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜನರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅಧಿಕವಾಗುವುದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯ. ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂಥ ಜನ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಡವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆ ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಸಮಾನತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಜನರು ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಯಾಣದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಈಡೇರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸುಧಾರಣೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ.

ಇಂದು ಮನೆಮಾಡಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತದಂಥ ಮುಕ್ತ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯುವ ವರ್ಷಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕೂಡಾ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೇ ಪೊಲೀಸ್ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ನಡುವಿನ ಒಂದು ಅಲಿಖಿತ ಒಪ್ಪಂದವೆಂದರೆ, ಯಾವ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೂಡಾ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಡಕಾಯಿತರು ಮತ್ತು ದರೋಡೆಕೋರರು ಶಾಸಕರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಆಯ್ಕೆಯಾದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹಸಚಿವರು ಪೊಲೀಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗೃಹಸಚಿವರೇ, ಅಪರಾಧಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಇರುವ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವಾಗ, ಅವರು ಅಪರಾಧ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುವುದು ಅಸಂಭವ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಗೃಹಸಚಿವರಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಗತ್ಯ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಪರಾಧ ಪತ್ತೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡುವ ಸಂಬಂಧ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು. ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ತಡೆಯಲು ಸೇರಿದಂತೆ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಪಾಡುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯ. ಇದನ್ನು ಗೃಹಸಚಿವರ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಪರಾಧ ಪತ್ತೆ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ರಾಜಕೀಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದ ತೆರಿಗೆ ದರ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಆದಾಯ ತರುವಂತೆ. ತೆರಿಗೆ ದರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಗಳ್ಳರ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಿತಿಯಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ದರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಅಕ್ರಮ ನಿಧಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಗ್ರಹ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅಥವಾ ಲಂಚವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇಂಥ ಆಗ್ರಹ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಚುನಾವಣಾ ನಿಧಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದಷ್ಟೇ ಅಥವಾ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕೂಡಾ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿಸಿ ಉಳಿಯುವ ಹಣವನ್ನಷ್ಟೇ ಆತ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ, ಅಧಿಕ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಪಡೆಯಲು, ವಾಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಇಂಥ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾತಾವರಣವೇ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಕಲಬೆರಕೆ ಆಹಾರ ಮಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ನಕಲಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ, ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಗ್ಗದ ದರದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮಿಗಳಂತೆ ಬಿಂಬಿಸುವುದು. ಭಯೋತ್ಪಾದನಾ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ನೆರವು ನೀಡುವುದು ಕೂಡಾ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಮುಖಗಳೇ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟೂ, ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅಥವಾ ಲಂಚವನ್ನು ಕೇವಲ ಅಪರಾಧಿ ವರ್ಗಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಭ್ರಷ್ಟರಾಗುವ ಅಪಾಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ದಂಡವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದಷ್ಟೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯದಿಂದ ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ಗಳಿಸುವ ಆದಾಯ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ವರೆಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗದು. ಒಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಈಗ ಇರುವ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ದೇಶದ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ, ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉಳಿಯಬಹುದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಕರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರು, ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆದರ್ಶವಾದವಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವ ವಾದ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥರಾಗುವವರೆಗೂ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಅಪಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಜಾಗೃತರಾಗುವವರೆಗೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಾಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಏಕಚಕ್ರಾಧಿತ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

10. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳು

ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು

1. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಮಹತ್ವ

2. ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

3. ಉತ್ತರ, ದಕ್ಷಿಣ, ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ವಿಭಜನೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದ ದೇಶಗಳು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದ ದೇಶಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿವೆ.

4. ಆದರೆ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರ ವಿಶ್ವಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡೂ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳೂ ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೇ ಇದ್ದು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲಾಭದ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿವೆ.

5. ಭಾರತದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

6. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ

7. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕೂಡಾ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಮುಖ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಘೋಷಣೆಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಲು ವಿಶ್ವದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದು,

ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುವ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿವೆ. ಅಂಥ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾನವಹಕ್ಕು ವಿರೋಧಿ ದೇಶ ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ದೇಶಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಅಸ್ಥಿರತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಭಜನೆ, ಸಮರ್ಪಕ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಕೊರತೆ, ಅಸಮರ್ಪಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಲಭ್ಯತೆ ಮತ್ತಿತರ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ವಿಫಲವಾದರೆ, ಅಂಥ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ಮಾನವಹಕ್ಕು ವಿರೋಧಿ ದೇಶಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಬಹುಕಾಲದ ವರೆಗೆ ವಿವಿಧ ಆಡಳಿತಗಳು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಇದೀಗ ಉದಾರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿವೇಚನಾಶೀಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಫಲವಾಗಿ, ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳು ಇದೀಗ ಜಾಗತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಪಡೆದಿವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಪ್ರಚಲಿತ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನೂ ಹೊಂದಿವೆ.

ಮಾನವಹಕ್ಕು ಎಂದರೇನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ, ಇತರ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು, ಮಾನವಹಕ್ಕು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಅಥವಾ ನಿಂದನೆ ಎಂದರೇನು, ಯಾವ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಇತರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಿಂತ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ಮಾನವತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಹೊಸ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜಾಗೃತಿಯಿಂದ ಆಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಅಸ್ತ್ರಮಾತ್ರವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳಿವೆ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ, ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಯತ್ನಿಸುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಇತರರು ಅವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪದಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ವಿವಾದಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ.

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಚಿಂತನೆಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿರೋಧ ಬಂದದ್ದು ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ಹಾಗೂ ಅದರ ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ. ಇಂಥ ದೇಶಗಳು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ನಿರುದ್ದೋಗ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳ ನಡುವೆ ಭಾರಿಪ್ರಮಾಣದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮತೋಲನ ಇರುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದವು. ಇತರ ಆರೋಪಗಳ ಜತೆಗೆ ಕಲಿಕೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲೇ ಗಳಿಕೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮೂಲಕ ಮೂಲಭೂತ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಆರೋಪವಾಗಿತ್ತು. ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ಪತನದಿಂದಾಗಿ, ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮರ ಮುಗಿದಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಜಿನೀವಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಆಯೋಗದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎರಡು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಘರ್ಷವೇ ನಡೆದಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯದೇಶಗಳು ನಾಗರಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಉಪಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರಾದ ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ದೇಶಗಳು, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ದೇಶಗಳು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿವೆ ಎಂಬ ಆರೋಪ ಮಾಡಿವೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾನವಹಕ್ಕು ಎನ್ನುವುದು ಜೀವನದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಯೋಚನೆಗಳು, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರ ದೇಶಗಳು, ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಮೂಲ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಹೊಂದುವುದು ಸಮಾಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಚಿಂತನೆ. ಇಂಥ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕೇವಲ ಸಂಘಟಿತ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಾಸ್ತವವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕೆಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇವರ ಚಿಂತನೆ. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಗಳು ಮಾನವಹಕ್ಕು ಅಂಶಗಳು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗಬೇಕು; ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇತರ ದೇಶಗಳ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಒಂದನ್ನೇ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತವೆ.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಬಗೆಗಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಕೂಡಾ ಇಂಥ ದೇಶಗಳ ವಾದವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದು, ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿವೆ. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯು ಆಯಾ ದೇಶಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇತರ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇತರ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಈ ದೇಶಗಳ ಒಟ್ಟಾರೆ ನಿಲುವು.

ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾ ದೇಶಗಳು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ವಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಸಮರ್ಪಕ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿವೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಶೀತಲ ಸಮರದ ಯುಗಾಂತದ ಬಳಿಕ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಪ್ರಕಾರಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯು ಪ್ರತಿ ಕೈದಿಯ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ಸಂತ್ರಸ್ತರನ್ನು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಚೀನಾ, ಇಂಡೋನೇಷ್ಯಾ, ಸಿಂಗಾಪುರ, ಮಲೇಷ್ಯಾ ಕ್ಯೂಬಾ ಮತ್ತಿತರ ದೇಶಗಳು ಉದಾರವಾದಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದು, ಪ್ರತಿ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಂಶ ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಹ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇರುವ ಹುನ್ನಾರ ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿವೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕೂಡಾ ದೇಶದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಮತ, ಪ್ರತಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಅವುಗಳದ್ದೇ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಜತೆಗೆ ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಾಹ್ಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಾದವೆಂದರೆ, ತುಲನಾತ್ಮಕ ಮಹತ್ವ ಅಥವಾ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರೆಗೂ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದವು. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೈದಿಗಳ ಹಿಂಸೆ ಅಥವಾ ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಅವರ ಬಂಧನ, ಅವರ ಖಾಸಗಿತನದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ, ವಾಕ್ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧ, ಪತ್ರಿಕೆ ಅಥವಾ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಲ್ಲದೇ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಆತ್ಮಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆಯೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳ ವಾದದಂತೆ, ನಾಗರಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ದಮನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಹತ್ವ ಹೊಂದಿವೆ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಹಿಡಿತ ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ. ಆಂತರಿಕ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಎನ್ನುವ ವಾದ ಅಸಮರ್ಥನೀಯ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕಗೊಳಿಸುವ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಅರ್ಥದ ಸಂವಾದ ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಭಾಗದವರು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದವರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಹುನ್ನಾರ. ದಕ್ಷಿಣದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅವರು ವಾದಿಸುವ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಇದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತವೆ.

ಭಾರತ ಮಾತ್ರ ಎರಡೂ ವಾದಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮಾನಾಂತರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಇಂಥ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದ ಅಂತರ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉದಾರ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದು, ಈ ಎರಡೂ ವಾದಗಳ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಮೀರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಭಾರತ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಲೋಪಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ದುರ್ಬಲತೆಯ ಅಂಶಗಳು ಭಾರತ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವಹಕ್ಕು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ವಿರುದ್ಧದ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ತನ್ನ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ವೇಳೆ, ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಮಾನವಹಕ್ಕು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಅಸ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಸಮಗ್ರತೆ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ನೀತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ.ಎ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ತೃತೀಯ ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವು ದೇಶಗಳ ವಾದದಂತೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ನೈತಿಕತೆಯ ಬೋಧನೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೇರುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಬಲಪ್ರಯೋಗದ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲ ಪೂರಕ ಪುರಾವೆಗಳೂ ಇವೆ. ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ಪತನದ ಬಳಿಕ ಉದಾರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೀತಿಯೇ ವಿಶ್ವದ ಏಕೈಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಲ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಹೇರಲು ಯತ್ನಿಸಿದವು. ಇದನ್ನು ಅಮೆರಿಕ ತನ್ನ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹಿಂದಿನ ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯಾ ಅಥವಾ ಇರಾಕ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಮಿಲಿಟರಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕ ಮುಂದಾದದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನ. ತಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮುದಾಯ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಡ ಹೇರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಈಕ್ವಿಟೇರಿಯಲ್ ಗುನಿಯಾದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀಲಂಕಾ ದೇಶದವರೆಗೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಾಗರಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಡ ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಮೆರಿಕದ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿಭಾಗವು ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ವಿಶ್ವದ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಮಾನವಹಕ್ಕು ವರದಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ, ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕದ ಜನತೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಆಫ್ರಿಕನ್ನರ ಜೀತ ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಅವರ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದಿನವರೆಗೂ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ಬರಲಾಗಿತ್ತು. ಬಾಂಬ್‌ದಾಳಿಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಕೊರಿಯನ್ನರು, ವಿಯೆಟ್ನಾಂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮತ್ತು ಇರಾಕ್ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿಯ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಪರಿಸರ ನೀತಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಾಶ್ಮೀರ ಅಥವಾ ಪಂಜಾಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಉಗ್ರವಾದಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾವಾದಿಗಳ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಳಕಳಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸೆರ್ಬಿಯನ್ನರು, ಇರಾಕಿಗಳು ಮತ್ತು ಇರಾನ್ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದ ದೇಶಗಳನ್ನು, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾನವಹಕ್ಕು ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲೇಲಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಮಾನವಹಕ್ಕು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಜತೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾದಾಗ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವರ್ಣಬೇಧ ನೀತಿ ಮತ್ತು ತಾವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಯೂರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆ ಅಥವಾ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ನಡೆದಾಗ ಯಾವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳೂ ಸೊಲ್ಲೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಜಪಾನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಕೊರಿಯನ್ನರನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮರೆತಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ತಾರತಮ್ಯ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯುನಿಸಂವಾದಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪೇ (ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಕೈದಿಗಳು) ಜಪಾನ್ ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ದೂಷಣೆ ಮನೋಭಾವ ಕೂಡಾ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ತನ್ನ ಶತ್ರುರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡುವು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪಂಜಾಬ್ ಹಾಗೂ ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಂತರ ಅಯೋಧ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರದ ಎರಡು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ವಹಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ಏನು? ಅಯೋಧ್ಯೆ ಘಟನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತು?

ಇಂಥ ದ್ವಿಮುಖ ನೀತಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿದೇಶಿ ನೀತಿಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ವಿಶ್ವದ ಹಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಆಡಳಿತವಿದೆ. ಭ್ರಷ್ಟ ಹಾಗೂ ನಿರಂಕುಶವಾದಿ ಮುಖಂಡರು ಇಂದಿಗೂ ದೊಡ್ಡಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಆದರೆ ಭಾರತದಂಥ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ಕುದಿಬಿಂದು ತಲುಪಿದ್ದು, ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಕೂಡಾ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಉದಾರ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಪಾಯ ಎದುರಾಗಿದೆ. ಉಗ್ರವಾದದ ವಿರುದ್ಧ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಅರಾಜಕತೆ ಹಾಗೂ ಉಗ್ರವಾದ ಬೆಳೆಯಲು ಭ್ರಷ್ಟವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಅಸಮರ್ಪಕ ಆಡಳಿತ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ವಾಸ್ತವವಲ್ಲವೇ?

ಸಮಾಜದ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಯಾರೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರ, ರಾಜಕೀಯ, ಆಡಳಿತದ ನೇತಾರರು ಜನರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೈಜ ಕಳಕಳಿಯಲ್ಲ; ಆದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಾಸೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಾವಧಿ ರಾಜಕೀಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣಗಳು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇಂದಿನ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೆರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಘಾತಕತನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ವಾದದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹುರುಳು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಅಂಶಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹರಡಲು ಅವಕಾಶ ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ಮಧ್ಯಪ್ರಾಚ್ಯದ ನೇರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಆರೇಬಿಯಾಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಹುಶಃ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಭಾರತ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ಇಡಲು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಿಸಿದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಬದ್ಧತೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗದು. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಬರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅವುಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವಂಥವುಗಳೇ ವಿನಃ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗದು. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ವೈಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಜಾತ್ಯತೀತ, ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಬಹುಮುಖಿ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದುದು. ಇಡೀ ತಲೆಮಾರಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಇಂಥ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಇಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹತ್ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಒತ್ತಡ ಹೇರುವ ತಂತ್ರದ ಬದಲಾಗಿ, ಕುಟುಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ಪರಸ್ಪರ ಕೊಡು- ಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಭಾವ ಕುಟುಂಬ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಪ್ರೌಢರು ಯಾವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ, ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಾ ಅದನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಇಂಥ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬಹುದೇ ವಿನಃ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗದು. ಇಂಥ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಹಕ್ಕುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೈತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಕಳಕಳಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಇದು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವಂಥದ್ದೇ ವಿನಃ ಸಮಷ್ಟಿಯ ಹಿತಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡುವಂಥದ್ದಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಇಂಥ ಬೋಧನೆಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆಯೇ ವಿನಃ ದೇಶದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನಲ್ಲ. ಇದು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಭಜನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ವಿಭಿನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪೈಪೋಟಿಯುತ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಕೂಡಾ ಅವರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದದ್ದು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿಶ್ವದ ಹಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿಡುವ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲೇ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಾನವಹಕ್ಕು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವೈಭವದ ಇತಿಹಾಸ ಇಲ್ಲ. ಅಮೆಸ್ಸಿ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್‌ನ ಹಲವು ಮಂದಿ ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲೂ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳೂ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಲೋಪಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕಲು ಕೆಲ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇದು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಡ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವಿದ್ದರೂ,

ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಾದ ಆಹಾರ, ಸೂರು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಾದ ವಿದ್ಯುತ್, ರಸ್ತೆ, ಶುದ್ಧ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗದು. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಷಯ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಇರುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳು ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ.

11. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ: ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆ

ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ:

1. ವಿಶ್ವದ ಬೃಹತ್ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವೂ ಒಂದು

2. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು

3. ತಾರತಮ್ಯದ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಅವಗುಣಗಳು

4. ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

5. ಭಾರತದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ: ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದರೂ, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಲಹೆಗಳು.

6. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಗತ್ಯ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂದು ವಿಶ್ವದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು, ವಿಶ್ವದ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಶೇಕಡ ಏಳರಷ್ಟು ಆದಾಯ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಮೂಲದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸುಮಾರು 15 ಕೋಟಿ ಮಂದಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಬಳಿಕ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ಆದಾಯದ ಮೂಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಇದು ಇಂದಂತೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪುನರ್ಬಳಕೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಎಂದರೆ, ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಪಯಣಿಸುವುದು. ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಏಕತಾನತೆನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು. ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಜನರನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಕರೆತಂದು, ಪರಸ್ಪರ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಬೆಸೆಯುವ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಇತರ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಜೀವನಶೈಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡಾ ಇದು ಸಹಕಾರಿ. ಇದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸವಿಯಲು, ಒಂದು ದೇಶದ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಪರಸ್ಪರ ದೇಶಗಳ ಜನರ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಭವದಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಹನೆಗೂ ಇದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ನೀಡುವ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಗಣನೀಯ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಸಿದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಇದು ದೇಶದ ಆದಾಯವನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿದೆ. ಜನತೆಗೆ ದೇಶದ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಪೇಮೆಂಟ್ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಕೂಡಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಂತರಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವನ್ನು ಕೂಡಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದಿಂದ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಉದ್ಯಮಶೀಲ ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಗೂ ಇದು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದಿಂದ ಲಾಭಗಳಿರುವಂತೆ ಕೆಲ ಅಡ್ಡಿಪರಿಣಾಮಕ್ಕೂ ಇದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಥವಾ ಪರಿಸರ ಹಾನಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದಿಂದ ಆಗುವ ದೊಡ್ಡ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವಾರು ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಇಂಥ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಶೈಲಿಗಳನ್ನೂ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪರಿಸರದ ಮೇಲಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರು ಅಥವಾ ಘನತ್ಯಾಜ್ಯ ವಿಲೇವಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು, ವಿವೇಚನಾರಹಿತ ನಿರ್ಮಾಣಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಮನೋರಂಹನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಪರಿಸರದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಪರಿಸರ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅತಿಯಾದ ಬಳಕೆಯು ವಾತಾವರಣದ ಸಮತೋಲನದ ಮೇಲೆಯೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಹಿಮಾಲಯ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಂದಾದೇವಿ ಕಣಿವೆ ಬಳಕೆಯಂತೆ ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಎಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳೂ ಇವೆ. ಹಿಮಾಲಯದ ಕಣಿವೆ ಪ್ರದೇಶ ಹೇಗೆ ಖಾಲಿ ಆಹಾರ ಪೊಟ್ಟಣಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದರ ಅಪಾಯವನ್ನು ಅಂದಾಜಿಸಬಹುದು.

ರಮ್ಯ, ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಶಿಮ್ಲಾ ಗಿರಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಇಂದು ಹೇಗೆ ದಟ್ಟ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮುಸುಕು ಆವರಿಸಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ. ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಪ್ರವಾಹ ಹಾಗೂ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ವಸತಿಗೃಹಗಳಿಂದಾಗಿ, ಹಲವಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಕುಸಿತವೂ ಸಂಭವಿಸಿವೆ. ಇದೀಗ ಶಿಮ್ಲಾ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಕಾಡಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ದುರಾಸೆಯ ಹೋಟೆಲ್ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಪರಿಸರ ವಿನಾಶದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜತೆಗೆ ಹಣದ ಆಸೆಗಾಗಿ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇಂಥ ಕೃತ್ರಿಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ಶಿಮ್ಲಾದಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ.

ಹಲವಾರು ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಎನಿಸಿದ ನಿಸರ್ಗಧಾಮ ಅಥವಾ ವನ್ಯಧಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅಪಾಯದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅಧಿಕ. ಪ್ರವಾಸಿ ವಾಹನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಶಕರು ನಡೆದಾಡುವುದರಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಭೂವೈವಿಧ್ಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರ ಉಣಿಸುವಿಕೆ ಪದ್ಧತಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುವುದಲ್ಲದೇ ಹಲವೆಡೆ ಇದು ಭೂಕುಸಿತಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿಯಾದ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೂ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆ ತಾಣ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದ ಏಳು ಅದ್ಭುತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎನಿಸಿದ ಖಜುರಾಹೋ ದೇವಾಲಯಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಅಂತೆಯೇ ಕೆಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೂ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಹಲವು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಂದ ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಪರಂಪರಾಗತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ, ವಿದೇಶಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಬಡವರು, ತಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಹಣ ಗಳಿಸುವ ದಂಧೆಯಲ್ಲೂ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮಂತ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ತುಂಬಿದ ಪರ್ವಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾದ ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ದೇಶ, ಇಂದು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತ ತಾಣವಾಗಿ ಕುಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಇಂಥ ಕುಖ್ಯಾತಿಗಳು ದೇಶದ ಹಲವು ಮಂದಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನೋಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಅಸಹನೆ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಮಸಾಜ್ ಮತ್ತಿತರ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳು, ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳು ಎಂದು ಕುಖ್ಯಾತಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿವೆ. ವಯಸ್ಸಾದ ಮತ್ತು ಯುವ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಕೂಡಾ ಇಂಥ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಹಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಾಲ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಮನೋಭಾವ ಖಂಡಿಯವಾಗಿಯೂ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಲ್ಡೀವ್ಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಅಮೂಲ್ಯ ಹವಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹವಳ ಸಂಪತ್ತು ಇದೀಗ ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪಾಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದಿಂದ ಎದುರಾಗುವ ಸಂಭಾವ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಅಗತ್ಯ. ಒಮ್ಮೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಮಾರಕಗಳು ನಷ್ಟವಾದರೆ ಇಡೀ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವೇ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಸಂಬಂಧಿತ ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಪನಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಅಥವಾ ಹಸಿರು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರವಾಸಿ ಆಕರ್ಷಣಾ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದು, ವಿಶ್ವದ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಆದಾಯದ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಆದಾಯ ಇಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅತಿಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ ತೀವ್ರ ಹಾನಿಗೀಡಾಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಈಗ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಥ ಅತಿಬಳಕೆಯ ತಡೆಗೆ, ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಾದ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಸರ ಸಮತೋಲನ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಾರದು. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾನಿಯನ್ನು ಅಂದಾಜಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಸ್ಥಳೀಯರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಈ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ. ಹರ್ಯಾಣಾ ಸರ್ಕಾರ ಇದೀಗ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತಂಕಕಾರಿ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ವಿಭಾಗ, ನೆಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಾಳುಗಡುವುತಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ನಿರ್ದೇಶನವೆಂದರೆ, ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು. ಅವರ ಜತೆಯೇ ಬೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯರು ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಜೀವನಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಅಪಾಯ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬರುವ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನಷ್ಟೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಜತೆಗೆ ಸುರಕ್ಷತೆಗೂ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಸ್ಥಿರತೆ ಕೂಡಾ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧತೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರ ಜತೆಗೆ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕೂಡಾ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ಇಸ್ರೇಲ್, ಪ್ಯಾಲಸ್ಟೀನ್ ಮತ್ತು ಅಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನದಂಥ ದೇಶಗಳು ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಬೆದರಿಕೆಗಳ ಸಂತ್ರಸ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿವೆ.

ಸುಧೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಆದಾಯ, ಅವರ ಸೂಯೆಜ್ ಕಾಲುವೆಯ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ. ಆದರೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಆ ದೇಶದ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರಿದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 1992ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 6ರ ಘಟನೆ ಬಳಿಕ ನಡೆದ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಗುಜರಾತ್ ಹಿಂಸಾಕಾಂಡ, ಮುಂಬೈ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟ, ಸೂರತ್ ಹಿಂಸಾಚಾರದಂಥ ಘಟನೆಗಳು ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಆದಾಯದ ಮೇಲೆಯೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದ ಜಮ್ಮುಕಾಶ್ಮೀರ ಹಾಗೂ ಈಶಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳತ್ತ ಮುಖಮಾಡಲೂ ಹೆದರುವಂತಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಫ್ಲೋರಿಡಾ, ಹವಾಯಿ ಮತ್ತು ಕ್ರೋವೇಷಿಯಾದಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆದಾರರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾಗಿವೆ.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಿಕರಗಳ ವೆಚ್ಚ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿರುವಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿಯೂ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಿತ ಸಂಪನ್ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಜತೆಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯೂರೋಪ್‌ನಂಥ ದೇಶಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡಾ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದರೂ ಭಾರತ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೂರದ ದೇಶಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ನೆರೆಯ ದೇಶಗಳಿಂದ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲೇಬೇಕಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸ್ಮಾರಕಗಳಿವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಬುದ್ಧಸ್ಥೂಪಗಳು, ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳು, ಮೊಘಲರ ಮತ್ತು ರಾಜಪೂತರ ಅರಮನೆಗಳು, ಕೋಟೆ ಮತ್ತು ವಿಜಯಸ್ತಂಭಗಳು, ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಗುಹೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರವಾಸಿ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಇವೆ. ಇದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ. ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಶೈಲಿ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ಅದ್ಭುತವೆನಿಸುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ.

ಹಿಮಚ್ಛಾದಿತ ಹಿಮಾಲಯ ಮತ್ತು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಬೃಹತ್ ಮರಭೂಮಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸದಿದ್ದರೂ, ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ ಗಿರಿಧಾಮಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ದಕ್ಷಿಣ, ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆಗಳಿವೆ. ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಹಾಗೂ ವನ್ಯಧಾಮಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಸಾಹಸಕ್ರೀಡೆಗಳಾದ ಟ್ರೆಕ್ಕಿಂಗ್, ಪರ್ವತಾರೋಹಣ, ಸ್ಕೈಯಿಂಗ್, ರ್ಯಾಪ್ಪಿಂಗ್, ಕನೋಯಿಂಗ್‌ನಂಥ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನು ಹಿಮಾಲಯ ತಪ್ಪಲಿನ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಗ್ಲೈಡಿಂಗ್‌ನಂಥ ಸಾಹಸಕ್ಕೂ ವಿಪುಲ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಸೌಂದರ್ಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ. ವಿಭಿನ್ನ ರುಚಿಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವ ಖಾದ್ಯ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿವೆ. ಮುಘಲಾಯಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಾಜಸ್ಥಾನಿ ಶೈಲಿಯ ವರೆಗೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಂಜಾಬಿ ಶೈಲಿಯ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಆಹಾರಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ, ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸುವ, ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿಸುವ ರುಚಿಯ ಅಡುಗೆಗಳು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಕಲೆ, ಕುಶಲಕಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಉಡುಗೊರೆಗಳೂ ಭಾರತದ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇಂಥ ವ್ಯಾಪಕ ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದರೂ, ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಭಾರತ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪಾಲು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಮಲೇಷ್ಯಾ, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಂಥ ದೇಶಗಳು ಸೀಮಿತ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಆದಾಯದ ಪಾಲು ಹೊಂದಿವೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ದೇಶ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆ ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದು ತರ್ಕಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಸಂಗತಿ. ಭಾರತದ ಪ್ರತಿ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಪರಂಪರೆ, ಸ್ಮಾರಕಗಳು ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದ ವೈಭವದಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಭಾರತ ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಅಗ್ಗದ ಪ್ರವಾಸಿತಾಣವೂ ಹೌದು. ಅದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇವುಗಳ ಸದುಪಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಏಕೆ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ?

ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ವಲಯಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಹಣಕಾಸು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಲಭ್ಯತೆ. ಇದುವರೆಗಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಭರವಸೆಗಳ ಮಹಾಪೂರವನ್ನೇ ಹರಿಸಿದ್ದರೂ, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಜೆಟ್ ಅನುದಾನ ಮಾತ್ರ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರವಾಸಿತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಹಣದ ತೀರಾ ಅಡಚಣೆ ಇದೆ. ಅಸಮರ್ಪಕ ಮತ್ತು ಕಳಪೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು, ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಕೊರತೆಯಂಥ ಕಾರಣಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಭಾರತದಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಳಗಳು, ಅಂದರೆ ದೇವಾಲಯಗಳ ನಗರಗಳು ಕೂಡಾ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳಾದ ಸುರಕ್ಷಿತ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಾರಣಾಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಈ ನಗರ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಕೊರತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡಿದೆ. ಜೆರುಸಲೇಂ ಹೇಗೆ ಯಹೂದಿಯರಿಗೆ, ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಹೇಗೋ ವಾರಣಾಸಿ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಪವಿತ್ರಭೂಮಿ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರ. ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವದ ವಿವಿಧೆಡೆಗಳ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರಾದರೂ, ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಸ್ಥಳೀಯಾಡಳಿತ ನಗರದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಪ್ರವಾಸಿಸ್ನೇಹಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ರಾಶಿ, ಉತ್ತಮ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ಕೊರತೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತದಿಂದ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನೆರವು ಸಿಗದಿರುವುದು ಮತ್ತಿತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ಈ ಅಪೂರ್ವ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಇರುವುದು ಕೇವಲ ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಕಡಿಮೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಲಭ್ಯತೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾದರೆ, ಖಾಸಗಿ ವಲಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಹೂಡಿರುವ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುವಂತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಗೋವಾ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನ. ಟಾಟಾ ಸಮೂಹ ಮತ್ತು ಇತರ ದೊಡ್ಡ ಖಾಸಗಿ ಸಮೂಹಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 1970ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗದವರೆಗೂ ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರದಿದ್ದ ಗೋವಾ ಇದೀಗ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತೀರಾ ಕಳಪೆ ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಳಲಿದೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಯಾವುದೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ತಂತ್ರಗಳು ಕೂಡಾ ಭಾರತಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ನೆರವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಗುರಿನಿರ್ದೇಶಿತ ಹಾಗೂ ವಲಯವಾರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ, ಇವಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಭಾರತ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಬಹುದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಆದಾಯದ ದೊಡ್ಡ ಮೂಲ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆದಾಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬಹುದು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಟಾಕ್ಸಿ ಚಾಲಕರು, ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದರ ವಿಧಿಸದಿದ್ದರೆ, ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಹಾವಭಾವ ಹಾಗೂ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಗೇಲಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ದೂರದಿಂದ ಬರುವವರಿಗೆ ನಾವು ಸಹಾಯಹಸ್ತ ಚಾಚುವ ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ, ಸಮಾಜಘಾತಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ದೋಚುವ, ಅವರಲ್ಲಿ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ದೂರದ ಅತಿಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇದರ ಸತ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.

12. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ:

1. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ- ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮಗುವಿಗೆ ಹಾನಿಕಾರಕ; ಭಾರತದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆ
2. ಕಾರಣಗಳು- ಬಡತನ, ವಯಸ್ಕರ ಉದಾಸೀನ ಮತ್ತು ಕ್ರೌರ್ಯ. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗದಾತರ ಆದ್ಯತೆ; ಕಾನೂನುಗಳ ಸಮರ್ಪಕ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕೊರತೆ; ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅವಕಾಶಗಳ ಕೊರತೆ.
3. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ.
4. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು
5. ಸಮಸ್ಯೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು
6. ಶೋಷಣೆ ತಡೆಗೆ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳು- ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಇತರ
7. ಇತರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಅಗತ್ಯ
8. ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಕೀರ್ಣ; ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಗುರಿ. ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದು ಧೀರ್ಘಾವಧಿ ಗುರಿ.
9. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಹಠಾತ್ ಸ್ಥಗಿತ ಮತ್ತಷ್ಟು ಶೋಷಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಕಾಳಜಿ ಕಡಿಮೆ. ಇದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಲಿಖಿತ ಭವರಸೆ, ನೀಡಿದ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಹಿ ಯಾವುದೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಹಲವು ಮಕ್ಕಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಹಿಕವಾಗಿ ಸೌಲಭ್ಯವಂಚಿತ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಲ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೀದಿಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಾಗಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಖಾಸಗಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಹಲವರು ತಮ್ಮ ತೀರಾ ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗೆ ಸಹಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆದಾಯದ ಮೂಲವಾಗಿ ಇವರು ಬಾಳ್ವೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದ ಮನೋಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಲಭಿಸದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಂಟಕರಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳೂ ಇವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ವಾಸ್ತವ; ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಪರಾಧ; ಮಾನವತೆಯ ಮೇಲಿನ ಕ್ರೌರ್ಯ. ಇದು ರೋಗವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ರೋಗಲಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದಂತೂ ಖಚಿತ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಂದಿಗೂ ಹೇಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಸಹಜ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಮೂಲ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಕಿತ್ತುತಿನ್ನುವ ಬಡತನ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲಂಬಿತ ಮಕ್ಕಳು ಇರುವುದು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಅನಕ್ಷರತೆ, ಅಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯ, ಆದಾಯೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತಿತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಲಿಕೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಬದಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೇ ಸೂಕ್ತ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಪೋಷಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಏಕ ಪೋಷಕತ್ವದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೆಲ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ದೃಢಪಡಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲ ಮಕ್ಕಳು ತೀರಾ ಬಡತನದ ಕಾರಣದಿಂದಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಪೋಷಕರ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿರಿಯರು ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದುಡಿಸುವ ಮನೋಭಾವವೂ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ತಡೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಕೊರತೆ ಕೂಡಾ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಹಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ತಪಾಸಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ದಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಇನ್ನು ಕೆಲ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರೇ ಸರ್ಕಾರದ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂದುಳಿಯುವಿಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಹಲವು ಮಂದಿ ಉದ್ಯೋಗದಾತರು ಕೂಡಾ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಆದ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭದಾಯಕ. ಜತೆಗೆ ಯಾವ ಬದ್ಧತೆಯ ನಿರ್ಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಸರಾಗವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪೋಷಕರು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವ ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶಯ ಇಂದಿಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಲಾಭದಾಯಕ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ಬಡ ಪೋಷಕರು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಂಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದರು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರ ಜತೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ರಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆ ತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇಂಥ ಕ್ರಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯತ್ತ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ನಗರಗಳಲ್ಲಾಗಿರಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭಿನ್ನವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ ಮತ್ತು ನಗರೀಕರಣ, ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿರುವ ಭೌತಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಕೂಡಾ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತೀಚಿನದಲ್ಲ ಅಥವಾ ತೀರಾ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರು ಜೇತಕ್ಕಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಬಡಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರೇ ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರುಕುಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದಿನನಿತ್ಯ ಹಲವು ಕೆಲಸಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅವರ ಗುರುಗಳಿಗಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದು, ಸೌದೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊತ್ತು ತರುವುದು, ಹಾಲು ಹಿಂಡುವುದು ಕೂಡಾ ಅವರ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಬದಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಕ್ರಮ ಸದಾ ಕಿಂಗಣಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಕೌಟಿಲ್ಯದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರತಿಮಗುವಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವುದು ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ನಡುವೆಯೂ ಕೆಲ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ, ಹೊಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಜತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೌಟಿಲ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಮಾರಾಟ ಮತ್ತು ಖರೀದಿಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದ ಎನ್ನುವುದು ಆತನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಸದ್ಯದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಸುಮಾರು 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಆಧುನಿಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವದೇಶಿ ಗ್ರಾಮ ಆರ್ಥಿಕತೆಗಳು ಪತನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣರ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಕುಸಿತ ಕಂಡಿತು. ವೆಚ್ಚ ಹಾಗೂ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆಹಾರ ದುಬಾರಿಯಾಯಿತು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇರುವ ನಗರಗಳತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಗನಂಡ ಉದ್ಯೋಗದಾತರು, ಬಾಲಕರಿಗೆ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಹಣ ನೀಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ದುರಾಸೆಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಆಳದ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮತ್ತು ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸದ ವಾತಾವರಣ ಮಾತ್ರ ಹದಗೆಡುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅವರು ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಉದ್ಯೋಗದಾತರ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಸ್ವರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಶೋಷಣೆ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೊದಲ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕಾಯ್ದೆ-1881 ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಇದರ ಅನ್ವಯ ಏಳರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಾದ ಬಳಿಕ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ತಡೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆ ಹೇಳುವಂತೆ, "ಪ್ರತಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಕೆಯ ಸಂತಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ 14 ವರ್ಷ ತುಂಬುವವರೆಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಕಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು" ಆದರೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೃಷಿ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ಬೇಟೆ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ನಿರ್ವಹಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ನಿರ್ಮಾಣ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸಾರಿಗೆ ಉದ್ಯಮ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ಕಂಡುಬರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರೆ ಬೀಡಿ ಸುತ್ತುವ ಘಟಕಗಳು, ಹೋಟೆಲ್ ಮತ್ತು ಡಾಬಾಗಳು, ಬೀಗ ತಯಾರಿಕೆ, ಕಂಬಳಿ ಉದ್ಯಮ, ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಟಾಕಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಅಮೂಲ್ಯ ಹರಳುಗಳ ಪಾಲಿಶಿಂಗ್ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಗಾಜು ಮತ್ತು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಉದ್ಯಮ, ಬಳೆ ಮತ್ತು ಹೊಸೈರಿ ತಯಾರಿಕಾ ಘಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳು.

ಚಿಂದಿ ಆಯುವ ಮಕ್ಕಳು ಕಸದಿಂದ ಪೇಪರ್, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಆಯುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣಮಕ್ಕಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಪಾಯಕಾರಿ ರಸ್ತೆದಾಟುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರ, ಶೂ ಪಾಲಿಶಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೀದಿ ಅಥವಾ ಫುಟ್‌ಪಾತ್, ರೈಲ್ವೆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂ ಅಥವಾ ಕೊಳಗೇರಿಗಳು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇರಾವುದೇ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿದ್ದಾರೆ. ಜತೆಗೆ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಏಷ್ಯನ್ ಲೇಬರ್ ಮಾನಿಟರ್ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತದ ಪ್ರತಿ ಮೂರು ಮನೆಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 5-15 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರತಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕನಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಪಾಲು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು 25 ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳ ಪೈಕಿ 10ರಿಂದ 14 ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಪ್ರಗತಿ, ಕಲಿಕೆ, ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ, ಮನರಂಜನಾ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೀರಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಯಸ್ಕರ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒತ್ತಡಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತಳ್ಳಿ, ಕಡಿಮೆ ವೇತನಕ್ಕೆ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವರ್ಗದವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಘಟನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಸಹನೆ ಇಲ್ಲ, ಜತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳೂ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ ವೇತನ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಕಠಿಣ ಹಾಗೂ ಧೀರ್ಘ ಕೆಲಸದ ಅವಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಯೋಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜತೆಗೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವರ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ. ಇಂಥ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ಬಹುಬೇಗ ಆಸ್ತಮಾ, ಕ್ಷಯ, ಕಿವಿ ತಮಟೆಗೆ ಹಾನಿ, ಚರ್ಮರೋಗಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ದಣಿವಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವವನು ಮದ್ಯಪಾನ ಅಥವಾ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ಅಪರಾಧ ಜಗತ್ತಿನತ್ತ ಹೊರಳುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ಮಂದಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಮಂದಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ಕೂಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವಾತಾವರಣ ಅವರಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವು ಮೂರೂ ಅಂಶಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಳಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ. ಅವರ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೇ, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮಾಡುವ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಇಂಥ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೆ ಕಂಕಣಬದ್ಧವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ನೈಜ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಇದೀಗ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನೀತಿಯಂತೆ, ಅಪಾಯಕಾರಿ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಇದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇತರ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾನೂನುಗಳೂ ಇವೆ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ 14ನೇ ವಿಧಿಯ ಅನ್ವಯ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಅನಿವಾರ್ಯ. "ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವಂತಿಲ್ಲ". ಸಂವಿಧಾನದ 39 (ಇ) ವಿಧಿಯ ಅನ್ವಯ ಮಕ್ಕಳ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಆರ್ಥಿಕ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಅವರ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಲ್ಲದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬಾರದು.

ಸಂವಿಧಾನದ 39 (ಎಫ್) ವಿಧಿಯ ಅನ್ವಯ, ಮಕ್ಕಳು ಆರೋಗ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಲು ಅಗತ್ಯ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರ ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಯುವಜೀವನವನ್ನು ಶೋಷಣೆಯಾಗದಂತೆ ತಡೆಯಬೇಕು. ಇದೀಗ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಲವು ಕಾಯ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಸುರಕ್ಷೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳ ಕಾಯ್ದೆ (1948), ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ಕಾಯ್ದೆ (1950), ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆ (1951) ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾಯ್ದೆಗಳು. 1974ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಕ್ಕಳ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. 1975ರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ. 1986ರಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ (ನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣ) ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಸಕ್ರಿಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಎರಡನೇ ಪ್ರಮುಖ ಉಪಕ್ರಮವೆಂದರೆ, ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಕುರಿತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯನ್ನು 1987ರಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಯ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದು, ಕಾನೂನುಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಜಾತಿಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು, ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು.

ಈ ಪಿಡುಗು ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕೇವಲ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮಗಳಿಂದಷ್ಟೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಸಮಗ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ- ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳೂ ಅಗತ್ಯ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮೇಲೆತ್ತುವುದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವುದು ಕೂಡಾ ಮುಖ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಇತರ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೂಡಾ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಜತೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗದಾತರ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ನಗರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಲು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಅಥವಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಕೂಡಾ ವಿವೇಚನಾ ಕ್ರಮವಾದೀತು. ಇದು ಇಡೀ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಸಮಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾದೀತು.

ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಕುರಿತ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ನಿರಂತರ ಪರಾಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಜಂಟಿ ಸಂಸದೀಯ ಸದನ ಸಮಿತಿ ನೇಮಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಅಗತ್ಯ. ಪ್ರತಿನಿಧಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಸಂಸದರ ಲಾಬಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಖಂಡಿತಾ ಬದಲಾವಣೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ತಳಹಂತದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು. ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ರಜೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಯೋಗದಾತರು ನೀಡಿದಲ್ಲಿ, ಅಂಥವರನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಕ್ರಮ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ತಂದೆ- ತಾಯಿಯ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಾಧಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ತಡೆಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಚೌಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ನೀತಿನಿಯಮಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ ಯೋಜನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲೇ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಅಗತ್ಯ ಅನುದಾನ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿವಾರಿಸಲು ನಡೆದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ತೀರಾ ವಿರಳ. ಮಕ್ಕಳ ಶೋಷಣೆಗಾಗಿ ತಂದೆ/ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗದಾತರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಇತರ ಪರ್ಯಾಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗೆಗೂ ಚಿಂತನೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು, ವಿದೇಶೀಯರು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ;

ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಂದಲೂ ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂಥದ್ದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸುವಂಥದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ದೋಷಾರೋಪಣೆಯಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಅಗತ್ಯ ಎನಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಬದಲಾವಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮುಂದಿನ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲೇಬೇಕು. ತಕ್ಷಣದ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ನಿಧಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುವುದು.

ಎಳೆಯ ಕೈಗಳು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವಿನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಕಂಬಳಿಗಳ ಆಮದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಾಧು ಎನಿಸಿದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಇಂಥ ಕ್ರಮ ಅವರ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನೇ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಪರಾಧ, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಆಗ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಉಳಿಯುವ ದಾರಿ.

13. ಭಾರತೀಯ ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು

1. ಸಮೂಹ ಸಂವಹನದ ಪ್ರಮುಖ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸಿನಿಮಾ
2. ಸಿನಿಮಾ ಬಗೆಗಿನ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ
3. ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಸಿನಿಮಾ ಪರಿಣಾಮ- ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ
4. ಭಾರತೀಯ ಸಿನಿಮಾದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ- ಎಳೆ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ
5. ಲಾಭದ ಉದ್ದೇಶವಷ್ಟೇ ಚಿತ್ರನಿರ್ಮಾಪಕರ ಗುರಿಯಾಗಬಾರದು.
6. ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರನಿರ್ಮಾಪಕರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ರಾಜಾ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರ ಯುಗ ಆರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ (1931) ಚಲನಚಿತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ಸಮೂಹ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮನೋರಂಜನೆ ಹಾಗೂ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂವಹನ ಮಾಡುವ ಎರಡೂ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಈ ಮಾಧ್ಯಮ ಹೊಂದಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಇತರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಕೂಡಾ ಹಲವು ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿದೆ. ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಬೀರಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಲಾಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಾ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಆ ಸಮಾಜದ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ, ಹತಾಶೆಗಳಿಗೆ ಧ್ವನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವೈರುಧ್ಯಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಸಿನಿಮಾ ಕೂಡಾ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ.

ಸಿನಿಮಾ ಬಗ್ಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಮತ್ತು ಹಣ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಟ- ನಟಿಯರಿಗೆ ಇದು ತಮ್ಮ ಗ್ಲಾಮರ್ ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜತೆಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಣಕಾಸು ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾರ್ಗ. ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕಲಾವಿದರು ಇದನ್ನು ಕಲೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಂದೇಶದ ದೃಶ್ಯ- ಶ್ರವ್ಯ ಭಾಷಾಂತರ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿನಿಮಾ, ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಆದಾಯ ಗಳಿಕೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಆದರೆ ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅಗ್ಗದ ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಮನೋರಂಜನಾ ಪ್ರಕಾರ. ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕಲಾಪ್ರಕಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜನರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಚಿತ್ರಸರಣಿಯನ್ನು ಸ್ಟ್ರೀನ್ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಂಶಗಳಾದ ಡಾನ್ಸ್, ಗೀತೆ, ಥ್ರಿಲ್, ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಏನು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಇದು ಸಮೂಹದ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಿನಿಮಾ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಭಾವದ ಪರಿಣಾಮ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪರಿಣಾಮ ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಇತರರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರು, ಕಲಾವಿದರು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ. ಕಲಾಪ್ರಕಾರ ಎನಿಸಿದ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರಬೇಕೇ? ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದರೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವುದು. ಇದು ಸಮಾಜದ ವಿಘಟನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಾರದು ಅಥವಾ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವಂತಿರಬಾರದು. ಸಮಾಜ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಚಿತ್ರಣ ನಿಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿರಬಹುದು. ಇದೇ ವೇಳೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದು ಪ್ರಗತಿಪರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಗಳಿಸಲು ಪ್ರಭಾವಿ ಮಾಧ್ಯಮ. ಜತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗುಗಳ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೂ ಇದು ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ತೀರಾ ಹಳೆಯ ಸಿನಿಮಾಗಳಾದ ಅಚ್ಯುತ ಕೊನ್ಯ, ಗೋಡಾನ್, ಅವೇರ್ ಮತ್ತಿತರ ಚಿತ್ರಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಮಾಜಿಕ ನವಾಬ್ದಾರಿಯ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದವು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹಾಗೂ ಲಾಭದ ಉದ್ದೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಜತೆಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಸಮಾಜದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುರುಡು ಧೋರಣೆ ಹೊಂದಿರಬಾರದು. ಅವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯ, ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮಾಡಿದ್ದವು. ಪೈಜಾಮ್‌ನಂಥ ಚಿತ್ರಗಳು ವರ್ಗಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಅಣಕಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಇತರ ಕೆಲ ಚಿತ್ರಗಳು ಸಮಾಜದ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳಾದ ಜಾತೀಯತೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ, ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹದಂಥ ವಿಷಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲೂ ಶ್ರಮಿಸಿದವು.

ಆದರೆ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಬಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸ್ ಸಿಂಡ್ರೋಮ್‌ನ ಜೀತಗಳಂತಾದವು. ಇದೀಗ ಕೋಮು ಪರಿಗಣನೆಯ ಮೋಡ ಚಿತ್ರರಂಗವನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಇದು ಬಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ ಅಥವಾ ಫ್ಲಾಪ್ ಚಿತ್ರಗಳಾಗುವ ಅಂಶಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಸರಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೂ, ಅನಗತ್ಯವಾದರೂ ತುರುಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರಿವೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಲೈಂಗಿಕತೆ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಂಧದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಯಾವುದೇ ವಾಣಿಜ್ಯ ಅಥವಾ ಫೀಚರ್ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂತೂ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಬೂಬು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದಿನ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕೊರತೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ, ರಾತ್ನೋರಾತ್ರಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರನಿರ್ಮಾಪಕರು ನಿರ್ಮಾಣ ರಂಗಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿರುವುದು. ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಲಾಭ ಗಳಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಷ್ಟೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಃ ಯಾವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸು ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥ ಅಧಿಕ ಬಜೆಟ್ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಹಣ ಹಾಕುವ ಮುನ್ನವೇ, ಹಾಕಿದ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಾಹಸದ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಹಣ ಹೂಡಿ ಅಪಾಯ ಆಹ್ವಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕರಾಳ ಅಂಶವೆಂದರೆ ವಿತರಕರದ್ದು. ತಾವು ಬಯಸುವ ಸಮರ್ಪಕ ಅಂಶಗಳು ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಆ ಚಿತ್ರದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಚಿತ್ರನಿರ್ಮಾಣದ ಹಿಂದಿನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಕೂಡಾ ಕಲಾ ಚಿತ್ರಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಇರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ನೆನಪಿರುವಂತೆ, ದುಬಾರಿ ಬಜೆಟ್, ದುಬಾರಿ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್, ಖ್ಯಾತ ತಾರೆಗಳು, ಸೆಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯಂಥ ಚಿತ್ರಗಳು ಫ್ಲಾಪ್ ಆಗಿವೆ. ಬದಲಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದ ಚಿತ್ರಗಳು ಲಘು ಹಾಸ್ಯ, ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಪೂರಕ "ಸಮರ್ಪಕ ಅಂಶ"ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಿಟ್ ಚಿತ್ರಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಿನಿಮಾರಂಗದ ಮೇಲೆ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಪ್ರಭಾವ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪೌರಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಚಿತ್ರಕತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರರಂಗ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಭಾರತದ ಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ತಿರುಳು, ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ಕಥೆಗಳ ತಿರುಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡವು. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ಈ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ನಂತರ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮರೆಯಾದವು. ಇದೀಗ ತೀರಾ ಕಳಪೆ ಮತ್ತು ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಯ ಚಿತ್ರಕಥೆಗಳದ್ದೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ. ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂಶ. ಈಗಂತೂ ಇದು ತೀರಾ ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಇದೀಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮನೋರಂಜನಾ ಹಕ್ಕು ನಾಮಕಾವಸ್ಥೆ. ಜತೆಗೆ ಇಂದಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೂ ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಯ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನೇ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಮನೋರಂಜನೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ, ಸೆಕ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಅಶ್ಲೀಲತೆಯನ್ನೇ ಇಂದು ವೈಭವೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಾಸ್ತವ ಕಲಾಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಕಡಿಮೆ. ಅದು ಕೂಡಾ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಲೆ. ಇತರ ಯಾರೂ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಾ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಂತಿಲ್ಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಸಿನಿಮಾ ಜಗತ್ತಿನ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದರ ಜತೆಗೆ ಚಲನಚಿತ್ರೋತ್ಸವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಜಾತ್ಯತೀತತೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯ್ತಿ ನೀಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಇತರ ಆದ್ಯತೆಗಳು. ಸೆನ್ಸಾರ್ ಮಂಡಳಿಯ ಗೊಂದಲಕಾರಿ ನೀತಿಗಳು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆನ್ಸಾರ್ ಮಂಡಳಿಗೆ ಚುಂಬಲ ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಕೊಲೆ ಮತ್ತು ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಗೆ ಕತ್ತರಿ ಬೀಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಇಂದಿನ ಬಹುತೇಕ ಚಿತ್ರಗಳ ಒಟ್ಟಾರೆ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ತಿರುಳಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಅಥವಾ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಸ್ತುತವೂ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲದ್ದೂ ಆಗಿವೆ. ಭಾರತ ಚಿತ್ರರಂಗದ ನಾಯಕನಟರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ. ಆತನ ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವೇ ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಕನೈಯ ಹೃದಯ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಆಕೆಗಾಗಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು ಬಿಂಬಿತವಾದರೂ ಆತನ ಜೀವನಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಾಯಕಿ ನಾಯಕನ ಜತೆ ಹಾಡುವುದು ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಹಲವು ಮಂದಿ ಯುವಕರು ಎಂದೂ ಗುಣಪಡಿಸಲಾಗದ ರೊಮ್ಮಾಂಟಿಸಿಸ್ಟ್‌ಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯುವಕರನ್ನು ನೈಜ ವಾಸ್ತವತೆಯಿಂದ ದೂರಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಜೀವನದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಂದ ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಯುವಕರು ತಾವು ಮಾತ್ರ ಹಾಳಾಗುವುದಲ್ಲದೇ, ಇತರರನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಂತೆಯೇ ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ರೀತಿಯೂ ಅಸಹ್ಯಕರ. ಹಲವು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿ ಸ್ಟೆಲ್ಲರ್ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ನೃತ್ಯ, ಹಾಡು, ತೆರೆದಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅಶ್ಲೀಲತೆಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತ. ಇತರ ಹಲವು ಚಿತ್ರಗಳ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇನ್ನೊಂದು ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ನಾಯಕ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಥಾವಸ್ತು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ತಾವು ದುರ್ಬಲರು ಅಥವಾ ಮಹತ್ವ ಇಲ್ಲದವರು ಮತ್ತು ಪುರುಷಪ್ರಧಾನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮೈಮಾಟಕ್ಕಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಅತ್ಯಾಚಾರ ದೃಶ್ಯ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿರುವ ರೀತಿಯೂ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಕೇವಲ ಭಯಾನಕವಾಗಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಲೈಂಗಿಕತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಚೋದಿಸುವಂತಿರುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಬಯಕೆ ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸರಕುಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯ ಸಂತ್ರಸ್ತರಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ವಾಸ್ತವ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಅನುಕರಿಸುವ ಹಲವು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೂ ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಏಕತಾನತೆಯ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಧೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ನರಳುವ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬ, ಭ್ರಷ್ಟ ಮತ್ತು ಕ್ಷೂರಿ ರಾಜಕಾರಣಿ, ನಿರ್ದಯಿ ಭೂಮಾಲೀಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿ, ದುರ್ಬಲ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕಡುಭ್ರಷ್ಟ ಪೊಲೀಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂಥ ದೃಶ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಕೆಲ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ದಟ್ಟವಾಗಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರಗಳ ಖಳನಾಯಕರ ವೈಭವೋಪೇತ ಐಷಾರಾಮಿ ಜೀವನಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಹಣವನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು, ಜನರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡದೇ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದಾದರೂ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದ ಆದರ್ಶಗಳು ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಶಿಥಿಲಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಚಿತ್ರರಂಗ ಮುನ್ನಡೆದಿದೆ. ಹಿಂಸೆಯ ವೈಭವೀಕರಣ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಯುವ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಾಸ್ತವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಕರಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ. ಹಲವು ಮಂದಿ ಇಂಥ ಅಪರಾಧ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೌರ್ಯ ಹಾಗೂ ದರ್ಪವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪದೇ ಪದೇ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ದೃಶ್ಯ ಹಾಗೂ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗ ತುಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುವ ವೈಭವೋಪೇತ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ದಿಢೀರನೇ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಯಕ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಅದು ಈಡೇರುವ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಹತಾಶೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ 19 (1) (ಬಿ) ವಿಧಿಯ ಅನ್ವಯ ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ವಾಕ್ ಹಾಗೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ವೇಳೆ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ತಮ್ಮ ಹಣದ ದಾಹದಿಂದ ಸಮಾಜದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ, ಸಮಾಜದ ಮಾನಸಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಷಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ವಾಕ್, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಾನವ ಸಮಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಿನಿಮಾದಿಂದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾರ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚಿತ್ರಗಳು ಮಾಡಬಾರದು.

ಆದರೆ ಕೇವಲ ಚಿತ್ರನಿರ್ಮಾಪಕರು ಅಥವಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನೇ ಇದಕ್ಕೆ ದೂಷಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಉತ್ತಮ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರನಿರ್ಮಾಪಕರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದರೆ, ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟದು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪಿಸುವಂಥದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಿಮರ್ಶಕರ ಪಾತ್ರವೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಓದುಗರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಬಹುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮುಖ್ಯ ಮಾನದಂಡವೆಂದರೆ, ಆ ಚಿತ್ರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು. ಇದು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಿಂಬಿತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅನಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ಬಡತನ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರತದಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜನತೆಗೆ ನೀಡಬಲ್ಲದು. ಖ್ಯಾತ ಚಿತ್ರನಿರ್ದೇಶಕ ಎನಿಯಾ ಕಾರುನ್ ಹೇಳುವಂತೆ, "ಸಿನಿಮಾ ಎನ್ನುವುದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ನಾವು ಇಂದು ಹೊಂದಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಮಾನವೀಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಮನುಕುಲದ ಭ್ರಾತೃತ್ವವನ್ನು ಉದ್ದೀಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ"

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

14. ದಯಾಮರಣ: ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಬಲ್ಲದೇ?

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು

1. ಹುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಿತ
2. ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲದವರೂ ನೋವಿಲ್ಲದ ಸಾವು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.
3. ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಸಾವು
4. ಸಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣ ಹೆಚ್ಚು ವಿವಾದಾತ್ಮಕ
5. ದಯಾಮರಣ ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಭಯ ಏಕೆ?
6. ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ದಯಾಮರಣ ವರ
7. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಅಗತ್ಯ
8. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಾವು ಒಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಷ್ಟೇ ಆಗಬಲ್ಲದು.

ಸಾವು ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಾಳಿಗೆ ಕೊನೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಿತ. ವೈದ್ಯವಿಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟೇ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೂ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೌಶಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಾಗದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೋಗವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಮೇಲೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆತ ಶಾಶ್ವತ ರೋಗಪೀಡಿತನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಯಲು ಬಿಡುವುದು ದಯಾಪರ ನೀತಿಯಲ್ಲವೇ? ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನರಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಾಗೂ ತೀರಾ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ದಯಾಮರಣ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವೇ?

ದಯಾಮರಣ ಎಂದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ನೋವುರಹಿತ ಸಾವು. ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೂಡಾ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬಯಸುವುದು ನೋವಿಲ್ಲದ ಸಾವನ್ನು. ರೋಗಪೀಡಿತರಾಗಿ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಸಿಗೆಹಿಡಿದಿರುವುದು, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಖಚಿತವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನೋವು ನುಂಗುತ್ತಾ ನರಳುವುದು, ತಮಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ನೋವು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬದುಕಿರುವುದು, ಪುನಶ್ಚೇತನದ ಯಾವ ಆಸೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿ ಬದುಕು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಎಂಥ ಕಠಿಣ ಹೃದಯಿಗಳಿಗೂ ಬೇಡ. ಜೀವದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಸೆ ಹೊಂದಿರುವವರು ಕೂಡಾ ಈ ಬಗೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಬಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಸಾವಿನ ಪರ್ಯಾಯ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಹೊಡೆತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಧೀರ್ಘಕಾಲದ ನರಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಯಾತನೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಏಕೈಕ ಪರ್ಯಾಯ ವಿಧಾನ ಎಂದರೆ ದಯಾಮರಣ.

ದಯಾಮರಣದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣ. ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣ ಎಂದರೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕು. ಬದುಕುವ ಯಾವುದೇ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅಥವಾ ರೋಗ ಗುಣವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾವನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಮೂಲಕ ಮುಂದೂಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ರೋಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಬಹುತೇಕ ಕಾರ್ಯಸಾಧು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಂಥ ವಿವಾದರಹಿತ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಡದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರವಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಅರ್ಥಹೀನ ಮುಂದುವರಿಯುವುದನ್ನು ವಿವೇಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸಾಯುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಇದು ಭಿನ್ನ ಎನಿಸಬಹುದು. ಕೃತಕ ನಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಕೃತಕವಾಗಿ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಗೌರವಯುತ ಸಾವು ಉತ್ತಮ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಖಂಡಿತಾ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿರ್ಧಾರ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಎಂಬ ಆರೋಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ, ರೋಗಿಯಿಂದ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ರೋಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೃತಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಾಗದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸಾವನ್ನು ವಿನಾಕಾರಣ ಮುಂದೂಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಜತೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ದುಬಾರಿಯಾಗಿರಲೇ ಅಥವಾ ಅಗ್ಗವೇ ಆಗಿರಲೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಸುಖಮರಣ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಆದರೆ ಸಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಕೇವಲ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಗುಣಪಡಿಸಲಾಗದ ಕಾಯಿಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಒಬ್ಬನ ಜೀವನವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ನಿರ್ಧಾರ. ರೋಗಿಯ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸದಿರುವ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಅಂಶವನ್ನು ಕೂಡಾ ಇದು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೈತಿಕತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಆತನ ಮೇಲೆ ಹೇರಬೇಕೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಇದನ್ನು ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಕೊಲೆ ಇಲ್ಲವೇ ಒತ್ತಡಪೂರ್ವಕ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಬಹುತೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಎಂದರೆ, ಬದುಕು ಎನ್ನುವುದು ದೇವರು ನೀಡಿದ ಉಡುಗೊರೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಜೀವವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಅದು ಎಷ್ಟೇ ದಯಾಪರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಅದು ದೇವರ ನಿರ್ಧಾರದ ಜತೆಗೆ ಆಡುವ ಆಟ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಆತ ತನ್ನ ಸಾವಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗಿದೆ? ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ದುರಾಸೆಯ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನ ಸಾವಿನಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ವೈದ್ಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ವೈದ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರ ಸರಿಯೇ ಅಥವಾ ತಪ್ಪೇ ಎನ್ನುವ ಆಳವಾದ ನೈತಿಕ ಅಂಶವಂತೂ ಈ ನಿರ್ಧಾರದ ಹಿಂದೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರ ಕರ್ತವ್ಯ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆತನ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದೇ ವಿನಃ ಅದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಸಹಕರಿಸುವುದಲ್ಲ.

ತೀರಾ ಹಿಂಸೆ ಎನಿಸುವಂಥ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಾಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬನ ಸಾವನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಒತ್ತಡಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾವನ್ನು ಭರಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ವಿಷಪೂರಿತ ಅಥವಾ ಮಾರಕ ಔಷಧವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೀಡುವುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗೆ ತಾನು ಬದುಕಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಸಾಯಬೇಕೇ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿರುವುದು ಸರಿಯೇ? ಇದು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಯಾನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಸಾಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೂಡಾ ಬದುಕಿನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತೆರಳುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ? ಅಂಥ ರೋಗಿಗಳ ಮನದ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವಬೆಂಬಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಮೂಲಕ ಸಾಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ವೈದ್ಯರ ಹಾಗೂ ನರ್ಸ್‌ಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿ ಎನಿಸಿದರೂ, ಅವರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಅದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಡ್ಡಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಮೇಲೆ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಹಾಗೂ ವಿಷಪೂರಿತ ಔಷಧವನ್ನು ನೀಡಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಸಾವು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಆ ರೋಗಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾವಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ. ಭಯಾನಕ ನೋವು ಅಥವಾ ಅವಮಾನಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾವಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ರೋಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಂಥ ನೋವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ನೋಡುವ, ಅಂಥ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಗೆ ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯಾದರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಯಾಮರಣದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮಾನವೀಯತೆ.

ನೆದರ್‌ಲೆಂಡ್‌ನ ಉತ್ತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಜಪಾನ್, ಕೊಲಂಬಿಯಾ ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಜಿಯಂನಂಥ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿನಂತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಆತನ ಜೀವವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಗುಣಪಡಿಸಲಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಆತನಿಗೆ ಸಾಯುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ದಯಾಮರಣ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಕ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಘದ ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ವೈದ್ಯರು, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ದಯಾಮರಣಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬದುಕುವ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಜೀವಬೆಂಬಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅವರ ಸಾವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಯುವ ಅಥವಾ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆತ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಚಾರಾದೋಲನ ಕೈಗೊಂಡಿವೆ.

ದಯಾಮರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನುಗಳು, ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸೂಕ್ತ ಸುರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದಯಾಮರಣದ ಹಿಂದೆ ಕುಟುಂಬದವರ ದುರಾಸೆ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರ ದುರಾಸೆ ಅಡಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ತೀವ್ರತರ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಹಣದ ಆಸೆಯಿಂದ ಸಾಯಿಸಲೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದವರು ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವೆಚ್ಚ ಭರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಯಾಮರಣದ ನಿರ್ಧಾರ ರೋಗಿಗಳಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿವಾದವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಕೂಡಾ ಸುಧೀರ್ಘ ಹಾಗೂ ಆಳವಾದ ಯೋಚನೆಯ ಬಳಿಕ ಬಂದ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆತುರದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ರೋಗಿ ಅಂಥ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಯಾರ ಒತ್ತಡ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇರಬಾರದು. ತಮ್ಮ ಸಾವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಬಯಸುವ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೂ ಬಾಹ್ಯ ಒತ್ತಡ ಇರಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಗಿಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪದೇ ಪದೇ ದಯಾಮರಣಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ವೈದ್ಯರು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಬಾರದು. ಹಾಗೂ ಆತ ಸಾಯುವ ಇಂಗಿತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇರಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮನದಟ್ಟಾದ ಬಳಿಕವಷ್ಟೇ ಇಂಥ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಗೆ ಮುಂದಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕೆಲ ಮಂದಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ದಯಾಮರಣದ ಆಯ್ಕೆಯೇ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಜತೆಗೆ ಇದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪಾವಿತ್ರತೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ದಯಾಮರಣದ ಹಿಂದೆ ಅಂಗಾಂಗ ಬೆಳೆಯ ದುರುದ್ದೇಶ ಕೂಡಾ ಅಡಗಿರುವ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ಹೈಕೋರ್ಟ್ 2005ರಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿ, ವೆಂಕಟೇಶ್ ಎಂಬವರ ದಯಾಮರಣದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆತ ತೀವ್ರತರವಾದ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದು, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಗುಣವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆತನ ದಯಾಮರಣದ ಮನವಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ.

ದಯಾಮರಣವನ್ನು ಖಂಡತುಂಡವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತೀವ್ರ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಮೆದುಳಿನ ಹಾನಿಯಿಂದಾಗಿ ಆತ ಕೃತಕವಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗ, ಸಾವು ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಗಂಭೀರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಇಂಥ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೊಂದು, ಸಾಯುವ ಹಕ್ಕಿನ ಕುರಿತ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿ, ಗುಣಪಡಿಸಲಾದ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ತೀವ್ರತರವಾಗಿ ನರಳುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಟೆರಿ ಶ್ಲೂವೊ ಎಂಬವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸಾಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿತ್ತು. 1990ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಹೃದಯಾಘಾತದಲ್ಲಿ ಟೆರಿಯವರ ಮೆದುಳಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಆಕೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದಳು. ಇದಾದ ಬಳಿಕ ಆಕೆ ವಾಸಿಯಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಹಿಂದೆ ಉಸಿರಾಟ ನಿಂತಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೃದ್ರೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಇಂದು ವೆಂಟಲೇಟರ್ ಮೂಲಕ ಕೃತಕ ಉಸಿರಾಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ ಸಾವನ್ನು ಮುಂದೂಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಊಹಿಸದಿದ್ದ ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೀಗ ವೈದ್ಯಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದಯಾಮರಣವನ್ನು ಅನೈತಿಕ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ದಯಾಮರಣ ಎನ್ನುವುದು ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವಿಷಯ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಸುತ್ತ ಸರಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿನ ವಿವೇಚನೆಯ ದಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವಳಿ ಆವರಿಸಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಅರ್ಥಹೀನನರಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಆತನಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಸಾವನ್ನೇ ಅಂತಿಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕೇ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಆತನ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದು ಆತ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಸಾಯುವ ಹಕ್ಕು ಕೂಡಾ ಲಭಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ.

15. ಕೃಷಿ ವಲಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ

ಪೀಠಿಕೆ

ಭಾರತದ ದಾಖಲೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿರುವುದು 2011-12ನೇ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಕುರಿತವಾಗಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಗಗನಕ್ಕೇರುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಈ ಸಾಧನೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಂಥದ್ದು. ಭಾರತದ ಈ ಗಣನೀಯ ಸಾಧನೆ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಸಕಾಲಿಕ ನೀತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಎಂದು 2012-13ನೇ ವರ್ಷದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಗತಿ ದರ ನಿಗದಿತ ಗುರಿಗಿಂತ ಶೇಕಡ 3.6ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಥ ಹಿತಾನುಭವದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರಾ ಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಇದು ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂದು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ. ಭಾರತದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂದು ಕೆಲ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದ ಅಂತರ ಸಂಪರ್ಕವಿರುವ ಸವಾಲುಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದಾಗ, ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು ತಂದೊಡ್ಡಿರುವುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತುರ್ತು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಭಾರತದ ಆಹಾರ ಭವಿಷ್ಯ ಭಯಾನಕ. ಭಾರತ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವು:

1. ದೇಶದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ದೇಶ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಲ್ಬಣಗೊಳಿಸಿದೆ.
2. ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂದು ಲಾಭದಾಯಕ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ.
3. ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಆಗದಿರುವುದು ಈ ವಲಯದ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.
4. ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಸಾಂದ್ರತೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದವರಿಗೆ ಬರುವ ತಲಾದಾಯ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶೇಕಡ 58.2 ಮಂದಿ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಇದು ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದ ಶೇಕಡ 14.1 ಪಾಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದೆ.

ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸವಾಲುಗಳು ಎನಿಸಿದರೂ, ಭಾರತದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಇದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಿತಕರವಲ್ಲದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ನಿರ್ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು: ರೈತರು ತಮ್ಮ ಕೃಷಿಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಲ್ಡರ್‌ಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ವಸತಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಇದು ನಗರ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಗರೀಕರಣ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ನಗರಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಕೃಷಿಭೂಮಿಗಳನ್ನು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಒತ್ತಡ ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೃಷಿ ಇಂದು ಲಾಭದಾಯಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ತನ್ನ ಕೃಷಿಭೂಮಿಯಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಇತರ ಹಲವಾರು ಇತಿಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಇದು ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಆದ್ಯ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಂಡವಾಳ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದು, ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದು, ಹೊಲದಿಂದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಪರ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು, ದಾಸ್ತಾನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ ಅಂಶ, ಉತ್ತಮ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕೃಷಿ ವಿಮೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ-ಗ್ರಾಮೀಣ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಖ್ಯ.

ಕೃಷಿಯನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕ ಗಮನ ಹರಿಸಲೇಬೇಕಿದೆ. ಇದು ಇತರ ವಲಯಗಳಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪ್ರಗತಿ ಶೇಕಡ ಒಂದರ ದರದಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಶೇಕಡ 1.6ರ ದರದಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದು, ಆಹಾರದ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಲಭ್ಯತೆಯ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂತರ ವಾರ್ಷಿಕ 0.5 ಶೇಕಡಾಗಿನಂತೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಂದಕವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವವರೆಗೂ ಭಾರತ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಾರತ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಹೊಂದಿದ ದೇಶವಾಗಲಾರದು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸದಿದ್ದರೆ, ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. 2012-13ನೇ ವರ್ಷದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ 2011-12ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಪ್ರಗತಿದರ ಶೇಕಡ 3.6 ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ತಕ್ಷಣದ ಸವಾಲು

ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಬ್ಸಿಡಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಬಿತ್ತನೆಬೀಜ, ನೀರಾವರಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವಿತರಣಾ ಜಾಲ, ದಾಸ್ತಾನು ಸೌಲಭ್ಯ, ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ಖಾಸಗಿ ವಲಯ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡುವಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಯುಗ ಆರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಭಾರತದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳ ತೀವ್ರ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳ ಯಾಂತ್ರಿಕೃತ ಕೃಷಿಯಿಂದಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಖಾಸಗಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ವಿದೇಶಿ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶ ಅನಿವಾರ್ಯ. ದೇಶದ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುರಿತವಾಗಲು ಕಾರಣವಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸೋಣ:

ಎ. ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬದ್ಧತೆ

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ 2000ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕೃಷಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ವೇಳೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಒಂದು ದಶಕ ಕಳೆದರೂ ಆರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಭಾರತೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಸಮೂಹಗಳು ಕೃಷಿ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೃಷಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡುವ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅಸಮರ್ಪಕ ಹಾಗೂ ಪುರೋಗಾಮಿಯಲ್ಲದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಿಂಜರಿದವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಯಂ ನೌಕರರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ, ಅಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮೂಲಕವೇ ಕೃಷಿ ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ತಡೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಋತುಮಾನದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಮೋರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೂಲಿಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ತಂತ್ರ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವಂಥ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡೆತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಾರುತಿ ಕಂಪನಿಯ ಮನೇಸರ್ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಿಸಿದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮತ್ತು ಈಸ್ಟ್ ಅಂಡ್ ವೆಸ್ಟ್ ಏವಿಯೇಷನ್ ಕಂಪನಿ ಎದುರಿಸಿದ ವಿಮಾನಯಾನ ನೌಕರರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನ ನಿದರ್ಶನಗಳು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಾರತದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗದು. ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಕೂಡಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸುಧಾರಣೆ ತರುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿರುವ ಕೌಶಿಕ್ ಬಸು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನೀಡಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಭಾರತದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತರಲು ಪೂರಕವಾಗುತ್ತದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಕೂಡಾ ಅನುಕೂಲಕರ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಅಸಮರ್ಪಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಸ್ತರಣೆ ತಡೆಗೂ ಮೂಲ ಕಾರಣ. ಇದು ರೈತರ ತಲಾದಾಯದ ಜತೆಗೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಒಂದೆಡೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಮತ್ತಿತರ ಲಾಭದಾಯಕ ಪ್ರಯೋಜನ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹೊಸದಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗವಲ್ಲ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ತರಲಿವೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಸಬ್ಸಿಡಿಗಳ ನೇರ ನಗದು ವರ್ಗಾವಣೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕಮವಾಗಿದ್ದು, ದೇಶದ 20ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನೇರ ಪ್ರಯೋಜನ ವರ್ಗಾವಣೆ (ಡಿಬಿಟಿ) ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿ ನೀಡುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ದರವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲು ಇದು ನೆರವಾಗಲಿದೆ. ನೇರ ಪ್ರಯೋಜನ ವರ್ಗಾವಣೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಹಾರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬದಲಾಗಿ, ಫಲಾನುಭವಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದಲೇ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ನಿಯಂತ್ರಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳು ಪಡಿತರ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜತೆಗೇ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೊಳ್ಳಲಿವೆ. ಅರ್ಹ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಂಯೋಜಿತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಭಾರತ ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಸುಧಾರಣೆ ತರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ತುರ್ತು ಹಾಗೂ ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲು ಎಂದರೆ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಈ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗೌರವಯುತ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿ ಬದಲಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳೂ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಇತರ ಅಂಶಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ರೈತರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತರ್ಕವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿ ಅಗತ್ಯ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು

ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವ ಇತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

1. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಕೃಷಿನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು. ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವಲಯ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಲಗ್ಗೆ ಇಡುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಇದು ಪಕ್ಷಪಾತದ ಕ್ರಮವಾಗಬಹುದು.
2. ಹವಾಮಾನ ಸಂಬಂಧಿ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳು ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ ಅಪಾಯ.
3. ಸಮರ್ಪಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ- ಆಧರಿತ ವಿಮಾ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು.
4. ಧೀರ್ಘಾವಧಿ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು. ಇದು ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಅಂದರೆ ಈಗ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಧಿಕ ಮಂದಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಸಮಗ್ರವಾಗಿ, ಎರಡನೇ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಕೃತಿ ನೀತಿ ಇಂದಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ. ಅದು ಭಾರತದ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಭಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೂಪಿಸಿದ ನೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ:

1. ಜೈವಿಕ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
2. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ
3. ಸಾಲ, ದಾಸ್ತಾನು, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ವಿಮೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಬಹುಬ್ರಾಂಡ್ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೇರ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಧಾರ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಹೆಜ್ಜೆ. ಭಾರತದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂದಿಗೂ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಅಸಂಘಟಿತ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇದು ಬಂಡವಾಳವನ್ನಷ್ಟೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಲ್ಲದೇ, ತಜ್ಞ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯಮಶೀಲರನ್ನು ಕೂಡಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬಲ್ಲರು. ಅದಾಗ್ಯೂ ರಾತ್ನೋರಾತ್ರಿ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯಾವಕಾಶ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಎನ್ರಾನ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಯಿತು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಎನ್ರಾನ್‌ನ ಎಫ್‌ಡಿಎ ಹೂಡಿಕೆ ಏನಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಕಾಲಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆದಾರರನ್ನು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಹೂಡಿಕೆದಾರರೂ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಾದರೂ, ಗಳಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ.

16. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಪುರುಷರ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯ ಪಾತ್ರ

ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ:

1. ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.
2. ಪಾತ್ರ ಬದಲಾಗಲು ಕಾರಣವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳು
3. ಕೂಡುಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿನಾಶದ ಅಂಚು ತಲುಪುತ್ತಿರುವುದು.
4. ಪಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ
5. ಬದಲಾವಣೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.
6. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯ.
7. ಇಂಥ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಂಶ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಸಮಾಜದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬದಲಾವಣೆ ಸಮಾಜದ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಸಂಕುಚಿತ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೇಟೆಗಾರ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆತನದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ಯಂತ್ರ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷರ ಲೈಂಗಿಕ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಣಿಸುವ ಭೋಗವಸ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ಇರುವುದೇ ಪುರುಷರಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖ ನೀಡಲು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪುರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.

ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಇಂಥ ಪಾತ್ರಗಳ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವದ ಮೂಲವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಂಶಗಳು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು, ಕೂಡುಕುಟುಂಬದ ಬದಲಾಗಿ ಅಣುಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೂಡುಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬದಲಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಕೂಡುಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗೀಕರಣ ಇತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುರುಷರು ಹಣಕಾಸು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅಣುಕುಟುಂಬಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಥ ವರ್ಗೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪುರುಷ ಇಂದು ಕುಟುಂಬದ ಏಕೈಕ ಆದಾಯ ತರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆ ಕೇವಲ ಗೃಹಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಕೂಡುಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣಕಾಸು ಭದ್ರತೆ ಮನೋಭಾವ ಇದೀಗ ಪುಟ್ಟ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಜೀವನವೆಚ್ಚ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆಯ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಕೇವಲ ಪುರುಷರ ಆದಾಯವನ್ನಷ್ಟೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಮನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಹಿಳೆಯೂ ಆದಾಯ ಗಳಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಅಗತ್ಯ ಪೂರೈಸಲು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆದಾಯ ಗಳಿಸುವುದು ಬಹುತೇಕ ಗೃಹಿಣಿಯರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪುರುಷರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಲು ಕೂಡಾ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗಂಡ ಹಾಗೂ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವುದು ಪುರುಷರಿಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಭೌಗೋಳಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತರದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರತಿರೋಧ ಹಾಗೂ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮತ್ತು ಬದ್ಧತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಆದರೆ ಪುರುಷರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಉತ್ತಮ ವೃತ್ತಿಪರ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನಯ ಸಮರ್ಥವಾಗಿಯೇ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಪುರುಷರು ಕೇವಲ ವೃತ್ತಿಬಗ್ಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಪುರುಷರು ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಿ ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದಾಗ ಪುರುಷ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಹಲವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನೂ ಒಡ್ಡುತ್ತಾನೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪುರುಷರ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಮೆರೆಯಲು ಯಾವ ಅಡೆತಡೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಸಹಜ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಮನೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದು, ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸಮಾಜ ಇಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸು ಹೊಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಸಮಾಜದ ಸಮಾಜದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವಲ್ಲಿ ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕೂಡಾ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬಗಳು ಇಂದು ಏಕ ಪೋಷಕರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರೇ ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಗರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ವಿನಿಮಯವಿಲ್ಲದೇ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧಗಳು ಇರುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಪುರುಷರು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಮಹಿಳೆಯರು ತಡರಾತ್ರಿಯೂ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಸಮಾಜ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಹಂತ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಪೈಲಟ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯ ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ಕೆಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪುರುಷರು ಕೂಡಾ ಉತ್ತಮ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿ, ಪ್ರಸಾದನ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವಿನ ಬದಲಾದ ಪಾತ್ರಗಳ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವದ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನವೆಂದರೆ, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಜಾಹೀರಾತು ಕ್ಷೇತ್ರ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇದೀಗ ಬದಲಾಗಿದೆ.

ಇದೀಗ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಜಾಹೀರಾತು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನತೆಯ ಖರೀದಿಯ ಮೇಲೆ ಪುರುಷರು ಕೂಡಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿ ಪುರುಷ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಾಷಿಂಗ್ ಪೌಡರ್‌ನಂಥ ಗೃಹಬಳಕೆ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಪುರುಷರನ್ನು ಮಾಡೆಲ್‌ಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮಾಡೆಲ್‌ಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ವಿನಿಮಯ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದು, ನಗರಗಳಲ್ಲಂತೂ ಇದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸುಧೀರ್ಘ ಅವಧಿ ಅಗತ್ಯ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪುರುಷರು ಸಹಕರಿಸುವುದು ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸಲು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪುರುಷರು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ.

ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ವಿನಿಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಎರಡೂ ವರ್ಗಗಳು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತು ಖುಷಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಜೈವಿಕ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಕೆಲ ವಿಭಾಗಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಲಿಂಗಗಳಷ್ಟೇ ನಿಭಾಯಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗಬೇಕು.

17. ಅಧಿಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

ಜನಗಣತಿಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ, 2035ರ ವೇಳೆಗೆ ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 145 ಕೋಟಿ ಆಗಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಶ್ವದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಲಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಧನಾತ್ಮಕ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಇದನ್ನು ಹೊರೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾವು ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕೌಶಲವನ್ನು ನೀಡಿ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದೀತೇ? ಬೃಹತ್ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಗರಿಷ್ಠ ಮಿತಿಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತವನ್ನು ಮೀರಿದರೆ, ಇಂಥ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು.

ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿಯ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಈಡೇರಿಸಲಾರವು ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಅಧಿಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಅಧಿಕ ಹೊರೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಬಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ಎನ್ನುವ ವಾದ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಮತ್ತು ವಿವೇಕಶೂನ್ಯವಾದದ್ದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಸಮರ್ಪಕ ನಿರ್ವಹಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳ ನಡುವೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಲು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಬಡತನ, ಕಡಿಮೆ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಲ್ಬಣಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಕೂಡಾ, ನಮ್ಮ ಜನ ಇನ್ನೂ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪೈಕಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಕೌಶಲವಿಲ್ಲದವರು, ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಗೆ ಬಲಿಯಾದವರು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಉದ್ಯೋಗ ಗಳಿಸಲು ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲದವರು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆರೋಪ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಲಭ್ಯತೆಯ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕವಿದೆ. ಜನರು ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚು ಕೌಶಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ವಸೆಯುವುದರಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತುವ ಸಾಧನೆಯಾಗದು;

ಇಂದು ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರೆವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಕೊರತೆ ಬಹುವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೇವಲ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ನಗರಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ (ಮಕ್ಕಳು) ಸೂಕ್ತ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲದೇ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕಾಳಜಿಯ ಕೊರತೆಯ ಹಿಂದೆ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಲಭ್ಯತೆಯ ಕೊರತೆಯೂ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂದು ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ವೈದ್ಯರು ಹಾಗೂ ದಾದಿಯರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಇವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಮಾಜದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿವೆ.

ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮೀರುವ ಮೊದಲು ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಮೊದಲು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ತೇಜಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಆ ಕುಟುಂಬದ್ದೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಗೃತಿ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯ. ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟ ಒಂದು ಸ್ಥಿರತೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಕುಟುಂಬದ ಗಾತ್ರವನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಜನರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರವೇ, ಇಂಥ ಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಮೀನಮೇಷ ಎಣಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿರತ್ತೇಜನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಡವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಕುಟುಂಬಗಳು ದೈತ್ಯಗಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಏಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ನಿಗದಿತ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದ್ದೂ ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಲು ಮಾನವೀಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಕೂಡಾ ಅನಿವಾರ್ಯ.

ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನಿರುತ್ತೇಜಕಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುತ್ತಾಳಾದರೂ, ಆಕೆಯ ಉತ್ಪಾದಕ ಹಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಆಕೆಗೆ ಮಿತವಾದ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಿಯಂತ್ರಣವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಅಥವಾ ಗಂಡನಮನೆಯವರು.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಹಂಬಲ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಜಾತಿಭೇದ, ವರ್ಣಭೇದ ಅಥವಾ ವರ್ಗಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಈ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕೂಡಾ ಕುಟುಂಬದ ಗಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಈ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಗಂಡುಮಗುವನ್ನೇ ಹೆರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಒತ್ತಡ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಮಗು ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದರೆ, ಎರಡನೇ ಮಗು ಗಂಡಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸವಪೂರ್ವ ಲಿಂಗನಿರ್ಧಾರ ಕ್ರಮಗಳು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ. ಆದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಹಲವು ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗಳು ಈ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ದಂಧೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಕೆಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಂತೂ ಇದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮಟ್ಟ ತಲುಪಿದೆ. ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಭೂಣಹತ್ಯೆಗೆ ಮುಂದಾಗಲಾರಳು. ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡ ಅವಳನ್ನು ಅಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊರೆ ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಣ ಕೂಡಿಹಾಕುವುದು ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಷಿಣ ತರದೇ ಇರುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭೀತಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲೇ ಮಗುವಿನ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಏಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನಗರೀಕರಣವಷ್ಟೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಲಾರದು. ಈ ಮೂಲಕ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನಷ್ಟೇ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ಆತಂಕಕಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲೇ ಇದೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೂಡಾ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ವಿಚಾರಸಂಕರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೆ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಕೂಡಾ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಬಲಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಗು ಗಂಡಾಗಿರಲೇ, ಹೆಣ್ಣಾಗಿರಲೇ ಒಂದೇ ಮಗು ಸಾಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

18. ರಾಜಕೀಯ ಅಪರಾಧೀಕರಣ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಧೀರ್ಘ ಅವಧಿಯನ್ನು ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಜೈಲುವಾಸವನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದ ನಾಯಕರು ಕೆಟ್ಟ ಆಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜೈಲು ಸೇರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಜೈಲುಪಾಲಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಕಳ್ಳತನ, ಗ್ಯಾಂಗ್‌ವಾರ್, ಕೊಲೆ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳು ಜೈಲುಪಾಲಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದು ವಂಚಕರ ಮೊದಲ ಆಯ್ಕೆ ಎನಿಸಿದೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯದ ಅಪರಾಧೀಕರಣಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಪ್ರಮಾಣದ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಡಿಮೆ. ಅಂಥ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿ ನೀಡಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ದುರ್ಬಳಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಅಧಿಕ.

ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗ ಕೂಡಾ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೊಸ ವ್ಯಾಪಾರ ಆರಂಭಿಸುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಆರಂಭಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಲಾಭದಾಯಕ ಸ್ವ ಉದ್ಯೋಗ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಅದು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಮಿಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಿರುಕುಳದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಹರಿಸುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದರು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಜನತೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಇಂದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದ ದಲ್ಲಾಳಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಸುತ್ತ ಫೇವರೇಟ್ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅನರ್ಹರಿಗೂ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿತು. ಎರಡೂ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಒಂದು ಸಲ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹಾಳುಗಡವಿದ ತಕ್ಷಣ, ಇದು ಅಪರಾಧಿಗಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಿತು. ಮತಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರಲು, ಕೆಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಜಯವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು, ವಿರೋಧಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಸ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗುಂಡಾಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇವರು ಕ್ರಮೇಣ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ, ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಭೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶದ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸುವವರಾಗಿ ಬದಲಾದರು. ಎಂಥ ವಿಪರ್ಯಾಸ!

ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯದ ಅಪರಾಧೀಕರಣವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳ್ಳಬೇಕು; ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿರಬೇಕು; ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕು, ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ಸಮಿತಿಗಳು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಬೇಕು. ಸಹಕಾರಿಗಳು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಾರದು.

19. ಮರಣದಂಡನೆಯಿಂದ ಏನೂ ಪರಿಹಾರವಾಗದು

ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಸಾವು ನಮಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾವು ಎನ್ನುವುದು ಬದುಕಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಇದರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಬದುಕನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳಿತು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆತನ ಅಂತರ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಇಷ್ಟದ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ನೋಡುವ ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಇಷ್ಟದ ತೀರ್ಪು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧಿಗೆ, ಬದಲಾಗುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಶ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಅದಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ನಿಯಮಿತ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಅದು ಆತನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮರಣದಂಡನೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಪರಾಧ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓದುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಪಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮನೋರಂಜನೆ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಸುಲಭದ ಜೀವನ ವಿಧಾನ. ನಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡದೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬದುಕು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದಂತೆ, ಇಂಥ ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದ ಆನಂದ ಪಡುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಪರಾಧ, ಹಿಂಸೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವಂಥ ಚಿತ್ರಗಳು ವಿರಳ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ವಾಸ್ತವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಮನೋರಂಜನೆಯ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತದೆ!

ಅಪರಾಧಿಗಳ ಕೃತ್ಯ ಮತ್ತೆ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬಾಧಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಇಂಥ ಮನೋಭಾವ ಇರುವವರಿಗೆ ಇದು ನೀತಿಪಾಠವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮರಣದಂಡನೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಹಿಂದಿನ ಉದ್ದೇಶ. ಇದು ಮಾನವನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇಡೀ ಮನುಕುಲವೇ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಇದು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಾವು ಸೇರಿದಂತೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರ ಭ್ರಮೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಇದು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಎನ್ನುವುದು ನ್ಯಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮರಣದಂಡನೆ ಎಂದರೇನು? ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು, ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ ತೆಗೆಯುವುದೇ? ಇದು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದದ್ದೇ? ಕ್ಷಮಾಭಾವ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಯುತ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಬೆನ್ನುಹಾಕಬೇಕೇ?

ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳು ಘಟಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಿಯಕರ ಹತಾಶನಾಗಬಹುದು; ಆದರೆ ಇದು ತೀರಾ ಖಾಸಗಿ ಘಟನೆಯಲ್ಲವೇ? ಆತನ ಹತಾಶೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲು ಇತರ ಅಂಶಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ, ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಲ್, ಕೊಲೆಯಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳ ಹಿಂದಿನ ನೈಜ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮರಣದಂಡನೆ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತೀರಾ ಕ್ರೂರ ಹಾಗೂ ಅಮಾನುಷ ಕ್ರಮ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕೇವಲ ಸಿನಿಮೀಯ ಪರಿಹಾರವಷ್ಟೇ ಆದೀತು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿದ್ಯಮಾನ

ಮರಣದಂಡನೆ ಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸುವ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಭಾರತ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದು, ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಭಾರತದ ವಿರೋಧದ ಹೊರತಾ ಗಿಯೂ ಈ ನಿರ್ಣಯ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡಿದೆ. ನಿರ್ಣಯದ ಪರವಾಗಿ 115 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ 38 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ ಚಲಾಯಿಸಿವೆ. 31 ದೇಶಗಳು ತಟಸ್ಥ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಿವೆ.

‘ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ ಘೋರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ‘ಅತಿ ವಿರಳ’ ಪ್ರಕರಣಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಮಯಾಂಕ್ ಜೋಷಿ ದೇಶದ ನಿಲುವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

20. ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತ

"ನೀವು ಭಾರತೀಯರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಿ;
ನಾನು ಭಾರತೀಯ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳು"

ಇದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ವಾಣಿ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ನಮ್ಮ ಸುಂದರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಶ್ರೀಮಂತ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿದ, ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಮಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿದ ವೈಭವದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ ಇಂದು ಏನಾಗಿದೆ? ಇಂಥ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಹೋರಾಡಿದರೇ? ಇದು ನಮ್ಮ ಕನಸಿನ ಭಾರತವೇ?

ಹೌದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನ. ಭಾರತ ಒಬ್ಬ ಸಮರ್ಥ ನಾಯಕನ ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಜನರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ನಾಯಕ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ನಾಯಕ ಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮುಕ್ತ ನಾಯಕ, ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯವಿರುವ, ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಾನು ಭಾರತೀಯ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

"ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ" ಎಂದು ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ನಿಜ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಎಲ್ಲ ಭೌಗೋಳಿಕ, ಭಾಷೀಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ನಿಂತು ದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಶೇಕಡ 100ರಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷರ ಜನರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತ ನನ್ನ ಕನಸು. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಜಾಗೃತರಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ಅರ್ಹತೆ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಿವೇಚನಾಶೀಲವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು.

ಆಡುವ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ನಲಿದಾಡುತ್ತಾ, ನಗುತ್ತಾ ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಕಲಿಯುವ ಭಾರತವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಮುಸ್ಸಂಜೆ ವರೆಗೆ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವರು ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ನಮಗಾರಿಕೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಮ್ಮ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ದಲಿತರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು ಯಾವಾಗ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ?

ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಜನ ಚಿಂತಿಸದಿದ್ದರೆ, ಕಾಲ ಮಿಂಚಿಹೋದೀತು. ನೂರು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ನಾವು 2000ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಲಿಯನ್ ಕ್ಲಬ್ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಜನ ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಸಾಧಿಸಿದರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಹೊಂದಬೇಕು. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಂಥ ಕೆಲ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಿವೆ. ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಜಾವಣಿಯ ಸೂರು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮಳೆಯಿರಲಿ, ಬಿಸಿಲಿರಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಲಭಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರ ಅರ್ಹತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉದ್ಯೋಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭಿಸಬೇಕು.

ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರ ಸರ್ಕಾರ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಕೇವಲ ಜನರು ನಡೆಸುವ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿರದೇ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಜತೆ ಆಂತರಿಕ ಸಮತೋಲನ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವಂತಾಗಬಾರದು. ಇದು ನಾವು ಆರಾಮವಾಗಿ ಕೊರುವ ಸಮಯವಲ್ಲ. ನೆಹರೂ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ, "ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯಬಹುದು; ಆದರೆ ಕೃಷಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ.

ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಭರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ 1970ರ ದಶಕದ ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇದು ಮತ್ತೆ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯಿತು. ಡಾ.ಎಂ.ಎಸ್.ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ಈ ಸಾಧನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೃಷಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದಾಗಿ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮೂಡಿದೆ.

ಕೃಷಿಯಾಧರಿತ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನಾವು ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಸಮಸ್ತ ಜನತೆಗೆ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಬದ್ಧತೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಭದ್ರತೆ ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈಗ ಇರುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸುಧಾರಿಸುವ ಜತೆಗೆ, ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಜತೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತದ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಸುಧಾರಿತ ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ತಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ತಮ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಲಭಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಇಂದು ಬಡಜನರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತಿವೆ. ದಿವ್ಯ ಅಜ್ಞಾನ, ವೈದ್ಯರ ಲಭ್ಯತೆ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವು ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ದುಬಾರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಡವರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ ಪಡೆಯಲಾಗದೇ ಜೀವವನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸೂಪರ್ ಸ್ಟೇಷನಿಟಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಭಾಗವಾಗಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗಷ್ಟೇ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದುಬಾರಿ ಔಷಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವೈದ್ಯರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಜನಸೇವೆಗೆ ಮನವೊಲಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೂಲಕ ಬಡವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಬೇಕು. ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತದ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು.

"ಗೋ ಈಸ್ಟ್ ಆರ್ ವೆಸ್ಟ್; ಇಂಡಿಯಾ ಈಸ್ಟ್ ಬೆಸ್ಟ್, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ? ಉಗ್ರವಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಉಗ್ರರ ಜಾಲ ಹರಡಿದೆ. ಉಗ್ರರ ರಕ್ತದಾಹಕ್ಕೆ ದಿನಾಲೂ ಅಮಾಯಕ ಮಂದಿ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾವು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ 2001ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 11 ರಂದು ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲೂ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂಜರಿತಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಹಲವು ಅಮಾಯಕ ಮಂದಿಯನ್ನೂ ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಬುಡಮೇಲೆ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಚೂರಿಹಾಕುವ ಮಂದಿಯನ್ನು ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ದೇಶದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತದ ಜನತೆ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಜತೆ ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕು. ದುಷ್ಕೃತ್ರಿಗಳು ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಿಷ್ಠೆ ಸೈನಿಕರ ಜತೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕು.

ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಭಾರತ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಜತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 60 ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಇಂದಿನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಪೈಲಟ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ, ಹಿಂಸೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಸಾವು, ದೈಹಿಕ ಚೇಷ್ಟೆಯಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪುರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದ ವಿಕೃತ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎನ್ನಬೇಕು.

ಮಹಿಳೆ ಇಂದಿಗೂ ಕೆಲವೆಡೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದು, ವಿಮೋಚನೆ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರ ಯೋಚನೆಗಳು, ಆಸೆ- ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸುಭದ್ರ ಭಾರತ ಕಟ್ಟಲು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಅಗತ್ಯ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ಭಾರತ ಆಧುನೀಕತೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯಬೇಕು. ದೇಶದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಪರಂಪರೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು.

ನಮ್ಮದು ಬಹುಧರ್ಮಗಳ ನಾಡು. ಜಾತ್ಯತೀತತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಮುಖ ಮಂತ್ರ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಹಾಗೂ ಕೋಮು ದ್ವೇಷದ ವಿಷಬೀಜ ಬಿತ್ತುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಬೆಂಕಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವೇಗವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಜತೆಗೆ ಮೇಲ್ವಾರ್ತಿಯ ಬಡವರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಸೂಕ್ತ ನೆರವಿನ ಹಸ್ತ ಚಾಚಬೇಕಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅಥವಾ ಜಗಜ್ಜೀವನರಾಂ ಅವರು ಮೀಸಲಾತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇಶವನ್ನು ಒಂದು ಮಾದರಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ, ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸಿದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅಂಥ ಕನಸನ್ನು ನಾವು ಕಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕನಸು ನನಸಾಗಲು ನಾವು ಜಾಗೃತರಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಹೊಸ ಮುಂಜಾನೆಗೆ ನಾವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ನಮ್ಮ ಕನಸು ನನಸಾಗಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟೋಣ. ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಜನ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೇನಾಸಿಂಹಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಗಿಲ್ ಯೋಧರಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಿಸೋಣ. ಅವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಥ ಹಾಗೂ ಸದೃಢ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿಯಾಗಬಲ್ಲದು.

21. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕತೆ: ಮುಗಿಯದ ಕಥೆ

ಒಂದು ದೇಶದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಕೆಲ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭೌಗೋಳಿಕ ಘಟಕವು ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇದು. ಜಾತಿ, ಧರ್ಮಗಳ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಯಾದಾಗ ಇದು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಒಂದು ದೇಶದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಅಂಶ. ಇದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವಂಥದ್ದು. ದೇಶ ಹಾಗೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಘಟಕವಾಗಿ ಭಾರತದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ರಾಜರುಗಳಾದ ಅಶೋಕ, ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ಮೌರ್ಯ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಇಡೀ ಉಪಖಂಡವನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಭರತವರ್ಷ ಮಹಾರಾಜನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಭಾರತ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ತನ್ನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನತೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅಪರೂಪದ ಹಾಗೂ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಘಟಕವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಭಾರತವನ್ನು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಘಟಕವಾಗಿ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಮೂಡಿ, ಸಮಾನ ಶತ್ರುವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಘಟಿತ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆ ಸಜ್ಜಾಯಿತು.

ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದ ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ 1857ರ ಮೊದಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿತು. ಮತ್ತು ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಡಿದಿಟ್ಟಿತು. ಇಡೀ ಭಾರತೀಯ ಜನತೆ ಸಮಾನ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ವೇದಿಕೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬರುವಿಕೆ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಇಡೀ ದೇಶದ ಒತ್ತಾಸೆಯ ಫಲವಾಗಿ 1947ರಲ್ಲಿ ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಂಡಿತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯದ ಒಂದು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯೇ ವಿನಃ ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ, ಎಲ್ಲನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಏಕೈಕ ನಾಗರಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ದೇಶ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳಲು ಹಲವು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲಸುರಕ್ಷಾ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಸಂವಿಧಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲತತ್ವ ಹಾಗೂ ಆಶಯವೇ ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ ಸಾಧಿಸುವುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ರಾಜಮನೆತನಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಗಳು ಸಮಗ್ರ ಭಾರತವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲರ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ಉಳಿದ ಸಹಕಾರ ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅನ್ವಯಿಕೆ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಾವೈಕ್ಯ ಸಾಧನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಹಿಂದೂಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದು, ದೇಶದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಾವೈಕ್ಯ ಸಾಧಿಸುವ ಹಾದಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು, ಇದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ ಮನೋಭಾವ ದಟ್ಟವಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿರುದ್ಧದ ಆತ್ಮಗೌರವ ಚಳವಳಿ ಹಾಗೂ ಸಮತಾವಾದ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ.

ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಜನರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಕರೆತರುವ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವು. ಆರ್ಥಿಕ ಯೋಜನೆ ಎಂಬ ಹೊಸ ಸಾಧನ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಜನರ ಒತ್ತಾಸೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು 1956ರಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಯಿತು. ಮಂಡಲ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಮೀಸಲಾತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಮೂಲಕ ಮೂರು ಹಂತದ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಅಧಿಕಾರದ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಜತೆಗೆ ತಳಹಂತದಿಂದಲೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಕಳಪೆ ಅನುಷ್ಠಾನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವಿ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಅಪವಿತ್ರ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಫಲ ನೀಡಿಲ್ಲ.

ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಶಗಳು ಇಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿವೆ. ವಿಸ್ತೃತ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹವಾಗುಣದಿಂದಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಸಮಗ್ರತೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಮತ್ತು ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಗತ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದ ಸೇವೆಗಳಾದ ನಾಗರಿಕ ಸೇವೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಸಮಾನ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳು ನಮ್ಮತನವನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದ ಅಖಂಡತೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮೊದಲು ಭಾರತೀಯ; ನಂತರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕ ನ್ಯಾಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶದ ಸಮಗ್ರತೆಗೆ ಮತ್ತು ಏಕತೆಗೆ ಅಪಾಯದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವೆಡೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯದ ಮಟ್ಟದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯ ಬದಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ವಾದ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜನರ ಬಡತನ ಮತ್ತು ಹಸಿವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರ ಹಾಗೂ ಈಶಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕರಿಗೂ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಆಧುನೀಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ಜನರು ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ನಾಗರಿಕರು ಎಂಬ ಕೀಳರಿಮೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಅನುಕೂಲಕರ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಬಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳು, ಸಮತಾವಾದಿಗಳು, ಸಂಕುಚಿತ ಧಾರ್ಮಿಕವಾದ ಮತ್ತು ಜಾತೀಯತೆ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಿವೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಫಲಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯು ದೇಶದ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದು. ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಅರ್ಥ ನೀಡಿ ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಪವಾಡಸದೃಶ ಫಲಿತಾಂಶ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳು ದೇಶದ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಭಾಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೇಶದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಬಾರದು. ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಧನಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಿತಿಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಭಾರತ ಜಾತ್ಯತೀತ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದೇ ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯ ಅಥವಾ ಏಕತೆ ಬೆಳೆಸಲು ಪೂರಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯದ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಏಕತೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಂಡುಬರದು. ಆದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಎದುರಾದಾಗ ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿವೆ. ಯಾವ ಆಂತರಿಕ ಜಗಳಗಳಿದ್ದರೂ, ದೇಶದ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಅದು ಗೌಣವಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಸಮಗ್ರತೆ ಹಾಗೂ ಏಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕ್ರೀಡೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ದೇಶ ತನ್ನ ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದೆ. ಇದು ಇಡೀ ದೇಶದ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯ ಪ್ರತೀಕ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಗೊಳಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಯ ಜತೆಗೆ, ಸಮೂಹ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮ ತಳಹಂತದವರೆಗೂ ಇಳಿಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳ ನಡುವೆ ಪರಸ್ಪರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕೋಮುವಾದ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಎನಿಸಿದ ಹಿಂದುತ್ವದಂಥ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಮುನ್ನ ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವುದು ಎಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಸಹಕಾರಿ ಒಕ್ಕೂಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಶೋಷಣೆ, ಅಸಮಾನತೆ ತಡೆಯುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಿವೆ. ದೇಶದ ಧ್ವಜ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದಾಗಿ, ಜನರು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ನೆರವೇರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿರುವುದು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಹೆಜ್ಜೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಹೊಡೆತದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೂ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮುದಾಯದ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನತೆಯ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಸಮಗ್ರ ಭಾರತೀಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಬಹುಮುಖ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಭಾರತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಅಡಗಿರುವುದೇ ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ. ಇದು ಇಡೀ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಒಂದೇ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಐಕ್ಯಮಂತ್ರ. ಇದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬದಲಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು, ಇದೀಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

22. ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧದ ಅಗತ್ಯ

ಭಾರತದ ನ್ಯಾಯಾಂಗದಿಂದ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೀರ್ಪುಗಳು ಬರುವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ಈ ತೀರ್ಪುಗಳು ಸಮಗ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಪರಿಸರ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಚರಂಡಿಗಳ ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವಿಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಮೋಚನೆಯ ಅಂಶವನ್ನಷ್ಟೇ ಪರಿಗಣಿಸದೇ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ದೇಶದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳೇ, ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೂ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತದ ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ವೈ.ಕೆ.ಸಬರವಾಲ್ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ದೇಶದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿಯುವಂತಿದೆ. "ನ್ಯಾಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅಥವಾ ಲಂಚ ಶೂನ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಜನತೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಭಿದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ". ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು, ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯನ್ನು, ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಎಸ್.ಪಿ.ಭರೂಚಾ ಕೂಡಾ ಇಂಥದ್ದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೊಳೆತಂತಿದೆ" ಎಂದು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಮಂದಿಯ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಂಶಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹಲವು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ದೂರುಗಳಿವೆ. ಹಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಜಯವೂ ಇಲ್ಲ; ಸೋಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗೆಯ ತೀರ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗದು. ಭಾರತದ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳಿದಂತೆ, "ಭಾರತದ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಂತಿರುವುದೇ ಜನತೆಯ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೇಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಜ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು

ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಮಗ್ರತೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯ, ನೀತಿಸಂಹಿತೆಯ ದೃಢತೆ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ"

ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಬಕೋನ್ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಲೇಖನವೊಂದರಲ್ಲಿ, "ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ ಯಾವಾಗಲೂ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಪೀಠ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಬುಡ ಹಾಗೂ ಇಂಚಿಂಚು ಕೂಡಾ ಹಗರಣ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡುತ್ತಿದ್ದು, ವ್ಯಾಪಕ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ (ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ) ಮಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಕಾಯ್ದೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಡಿಲವಾಗಲಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ಪದಚ್ಯುತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಲಿದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿದೆ. ಇದು ವಿ.ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ"

ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಹುಚ್ಚು ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಆರೋಪಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸಕಾಂಗ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಡಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯನ್ನು ಇಂದು ಋಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶವಾಗಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಕಾನೂನಿನ ವಿವೇಚನಾಹೀನತೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಂದಕವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಎಂದರೆ ಕಾನೂನಿನ ಕಾರಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು. ಇದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಂಗ, ಶಾಸಕಾಂಗ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕಾರ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಅಧಿಕಾರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅದು ವರ್ತಿಸಿದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಬದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಶಾಸಕಾಂಗ ವಿಫಲವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತತ್ವಗಳಿಗಾಗಿ ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲಾಗದು ಎನ್ನುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ಬಳಕೆಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ- ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿವೇಚನಾಶೀಲ ಅನುಷ್ಠಾನದಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಡಳಿತದ ದುರುಪಯೋಗ, ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು, ಸಂವಿಧಾನಬಾಹಿರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಬಹುಮತದ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಇದು ಅಗತ್ಯ.

ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಅರ್ಜಿಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕಾರ್ಯಾಂಗದ ಕೆಲಸವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾನೂನುಗಳ ದುರುಪಯೋಗವೂ ಶಾಸಕಾಂಗದಿಂದ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಶಾಸಕಾಂಗದ ಹೊಣೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹೊಣೆಯಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶಾಸಕಾಂಗದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡುಮಾಡಬಹುದು.

ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಾಸಕಾಂಗ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಾಂಗದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಅಚ್ಚರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅಸಹಜ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ನ್ಯಾಯಾಂಗವಷ್ಟೇ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಶಾಸಕಾಂಗ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಕೂಡಾ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಶಾಸಕಾಂಗ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಾಂಗ ನುಣುಚಿಕೊಂಡಾಗ, ಜನತೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಮೀರಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹಾಗೂ ವಿನೂತನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯದ ವಿಚಾರ ಇರಬಹುದು; ಎಲ್‌ಪಿಜಿ ಹಂಚಿಕೆ ಹಗರಣ, ಹವಾಲಾ ಹಗರಣ ಹೀಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದ ನಿರ್ದೇಶನ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಇತರ ಎರಡು ಅಂಗಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲೂ ಕೊಂಚ ಮಟ್ಟಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ನಾನಿ ಫಾಲ್ಗಿವಾಲಾ ಹೇಳಿದಂತೆ, "ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕುಸಿದಿದೆ ನಿಜ; ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇಣುಕಿರುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ನಿಜ. ಆದರೆ ದೇಶದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕಾದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದಷ್ಟೇ ಸಾಧ್ಯ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಎ ಇದು ಅಂಥ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಆಯ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಜನತೆಗೆ ಏಕೈಕ ಆಶಾಕಿರಣವೆಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು"

ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಗೀಳಾಗಬಾರದು. ಅಥವಾ ಇದು ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರತ್ವವಾಗಬಾರದು. ಹಾಗಾಗಾದ ಅದು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಯಂ ಶಿಸ್ತು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಸರ್ಕಾರ ನೀತಿನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಎನ್ನುವುದು ಗುರಿನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಕ್ಷಿಪಣಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ನ್ಯಾಯತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವಂತಿರಬೇಕು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಇತರ ಅಂಗಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಹೊಣೆ ಇದೆ. ಈ ದೇಶದ ಜನತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಕಾವಲುಗಾರರಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ನಿರ್ಬಂಧ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಬದ್ಧತೆಯೂ ಹೌದು. ನ್ಯಾಯಾಂಗ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯು ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಸಾಹಸವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬಾರದು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿರಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಮಾರ್ಗನಿರ್ದೇಶನವಿಲ್ಲದ ಕ್ಷಿಪಣಿಯಲ್ಲ; ಅದು ವಿಫಲವಾದರೆ, ಇಡೀ ಅರಾಜಕತೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿಗದಿತ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಷ್ಟೇ ತನ್ನ ಸೀಟಿ ಊದಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಾಂಗದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗದು ಎನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ಸುರಕ್ಷಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಷ್ಟೇ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಇತಿಮಿತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಸ್ತು ಹಾಗೂ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲಿನವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಹೊಣೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮೇಲಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಮೀರುವುದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಸಂವಿಧಾನದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುವುದಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ಅನುಮಾನ, ನೈತಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದೃಢತೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಶಾಸಕಾಂಗಗಳು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಪೂರಕವಾದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಅಗತ್ಯ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಂತೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡಬೇಕು.

23. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕವು ತನ್ನ ಹತ್ತು ಕೃಷಿ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರ ಪ್ರದೇಶ, ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು ಮತ್ತು ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿದ್ದು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸರಾಸರಿ ಮಳೆ 1130 ಮಿ.ಮೀ. ಇದ್ದು ಹಿತಕರ ತಾಪಮಾನವು ವರ್ಷಾದ್ಯಂತ ವಿವಿಧ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಉತ್ತಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ರಾಜ್ಯವು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ವಿವಿಧ ಬೆಳೆಗಳ ಬೀಡು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ರೈತರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ, ಸ್ವಂತಿಕೆಯ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ವಿವಿಧ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾವಯವ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಪೀಡೆ ಹಾಗೂ ರೋಗಗಳ ಹತೋಟಿಗಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ಪೀಡೆ ಹತೋಟಿ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಜರುಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ರೈತರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ನಂಬಿರುವುದು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಸುಧಾರಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪೋಷಕಾಂಶ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ, ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆಯ ಸುಧಾರಣೆ, ಮಣ್ಣು ವಿನಾಶದ ತಡೆ, ಜೈವಿಕ ಪೀಡೆ ಹತೋಟಿ ಮತ್ತು ಭೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ರೈತರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ರೈತ ಸಂಘಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಪೋಷಿಸುವ / ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಸರ್ಕಾರೀತರ ಸಂಸ್ಥೆ (NGO)ಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬಳಕೆ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಸಹ ಸತತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ಆಂತರಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ವಿಫಲ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ.

ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಜಪಾನ್ ಮತ್ತು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟಗಳಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡಲು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ರೈತರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ರಫ್ತಾಗಿ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನಕಗಳ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೆಡರೇಶನ್ ಆಫ್ ಆರ್ಗ್ಯಾನಿಕ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾದ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು (ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ಸ್ ಆಫ್ ಆರ್ಗ್ಯಾನಿಕ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್) ಹೊರತಂದಿದೆ. ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರವು ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ.

ವಿವಿಧ ಇಲಾಖಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸಮಗ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಉತ್ತೇಜನ

ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಂಬಂಧಿತ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ತಂದು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳು / ಅಧೀನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿ, ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು ಏಕ ಗವಾಕ್ಷಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು 'ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ' ಲೆಕ್ಕ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ಸಮಿತಿಯ ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

- ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ
- ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ
- ಜಲಾಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆ
- ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಇಲಾಖೆ
- ರೇಷ್ಮೆ ಇಲಾಖೆ
- ಅರಣ್ಯ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲಾಖೆ
- ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ
- ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ
- ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ
- ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆ
- ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಇಲಾಖೆ
- ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಇಲಾಖೆ
- ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಇಲಾಖೆ
- ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು/ಧಾರವಾಡ
- ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿ
- ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಮಂಡಳಿ
- ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು : ಕಪೆಕ್, ಹಾಪ್‌ಕಾಮ್ಸ್, ಕೆ.ಎಂ.ಎಫ್., ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್.ಆರ್.ಡಿ.ಐ.
- ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು : ಅಪೇಡಾ, ಪಿ.ಡಿ.ಬಿ.ಸಿ., ಆರ್.ಬಿ.ಡಿ.ಸಿ. ಸಿ.ಐ.ಪಿ.ಎಂ.ಸಿ., ಐ.ಐ.ಹೆಚ್.ಆರ್., ಸಿ.ಎಫ್.ಟಿ.ಆರ್.ಐ., ಕೆ.ವಿ.ಐ.ಸಿ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕೃಷಿ ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ(ಎಂಪವರ್ಡ್) ಸಮಿತಿ

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಹಾಗೂ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದ ಆಯವ್ಯಯ ಹಂಚಿಕೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಮನ್ವಯ/ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ತರಲು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಯುಕ್ತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಭಾರಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಬಂಧ-1ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಅನುಮೋದಿಸಲು ಸಾವಯವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಮಿತಿ (ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಆನ್ ಅಗ್ರಾನಿಕ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್) ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಮಿತಿ

ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಬಂಧ - II ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯು ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ಸಮಿತಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳ ರಚನೆ, ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಮೋದನೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ಥಳ ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಿತಿಗಳು (ಸ್ಟೇಟ್ ಸ್ಟೆಪಿಕ್ ಕಮಿಟಿ)

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ಸಮಿತಿಯ ಪೂರ್ವಾನುಮೋದನೆ ಪಡೆದ ರೈತ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು / ಸ್ವಸಹಾಯ ಸಂಘಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಾಗಿ ಸ್ಥಳ ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿಯು ಈ ಸ್ಥಳ ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಿತಿಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳ ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಿತಿಯು ಸ್ಥಳ ನಿಶ್ಚಿತ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾ ಸಮಿತಿಯು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ಸಮಿತಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜದ ಪಾತ್ರ

ರಾಜ್ಯ, ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜಗಳು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ವಾಸ್ತವಗೊಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು(ಎಸ್.ಎಚ್.ಜೆ)

ಸರ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್/ಎರೆಹುಳು ಗೊಬ್ಬರ, ಸಾವಯವ ಬಿತ್ತನೆ/ನಾಟಿ, ಪರಿಕರಗಳು ಮತ್ತು ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಂಪುಗಳು ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನ/ಉತ್ಪಾದನೆಗಳ ಸಂಸ್ಕರಣೆ/ಮೌಲ್ಯ ವರ್ಧನೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ/ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ತಳಿಗಳ ಸಮುದಾಯಿಕ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರೈತರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು

ಸರ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಉತ್ಪಾದನಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತದೆ. ರೈತ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರೈತರಿಂದ, ರೈತರಿಗಾಗಿ, ರೈತ ವ್ಯವಹಾರ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ, ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡುವಿಕೆ, ಹೆಸರು ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸುವಿಕೆ, ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವು ನೆರವು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳ ರಚನೆ (ಫಾರ್ಮರ್ಸ್ ಕಂಪನಿ)

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಉತ್ಪಾದಕರಿಂದ, ಉತ್ಪಾದಕರಿಗಾಗಿ, ಉತ್ಪಾದಕರ ವ್ಯವಹಾರ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳ ರಚನೆಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. (ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಕರೆಂದರೆ ರೈತರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ). ಇದು ಡಿಸೆಂಬರ್ 2002ರ ಕಂಪನಿಗಳ ಕಾಯಿದೆಗಳ IX ಎ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ನಂತೆ (Corporate Structure) ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈ ರೈತರ ಕಂಪನಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆಗಾಗಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಆಂತರಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಲು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಪನಿಯ ಪ್ರತಿ ಸದಸ್ಯರ ಲಾಭಾಂಶವು ಅವರು ಪೂರೈಸುವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಕಂಪನಿಯ ಅನುಮೋದಿತ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನುಕೂಲತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರಾರಂಭಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ರೈತರುಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಸಂಘ/ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅವಕಾಶದಂತೆ ರೈತರ ಕಂಪನಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರದೇಶ / ಸರಕು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗಳ ಆಯ್ಕೆ

ಪ್ರಚಲಿತ ಬೆಳೆ ಸಾಗುವಳಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಲಾನುಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಲಭ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ 200-500 ಎಕರೆಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಪ್ರದೇಶ/ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಮುಂದಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

- ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳು ಮತ್ತು ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಬಳಕೆ
- ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ನಮೂನೆಗಳ ಪ್ರಚಲಿತ ಬೆಳೆ ವೈವಿಧ್ಯತೆ
- ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
- ಕೃಷಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಹಂದಿ ಸಾಕಣೆ, ಜೇನು ಸಾಕಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರಚಲಿತ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು.
- ವಿವರೋದ್ದೇಶ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆ
- ಪ್ರಸ್ತುತ ರೈತರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿಗಳ ಹಂತ
- ರೈತ ಗುಂಪುಗಳು/ಸ್ವಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇರುವಿಕೆ
- ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ರಫ್ತಾಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

- ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಲಭ್ಯತೆ
- ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ವಾಣಿಜ್ಯ/ಔದ್ಯಮಿಕ /ಔಷಧೀಯ/ಸುಗಂಧ/ಆಹಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ರೈತರ ಕಂಪನಿಗೆ ವಂತಿಗೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಪಾಲುದಾರರಾಗಲು ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರ ಒಪ್ಪಿಗೆ.

ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಅನುಭವ ಗಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪಡೆಯಲಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಲಭ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಸಹ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಗಳಿಗಿರುವ ಮಳೆಯಾಶ್ರಿತ ಹಾಗೂ ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಅಗತ್ಯ ನೆರವಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಮಗ್ರ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾವಯವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ (ಬಯೋಮಾಸ್) ಉತ್ಪಾದನೆ

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ ಕ್ಷೇತ್ರ /ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾವಯವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಪ್ರತಿ ಎರಡು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು ಹಸು ಅಗತ್ಯ. ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಸಗಣೆ ಮತ್ತು ಗಂಜಲ ಪೂರೈಸಲು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಣ್ಣ/ಅತಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಗಳಿಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆಯೂ ಸಹ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ನೆರವು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಒಣ ಎಲೆಗಳು, ಕಸ-ಕಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಬೆರಣಿ ಸುಡುವುದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೈತರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿಯೂ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಎಲೆ-ಕಸ ಮತ್ತು ಕಳೆಯಬಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ರೈತರಿಗೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ರಯತರ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು.

ಜೈವಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಸ್ಯ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೇವು/ದಿಮ್ಮಿ/ಇಂಧನ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ರಾಶಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ವೃಕ್ಷ ಬೆಳೆ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯೂ ಆಗಬೇಕು. ಇದು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತ ಕೀಟಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಸ್ಯ/ವೃಕ್ಷ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಸಮಗ್ರ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ರೈತರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಷಿ - ತೋಟಗಾರಿಕೆ - ಅರಣ್ಯ - ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು - ಮೇವು ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಿಶ್ರ ಬೇಸಾಯ

ಮಿಶ್ರ ಬೇಸಾಯವು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಪತ್ತುಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ವಿಮೆ ಹಾಗೂ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪುನರಾವರ್ತನಗೊಳಿಸುವುದು ಅತಿಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾನುವಾರು ಸಾಕಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಹಾಗೂ ಅದು ಮಿಶ್ರ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ, ಹಂದಿ ಮತ್ತು ಕೋಳಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿರುವಂತಹ ಜಾನುವಾರು ಸಾಕಣೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಉಪ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ರೈತ ಇಡೀ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ಕಾರ್ಯಶೀಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮಿಶ್ರ ಬೇಸಾಯ ಸ್ವ-ಸುಸ್ಥಿರ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಣಿ - ಪ್ರೇಮಿ ಸಂಘಗಳವರನ್ನು ರೈತರು ಸಹಯೋಗಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಂದ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರ ಪಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಮೇವು ಒದಗಿಸುವಂತೆ 'ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ' ಪೂರೈಕೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕ ಮೌಲ್ಯದ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರದ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಸಾಯಿಖಾನೆಗಳಿಂದ ಸಾವಯವ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಸಾವಯವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧ ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಸಿ, ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಳೆ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಅಗತ್ಯತೆ - ಜೀವಂತ ಮಣ್ಣು. ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಅತಿ ಅಗತ್ಯ ಘಟಕಾಂಶವಾಗಿದ್ದು, ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿನ ತೇವಾಂಶ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಲಾನಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ನೀರು ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

- ಕೃಷಿ ಹೊಂಡ/ಬಸಿ ತೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಿಕೆ
- ಕಂದಕಗಳು, ಚರಂಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಬದುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರಚನೆ
- ಹಿಡುಗುಣಿಗಳು (ಸಿಲ್ವ್ ಟ್ರಾಪ್)
- ಮಳೆ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ತೊಟ್ಟಿಗಳು
- ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಕೊಳವೆ ಬಾವಿ ಪುನಶ್ಚೇತನಗಳ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು
- ಮಾಳಿಗೆ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಣಾ ತೊಟ್ಟಿಗಳು

ಮಳೆ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಬಾವಿಗಳ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಮತ್ತು ಮರ ನೆಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ, ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅಂತರ್ಜಲ ಮಟ್ಟದ ಸುಧಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ಮೈ ಮಣ್ಣು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಮಣ್ಣಿನ ಸುಧಾರಣೆ, ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆ ವೃದ್ಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಜೈವಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು

ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಗತಿಗೊಳಿಸುವ ಕೆಳಕಾಣಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತದೆ.

- ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು
- ಹಸಿರೇ ಗೊಬ್ಬರ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಅಂತರ ಬೆಳೆ/ಬಹು ಬೆಳೆ / ಬಹು ಅಂತಸ್ತಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ
- ಬೆಳೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅನುಸರಣೆ
- ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರ/ಎರೆಹುಳು ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಕೆ
- ಜೀವಂತ ಬದು ನಿರ್ಮಾಣ
- ಸೌದೆ, ಮೇವು, ಮರ ಮುಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಹಸಿರೇ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಜಾತಿ ಮರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಹಾಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ನೆರವು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ಮರಗಿಡಗಳ ತೋಪುಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು (ಗುಂಡು ತೋಪು, ನಾಡು ತೋಪು, ದೇವರ ಕಾಡು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು)

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ

ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಅಗತ್ಯ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ರೈತ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕೂಟಗಳು /ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ಸ್ವಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಬೆಲೆಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

- ಸಾವಯವ ಬೀಜ/ಸಸಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಿತ್ತನೆ ವಸ್ತುಗಳು
- ಪೋಷಕಾಂಶ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಾಧನಗಳು
- ಕೀಟ/ರೋಗ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಾಧನಗಳು

ಸಾವಯವ ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ವಸ್ತುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ರೈತ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕೂಟಗಳು /ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು / ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು / ಸ್ವ - ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು / ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಖರೀದಿಗೆ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇತರೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಪ್ರಾಯೋಜನ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಗತ್ಯ ಧನ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿ ಪರಿಕರ ತಯಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ ಪರಿಕರಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಬೀಜ ಕಾಯ್ದೆ 1965, ರಸಗೊಬ್ಬರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆದೇಶ 1985 ಮತ್ತು ಕೀಟನಾಶಕ ಕಾಯ್ದೆ 1968 ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶೇಕಡ 5ರಷ್ಟು ಅಧಿಕ ಧನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ 2001-2006ರ ಅನ್ವಯ ದೊರಕುತ್ತಿರುವ ಧನಸಹಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ, ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಮತ್ತು ದಾಸ್ತಾನುಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನೆರವು

ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನಗೊಳಿಸುವ ರೈತ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವರ್ಗೀಕರಣ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ರೈತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು, ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಸಚಿವಾಲಯದಿಂದ ಸಿಗುವ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಧನಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ರೈತ ಗುಂಪಿನವರು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯ ಉತ್ತೇಜನಗಳು ಮತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಂಡಳಿ (ಎ.ಪಿ.ಎಂ.ಸಿ.) ಪ್ರಾಂಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗೊಂದಿಗೆ ಶೀತಲ ದಾಸ್ತಾನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸಾವಯವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದಾಸ್ತಾನು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೃಜಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನೆರವು

ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಹ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಇವುಗಳಿಗೂ ಸಹ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಅರೆಕಾಲಿಕ ಉದ್ಯಮ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ಘಟಕಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಬಳಕೆ ದರದಲ್ಲಿ 30 ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸೀಮಿತವಾಗುವಂತೆ ಕನಿಷ್ಠ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಇವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ದರಗಳ ಬದಲು ವಿನಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್‌ನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾವಯವ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಉದ್ಯಮಗಳು ವಿದ್ಯುತ್ ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ರೈತರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದ ಪದ್ಧತಿ ಮೇರೆಗೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾವಯವ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಘಟಕಗಳು ಸಹ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾರಾಟ ಮಂಡಳಿ ಕಾಯಿದೆಯನ್ವಯ ವಿಧಿಸಲಾಗುವ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ/ಸೆಸ್‌ನ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಘಟಕಗಳೂ ಸಹ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ 2001-2006ರ ಅನ್ವಯ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಒಟ್ಟು ಧನ ಸಹಾಯದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 5 ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರವಿಗೆ ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸಾವಯವ, ಸಂಸ್ಕರಣಾ, ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್.ಎ.ಸಿ.ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ನಿಯಮಗಳು, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಂಗೀಕೃತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಮಾಣ ಪಡೆಯುವ ಅಗತ್ಯ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಭರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಐ.ಎಸ್.ಓ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉತ್ತೇಜಕಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದು.

ಪುನರ್ ನವೀಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಜೈವಿಕ - ಅನಿಲ ಸ್ಥಾವರಗಳು, ಸೌರಶಕ್ತಿ ಘಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಗಾಳಿ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ನೆರವು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂನಂತಹ ಬಾಹ್ಯ ಮೂಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಅವಲಂಬನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರತಿ ಜೈವಿಕ ಅನಿಲ ಸ್ಥಾವರದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಎರೆಹುಳು ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಘಟಕ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಸಹ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಪರಿವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ನೆರವು

ಸಾವಯವ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಅಧಿಕೃತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾವಯವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಸರ್ಕಾರವು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಭರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಗುಂಪು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಎನ್.ಎಸ್.ಒ.ಪಿ., ಐ.ಎಫ್.ಒ.ಎಂ.ಎಂ. ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಘುವುದಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ನೀಡುವ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಸಾವಯವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತನಿಖಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಪರಿವೀಕ್ಷಕರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವುದು. ಪರಿವೀಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರಾಟ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಮಾರಾಟ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಸಫಲ್ /ಎ.ಪಿ.ಎಂ.ಸಿ./ಹಾಪ್‌ಕಾಮ್ಸ್ /ಎನ್.ಸಿ.ಎಸ್/ಕಪೆಕ್/ಕೆ.ವಿ.ಐ.ಬಿ.ಗಳು ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾರಾಟ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಂತೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ, ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ ಇತರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಿಶ್ರಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ರೈತ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲಾಗುವುದು. ಉತ್ಪನ್ನ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಗ್ರಾಹಕರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಾಗಣೆ ಮಾಡುವ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು.

ಅರಣ್ಯದ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನೂ ಸಹ (ಉದಾ - ಜೇನು ತುಪ್ಪ, ಸೀಗೆಕಾಯಿ, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಈ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವರು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಳ / ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನ ಬೆಳೆಗಾರರೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಾಹಕರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ವಾರದ ಸಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯಮಗಳ ಆಯೋಗದ ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಕೆ.ವಿ.ಐ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಾವಯವ ರೈತರು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕರಣಾಕಾರರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಕೆ.ವಿ.ಐ.ಬಿ./ಕೆ.ವಿ.ಐ.ಸಿ. ಮಾರಾಟ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಸರ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಹಾಗೂ ನಗರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾರಾಟ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾರಾಟ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ರೈತ ಸಂಘಗಳು /ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು/ ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು / ಸ್ವ - ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ರೈತನಲ್ಲಿ/ರೈತರ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ /ರೈತರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಮುಖಾಂತರ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು.

ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು

ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ನೆರವು ಒದಗಿಸುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಬಾರ್ಡ್, ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು, ಪ್ರಾಂತೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರನ್ನು ವಿಶೇಷ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ರೂಪಿಸಿ, ರೈತ ಸಂಸ್ಥೆ/ರೈತರ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಉದ್ಯಮಗಳು, ಮಾರಾಟಗಾರರು ಮತ್ತು ರಫ್ತುದಾರರು ಹಾಗೂ ಪರಿಕರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗುವುದು.

ಮಿಶ್ರ ಬೇಸಾಯ, ಕೃಷಿ ಉಪ ಕಸುಬುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಸಾವಯವ ರೈತನಿಗೆ / ರೈತರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ / ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಿಗೆ/ ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ /ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಾಲದ ದರವನ್ನು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ರಫ್ತಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ

ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಕೃಷಿ ಹವಾಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ರಫ್ತು ಮಾಡುವ ಪ್ರಮುಖ ಉತ್ಪಾದನಾ ರಾಜ್ಯವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂತರ್‌ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ/ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಫ್ತು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಂತರ್‌ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ನೆರವು ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು. ರೈತರ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಫ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬೆಳೆಗಾರರ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಕೊಳ್ಳುವವರ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದು.

ರಾಸಾಯನಿಕ ಉಳಿಕೆ ರಹಿತ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವು ಸಸ್ಯ ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಉಳಿಕೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡುವುದು ಹಾಗೂ ಪರಿಕರಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರ್‌ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನಕಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ರಾಜ್ಯದ ಎರಡು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧ ಕೃಷಿ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಬೇಸಾಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ರೈತರ ಸಂಘ/ರೈತರ ಒಕ್ಕೂಟ/ರೈತರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ/ರೈತರ ಕಂಪನಿ/ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

- ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಪದವಿ ತರಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು.
- ಸ್ನಾತಕ ಮತ್ತು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಹಂತದಲ್ಲಿನ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪಠ್ಯಗಳ ಸೇರ್ಪಡೆ
- ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ತಳಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದು.
- ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ತಳಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀಟ/ರೋಗ ಮತ್ತು ಬರ ನಿರೋಧಕತೆಗೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿ/ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

- ವಿವಿಧ ಬೆಳೆ ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪರಭಕ್ಷಕ/ಪರತಂತ್ರ ಜೀವಿಗಳು, ಜೈವಿಕ ಪೀಡೆ ನಾಶಕಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು.
- ರೈತ/ಪ್ರದೇಶ ನಿಶ್ಚಿತ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು
- ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು.
- ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರು ಹಾಲಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ದಾಖಲು ಮಾಡಲಾಗುವುದು.
- ರೈತರ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಕನಿಷ್ಠ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು.
- ರೋಗ ಮತ್ತು ಪರಾವಲಂಬಿ ಜೀವಿಗಳ ನಿರೋಧಕ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಪಶು ತಳಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲದೇ, ರೋಗ ಮತ್ತು ಪರಾವಲಂಬಿ ಜೀವಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು.
- ವೇದ ಮತ್ತು ಪುರಾತನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು.
- ಸಂಶೋಧನಾ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ನಿಟಕವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವುದು.
- ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವುದು.

ಔಷಧೀಯ, ಸುಗಂಧ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಬಳಸುವ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಅಂತರ ಬೆಳೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು.

ರೈತ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು/ರೈತರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು/ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಔಷಧೀಯ ಸಸ್ಯ, ಸುಗಂಧ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಬಳಸುವ ಬೆಳೆಗಳ ಬಿತ್ತನೆ/ಸಸಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಕಟಾವಿನ ನಂತರದ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ತರಬೇತಿ, ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರವಾಸ

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕೃಷಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ರೇಷ್ಮೆ ಮತ್ತು ಪಶು ಸಂಗೋಪನೆ ಇಲಾಖೆಗಳ ವತಿಯಲ್ಲಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಮಾದರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ತತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾನಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಆಯ್ಕೆ ರೈತರ ಗುಂಪು ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲೂ ರೈತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಸಾವಯವ ಮಾನಕಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ಅಗತ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗುವುದು. ರಾಜ್ಯ/ಇತರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾದರಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ರೈತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಜೈವಿಕ-ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ (ಬಯೋ ಡೈನಮಿಕ್) ಬೇಸಾಯ, ಪಂಚಗವ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುವುದು.

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ರೈತರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಇತರೇ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಮೀಪದ ಹುಳಿಮಾವುಗಳಲ್ಲಿನ ಜೈವಿಕ ತಾಂತ್ರಿಕತೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜದ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸ್ಥಳೀಯ/ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ತಳಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ

ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ದೂರದರ್ಶನ, ಬಾನುಲಿ, ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ಭಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳು, ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು, ಯಶೋಗಾಥೆಗಳ ವಿಡಿಯೋ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೃಷಿಯಿಂದಾಗಿ ಪರಿಸರ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಪರಿಸರ ಸಮತೋಲನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಉಳಿಕೆಯಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಗ್ರಾಹಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆಹಾರ ಕಲಬೆರಕೆ ನಿರೋಧ ಕಾಯ್ದೆ 1954 ಮತ್ತು ನಿಯಮಾವಳಿ 1955ನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ರಫ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ (ಲೇಬಲ್) ಅಂಟಿಸುವುದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ತಾರಸಿ ತೋಟ ಮತ್ತು ಕೈತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ನೆರವು ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ/ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಹಾಗೂ ಜೈವಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ, ಅರಣ್ಯೀಕರಣ ಮುಂತಾದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತರಲಾಗುವುದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಪೋಷಕ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ರಹಿತ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ತಡೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ

ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಆಹಾರ

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಮು ಅವರ ದೇಹದಿಂದ ಕಲ್ಮಶಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ವಯಸ್ಕರಿಗಿಂತ ಆಹಾರದಲ್ಲಿನ ರಾಸಾಯನಿಕ ಉಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನರಿತ ಹಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾವಯವ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮಕ್ಕಳ ಆಹಾರ ತಯಾರಿಕಾ ಉದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಶಿಶು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಶು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕರು ಹಾಗೂ ರೈತರ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕೂಟ/ರೈತರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು/ರೈತರ ಕಂಪನಿಗಳು/ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಸಂಘಗಳು/ಸರ್ಕಾರೀತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಂದ ಕೃಷಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏರ್ಪಡಿಕೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ಪರಿಸರ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ

ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ ಅದನ್ನೇ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ರೈತರಲ್ಲಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸರ, ಆತಿಥ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ದೇಶೀಯ, ವಿದೇಶೀಯ ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಪರಿಶುದ್ಧ ಹವೆ, ನೀರು, ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಗ್ರಾಮಗಳು, ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ನೆಚ್ಚಿನ ತಾಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೆರವು ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು.

ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ/ಪೀಡೆ ನಾಶಕ ಮುಕ್ತ ವಲಯಗಳು

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಸರದ, ಸಮೃದ್ಧ ಜೀವ ಸಂಕುಲವಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಿವೆ ಹಾಗೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿವೆ. ಇವನ್ನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳ ಉಳಿಕೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು 'ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ/ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಮುಕ್ತ ವಲಯಗಳೆಂದು' ಘೋಷಿಸಲಾಗುವುದು.

ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ನೆರವಿನ ಪ್ರಮಾಣ

ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ಸಮಿತಿ(ಎಂಪವರ್ಡ್ ಕಮಿಟಿ) ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಮಿತಿಯ ಜೊತೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ನೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಲು ಸಹಾಯ, ರಿಯಾಯಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು.

24. ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ

ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಹಾಗೆ; ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಂಬಲ ಅಧಿಕ. ಇದಕ್ಕೆ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಸಾಮಾಜಿಕ- ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಲೀ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪುರುಷರ ಅಧೀನದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವೇತನ ಅಥವಾ ವೇತನವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೆಲಸ ಗೃಹಕೃತ್ಯಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹದ ನಂತರ ವಧುವಿನ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಿವಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರನ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ವಧುವಿನ ಕುಟುಂಬದವರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ನೀಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ತಾಯಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಹತ್ತಿಮಾಡುವ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಇದೆ. ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಹಿಂಸೆ, ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ಅವಮಾನ ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಇಂಥ ಕ್ರೂರ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದಾಗಿ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನವರೆಗೂ ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಂದಿಗೂ ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ಪ್ರಮಾಣ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿದ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹೆಣ್ಣುಶಿಶು ಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಭೂತ ಮತ್ತು ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವದಂಥ ಪಿಡುಗುಗಳು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಲವು ದಶಕಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ, ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಭ್ರೂಣ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭ್ರೂಣದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವ ಮುನ್ನ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿಯೇ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಭ್ರೂಣವನ್ನು ತೆಗೆಸುವ ಅಥವಾ ಗರ್ಭಪಾತ ಮಾಡಿಸುವುದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವೇ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹೌದು ಎನ್ನುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ. ಅಲ್ಟ್ರಾ ಸೋನೋಗ್ರಫಿ, ಅಮಿನೋಸಿಂಥೆಸಿಸ್, ಕೊರಿಯಲ್ ವಿಲ್ಲಿ ಬಯಾಪ್ಸಿ, ಭ್ರೂಣ ಸ್ಕ್ಯಾನ್, ಮೆಟಿರಿಯಲ್ ಸೆರಮ್ ಅನಾಲಿಸಿಸ್ ಮತ್ತಿತರ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿವೆಯೇ? ಮತ್ತೆ ಬಹುತೇಕ ಹೌದು ಎನ್ನುವುದೇ ಉತ್ತರ.

ಹಲವು ಜನಗಣತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಇಳಿಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೇ ಈ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡುವ ಅಂಶ.

ಜನಗಣತಿ ವರ್ಷ

0-6 ವರ್ಷಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ

1981-

962 ಹೆಣ್ಣು/1000 ಗಂಡು

1991-

945 ಹೆಣ್ಣು/ 1000 ಗಂಡು

2001-

927 ಹೆಣ್ಣು/ 1000 ಗಂಡು

2011-

916 ಹೆಣ್ಣು/ 1000 ಗಂಡು

ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಲಶಾಲಿ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಬಳಿಕವೂ 1981ರಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕುಸಿದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆಗೆ ಯಾವ ನೈತಿಕ ಸಮರ್ಥನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡುಬಂದಿದೆ. ಭ್ರೂಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಗು ಗಂಡೇ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣೇ ಎಂಬ ಪ್ರಸವಪೂರ್ವ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧರಣೆ ಕೇವಲ ಮಹಾನಗರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ, ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಹುತೇಕ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ, ಮುಂದಿನ ಕೆಲವೇ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಮನುಕುಲ ಭಾರೀ ಬೆಲೆ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೆಣ್ಣಾಗಿರಲಿ, ಗಂಡಾಗಿರಲಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವವರೆಂದರೆ ತಂದೆ- ತಾಯಿ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿಗೆ ತಂದೆಯ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ದೊರಕಿ, ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ದೊರೆಯುವಂತಾದರೆ, ಅಂಥ ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೀರ್ತಿ ತರುವ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ತಂದೆಯಂದಿರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭೌತಿಕ ಐಷಾರಾಮಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಃ ಅವರ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕವನದ ಸಾಲುಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ. ಹೆಣ್ಣುಮಗು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಭಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಾಲು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸಾರಾಂಶವೆಂದರೆ, ನಾನು ಬಾನಿನ ಕ್ರೋಧವನ್ನಾದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ; ಆದರೆ ತಂದೆಯ ಕೋಪವನ್ನಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು.

ಮಗಳೊಬ್ಬಳಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ತನ್ನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುರಂತ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಂಡರೆ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆ- ತಾಯಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾವಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ನೋವು ಕೊಡುವ ಸಂಗತಿ.

ಕೆಲ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ, ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಸವಪೂರ್ವ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಮಸೂದೆಯ ಪರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಜಾಥಾ ನಡೆಸಿದರು. ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ವೈದ್ಯರ ವಿರುದ್ಧ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಈ ಮಸೂದೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಇದೀಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ 1994ರ ಪ್ರಸವಪೂರ್ವ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಹೊಸ ಮಸೂದೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸ್ಕ್ಯಾನ್‌ಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಪ್ರತಿ ಸ್ಕ್ಯಾನಿಂಗ್‌ನ ವಿವರಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದೂ ಕಡ್ಡಾಯ. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಉದ್ದೇಶಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಪ್ರಭಾವಿ ವೈದ್ಯ ಲಾಬಿ ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡಿದೆ.

ಪಂಜಾಬ್‌ನಲ್ಲಿ 1979ರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಲಿಂಗನಿರ್ಧರಣಾ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಬಳಿ, ಇಂಥ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗಳು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಹರಡಿದವು. 1980ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದ ವೇಳೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅಗ್ಗದ ದರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಕೇಂದ್ರಗಳು ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು.

ದೆಹಲಿ ಮೂಲದ ಮಹಿಳಾ ಗುಂಪು "ಸಾಹೆಬ್" ಪ್ರಕಾರ, 1978ರಿಂದ 1982ರವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 78 ಸಾವಿರ ಹೆಣ್ಣುಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ನಡೆದಿದೆ. 1987- 88ರಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯ ಏಳು ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು 13 ಸಾವಿರ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧರಣೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇಂದು ಈಶಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಹಲವು ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ಪ್ರಮಾಣ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಪಂಜಾಬ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಾವಿರ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ 846 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ, ಹರಿಯಾಣಾದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣ 830ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ 1000 ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ 866 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು 2011ರ ಜನಗಣತಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ಕುಸಿತದ ಪ್ರಮಾಣ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ತಮಗೆ ಬೇಡದ ಗರ್ಭವನ್ನು ಗರ್ಭಪಾತ ಮಾಡಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ನಿಜ; ಆದರೆ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇವಲ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆಗಷ್ಟೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಿಎನ್‌ಡಿಟಿ ಮಸೂದೆ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಎನ್ನಬಹುದು. ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆ ವಿರುದ್ಧ ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋಲನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುಹತ್ಯೆಯ ಮೂಲ ಕಾರಣವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ಒತ್ತಾಯದ ಮದುವೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಅನಕ್ಷರತೆಯಂಥ ಪಿಡುಗುಗಳು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೂಡಾ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸವಪೂರ್ವ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧರಣೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದು ಈ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚಳವಳಿಗಾರರ ಕಿರೀಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಬಹುದಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅದರಿಂದ ಪವಾಡ ಸದೃಶ ಬದಲಾವಣೆಯಂತೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಇದು ಯಾವುದೇ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನ ನೀಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ರೂಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುವವರೆಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

25. ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ

ಮಾನವನ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಸರ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಜೀವಾಳ ಎನಿಸಿದ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ನಾಶ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರೇ ಮುಂದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಾವಿಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಕ್ಷಣದ ಭೌತಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಣದ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಪರಿಸರ ನಾಶ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೇ ಅಪಾಯ ತಂದುಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರ.

ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರಾಗಲೀ, ತಜ್ಞರಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಾಗಲೀ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ಭಾರತದಲ್ಲಾದರೂ ಇದು ನಿಜ. ಪರಿಸರ ಹಾನಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವ ಸಂಬಂಧ ಕಳೆದ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಪರಿಸರವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಕಂಡುಕೊಂಡಿವೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮನುಕುಲದ ಮಾಲ್ವಾಯತ ಪರಂಪರೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಎದುರಾಗಿದ್ದು, ಮಾಲಿನ್ಯ ಮಿತಿಯೇರಿತು. ಹಿಂದೆ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿನಿಯಮಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭವಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎನ್ನುವ ವಾಸ್ತವ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮನುಕುಲದ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ತಡೆಯುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ಇಡೀ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದೆ. 1992ರಲ್ಲಿ ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ ಕುರಿತು ನಡೆದ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲೂ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಕೂಡಾ ಈ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಸಮಾವೇಶದ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೇ ಹಸಿರು ಮನೆ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಇಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದಾಗಿಯೇ ಹಸಿರುಮನೆ ಅನಿಲಗಳು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಭೂಮಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸುವುದಲ್ಲದೇ, ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆಗೂ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಪಾನ್‌ನ ಪ್ರಾಚೀನ ರಾಜಧಾನಿ ಕ್ಯೂಟೊದಲ್ಲಿ 1997ರಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಉಷ್ಣತೆ ಬಗೆಗಿನ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಸಮಾವೇಶ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತುಕತೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗಿಲ್ಲ. ಭೂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ದೇಶಗಳೂ ಮುಂದಾಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ಕಗ್ಗಂಟಾಯಿತು. 2012ರ ಒಳಗಾಗಿ ಹಸಿರುಮನೆ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅನಿಲವನ್ನು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಬಿಡುವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಅಮೆರಿಕ ಹಾಗೂ ಇತರ 37 ಕೈಗಾರಿಕಾ ದೇಶಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವು ಮತ್ತು 1990ರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದವು. ಮುಂದಿನ ಸಭೆ 1998ರ ನವೆಂಬರ್ 14ರಂದು ಬ್ಯೂನಸ್ ಐರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. 2000ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ಒಳಗಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗದಿತ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳು, ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ತಡೆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಭಾರತ, ಚೀನಾ ಮತ್ತಿತರ ದೇಶಗಳು ಕ್ಯೂಟೊ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದವು. ಆದರೆ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಚೀನಾ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಷ್ಟೇ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳು ಮೊದಲು ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ತಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದವು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳೇ ನಿಜವಾಗಿ ಅಧಿಕ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ ಎನ್ನುವುದು ಈ ದೇಶಗಳ ವಾದವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮಾನವನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಂದ ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಮಾನವನ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆಧುನೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟದಿಂದ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಏರುಗತಿಯಲ್ಲೇ ಸಾಗಿವೆ. ಇಂಥ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸದಾ ನಿಯಮಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಹಾಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಶೋಷಿಸುತ್ತಲೇ ಮನುಕುಲ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಪರಿಸರದ ಶುದ್ಧತೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಡೆಂಗಿ, ವೈರಸ್ ಜ್ವರ, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು, ಮಣ್ಣಿನ ಸವಕಳಿ, ಪ್ರವಾಹ, ಬರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಭೂಕಂಪ, ನಗರಗಳ ದಟ್ಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಭೇದಗಳು ವಿನಾಶದಂಚಿಗೆ ತಲುಪಿರುವುದು, ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ.

ಮಾನವನ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಸರ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಜೀವಾಳ ಎನಿಸಿದ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ನಾಶ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರೇ ಮುಂದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಾವಿಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಕ್ಷಣದ ಭೌತಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಣದ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಪರಿಸರ ನಾಶ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೇ ಅಪಾಯ ತಂದುಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರ. ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಅಳತೆ ತಪ್ಪಿದ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ವೈರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ವಾತಾವರಣದ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಹಲವು ಅನಿಲಗಳು, ಹೊಗೆ, ಧೂಳು ಮತ್ತು ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಬಿಡುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ನದಿಗಳಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಸೇರಿ ಇದು ಕೂಡಾ ಮಲಿನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ ಅರಣ್ಯದ ಮೇಲೂ ವೈರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಲವಾರು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ನಾಶವಾದ ನಿದರ್ಶನಗಳು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಅಲ್ವಾರ್, ಮಕ್ರಾನಾ, ಕಿಶನ್‌ಗಢ, ರಾಜ್‌ಸಮಾಧ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರಖಂಡದ ಡೆಹ್ರಾಡೂನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇತರ ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪರಿಸರ ಸಮತೋಲನ ತಪ್ಪಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ಮಾನವನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯದ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಭಾರತ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ (1969- 1974) ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ 1980ರಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಇಲಾಖೆ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. 1982ರಲ್ಲಿ ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾವೇಶವೂ ನಡೆಯಿತು. ಪರಿಸರ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಮಾವೇಶ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆಯಿತು. ಪ್ರಕೃತಿ ಬಗೆಗಿನ ವಿಶ್ವ ಸನ್ನದು 1982ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

28ರಂದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗೀಕಾರವಾಯಿತು. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದರ ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಲು ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 1983ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಿಸರ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ಸಮಿತಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪರಿಸರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಚರ್ಚಾವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಸಂಘಟಿಸಿತು. 1992ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಪರಿಸರ ಪರಿಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿತು. ಇದರ ಅನ್ವಯ ಪ್ರತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು 1993ನೇ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಿಂದ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪರಿಸರ ಪರಿಶೋಧನಾ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ. ಹಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನೀಡಿದ ಮಹತ್ವದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ, ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ದೇಶದ ಪ್ರಮುಖ ನಗರ ಹಾಗೂ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳು ಉಗುಳುವ ಹೊಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್, ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ವಾಹನಗಳ ಹೊಗೆ ತಪಾಸಣೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆಟೋಗಳಿಗೆ ಸಿಎಜ್‌ಜಿ ಇಂಧನ ಬಳಸುವಂತೆಯೂ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದೆ. ಈ ಹಲವಾರು ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಗರಗಳ ಮಾಲಿನ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರದ ಜಲಜನಕ ಇಂಧನ ಬಳಸುವ ವಾಹನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿರುವುದು ಕೂಡಾ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ. 2003ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಲಜನಕವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯ ಇಂಧನವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಕುರಿತು ನೀಲನಕ್ಷೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದೆ. ಅಮೂಲ್ಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಗೆರಹಿತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ತೆರಿಗೆ ಅಥವಾ ಇಂಗಾಲ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವಂಥ ಕ್ರಮದಿಂದ ಇದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯಲ್ಲದ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದು, ಅರಣ್ಯೇಕರಣ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪರಿಸರ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯ ಇಂಧನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಂಭೀರ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಿಸರದ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಹೊಣೆ ಎಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ತೀರಾ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯತೆ ಎನಿಸಿದ ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯುವುದೇ ವಾತಾವರಣದಿಂದ. ನಮ್ಮ ಜೀವಜಲ ಎನಿಸಿದ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಅಡಗಿದೆ. ಇವನ್ನೇ ನಾವು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಅದು ನಾವು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ನಾವು ನೀಡಬಹುದಾದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ ಎಂದರೆ ಮಾಲಿನ್ಯಮುಕ್ತ ಪರಿಸರ.

26. ಮೀಸಲಾತಿ ನೀತಿ

ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತ ತಳಹದಿಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೋಷಣೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಿಸಬೇಕು. ಭಾರತದ 7.5 ಲಕ್ಷ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ತಾವೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೂವಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೌರವಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಜತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಸಮಾನ ಪಾಲು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಆರೈಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪಂಚಾಯತ್ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲ ಹಾಗೂ ಬಹುತೇಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಈ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆದವು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆ ತಾವು ಬೆಳೆಯುವ ಜತೆಗೆ ಇಡೀ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವಂತಾಗಲು ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಸೂಕ್ತ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅಂದಿನ ಮುಖಂಡರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕೂಡಾ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೂಡಾ ನೀಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾಗಿತ್ತು. ಬಡ ಹಳ್ಳಿ ಮಂದಿ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಲೆದು ತಮ್ಮ ಹಣ ಮತ್ತು ಶ್ರಮ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬಾರದು. ಅವರ ಮನೆಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನ್ಯಾಯದಾನ ದೊರಕುವಂತಾಗಲು ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದರು.

"ಭಾರತ ಬಡವಾಗಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಬಡವಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ. ಭಾರತ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಬೇಕು. ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇ ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಕೂಡಾ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ 40ನೇ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ, (ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ದೇಶನ ತತ್ವಗಳ ಅನ್ವಯ) "ಸರ್ಕಾರ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲು ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳು ಸ್ವಯಂ ಸರ್ಕಾರಗಳಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ 1993ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 24ರಂದು ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು, ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.

ಈ ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ:

- ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸ್ತರಗಳ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು.
- ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು.
- ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಶೇಕಡ 33.3ರಷ್ಟು ಮೀಸಲಾತಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು.
- ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲು ರಾಜ್ಯ ಹಣಕಾಸು ಆಯೋಗಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು.
- ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಕರಡು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಜಿಲ್ಲಾ ಯೋಜನಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು.

ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ

- ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಹಂತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.
- ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು.
- ಸಂವಿಧಾನದ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ 11ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ 29 ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು.
- ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ತೆರಿಗೆ, ಸುಂಕ ಮತ್ತು ಶುಲ್ಕಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು.

ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ವೈಫಲ್ಯದ ಮಿಶ್ರಣ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. 1959 ರಿಂದ 1964ರವರೆಗೆ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿತು. 1965 ರಿಂದ 1969ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿತ್ತು. 1969ರಿಂದ 1977ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ವಿಫಲವಾಯಿತು.

ಮಸೂದೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಅದು ಗ್ರಾಮಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ 234 (ಬಿ) ವಿಧಿಯ ಅನ್ವಯ, ಗ್ರಾಮಸಭೆಯು ಆ ಪಂಚಾಯತಿಯ ಮತದಾರರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಮತದಾರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ 234 (ಎ) ವಿಧಿಯ ಅನ್ವಯ, ಗ್ರಾಮಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಕಾನೂನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ 18 ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕು ಏನು ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಗ್ರಾಮದ ತೀರಾ ಬಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಸಭೆ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ ಆಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಸಭೆಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಹ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಸಮುದಾಯ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಇದು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

1996ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 24ರಂದು, ಪಂಚಾಯತ್ ಜಾಲವನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಪಂಚಾಯತ್ (104 ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಣೆ) ಕಾಯ್ದೆ-1996ರ ಅನ್ವಯ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಢ, ಗುಜರಾತ್, ಹಿಮಾಚಲಪ್ರದೇಶ, ಜಾರ್ಖಂಡ್, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಒರಿಸ್ಸಾ ಮತ್ತು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಖಾತೆ ಸಚಿವರ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು 2001ರ ಜುಲೈ 11ರಂದು ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಸ್ವಯಂಸರ್ಕಾರಗಳಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ಅನ್ವಯ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ. ಸಂವಿಧಾನದ 11ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ 29 ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಜಿಲ್ಲಾ ಯೋಜನಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 2-3 ವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅಂದಾಜು 2400 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ತಾಲೂಕು/ ತಹಸೀಲ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ 4526 ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸಮಿತಿಗಳು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟು 330 ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತುಗಳು ದೇಶದ ಶೇಕಡ 76ರಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲಾಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು 13ರಿಂದ 14 ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 660 ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಘಟಕಗಳೂ ಸಕ್ರಿಯವಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳು ಕ್ಷಿಪ್ರ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾದರಿ ಘಟಕಗಳಂತೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಳಿಸಲು ತಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್‌ನ ಯಶಸ್ಸು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ.

ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಅನುಭವ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ. ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದ ಮಹಿಳೆಯ ಗಂಡ ಹಾಗೂ ತಂದೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಕೈಗೊಂಬೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಬಲೀಕರಣ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆದಿದೆ. ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇಂಥ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆ, ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಸ್ಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಇಂಥ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಗ್ರಹ ಸಂಪರ್ಕ ಮೂಲಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ರಾಜಧಾನಿಯ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕೂಡಾ ತಕ್ಷಣ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ತುಂಬುವಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅನ್ವಯ ಮಹಿಳೆಯರು ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಆಡಳಿತ ಕೇಂದ್ರವಾದ ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್‌ನಲ್ಲೂ ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವೀಕರ್ ಎಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಾರೆ; ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಕಲಾಪದ ವೇಳೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಾರೆ, ಚರ್ಚೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅವರು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಪುರುಷ ಸದಸ್ಯರ ಜತೆಗೆ ವಾಗ್ವಾದ, ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವಾಗ, "ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು? ನೀವು ವಿಧಾನಸಭೆ ಕಲಾಪವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ತಿರುಗೇಟು ನೀಡುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಬಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ತರಬೇತಿಯ ಎರಡನೇ ಹಂತವೆಂದರೆ, ಮೊದಲ ಹಂತದ ತರಬೇತಿಯ ವಿಸ್ತೃತ ರೂಪ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ, ನೀರು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮೂಲಭೂತ ಆರೋಗ್ಯಸೇವೆ, ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸುವುದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತಿತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿ ಕೂಡಾ ಎರಡು ಹಂತದ್ದು. ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವಂಥದ್ದು ಒಂದು ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನೂಡುವಂಥದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು.

ಆದರೆ ಸ್ವಯಂ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂಥ ವಿಭಿನ್ನ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅನಕ್ಷರತೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗುವ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮೀಸಲಾತಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಬಡವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ದಿನದ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಖ್ಯಾತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಅಮರ್ತ್ಯಸೇನ್ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಂತೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಈ ದೊಡ್ಡ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಅವರು ಏನಾಗಿರಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೂಡಾ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ, ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕು. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಳಮಟ್ಟದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬುನಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಅನಿವಾರ್ಯ; ಆದರೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಇವಿಷ್ಟೇ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಈ ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಮೀಸಲಾತಿ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಮೊದಲ ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಋಣಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆ, ಆಡಳಿತದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ವೈರಿಕತೆ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಬಲೀಕರಣ, ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮಾರಕ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸಮಾನತೆ ಅಥವಾ ಲಿಂಗ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ, ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಧೀರ್ಘ ಅವಧಿ ತಗುಲಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ತಳಮಟ್ಟದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ ತಳಮಟ್ಟದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂಸ್ಥೆ ಎನಿಸಿದ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದ್ದರೂ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಮುದಾಯ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಸ್ವಜನಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಜಾತೀಯತೆ ಕೂಡಾ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ, ಭೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆ, ನೀರಾವರಿ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾದ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಅವರ ಸ್ವ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹಣಗಳಿಕೆ ದಂಧೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜಾತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಹಿಂಬಾಲಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೇರ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಇವರ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಜಾತೀಯತೆ, ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತಿತರ ಅಂಶಗಳು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಬುಡಮೇಲಾಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಲಿದ್ದು, ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಶಿಥಿಲವಾಗುವ ಅಪಾಯ ಎದುರಾಗಲಿದೆ.

27. ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗೆ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬೇಕೇ?

ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೆಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತ ಹಾಗೂ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವಿಡೀ ಕೊರಗುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ತಪ್ಪು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಆಕೆ ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎನ್ನುವುದು ತೀರಾ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಬಲಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಕೃತ್ಯ. ಇದು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಪಿಡುಗು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಯುದ್ಧ ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾವ ಕಾರಣಗಳೇ ಇದ್ದರೂ, ಅದು ತೀರಾ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಸಂಗಿ. ಅದು ಕ್ರೋಧ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎನ್ನುವುದು ತೀರಾ ಬರ್ಬರ ಹಾಗೂ ಅಮಾನವೀಯ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನು ನರಕವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಲವಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೆ, ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದೇ ಮೇಲು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾಗಿರುವುದೂ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ, ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾಂಸ ದಂಧೆಗೆ ತಳ್ಳಿ, ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಲೈಂಗಿಕ ಜೇತ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವುದು. ಈ ನರಕದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ, ಗುರುತು ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅನಾಮಧೇಯರಾಗಿ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅವರ ಸಮಾಜವಾಗಲೀ, ಕುಟುಂಬವಾಗಲೀ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರ ಪರವಾಗಿ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗುವ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಮಾನವಹಕ್ಕು ಹೋರಾಟಗಾರರಿಗಾಗಲೀ, ಇತರ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗಾಗಲೀ ಯಾವ ನೈಜ ಕಾಳಜಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಂತ್ರಸ್ತರು ದೈಹಿಕವಾಗಿ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ 15 ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಕುಚಮರ್ದನ ನಡೆದರೆ, 40 ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. 100 ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಸಾವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ತೀರಾ ಕಠಿಣ ಅಂದಾಜು. ಹಲವಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾರದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಲೈಂಗಿಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮದುವೆಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಲೈಂಗಿಕ ಅನುಭವ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾಗುವಾಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧಳಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕನ್ಯೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಹುಡುಗಿ, ಆ ಘಟನೆಯಿಂದ ಆದ ಆಘಾತಕ್ಕಿಂತ, ಆ ಸಮಾಜ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಘಾತ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಲವಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳು ಕೂಡಾ ನ್ಯಾಯದ ಕುಣಿಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಥ ಸಂತ್ರಸ್ತ ಹುಡುಗಿ ಅವಿವಾಹಿತೆಯಾದರೆ ಆಕೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಬಾಳು ಸಾಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಲವು ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ತನ್ನ ವಿವಾಹವನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಕೆಗೆ ಮದುವೆ ಪ್ರಸಾಪಗಳೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿವಾಹವೇ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಕೃತ ಮನೋಭಾವ ಎಂದರೆ, ಹುಡುಗಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಕನ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡುವ ಮನೋಭಾವ. ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮನೋಭಾವ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಚಲನಚಿತ್ರವೊಂದು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು: "ಒಬ್ಬ ಉಂಡ ಎಂಜಲು ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಉಣ್ಣಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?" ಇದು ಭಾರತದ ಪುರುಷರ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನೇ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವಂಥ ಮನೋಭಾವ. ಅಥವಾ ತಾನೇ ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶೇಕಡ 60 ರಿಂದ 70ರಷ್ಟು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದರಂತೂ, ಮಹಿಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯ ಗಂಡನ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆತ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೊರತಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಪುರುಷರ ಮನೋಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಮಹಿಳೆಯರ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರಳು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ತಾವು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಧೆ ಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಬದಲು ಆಕೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಕಡ 20ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚುವರೆಗೂ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದು.

ಭಾರತೀಯ ದಂಡಸಂಹಿತೆಯ 376ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ವಯ, "ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿಯೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಆತ ದಂಡವನ್ನೂ ಪಾವತಿಸಬೇಕು" ಆದರೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಇಂಥ ಪೈಶಾಚಿಕ ಬರ್ಬರ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತಳಾದ ಮಹಿಳೆ ಇಡೀ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೇವಲ ಏಳರಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಗರಿಷ್ಠ ಎಂದರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ! ಇದು ಖಂಡಿತಾ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಲ್ಲ! ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಅರುವತ್ತೇಳು ವರ್ಷ ಸಂದರೂ, ಮೂಲಭೂತ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನುಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಲಂಚದ ಹಾವಳಿ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ವಾಸ್ತವ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಆಘಾತವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಂತ್ರಸ್ತೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿ, ಅತ್ಯಾಚಾರಿ ಕಂಬಿ ಎಣಿಸುವಂತೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದು ಕನಿಷ್ಠ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಇಂಥ ವಿಕೃತ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಇತರ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳೂ ಇವೆ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಜಾಹೀರಾತು ಮತ್ತು ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಅಶ್ಲೀಲ ಹಾಗೂ ಭೋಗದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುವುದು, ಮಹಿಳಾ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ಇಂಥ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಎಸಗಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಸಮರ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಕಾನೂನು ಕೂಡಾ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿ, ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯದಾನ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬರಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ದಂಡಸಂಹಿತೆ ರೂಪಿಸಿರುವುದು 1860ರಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಪಿಡುಗಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಳೆಯ ಕಾನೂನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬರ್ಬರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬಾರದು ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ವಿಕೃತ ಮನೋಭಾವದವರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರ ಇರುವಂತೆ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಯೊಂದೇ ದಾರಿ. ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗೆ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೆ, ಇಂಥ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ನೂರಾರು ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಅದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಘಂಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯ ಹಾಗೂ ಆಕೆಯ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕನಿಕರವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೇ, ಆತನಿಗೆ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದೇ ಸೂಕ್ತ.

ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇಂಥ ಸರಣಿ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುವವರು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದರೂ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದು ಮರಣ ದಂಡನೆ ಇರಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೇ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಅವರ ಜನನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವುದು ಇರಬಹುದು. ಇಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸುವಂತೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೆಹಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿರುವುದು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊರೆಯನ್ನು ಸಂತ್ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಅಪರಾಧಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗೆ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ಕೂಡಾ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗದು. ಅಂಥ ಕ್ರೂರ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಿದರೆ, ಇದು ಇತರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಹತ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಬಹುದು. ಇಂಥ ಬರ್ಬರ ಕೃತ್ಯದ ಜತೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಉನ್ನತ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಆಳವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ. ಕೆಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಂಥ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಕಾರಣವೇನು? ಅವರ ಬಾಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರಿಹರಿಸಬಹುದೇ? ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ, ನಾವು ಈ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

28. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಬೇಕೇ?

ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮೀರಿಯನ್ನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪವಿತ್ರ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿತ್ತು ಎಂದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಹಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಮಹಿಳೆಯರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ, ಮಿಲಿಟ್ಟಾ ವನ್ಯಧಾಮಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜತೆಗೆ ರಾಸಲೀಲೆ ನಡೆಸಿ ತೀರಾ ಸಾಂಕೇತಿಕ ದರದಲ್ಲಿ ಆತಿಥ್ಯ ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು.

ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಎಂದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೌಕಿಖ ಲೈಂಗಿಕತೆ ಅಥವಾ ಸಂಭೋಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಹಣ ಅಥವಾ ಇತರ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೀಡುವುದನ್ನು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥವರು ಯಾವ ತಾರತಮ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ವೇಶ್ಯೆ ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ. ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪುರುಷರು ಕೂಡಾ ಇತರ ಪುರುಷರಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖವನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರಕರಣಗಳೂ ಇವೆ. ಇವರನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ಹುಡುಗರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖವನ್ನು ನೀಡುವ ಪುರುಷ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಕಡಿಮೆ. ಇವರನ್ನು ಗಿಗಲೋಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಸಮಾಜಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು ಅವರನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಂಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಪರಸಂಗದ ಗಂಡಸರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಲೈಂಗಿಕ ತೃಪ್ತಿ ಅಥವಾ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಹರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತೀರಾ ನಿಕೃಷ್ಟ ವಿಧಾನದಿಂದ ಹಣ ಗಳಿಸುವ ವಿಧಾನಕ್ಕೂ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದು ಹಲವು ಬಗೆಯ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಬೀದಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಇವುಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೇಶ್ಯೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪುರುಷರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಬೀದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ರಚೋದಕ ಉಡುಗೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವರ ಉಡುಗೆಯೇ ಆಕೆ ವೇಶ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿಗಳ ವಾಹನ ಅಥವಾ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ತೀರಾ ಅಗ್ಗದ ಹಾಗೂ ತೀರಾ ಅಪಾಯಕಾರಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ವಿಧಾನ. ಬೀದಿ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯಸನಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಅಥವಾ ದಲ್ಲಾಳಿಗಳ ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎಷ್ಯನ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಸಾಜ್ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ಕ್ಷೌರದ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಟಿಪ್ಸ್ ನೀಡಿದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳು ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮನೆಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕೆಂಪು ದೀಪದ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಸ್ಟಾರ್ಟ್ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಹಕರು ಒಂದು ಏಜೆನ್ಸಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ, ಗ್ರಾಹಕರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಹಕರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಹಕರ ಹೋಟೆಲ್ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ವೇಶ್ಯೆಯರ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ವೇಶ್ಯಾಗೃಹ ಮತ್ತು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ಸಂಕರಣ ರೂಪ ಎನಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜರ್ಮನಿ, ಬೆಲ್ಜಿಯಂ, ಸ್ವಿಡ್ಜರ್‌ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ನೆದರ್‌ಲೆಂಡ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಕೆಂಪುದೀಪದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದು, ಕಿಟಕಿಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಶಾಲಾ ಬಾಲಕಿಯರು ತಾವಾಗಿಯೇ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಗೆ ಇಳಿಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಫೋನ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ದಂಧೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜತೆ ಫೋನ್ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ವಲಸಿಗರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಗೆ ತಳ್ಳುವುದನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಜೀತ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲ ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳಲ್ಲದೇ, ಇವುದಕ್ಕಿಣ ಏಷ್ಯಾ ದೇಶಗಳಾದ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಥಾಯ್‌ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಥಾಯ್‌ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದು ಅಪರೂಪ. ಈ ಎರಡೂ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ, ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಡೆವಳಿಕೆ. ಥಾಯ್‌ಲೆಂಡ್ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದ ದೇಶ. ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹಲವು ಮಂದಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಹಾಗೂ ಶುದ್ಧ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅರಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರೆಜಿಲ್, ಕೆರೀಬಿಯನ್ ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಪೌರಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ತಾಣಗಳು.

ಮಹಿಳಾ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೀದಿವೇಶ್ಯೆಯರು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯ ಜತೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ವೇಶ್ಯೆಯರ ಸಂಪಾದನೆಯ ಪಾಲನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಇಂಥ ಪಿಂಪ್‌ಗಳು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಹಲವು ಮಂದಿ ವೇಶ್ಯೆಯರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಸಂಬಂಧ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸುಮಧುರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ವಯಸ್ಕರು ಹಣ ನೀಡುವುದು ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ. ನೆವಾಡ ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಮುಸ್ಲಿಂ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ದೇಶಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ. ಒಂದೆಡೆ ಹಲವು ಮುಸ್ಲಿಂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯಂಥ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ನೆದರ್‌ಲೆಂಡ್‌ನಂಥ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯರು ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ. ಇಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ತುಂಬಿರಬೇಕು. ಆದರೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತರ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕರೆವೆಣ್ಣುಗಳು ಓಡಾಡುವುದು, ಜಾಹೀರಾತು ನೀಡುವುದು, ಪ್ರಚೋದಿಸುವುದು, ದಲ್ಲಾಳಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು, ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಲ್ಲ.

ಸ್ವಿಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದನ್ನು ಕಾನೂನು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸೇವೆ ಮಾರಾಟವನ್ನಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಲೈಂಗಿಕ ಜೀತದಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ಇಂಥ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿತ ಅಪರಾಧಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ದೂರು ನೀಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದು, ಕೆಲ ವಿಧಾನಗಳ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸರು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಹಣ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ನೆವಾಡಾ ಸ್ಟಿಡ್ಡರ್‌ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳು ಇವೆ. ಮುಕ್ತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತೊಡೆದುಹಾಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಹರಡುವ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು, ಲೈಂಗಿಕ ಜೀತವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಹೀಗೆ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ವಿಧಾನಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ.

ಡೈಲಿ ಪ್ಲಾನೆಟ್ ಎನ್ನುವುದು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹ. ಇದರ ಷೇರುಗಳು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಸ್ಟಾಕ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಿಸ್ಟೆಡ್ ಷೇರುಗಳು. ಹಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕಿಯರ ಜತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸುವವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಜಾರಿ ಆಗಿಲ್ಲ.

ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ಪಾಲುದಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, ವೇಶ್ಯೆಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಡ್ಸ್‌ನಂಥ ಲೈಂಗಿಕತೆಯಿಂದ ಹರಡುವ ರೋಗಗಳ ತಾಣವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕು, ವೇಶ್ಯೆಯರ ನೋಂದಾವಣೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಡ್ಡಾಯ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸುರಕ್ಷಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ವೇಶ್ಯೆಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗ ಮಾಡುವವರು ಗರ್ಭನಿರೋಧಕಗಳ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಳಜಿ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಸಲಹೆಗಳೂ ಇವೆ. ಕೆಲವರು ಮೊದಲ ಎರಡು ಕ್ರಮಗಳು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಭೂಗತ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಇದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಠಿಣಗೊಳಿಸಲಿದೆ. ವೇಶ್ಯೆಯರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪಿಂಪ್ ಆಗಿ ರೂಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ನೋಂದಾವಣೆಯಾಗದ ವೇಶ್ಯೆಯರ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಎರಡು ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಹಾನಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಪರವಾಗಿ ಚಳವಳಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಭಾವಿ ಗುಂಪುಗಳು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವೇಶ್ಯೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ತಾರತಮ್ಯ ಅನುಸರಿಸುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಚಳವಳಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಗುಂಪುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೆವಡ ಶೈಲಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಜತೆಗೆ ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನೂ ಇತರ ವೃತ್ತಿಪರರಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೇ, ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ಕೂಪದಿಂದ ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಿಳಾವಾದಿಗಳ ನಿಲುವುಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಕೆಲ ಮಹಿಳಾವಾದಿಗಳು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವಯಂಬದ್ಧತೆಯ ಕ್ರಮ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೇಶ್ಯೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ತಾರತಮ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತುವ ಇವರು, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಳಂಕ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸುವುದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಉಗ್ರ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮಾಜಿ ವೇಶ್ಯೆ ಆಂಡ್ರಿಯಾ ಡೋರ್ಕಿನ್ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಇದನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ನಿಂದನೆ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲ ಗುಂಪು ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯಂ ವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಕೂಡಾ ಇತರ ವೃತ್ತಿನಿರತರಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಆರೈಕೆ ಪಡೆಯುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಸ್ವಿಡನ್‌ನಲ್ಲಿ 1999ರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖ ಖರೀದಿಸುವುದು ಅಪರಾಧವಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೀಡುವುದು ಅಪರಾಧ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ 1949ರಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸಮಾವೇಶವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿ, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಇದು ಮಾನವನ ಘನತೆ ಗೌರವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳು ಕೂಡಾ ಪಿಂಪ್‌ಗಳನ್ನು, ವೇಶ್ಯಾಗೃಹ ಮಾಲೀಕರನ್ನು ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ಪರಿಗಣನೆ ಅಥವಾ ನೋಂದಾಯಿತ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನೂ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿತು. ಈ ಕುರಿತ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ 89 ದೇಶಗಳು ಸಹಿ ಮಾಡಿದವು. ಸಹಿ ಮಾಡದ ಪ್ರಮುಖ ದೇಶಗಳೆಂದರೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಜರ್ಮನಿ, ನೆದರ್ಲೆಂಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಧೀರ್ಘಕಾಲದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಿವಾದ. ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾದ ಸರಣಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತವೆ.

ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವವರಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ಅವರ ವಾದದಲ್ಲಿ ಮಹಳಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಅನೈತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಇದು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ. ನೈತಿಕತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರು, ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ನೈತಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ತರುವುದಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅಪರಾಧವಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದರ ವಿರುದ್ಧದ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವೆಂದರೆ, ಇದು ಕೆಲಬೆರಕೆಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು. ಆದರೆ ಈ ವಾದದ ವಿರೋಧಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕೆಲಬೆರಕೆ ಅಥವಾ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಡೆಯುವುದು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ವಾದ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದರ ವಿರುದ್ಧದ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವೆಂದರೆ, ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಸಂತ್ರಸ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಣ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ವಿಷಯತಜ್ಞರೊಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, "ಯೂರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಅನುಪಾತ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಜಾಗೃತಿಕೆ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ತಜ್ಞರು ಹಾಗೂ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಇದೇ ಲೇಖಕಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಇದೀಗ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಹಿಂಸೆ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಭವಿಷ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನುಗಳು ಕೂಡಾ ಈ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ನೆವಡ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನೇನೂ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಪಿಂಪ್‌ಗಳ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ನೆದರ್ಲೆಂಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಘಟಿತ ಅಪರಾಧಗಳು, ಮಹಿಳೆಯರ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಮೀರಿವೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಲಾಭದಾಯಕ ದಂಧೆಯಾಗಿಯೂ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದ ಕೂಡಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರತಿಪಾದಕರು ಮೋಹಕ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ವಿರೋಧಿ ಗುಂಪುಗಳು ಎತ್ತುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾಜೂಕಿನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರ ಪ್ರಕಾರ ನೆವಾಡ ನಿರ್ದೇಶನ ಒಂದು ಯಶೋಗಾಥೆ. ಇಲ್ಲಿ 1986ರಲ್ಲೇ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ದೇಶದ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಎಚ್‌ಐವಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದಾಗ, ಎಲ್ಲ ಋಣಾತ್ಮಕ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿದೆ. ನೆವಾಡ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಭಾಗದ ಬ್ಯೂರೋ ಆಫ್ ಡಿಸೀಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಅಂಡ್ ಇಂಟರ್‌ವೆನ್ಷನ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ರೆಂಡಾಲ್ ಟಾಡ್ ಹೇಳುವಂತೆ, "1980ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದರೆ, ಒಬ್ಬಕ್ಕೆ ವೇಶ್ಯೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಸರಾಸರಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ತೆರಿಗೆ ಹಣ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಡಾಲರ್‌ನ್ನು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ. ಆದರೆ ಇಂದು ಇಡೀ ಅಮೆರಿಕದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯ ವೆಚ್ಚ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 75 ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಪಟ್ಟಣ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ವಾರ್ಷಿಕ 23 ದಶಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಇದು ಹೊಸ ಶುಲ್ಕದ ಮೂಲಕ ಆದಾಯವನ್ನೂ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ತೆರಿಗೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ವಿರೋಧಿಗಳು, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ತೀರಾ ಅಪಾಯಕಾರಿ ನಿರ್ಧಾರ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಜನ ಧರ್ಮ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಅದನ್ನು ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಖರೀದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೈಕ ಉತ್ಪನ್ನವೆಂದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ದೇಹ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಾರದು.

ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳ ವಾದದಲ್ಲೂ ಕೆಲ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ಕಾನೂನುಬದ್ಧತೆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯೋಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀತಿನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಾರದಿದ್ದರೆ, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯ ಅಪರಾಧೀಕರಣವೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಖಚಿತ. ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವವರೆಗೂ, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ತಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯ. ಒಮ್ಮೆ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಕೂಡಾ, ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಇಂಥ ಕ್ರಮ ಎಚ್‌ಐವಿ ಪೀಡೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಬಹುದು. ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರೂ, ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮುಕ್ತ ವಿಷಯವಾದಾಗ, ಮದುವೆಯ ಪಾಲುದಾರರು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕ್ರಮ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಾಚಾರದಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇತರ ಅಪರಾಧಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

29. ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು

ವಿದ್ಯಾಹೀನಂ ಪಶುಸಮಾನಂ ಎಂಬ ನಾಣ್ಯುಡಿ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮಾನವನನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಇದು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಶಿಕ್ಷಣವು ನಿರಂತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಬಲವನ್ನು ಅಂತರ್ಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಮಾರ್ಗ. ಮಾನವನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮ. ಇದು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಇಮೇಜ್ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಹರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮನುಷ್ಯನ ಯಶಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಬಾಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು, ಮಗು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಮಗು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಮುಖ ಅಸ್ತ್ರ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವುದರಿಂದ, ಮಾನವನ ಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಇದು ಪೂರಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯು 1948ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 10ರಂದು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಘೋಷಣೆಯ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೂಡಾ ಸಮಾಜದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ಇವರ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇದು ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಸ್ತವೂ ಹೌದು. ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಘೋಷಣೆಗಳ ಪೀಠಿಕೆಯ ಅನ್ವಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕು.

ಅನಕ್ಷರತೆಯಿಂದ ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇವುಗಳ ಅರಿವು ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಅಪಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಲು, ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಲು, ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನಿವಾರ್ಯ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಾನವಹಕ್ಕು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉಚಿತ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೀಡಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಕೂಡಾ ಕೈಗೆಟುಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಕೈಗೆಟುಕುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮೂಲಭೂತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ.

ಸುಮಾರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಗೋಖಲೆಯಂಥ ಹಲವು ಮಂದಿ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಭಾರತೀಯ ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಗುರಿ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಬಳಿಕ ಈಡೇರಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ (ಆರ್‌ಟಿಇ)ಯನ್ನು 2010ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಂದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಇದೀಗ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು. ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಗುವಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮತ್ತು ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂಟನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಯಾವುದೇ ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಲಿಂಗಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಪ್ರಬಲ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಸಶಕ್ತ ಯುವಪಡೆಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಬುನಾದಿ ಆರ್‌ಇಟಿ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ವಿಶ್ವದ ಕೆಲವೇ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಕೂಡಾ ಒಂದು. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನ್ವಯ ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 22 ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪೈಕಿ 1.1 ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದು, ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕರೆ ತರುವಂತೆ ಮನವೊಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಉಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಗತ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನ್ವಯ ದೇಶದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೆರೆಯ ಶಾಲೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇಂಥ ಕೆಲ ಉತ್ತೇಜಕ ಕ್ರಮಗಳಾಗಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ- ಶಿಕ್ಷಕ ಅನುಪಾತವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸಿದೆ.

ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿರುವ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಕರೆತರಲು ಕೂಡಾ ಅನುವಾಗಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸವಾಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆರು ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷದ ಒಳಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ತರಬೇತಿಯನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಹೊರೆಯ 55:45 ಅನುಪಾತವನ್ನು ಹೊರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹಣಕಾಸು ಆಯೋಗವು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ 25 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು 2010-11ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 15 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಟೀಕೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಪ್ರತಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಿದೆ.

ದಲಿತರು, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಎಂದು ಪ್ರಧಾನಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ, "ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೂಡಾ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸು ಕಾಣಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಕನಸು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಕಾಯ್ದೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ವೇಳೆ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಡಾ.ಮನಮೋಹನ ಸಿಂಗ್, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಗುರಿ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇದೀಗ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಪ್ರಮುಖ ಲೋಪವೆಂದರೆ, ಐದುವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಯ್ದೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆರನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಂಥ ಅನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನ್ವಯ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಆದರೆ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಐಚ್ಛಿಕ ಹಾಗೂ ಷರತ್ತುಬದ್ಧ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೈಗೆಟುಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚು ಆರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಗದಿತ ಗುರಿಯ ಗುಂಪನ್ನು ಇದು ತಲುಪಲು ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಮಾಜವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ.

30. ನೋಟ: ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕು

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ವೋಟಿಂಗ್ ಮಿಷಿನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೋಟಾ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊರೆಯಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಜನರು ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೀಪಲ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ ಫಾರ್ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟೀಸ್ ಎಂಬ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಅರ್ಜಿಯ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಪಿ.ಸದಾಶಿವಂ ಅವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ನ್ಯಾಯಪೀಠವು, ಈ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನವು ಚುನಾವಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೊಸ ಹುರುಪು ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದರ ಜತೆಗೆ, ಇದು ಮತದಾರರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಕೂಡಾ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಣದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೂ ಸಮರ್ಪಕ ಎನಿಸದಿದ್ದರೂ, ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯಾದರೂ, ಜನ ಮತದಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತ್ತು. ರಂಜನಾ ಪ್ರಕಾಶ್ ದೇಸಾಯಿ ಮತ್ತು ರಂಜನಾ ಗೋಗೋಯ್ ಅವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪೀಠ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಂತೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಜತೆಗೆ ಇದು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮತದಾರರ ಸಂದೇಶ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತ್ತು.

ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ (ನೋಟಾ) ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವಂತೆ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿತು. ಮತದಾನ ಪತ್ರದಲ್ಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರಾಕರಣೆ ಮತ ಚಲಾವಣೆಗೂ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿತು. ಬೆಂಗಳೂರು ಮೂಲದ ಭಾರತ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮತಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲು ಯಾವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತ್ತು. ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ ಕೂಡಾ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿನ ಅನ್ವಯ ಯಾವ ತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಹೊಸ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತ್ತು.

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ವೋಟಿಂಗ್ ಮಿಷಿನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೋಟಾ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊರೆಯಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಜನರು ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೀಪಲ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ ಫಾರ್ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟೀಸ್ ಎಂಬ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಅರ್ಜಿಯ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಪಿ.ಸದಾಶಿವಂ ಅವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ನ್ಯಾಯಪೀಠವು, ಈ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನವು ಚುನಾವಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೊಸ ಹುರುಪು ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದರ ಜತೆಗೆ, ಇದು ಮತದಾರರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಕೂಡಾ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಣದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೂ ಸಮರ್ಪಕ ಎನಿಸದಿದ್ದರೂ, ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯಾದರೂ, ಜನ ಮತದಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತ್ತು. ರಂಜನಾ ಪ್ರಕಾಶ್ ದೇಸಾಯಿ ಮತ್ತು ರಂಜನಾ ಗೋಗೋಯ್ ಅವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪೀಠ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಂತೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಜತೆಗೆ ಇದು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮತದಾರರ ಸಂದೇಶ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತ್ತು.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಮತದಾರರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಇದ್ದಾಗ, ಮತದಾರರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ನೋಟಾ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಈ ಹೊಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂಬರುವ ಐದು ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಧಾನಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಸಂವಿಧಾನದ ಸೆಕ್ಷನ್ 19 (1) (ಎ) ಅನ್ವಯ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ತನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡದಿರುವುದು, ಆತನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನದ 21ನೇ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತು. ಪೀಪಲ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ ಫಾರ್ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟೀಸ್ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು, 2004ರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಇದು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪನ್ನೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ವಾದ ಮಂಡಿಸಿತ್ತು. ಹಿರಿಯ ವಕೀಲ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಾಚಾರ್ ಮತ್ತು ಸಂಜಯ ಪಾರಿಖ್ ಅವರು ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕಾಯ್ದೆ-1961ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 41 (2) ಮತ್ತು (3) ಹಾಗೂ 49 (ಒ) ಸೆಕ್ಷನ್‌ನ ಸಂವಿಧಾನಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತ್ತು.

ಅವರ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಯು ಮತದ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದು, ಮುಕ್ತ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಈಗ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲ. ನೋಟಾ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಕಳೆದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿದೆ. ಭಾರತದ ಕಾನೂನು ಆಯೋಗವು 1999ರ ಮೇ 29ರಂದು ನೋಟಾ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, 170ನೇ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದಿನ ಕಾನೂನು ಸಚಿವ ರಾಂ ಜೇಠಲಾನಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಂಬಂಧ 1995ರ ನವೆಂಬರ್ 2ರಂದು ಚುನಾವಣಾ ಆಯುಕ್ತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿತ್ತು. ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಚುನಾವಣಾ ಆಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಟಿ.ಎಸ್.ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ಮನವಿ ಮಾಡಿ, ಈಗ ಇರುವ ಚುನಾವಣಾ ನಿಯಮಾವಳಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವಂತೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಈ ಮೂಲಕ ನೋಟಾ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟಾನಿಕ್ ಮತಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲು ಆಗಬೇಕೆಂದು ನೋಟಾ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತ್ತು. ಇದು ನಾಗರಿಕರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಹಕ್ಕು ಎಂಬ ಕಾರಣ ನೀಡಿ, ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವಾದ ಮಂಡಿಸಿತ್ತು.

ಚುನಾವಣಾ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಸಂಬಂಧ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಹಲವು ಆದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಸಂಸದರು ಮತ್ತು ಶಾಸಕರ ಅನರ್ಹತೆ, ಪೊಲೀಸ್ ಕಸ್ಟಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು. ಆದರೆ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಇದರ ಅನ್ವಯ ಚುನಾವಣಾ ಕಾನೂನುಗಳು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಅನರ್ಹಗೊಳಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇದರಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ:

1. ಮತದಾರರ ಮತ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮತದಾರರು ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು.

2. ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನವು ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಿದ್ದು, ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಶುದ್ಧ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಣಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಲಿದೆ.

3. ಈ ಹಿಂದೆ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನ ಮಾಡಬಯಸುವ ಮತದಾರರು ಮತದಾನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ನಮೂನೆಯನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಅರ್ಜಿ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಮತದಾರರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಸಹಿ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಎನಿಸಿದ ರಹಸ್ಯ ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

4. ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ, ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವ ಅಥವಾ ಮತ ಚಲಾಯಿಸದಿರುವವರ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಭೇದಭಾವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಾದ ವಾಕ್ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

5. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕ ಮತದಾನ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

6. ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಸಮರ್ಥರಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಮತದಾರರು ಮತದಾನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತದಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮತದಾನ ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಮೇಲು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

7. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಆಯ್ಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಮತದಾರರ ಆಯ್ಕೆಯು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ವಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮುಕ್ತ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೂ ಇರಬಾರದು. ಮತದಾನ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಟಾ ಆಯ್ಕೆಯ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಸಕ್ತ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಇದು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮತದಾರರನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿನ ಮಹತ್ವ

ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ಜನರ ಇಚ್ಛೆಯ ನೈಜ ಪ್ರತಿಫಲನವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅಗತ್ಯ. ಭಾರತ ಇಂದಿಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಹೊರತು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದ ಅಥವಾ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲ. ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಈ ಮಹತ್ವದ ತೀರ್ಪು, ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಸುಧೀರ್ಘ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ. ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನದ ಅವಕಾಶದಿಂದಾಗಿ, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿದೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ತರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಚುನಾವಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಶಾಸನಬದ್ಧ ಹಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೆ, ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಆಯ್ಕೆಯ ವಿಧಾನವಾಗಿದ್ದು, ನಾಗರಿಕರು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕಿನ ಮಹತ್ವ ಅಗಾಧವಾದದ್ದು. ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ, ಕಣದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮತದಾರರು ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಭಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮತದಾರರು ಮತಗಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ, ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊರದೂಡಲು ಇದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು, ಈ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕರ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮತದಾರರಿಗೆ ಈಗ ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಇದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಹಣ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷದ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರ ಜತೆ ಉತ್ತಮ ಬಾಂಧವ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೋಟಾ ಆರಂಭಿಸಿರುವ ಹೊಸ ಕ್ರಮದಿಂದ, ಅರ್ಹ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ.

ಹಾಲಿ ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳು

ಹಾಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 49 (ಒ) ಅನ್ವಯ, ಮತಗಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದ ಮತದಾರರು ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೂ ಮತ ನೀಡಲು ಇಚ್ಛಿಸದಿದ್ದರೆ, ಮತಗಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಮತ ಚಲಾಯಿಸಲು ನಾನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ ಇದನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮತದಾರರ ಸಹಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಮತದಾರರು ಕಣದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೂ ಮತದಾನ ಮಾಡಲು ಬಯಸದಿದ್ದರೆ, ಅರ್ಜಿ ನಮೂನೆ 17 (ಎ) ಯನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು, ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 49 (ಒ) ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ 19 (1) (ಎ) ವಿಧಿ ಅನ್ವಯ ವಾಕ್ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 21ರ ಅನ್ವಯ ವಿಮೋಚನೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡಲ್ಲೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಜತೆಗೆ ರಹಸ್ಯ ಮತದಾನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೂ ಇದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 49 (ಒ) ಬಗೆಗಿನ ಜಾಗೃತಿ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತು 17 (ಎ) ಅರ್ಜಿ ನಮೂನೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತರಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಯಾವ ಖಾತ್ರಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮತಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಟಾ

ಇದನ್ನು ನಿರಾಕರಣೆ ಮತ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಮತದಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಣದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತದಾರರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಅವಕಾಶ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಎರಡು ಆಯ್ಕೆಗಳಿವೆ. ಅಂದರೆ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಈ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಈ ಎರಡೂ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನೋಟಾ ಗೆದ್ದರೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೋತ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಬಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸುವ ವಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಳ್ಳೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಣಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೋಟಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಎದುರು ಸೋಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ರವಾನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಭಾವ್ಯ ಪರಿಣಾಮ:

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಭಾರತದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಟಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಹುಮತ ಪಡೆಯುವ ಅಥವಾ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಇಡುವುದು, ಅಂಥ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದು, ಹೊಸದಾಗಿ ನಾಮಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದಿರುವುದು.

ಮತದಾರರಿಗೆ ನೋಟಾ ಆಯ್ಕೆ ಬೇಕು; ಏಕೆಂದರೆ

1. ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ನೋಟಾ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದಲ್ಲಿ, ಕಣದಲ್ಲಿರುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಲು ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಇದು ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಮತದಾರರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

3. ನೋಟಾ ಆಯ್ಕೆಯು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮತದಾನದ ಪಾವಿತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

4. ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ, ಮತದಾರರು ನೋಟಾವನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮತ ಚಲಾಯಿಸಲು ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಕೂಡಾ ಅರ್ಹ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ಮತದಾರರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ನೋಟಾ ಗೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬರು ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಕಡಿಮೆ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಹಳೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ಪುನರ್ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎನಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

5. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆಯು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲರೂ ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆಗೆ ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತ ಪರ್ಯಾಯ.

6. ನೋಟಾ ಸೇರ್ಪಡೆಯೊಂದಿಗೆ, ಮತದಾರರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಧ್ವನಿ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಮತದಾರರು ನಾನು ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನೂ ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ನಡುವೆಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನ ಮತದಾರರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

7. ಇಂಥ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮತದಾನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ 13 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಮತದಾನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದ್ಯೋತಕ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಮೆರೆವ ಮತದಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೆಲವೇ ದೇಶಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಬ್ರೆಜಿಲ್, ಫಿನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇತರ ಕೆಲ ದೇಶಗಳಾದ ಬೆಲ್ಜಿಯಂ, ಗ್ರೀಸ್, ಉಕ್ರೇನ್, ಚಿಲಿ, ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶ, ಸ್ವಿಡನ್, ಕಾಂಬೋಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಸ್ಪೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ನಿರಾಕರಣೆ ಮತದಾನದ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

8. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಕಣದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪೈಕಿ ಉತ್ತಮರಾದವರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಉತ್ತಮ ನೈರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಶಾಸನಸಭೆಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅಂದರೆ ಧನಾತ್ಮಕ ಮತಗಳ ಮೂಲಕ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಹ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

9. ನೋಟಾ ಎನ್ನುವುದು ತಡೆಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ವಾಪಾಸು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಮಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಿಂತ ತಡೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಧಾನ.

ನೋಟಾ ಆಯ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಾರದು

1. ಇದು ಇಡೀ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

2. ಒಂದು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು. ಆದರೆ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಜನತೆಗೆ ನೀಡಿದರೆ, ಅದನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ, ಜನರು ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ.

3. ಒಬ್ಬ ಮತದಾರನಿಗೆ ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಒಲವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರು ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತಪತ್ರವನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

4. ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪಕ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, ಇದು ಚುನಾವಣಾ ಸುಧಾರಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಂಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಬದಲು ಇಡೀ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಬಲಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ, ಹಣ ಮತ್ತು ತೋಳ್ಬಲವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ತುರ್ತು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಂಸತ್ತು ಚರ್ಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು.

5. ಮತಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮತದಾನ ಮೌಲ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನೋಟಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಉಳಿದ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಮತವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ವಿಜೇತ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅಥವಾ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನ ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ತೀರ್ಪು ಖಂಡಿತಾ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಲಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೀಗ ನಮ್ಮ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಬುಡಸಮೇತ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ಮತ್ತು ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಜನಜಾಗೃತಿಗೆ ಇದು ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕೇವಲ ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಷ್ಟೇ ಸಾಧ್ಯ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು, ಇಡೀ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲದೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮತದಾರ ಕೂಡಾ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ, ಅವರ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಇರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದ್ಧತೆ ಅಥವಾ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

31. ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಹಕ್ಕು

ಅಬೋಟ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರಗತಿ 2005ರಿಂದ 2012ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 183ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ಔಷಧ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಶೇಕಡ 2.3 ಪಾಲು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅದು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 7ರಷ್ಟು ಪಾಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಪಿಬಿಝರ್ ಮತ್ತು ವ್ಯಥ್‌ಬಿಎಸ್‌ಸಿಯ ಒಟ್ಟು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪಾಲು 2.5 ಶೇಕಡದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ 3.1 ಮತ್ತು 3.2 ಶೇಕಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಎಂಎಸ್‌ಡಿ ಮತ್ತು ಫುಲ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪಾಲು ಶೇಕಡ 0.42ರಿಂದ 1.10ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಐಪಿಎ ಪ್ರಕಾರ, ಅಮೆರಿಕ ಹೇಳುವಂತೆ, ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 (ಡಿ) ಟ್ರಿಪ್ಸ್ ಒಪ್ಪಂದದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ವ್ಯಾಜ್ಯ ಪರಿಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ 2005ರಿಂದಲೂ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದು ಟ್ರಿಪ್ಸ್ ಒಪ್ಪಂದದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯು ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂಬ ಅಮೆರಿಕದ ವಾದವನ್ನು ಭಾರತದ ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಯೂಟಿಕಲ್ ಅಲೈನ್ಸ್ (ಐಪಿಎ) ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಪರಿಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ 2005ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಹಲವಾರು ಅಮೆರಿಕ ಮೂಲದ ಔಷಧ ಕಂಪನಿಗಳು ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಿವೆ. ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಒಪ್ಪಂದದ ಅನ್ವಯ ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು 2005ರಲ್ಲಿ ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಅಬೋಟ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರಗತಿ 2005ರಿಂದ 2012ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 183ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ಔಷಧ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಶೇಕಡ 2.3 ಪಾಲು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅದು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 7ರಷ್ಟು ಪಾಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಪಿಬಿಝರ್ ಮತ್ತು ವ್ಯಥ್‌ಬಿಎಸ್‌ಸಿಯ ಒಟ್ಟು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪಾಲು 2.5 ಶೇಕಡದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ 3.1 ಮತ್ತು 3.2 ಶೇಕಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಎಂಎಸ್‌ಡಿ ಮತ್ತು ಫುಲ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪಾಲು ಶೇಕಡ 0.42ರಿಂದ 1.10ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಐಪಿಎ ಪ್ರಕಾರ, ಅಮೆರಿಕ ಹೇಳುವಂತೆ, ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 (ಡಿ) ಟ್ರಿಪ್ಸ್ ಒಪ್ಪಂದದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ವ್ಯಾಜ್ಯ ಪರಿಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ 2005ರಿಂದಲೂ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದು ಟ್ರಿಪ್ಸ್ ಒಪ್ಪಂದದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಅನುಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಪೇಟೆಂಟ್ ಪಡೆಯಲು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿತರಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯು ತೀರಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ಕಾಯ್ದೆಯಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪೇಟೆಂಟ್ ನೀಡುವ ವಿಧಾನ ಕೂಡಾ ಅತ್ಯಂತ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮತ್ತು ಪಾರದರ್ಶಕ ಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದು, ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 3(ಡಿ)ಗೆ ಅಮೆರಿಕ ಆಕ್ಷೇಪ ಎತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶ. ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ವಯ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಪೇಟೆಂಟ್ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ, ಹಾಲಿ ಇರುವ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತಂದಿರಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ 2013ರ ವಿಶೇಷ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದ್ದು, "ಭಾರತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕ್ರಮ, ಕಡ್ಡಾಯ ಲೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಪಡೆಯುವಂತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ನೀಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿದೆ" ಅಲ್ಲದೇ ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನುಶೋಧನೆ ವಾತಾವರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ" ಈಗಾಗಲೇ ಪೇಟೆಂಟ್

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪಡೆಯಲಾದ ಜೀವರಕ್ಷಕ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಸ್ವದೇಶಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅಮೆರಿಕನ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಒತ್ತಡ ತಂದಿವೆ. ಹಸಿರು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಲೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಭಾರತದ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳು ಬಲವಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿವೆ. ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ಲೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಭಾರತವು ತನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಕಡ್ಡಾಯ ಲೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ನೀಡುವ ಕ್ರಮವು ಭಾರತದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಬಹುಪಕ್ಷೀಯ ಕಾನೂನುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ.

ಭಾರತ ತಾರತಮ್ಯ ಪೇಟೆಂಟ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೊವರ್ಟಿಸ್ ಕಂಪನಿ ನೀಡಿದ ದೂರಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸ್ವಿಡ್ಜರ್‌ಲೆಂಡ್‌ನ ಪ್ರಮುಖ ಔಷಧ ಕಂಪನಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಜಾಗತಿಕ ಕಂಪನಿಗಳು ಭಾರತದ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆದಿದ್ದು, ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಪೇಟೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತ್ತು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಔಷಧಿ ನೆಕ್ಸವರ್ ಸಂಬಂಧ ಕಂಪನಿ ನೀಡಿದ ದೂರನ್ನು 2013ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಕೂಡಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. 2012ರಲ್ಲಿ ಬಾಯೆರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ನಿರೋಧಕ ನೆಕ್ಸವರ್ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇದೇ ವಿವಾದ ಎದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮೂಲಕ ನೆಟ್ಕೊ ಫಾರ್ಮಾ ಕಂಪನಿಗೆ, ಪೇಟೆಂಟ್ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಂಪನಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಲೆಗಿಂತ 30 ಪಟ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿತ್ತು. ಭಾರತವು ಜೀವರಕ್ಷಕ ಔಷಧಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಭಾರತದ ಔಷಧ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ 2005ರ ವೇಳೆಗೆ 600 ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಇದ್ದುದು ಇಂದು 1800 ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. 2020ರ ವೇಳೆಗೆ ಇದು 4500 ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್‌ಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ.

2014ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ನಾಲ್ಕು ಬ್ರಾಂಡ್‌ಡ್ ಔಷಧಿಗಳಾದ ಸೈಂಬಲ್, ನೆಕ್ಸಿಯಮ್, ಕ್ಲಾರಿನೆಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸೆಲೆಬ್ರೆಕ್ಸ್ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪೇಟೆಂಟ್ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವು. ಇದರ ಪಟ್ಟು ವಾರ್ಷಿಕ ಮಾರಾಟ ಮೌಲ್ಯ 1200 ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಇತ್ತು. 50 ಶತಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ಔಷಧ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಔಷಧ ತಯಾರಿಕಾ ಕಂಪನಿಗಳಾದ ಗ್ಲೆನ್‌ಮಾರ್ಕ್, ಸನ್, ಡಾರ್ಡ್ಲಿನ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರೀಸ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯುಪಿನ್ ಮತ್ತಿತರ ಕಂಪನಿಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಬೆಟ್ಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಟೂ ಫೈಲ್ಸ್ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವು. ಜೀವರಕ್ಷಕ ಕಂಪನಿಯ ಹಿಂದಿನ ಪ್ಯಾರಾ-4 ಸಲ್ಲಿಕೆಯಿಂದ, ಹೊಸ ಪೇಟೆಂಟ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಹೊಸ ಜೀವರಕ್ಷಕ ವಿಧಾನದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಔಷಧಿಯ ಸಂಶೋಧಕರು ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ದಾವೆ ಹೂಡುವ ಅವಕಾಶವಿದ್ದು, ಪೇಟೆಂಟ್ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವ ಕಂಪನಿ ಮಾತ್ರ ಆಗ ಪೈಪೋಟಿ ನೀಡುವ ಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಮೋ

ಐಪಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು 1873ರಲ್ಲಿ ವಿಯೆನ್ನಾದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದವು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಇತರರು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯವಾಗಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಭೀತಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿತು. ಆಗ ವಿಮೋ ತನ್ನ ಐಪಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಸ ವಿಧಾನ ಕಂಡುಕೊಂಡಿತು.

1883ರಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಆಸ್ತಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸಮಾವೇಶ, ಒಂದು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ದೇಶದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶ ಅನುಕರಿಸದಂತೆ ತಡೆಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಪ್ಪಂದ ಇದಾಗಿತ್ತು. 1884ರಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ 14 ದೇಶಗಳು ಸಹಿಮಾಡಿದವು. 1886ರಲ್ಲಿ ಕೃತಿಸ್ವಾಮ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತ ಬೆರ್ನ್ ಸಮಾವೇಶ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇದರ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವುದು ಇದರ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಸಮಾವೇಶ ಮತ್ತು ಬೆರ್ನ್ ಸಮಾವೇಶದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಚನೆಯಾದವು. ಇದು ಮುಂದೆ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿತು. 1893ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಣ್ಣ ಬ್ಯೂರೋಗಳು ಜತೆಯಾಗಿ ಯುನೈಟೆಡ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬ್ಯೂರೋ ಆಫ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಟೆಲೆಕ್ಚುವಲ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇದು ಬಿಐಆರ್‌ಪಿಐ ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಸ್ವಿಡ್ಜರ್‌ಲೆಂಡ್‌ನ ಬೆರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದರ ಕೇಂದ್ರಕಚೇರಿ ಇತ್ತು. ಇದು ಇಂದಿನ ವಿಮೋದ ಪೂರ್ವ ಸಂಸ್ಥೆ. 1960ರಲ್ಲಿ ಬಿಐಆರ್‌ಪಿಐ, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನವಾದ ನಿಜೀವಾಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಯಿತು. 1970ರಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಬಿಐಆರ್‌ಪಿಐ ವಿಮೋ ಆಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ರಾಜನಿಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರಲಾಯಿತು. ಜತೆಗೆ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸಚಿವಾಲಯವನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. 1974ರಲ್ಲಿ ವಿಮೋ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿಶೇಷ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಗುರುತಿಸಿದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳು 1967ರ ಜುಲೈ 14ರಂದು ನಡೆದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿದವು. ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ 1970ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಬಳಿಕ 1979ರಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಲಾಯಿತು. ಇದರ ಕೇಂದ್ರ ಕಚೇರಿಗಳು ಜಿನೀವಾ ಮತ್ತು ಸ್ವಿಡ್ಜರ್‌ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬ್ರುಸೆಲ್ಸ್, ಬೆಲ್ಜಿಯಂ, ಸಿಂಗಾಪುರ, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ಕೂಡಾ ವಿಮೋ ಸದಸ್ಯರಾಷ್ಟ್ರ ಇಂದು ವಿಮೋ 187 ಸದಸ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಸಮತೋಲಿತ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದೆ. ಇದರ ಅನ್ವಯ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಅನುಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆ. ವಿಮೋ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಎರಡು ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು 2006ರ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಕಾನೂನು ಒಪ್ಪಂದ (ಸಿಂಗಾಪುರ ಒಪ್ಪಂದ)ದ ಅನ್ವಯ ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ವಿಮೋ ಕಾಪಿರೈಟ್ ಒಪ್ಪಂದ ಹಾಗೂ ವಿಐಪಿಪಿ ಕ್ಷಮತೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೂ ಇದರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಐಪಿಪಿ ಒಪ್ಪಂದವು ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು.

ವಿಮೋ ಭವಿಷ್ಯ

ಫ್ರೆಂಡ್ ಆಫ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂಬ ಹದಿನಾಲ್ಕು ದೇಶಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಬ್ರೆಜಿಲ್ ಮತ್ತು ಅರ್ಜೆಂಟೀನಾ ಇದರ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಮೋ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿವೆ. ಇದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ವಾದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿವೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸಿವೆ. ವಿಮೋ ತನ್ನ ಕಡ್ಡಾಯ ಮತ್ತು ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ದೇಶಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಸಲಹೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುವಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಎಫ್‌ಓಡಿ ವಾದವಾಗಿದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಅಂತ್ಯವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ಆಫ್ರಿಕನ್ ದೇಶಗಳು ದನಿಗೂಡಿಸಿದ್ದು, ವಿಮೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ನೀಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿವೆ.

ಭಾರತದ ನಿಲುವು

ಭಾರತದ ನಿಲುವು ಎಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು. ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವವರ ಹಿತವನ್ನು ಬಲಿಹೊಡೆದಿರುವುದು ಎನ್ನುವುದು ಭಾರತದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು. ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಯಾವುದೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯ ರಕ್ಷಣೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅನುಶೋಧನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಭಾರತದ ನಿಲುವು.

ಪೇಟೆಂಟ್ ನಿಯಮ ಏಕರೂಪತೆ

ವಿಮೋ ಸ್ಥಾಯಿ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಾನೂನುಗಳ ಏಕರೂಪತೆ ಕುರಿತ ವಿಷಯಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಮೋ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಿತಿ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಭಾರತದ ವಾದ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಕುರಿತ ವಿಷಯ ಈಗಾಗಲೇ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದ ಸಮಿತಿಯು ಈಗಾಗಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದು, ಭಾರತವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ. ಭಾರತದ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಆಸ್ಟ್ರಿಯಾ, ಚೀನಾ ಮತ್ತಿತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಜೆಂಟೀನಾ ಮತ್ತು ಬ್ರೆಜಿಲ್ ದೇಶಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿವೆ. ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತುವ ಪೆರು ಕೂಡಾ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ನಿಲುವು ತಳೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ ಅಮೆರಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಎತ್ತಿದೆ.

ಐಎಸ್‌ಎ ಮತ್ತು ಐಪಿಇಎ

ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಭಾರತ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಭಾರತ ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹುಡುಕಾಟ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ (ಐಎಸ್‌ಎ) ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ (ಐಪಿಇಎ) ನೇಂಕ ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಲಿದೆ. ಐಎಸ್‌ಎ ಮತ್ತು ಐಪಿಇಎ ಮಾನ್ಯಮಾಡಿದ ಏಷ್ಯಾದ ಏಕೈಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತನಾಡುವ ದೇಶ ಭಾರತವಾಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಕುರಿತ ಅರ್ಜಿಗಳು ಭಾರತೀಯ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಚೇರಿಗೆ ಹುಡುಕಾಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರೀಕ್ಷಾ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಲಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಚೇರಿ ವಿಧಿಸುವ ಶುಲ್ಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆದಾಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲಿದೆ.

ಭಾರತದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು

1. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ 2007ರ ಆಗಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದು ಜಾಗತಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ, ಸಂಶೋಧನೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಿದೆ. ಇದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಕುರಿಯ ಚಿಂತನ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

2. ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿನ್ಯಾಸ ಕೇಂದ್ರಲ್ಲೂ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ದಾಖಲೆ ಪ್ರಮಾಣದ 5000 ಅರ್ಜಿಗಳು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬಂದಿವೆ. ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 46 ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೋಂದಣಿಯಾಗಿವೆ. 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಜಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್ ಚಹಾ, ಚಂದೇರಿ ಸೀರೆ, ಪೋಚಂಪಲ್ಲಿ ಇಕ್ರ ಮತ್ತು ಕಂಗಾರಾ ಚಹಾ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

3. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದು, ಭಾರತೀಯ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬ್ರಾಂಡ್ ಮಾಡಲು ಕೂಡಾ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಮೂರು ವಿನ್ಯಾಸ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ, ಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದು, ಈಗ ಅಹ್ಮದಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಡಿಸೈನ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ಇವು ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲಿವೆ.

4. ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಭಾರತ ಮುಂದಾಗಿದ್ದು, ಭಾರತ ಇದರ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಏಕೈಕ ಅರ್ಜಿಯ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿದೆ.

5. ಹನ್ನೊಂದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ಆಧುನೀಕರಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 300 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಂದಾಜು ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು. ಪೇಟೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ತಜ್ಞರು ಲಭ್ಯರಿದ್ದು, ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಬಗ್ಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಜಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

6. ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಇದು ಜಾಗತಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ, ಸಂಶೋಧನೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಿದೆ. ಇದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಕುರಿಯ ಚಿಂತನ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

7. ಐಎಸ್‌ಎ ಮತ್ತು ಐಪಿಇಎ: ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಪೇಟೆಂಡ್ ಸಹಕಾರ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹುಡುಕಾಟ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅರ್ಜಿಗಳೆಲ್ಲ ಭಾರತದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಚೇರಿಗೆ ಬರಲಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಶೋಧನಾ ವರದಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಾವೀನ್ಯ ಕುರಿತ ಪರಿಶೀಲನಾ ವರದಿಯನ್ನು ಭಾರತ ನೀಡಲಿದೆ.

8. ಮಶೇಲ್ಕರ್ ಸಮಿತಿ: ಸಿಎಸ್‌ಐಆರ್‌ನ ಮಾಜಿ ಮಹಾನಿರ್ದೇಶಕ ಡಾ.ಆರ್.ಕೆ.ಮಶಾಲ್ಕರ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಔಷಧ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಪೇಟೆಂಟ್ ನೀಡುವ ಟ್ರಿಪ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಪೇಟೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಮೈಕ್ರೋ ಆರ್ಗಾನಿಸಂ ಹೊರಗಿಡಲು ಟ್ರಿಪ್ಸ್ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು.

9. ಭಾರತ ಇದುವರೆಗೆ 686 ಪೇಟೆಂಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಕೊರಿಯಾ (7061) ಮತ್ತು ಚೀನಾ (5456) ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು 2007ರಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿವೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪೋಗೆ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರ್ಜಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾಗಿದ್ದವು.

10. ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಾ ವಿಭಾಗದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ, ಜಿನೀವಾದಲ್ಲಿ 2010ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 22ರಿಂದ 29ರವರೆಗೆ ನಡೆದ ವಿಪೋ ಸದಸ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಹವಿಸಿತ್ತು.

32. ಜಾಗತಿಕ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ - ಅಜೆಂಡಾ 2030ಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

“ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಸುಖ - ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ, ನನ್ನೊಬ್ಬನ ತ್ಯಾಗ ವಿಶ್ವದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ” ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿಯಂತೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಡೆ ಚಿಂತಿಸುವ ಸಕಾಲ ಬಂದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ 70ನೇ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ, “ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ - ಅಜೆಂಡಾ 2030” ಎಂಬ ಅಜೆಂಡಾ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೆ “ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಪುನರ್ ಬಳಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಬಳಸುವುದೇ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ”. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು, “ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ” ಪರಿಭಾವನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪರಿಭಾವನೆಯನ್ನು 1987ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ “ಪ್ರಪಂಚ ಪರಿಸರ ಆಯೋಗದ” ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ “ಬ್ರಂಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್”ರವರು ಬಳಸಿದರು. ಅವರ ವರದಿಯಾದ “ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭವಿಷ್ಯ” ಅಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ, “ಇಂದಿನ ಮಾನವನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು, ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಪೂರೈಸುವುದನ್ನೇ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಕೆಲವು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಅಗತ್ಯಗಳ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಯೋಜಿತವಾದ ಬಳಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದೇ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗದ ಹಿತಕಾಯುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಏನಿದು ಅಜೆಂಡಾ 2030 ?

ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯು, ತನ್ನ 70ನೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ 17 ಜಾಗತಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅನುಬೋಧನೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

- ಭೂಮಿ, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಜನರು - ಈ ಮೂರರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.
- ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳೂ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ನೀತಿಗಳು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಲಿವೆ.
- ಅಜೆಂಡಾ 2030 ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 2000ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ “ಸಹಸ್ರ ಮಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳ (ಎಂಡಿಜಿ) ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತುಂಬಲಿವೆ.
- ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆ, ಹಸಿವು ನಿವಾರಣೆ, ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಮಾನವೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಜಾಗತಿಕ ಶಾಂತಿ, ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯ ನಿವಾರಣೆ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.
- 2030ನೇ ಇಸ್ವಿಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಗುರಿ ತಲುಪಲು ಪ್ರತಿವರ್ಷಕ್ಕೆ 2.31 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಯಿಂದ 3.30 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಜೆಂಡಾ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ 17 ಗುರಿಗಳು - (ಖುಲು)

- 1) ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬಡತನವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವುದು.
- 2) ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯ ಮೂಲಕ ಹಸಿವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವುದು.
- 3) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಿ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ.
- 4) ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆ ಸಾಧಿಸುವುದು.
- 5) ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಸಮಾನತೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು.
- 6) ಎಲ್ಲಾ ವಯೋಮಾನದವರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಆರೋಗ್ಯಯುತ ಜೀವನದ ಭರವಸೆ ನೀಡುವುದು.
- 7) ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಸುಸ್ಥಿರ ನಿರ್ವಹಣೆ
- 8) ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೌರವಯುತ ಉದ್ಯೋಗ.
- 9) ಉತ್ತಮ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸೃಜನಾತ್ಮಕತೆ.
- 10) ನಗರ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ.
- 11) ಸುಸ್ಥಿರ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಉತ್ಪಾದನಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸಬೇಕು.
- 12) ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ.
- 13) ಸಾಗರ ಮತ್ತು ಸಾಗರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

- 14) ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪುನಶ್ಚೇತನ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು.
- 15) ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ಶಾಂತಿಯುತ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಕ್ಕುದಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.
- 16) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮರ್ಥ ಆಧುನಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಖಚಿತಗೊಳಿಸುವುದು.
- 17) ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಜಾಗತಿಕ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ.

ಕಡಿಮೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಈ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕರನ ಪಾತ್ರವು ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಇದೊಂದು ಸಮರ್ಥ ಅನುಷ್ಠಾನದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಿಂತನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ. ಜನರ ವಿವೇಕಯುತ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥನ ಮೂಲಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗುರಿಗಳೂ ಸಹ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಭವಿಷ್ಯದ ನೆಮ್ಮದಿಯೂ ಅಡಗಿದೆ.

33. ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ.

ನಮ್ಮ ಸೌರವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿ ಜೀವನೇ ಹೊಂದಿರುವ ಏಕೈಕ ಗ್ರಹ ಭೂಮಿ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಈ 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಘನತ್ಯಾಜ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಂದರೆ 'ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರು ಬಳಸಿ ಎಸೆಯುವ ನಿರುಪಯೋಗಿ ಜೈವಿಕ, ಅಜೈವಿಕ, ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ತ್ಯಾಜ್ಯವಸ್ತುಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಡಬ್ಬ, ಬಾಟಲಿಗಳು, ಪೇಪರ್ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳು, ಆಹಾರದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳು, ತರಕಾರಿ ಸಿಪ್ಪೆ, ಇತರೆ ಅಡುಗೆಮನೆ ಕಸ, ಇ-ತ್ಯಾಜ್ಯ (ಹಳೆಯ ಟಿವಿ, ರೇಡಿಯೋ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಇತ್ಯಾದಿ). ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಂತಹ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಮುಂದುವರೆದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬರ್ಲಿನ್, ಪ್ಯಾರೀಸ್, ಲಕ್ಸಂಬರ್ಗ್, ಭಾರತದ ದೆಹಲಿ, ಮುಂಬೈ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಇತ್ಯಾದಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಸೆಯುವುದು ಅಥವಾ ಮನೆಯಾಚೆಗಿನ ಖಾಲಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅನುಸರಿಸುವ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾ ವಿಧಾನ. ಈ ರೀತಿ ಬೇಜಾವಾಬ್ದಾರಿತನದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಸಿಕ್ಕ ಕಸಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುವುದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಗರಾಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 'ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನರಹಿತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗದಂತೆ ನಿಭಾಯಿಸುವ ಸಮಗ್ರಯೋಜನೆಯನ್ನು 'ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ' (Waste Management) ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಘನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೂಲಗಳೆಂದರೆ

- ಎ. ವಸತಿ ಮೂಲಗಳಿಂದ : ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವ ಆಹಾರವಸ್ತು, ತರಕಾರಿ ಸಿಪ್ಪೆ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್, ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಇತ್ಯಾದಿ
- ಬಿ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಮೂಲಗಳಿಂದ: ಅಂಗಡಿಗಳು, ಹೋಟೆಲ್, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಗ್ಯಾರೇಜ್, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮೂಲಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯವಸ್ತುಗಳು.
- ಸಿ. ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಮೂಲಗಳಿಂದ: ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ, ಕಛೇರಿಗಳಿಂದ, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ-ಸಮಾರಂಭಗಳಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವ ಅನುಪಯುಕ್ತ ವಸ್ತುಗಳು.

ಡಿ. ಮುನಿಪಲ್ ಮೂಲ ಅಥವಾ ನಗರಾಡಳಿತ ಮೂಲಗಳಿಂದ: ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ, ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ, ರಸ್ತೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೆಟ್ರೋ ರೈಲು ಮಾರ್ಗಗಳ ರಚನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಇ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮೂಲಗಳಿಂದ: ನಗರ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೊರಹಾಕುವ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ವಸ್ತುಗಳೂ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಬ್ಬರ್, ಲೋಹ ರಾಸಾಯನಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳು.

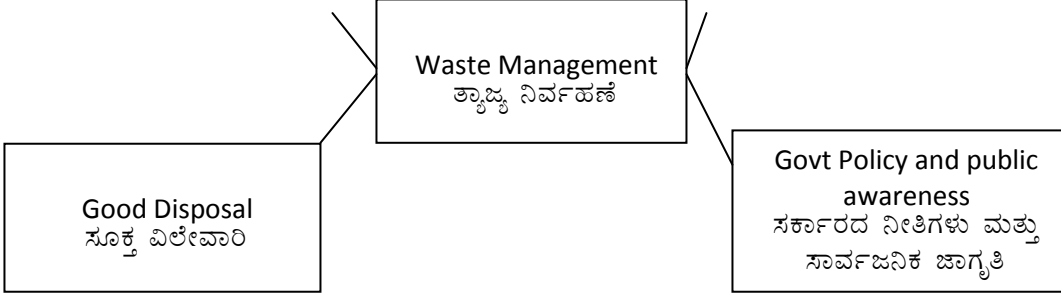
ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ತ್ಯಾಜ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ರೇಖಾಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

Source reduction
ತ್ಯಾಜ್ಯ ಮೂಲಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ

Recycling priority
ಮರುಬಳಕೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ವಿಷಯಪ್ರಣಾಳಿ: ಮೂಲಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ:

- 1. ಜೈವಿಕ ವಿಘಟನೀಯ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು:** ಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವಿಗಳಿಂದ ವಿಘಟಿಸಲ್ಪಡುವ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಜೈವಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಣ್ಣು, ತರಕಾರಿ, ಸಿಪ್ಪೆ, ತೊಗಟೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಆಹಾರ, ಟೀ ಸೊಪ್ಪು. ಕೃಷಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.
- 2. ವಿಘಟನೀಯವಲ್ಲದ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು :** ಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವಿಗಳಿಂದ ವಿಘಟಿಸಲ್ಪಡದ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ವಿಘಟನೀಯವಲ್ಲದ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಾಲಿಥೀನ್ ಚೀಲಗಳು, ಲೋಹಚೂರುಗಳು, ಗಾಜಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು, ಸೆರಾಮಿಕ್ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು, ಆಸ್ಟೆಸ್ಟ್ ವಸ್ತುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.
- 3. ವಿಷಯಾತ್ಮಕ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು:** ವಿಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಔಷಧಗಳು, ಅಲ್ಯುಮಿನಂ, ವಿಕಿರಣಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.
- 4. ಖನಿಜ ವೈದ್ಯಕೀಯ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು:** ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ವಂಜ್ಯಕರಿಸಿದ ಹತ್ತಿ, ಸಿರೆಂಜ್ ಗಳು, ಕತ್ತರಿಗಳು, ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ತೆಗೆದ ಶರೀರದ ಭಾಗಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ತ್ಯಾಜ್ಯನಿರ್ವಹಣ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.
- ಬಿ. ಮರುಬಳಕೆಗೆ ಅಧ್ಯತಾ ಕ್ರಮ:** ತ್ಯಾಜ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಉತ್ಪಾದನಾ ಮೂಲಗಳಲ್ಲೇ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್, ಪೇಪರ್, ಲೋಹಗಳು, ಗಾಜಿನ ಬಾಡಲಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವರಿಂದ ನೂರಾರು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅತಿಯಾದ ಘನತ್ಯಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಕೂಡ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಭೂಮಾಲಿನ್ಯ ಆಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಚರ್ಮದ ಚಪ್ಪಲಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ 100ವೈ ಇರಬಲ್ಲದು ಕೊಳೆಯದಂತೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಗಾಜುಗಳು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ 150 ರಿಂದ 200 ವೈ ಇರಬಲ್ಲದು ಕೊಳೆಯದಂತೆ. ಮರುಬಳಕೆಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಕೊರತೆ ಕೂಡಾ ತಗ್ಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಿ. ಸೂಕ್ತ ವಿಲೇವಾರಿ ಕ್ರಮ

ತ್ಯಾಜ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಬಹುದು.

- 1. ದಹನ ಕ್ರಿಯೆ:** ಕೆಲವು ಸೋಂಕು ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು, ಪೇಪರ್ ಗಳನ್ನು ಈ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ದಹಿಸಿ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬಹುದು.
- 2. ಕೊಳೆಯಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಎರೆಹುಳು ಬೇಸಾಯ:** ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ನಂತರ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹಸಿ ಕಸವನ್ನು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಗೊಬರ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಬಹುದು.
- 3. ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುವುದು:** ಪುನರ್ ಬಳಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದಂತೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಆಳವಾದ ತ್ಯಾಜ್ಯಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಹೊಂಡಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅಂತರ್ ಜಲ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊಂಡಗಳ ತಳಭಾಗ ಸೀಮೆಂಟ್ ನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೊಂಡಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಿಂಗಿಪುರ, ಮಂಡೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಗಮವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ.
- 4. ತ್ಯಾಜ್ಯದಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಸಾಧ್ಯ:** ಕಸದಿಂದ ರಸ ಎಂಬಂತೆ ನಗರಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಈ ಆಧುನಿಕ ವಿಧಾನ ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು. ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಯೂರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್, ನಾರ್ವೆ, ಸ್ವೀಡನ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಧಾನ ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಸದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.
- 5. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜಾಗೃತಿ:** ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಆಧುನಿಕ ಸರಕಾರಗಳ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಅಶುಚಿಯಾದ ವಾತಾವರಣವು ದುಃಖದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವಂತಿದ್ದು, ಮೂಲಭೂತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ನಗರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಸಮರ್ಥತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ, ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ೯ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ 'ಘನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಸ್ತು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಿರ್ವಹಣೆ ನಿಯಮ-2000 ವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜರುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿ ಹೊಸನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕ್ರಮಗಳು

- ನಗರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು.
- ನಗರ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕಸಾಹಿಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.
- ನಗರ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮಿತಿರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.
- ನಗರ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಪ್ರತಿ ವಾರ್ಡ್ ೯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕರಣ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು
- ಪ್ರತಿ ವಾರ್ಡ್ ೯ನ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜಾಗೃತಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು.
- ತ್ಯಾಜ್ಯನಿರ್ವಹಣಾ ಕ್ರಮ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರಿಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸುವ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು.
- ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ 2007 ರ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ನಗರಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ 'Brown Agenda'ವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಎನ್ ಜಿಒಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಲು ಶ್ರಮವಹಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

34.

ಕುಟುಂಬ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಭಾರತ ಸಹಕಾರ ಆಂದೋಲನದ ಪರಾಮರ್ಶೆ

'ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ನಾನು ನನಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ' ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವುದೇ ಸಹಕಾರ. ಅದು ಮುಟ್ಟಿದ ಸೊಪ್ಪಿಲ್ಲ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯಪೂರ್ಣವೆಂದು ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಚಿದೆ.

ಸಹಕಾರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಜೀವನದ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಮಾರ್ಗ. ಜನರು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಿಂದ ದುಡಿಯುವುದು ಸಹಕಾರದ ತಿರುಳಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಎಂದರೇನು? ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ತಮ್ಮ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಾನತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಘಟಿತರಾಗಲು ಪ್ರೇರಿಪಿಸುವ ತತ್ವವೇ ಸಹಕಾರ.

1946ರ ಸಹಕಾರಿ ಯೋಜನಾ ಸಮಿತಿ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ರಚನೆಯ ಸಮೂಹವೇ ಸಹಕಾರ.

1946ರ ಸಹಕಾರಿ ಯೋಜನಾ ಸಮಿತಿ ಪ್ರಕಾರ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ರಚನೆಯ ಸಮೂಹವೇ ಸಹಕಾರ.

ಸಹಕಾರದ ಹುಟ್ಟು ಇತ್ತೀಚಿನದಲ್ಲ, ವೇದಗಳ ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸ ಹೊಂದಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕುಳ, ಗ್ರಾಮ, ಶ್ರೇಣಿ ಜಾತಿ ಹೀಗೆ 4 ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಕುಳ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಗಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಹಕಾರ ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೇಣಿಯು ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಘವಾಗಿದ್ದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮತ್ತು ಕರಕುಶಲ ಕೆಲಸಗಾರರು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಬ್ಯಾಂಕರುಗಳು ರೈತರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಹಕಾರಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಾದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಕಾರ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಆಂದೋಲನದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವು ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸದಸ್ಯರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಆಧುನಿಕ ಸಹಕಾರಿ ಆಂದೋಲನದ ಮೂಲ ಪುರುಷರೆಂದರೆ ಜರ್ಮನಿಯ ವೋನ್ ರೈಫೆಜನ್ 1818-1888 ಹಾಗೂ ಫೂಲ್ಡರ್ ಡಿಲಿಟ್-1809-1883, ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು 2 ರೀತಿಯನ್ನು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರೈಫಿಜನ್ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ಫೂಲ್ಟ್ ಡಿಲಿಟ್ ಮಾದರಿ. ರೈಫಿಜನ್ ಮಾದರಿ ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದರೆ, ಫೂಲ್ಟ್ ಡಿಲಿಟ್ ಮಾದರಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ, 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಋಣಭಾರ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದಾಗ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ ಫೆಡ್ರಿಕ್ ನಿರೋಲ್ಸನ್ ಅವರನ್ನು ಯುರೋಪಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಕಳುಹಿಸಿ ಪಡೆದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ರೈಫಿಜನ್ ಮಾದರಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಹಾಗೂ 1901 ರಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾದ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಸಮಿತಿ ಸಹ ಈ ರೈಫಿಜನ್ ಮಾದರಿ ಅಳವಡಿಕೆಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ನೀಡಿದ ಸಲುವಾಗಿ 1904ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಇದು ಭಾರತದ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾನೂನು ಚೌಕಟ್ಟು ದೊರೆತ ಸಹಕಾರಿ ಚಳುವಳಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯವಾಯಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಹಕಾರದ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ತವರೂರು ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಕಾರಣ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಮೊದಲು ಚಿಗುರೊಡೆದದ್ದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ 1905ರ ಮೇ ತಿಂಗಳ 9ನೇ ದಿನಾಂಕದಂದು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗದಗ - ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಣಗಿನ ಹಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ. ಶಿಧನಗೌಡ ಸಣ್ಣರಾಮನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಎಂಬುವವರಿಂದ ಮೊದಲ “ಕೃಷಿ ಪತ್ತಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ” ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಕರ್ನಾಟಕವು ಭಾರತ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಸಹಕಾರವು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪೃದ್ಧ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ತನ್ನ 7 ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. 1) ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಮುಕ್ತ ಸದಸ್ಯತ್ವ 2) ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ತತ್ವ 3) ಲಾಭಗಳ ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆ ತತ್ವ 4) ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಮಿತವಾದ ಬಡ್ಡಿ 5) ಸಹಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವ 6) ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿ 7) ಸಹಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೀಗೆ ಸಹಕಾರದ ಮೂಲ 7 ತತ್ವಗಳು ಸಹಕಾರದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಯಕಲ್ಪ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಸಹಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ, ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಾಧಾರಿತ ಸಂಘಟನೆ, ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಗುರಿ, ಲಾಭದ ನ್ಯಾಯಯುತ ಹಂಚಿಕೆ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ, ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ, ಸಮಾನತೆಯ ಆಧಾರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಚಳುವಳಿ, ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಹೀಗೆ ಸಹಕಾರದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸಹಜಾಳೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ.

ಸಹಕಾರವು ಸಂಘಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಲಾಭ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಏಳಿಗೆ, ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಮಾನವ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮಾನ ವಿತರಣೆ, ಮಾನವ ಮಾರಾಟ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನಿರ್ಮೂಲನ, ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ನಿರ್ಮೂಲನ, ಶ್ರಮಿಕರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಚಾರ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಋಣಭಾರಕ್ಕೆ ತಡೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಕೃಷಿ ಬೆಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಉಳಿತಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ, ಸಹಕಾರಿ ಸಾಗುವಳಿ ಬೆಳೆ ವಿಧಾನ ಅಳವಡಿಕೆ.

ಹೀಗೆ ಸಹಕಾರ (ಸಂಘಗಳು) ಆಂದೋಲನ ಜನರಿಗೆ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಹಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳ ಪೂರೈಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ (ವಲಯ) ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಅದು ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈ ಚಾಚಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಾಲ ವಲಯ, ಸಹಕಾರಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವಲಯ, ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಕರಣ ವಲಯ, ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೀರ ವಲಯ, ಸಹಕಾರಿ ಗ್ರಾಹಕ ವಲಯ, ಸಹಕಾರಿ ವಲಯ, ಸಹಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಲಯ, ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಗಿರಿಜನರ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸಹಕಾರ, ಕೃಷಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ರೇಷ್ಮೆ ನೀರು ಬಳಕೆದಾರ, ಮಹಿಳಾ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ, ಸೌಹಾರ್ದ ಸಹಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೂಲ ಜನರ ಅಮೂಲಾಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಮೊದಲ ಕೃಷಿ ಸಾಲ ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೊದಲ ರಾಜ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಕಾರ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ಸಂಪೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ.

ಶಿಧನಗೌಡ ಸಣ್ಣ ರಾಮನಗೌಡ ಪಾಟೀಲರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಪಿತಾಮಹರಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕೃಷಿ ಪತ್ತಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘವು ರೈತರ ಸಣ್ಣ ಉತ್ಪಾದಕರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಇತರ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಹಕಾರವು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಚಿಗುರೋಡೆದ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯು ಬೃಹತ್ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. 1912ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕಾಯಿದೆಯ ಜಾರಿಯೊಡನೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸ್ವೇತ್ರಗಳಾದ ಗ್ರಾಹಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಮಾರಾಟ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ, ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದವು. ಹಾಗೇ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಲಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 1960ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಲಾದ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ನೂತನ ಕೃಷಿ ತಂತ್ರದ ಫಲವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬೆಳೆದವು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 2015ರ ವೇಳೆಗೆ 32627 ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗೆ ಬಹುರಾಜ್ಯ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು 15 ರಾಜ್ಯ ಸಹಕಾರ ಒಕ್ಕೂಟಗಳ 31 ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸಹಕಾರ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು (ಅಜಙ್ಗಿಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ) 21 ಇದ್ದು, ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಹಕಾರ (ಕಿಎಆರ್) ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು 129 ಇದ್ದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಜನರಿಗೆ ನಾನಾ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕೃಷಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು (ಕಿಎಐಒ) ಮತ್ತು 5351 ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು 25 ಇದ್ದು, ಗಿರಿಜನ ಹಾಗೂ ಆಧಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೀಗೆ ಸಂಪೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಹಲವು ಮಹನೀಯರ ಕೊಡುಗೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಸರ್ಕಾರ ಕಾನೂನು ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆಗಳು ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೆಳೆಸಿದ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಮೊಳಹಳ್ಳಿ ಶಿವರಾಯರು ಪ್ರಮುಖರು. ಇವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದವರು. ಸಹಕಾರವೆಂದರೆ ಶಿವರಾಯರಿಗೆ ಧರಿಸುವ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಯ ಮಾಂಸ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಮಾತಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿನ ಹಾದಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಕರಾವಳಿ ತೀರದ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಪಿತಾಮಹ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಿವರಾಯರು, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಚರಿಸಿ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಶಿವರಾಯರು ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಗೆ ಜನ್ಮನೀಡಿದುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದು ಮೋಷಿಸಿ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ನಿಂತರು.

ಶಿವರಾಯರು ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತು, ಪುತ್ತೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಹುತೇಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದವು ಹಾಗಾಗಿ ಪುತ್ತೂರು ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಮೆಕ್ಕಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕೀರ್ತಿ ಶಿವರಾಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ 1913ರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಬ್ಯಾಂಕು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದದ್ದು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಹಕಾರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಉತ್ಪಂಗವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ದುರ್ಬಲ ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಹಿತಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಚಿಗುರೊಡೆದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯು ತನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಗತಿಪರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ “ಮೊದಲಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ” 1995-96 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀಕರಣ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಲಯ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವಲಯದಿಂದ ತೀವ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಬರಿ ಕೃಷಿ ಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ (ಸಾಲಕ್ಕೆ) ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಪತ್ತಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಇತರೇ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಸಾಲವನ್ನು ನೀಡುವ ಹಾಗೂ (ಸಾಲೇತ್ತರ) ಪತ್ತೇತ್ತರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಅಂದರೆ ಬ್ಯಾಂಕೋದ್ಯಮ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲಾಭಗಳಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.

“ಕೆನಾನ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್” ರೈತ ಸಮುದಾಯದ ಜನರಿಗೆ ಸಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಸಾಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು 1997-98ರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು.

ಸ್ವಸ್ವಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳು ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಕ್ರೌಢೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1.5 ಲಕ್ಷ ಸ್ವಸ್ವಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳಿದ್ದು, 350 ಕೋಟಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದ್ದು, ಪಡೆದ ಸಾಲ ಸುಮಾರು 680 ಕೋಟಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಯಶಸ್ವಿನಿ ಸಹಕಾರಿ ರೈತರ ಆರೋಗ್ಯ ಸುರಕ್ಷಾ ಯೋಜನೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು “ಯಶಸ್ವಿನಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಹಕಾರಿ ರೈತರ ಆರೋಗ್ಯ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಒಂದು ವಿನೂತನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಹೊಸ ನವಪ್ರವರ್ತನೆ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಜೂನ್ 1, 2003ರಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು.

ಸಮಗ್ರ ಸಹಕಾರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಿಯೋಜನೆ 1988ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನೀತಿ - 2013ನ್ನು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದು ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯನ್ನು ತರಲು ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರಳೀಕರಣಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ 2014-15ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಕಾಯಕ ನಿಧಿ ಯೋಜನೆಯು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಹಮಾಲಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.

2013ರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಮೂಲಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲು ಹಾಗೂ ಚುನಾವಣಾ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಭಾರತದ ಮೊದಲ ರಾಜ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಸಹಕಾರಿ ಆಂದೋಲನವು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದ್ವೈತತೆಯು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅನಗತ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಕೊರತೆ, ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಉತ್ತಮ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಲಮನ್ನಾ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ತೀವ್ರನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕೃಷಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಮತ್ತು ವಸೂಲಾಗದೆ ಉಳಿದ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸಾಲಗಳ ಬಾಕಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರಿ ಆಂದೋಲನವು ಇಡೀ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಸಮಾನತೆಯು ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಂದು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಸಹಕಾರ ಆಂದೋಲನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಲವಾರು ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕ್ರೋಢೀಕರಣ, ಸಹಕಾರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸುವುದು, ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸುವುದು, ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು, ಸರ್ಕಾರದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದು, ಆದಷ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು.

ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳು ಸದಸ್ಯರ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮಂಡಳಿಗಳ ಸದಸ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಹಣಕಾಸಿನ ದುರುಪಯೋಗಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದು. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಅನುಭವ, ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ನುರಿತ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಹಾನಿಗೊಳಗಾದ ದೀವಾಳಿಯಾಗಿರುವಂತಹ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನಬಾರ್ಡ್ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಅಗತ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕನಸನ್ನು ನನಸು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅವನ ಸಹಬಾಳೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪೃದ್ಧ ಬದುಕಿಗೆ ಮೂಲ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮಾನವನಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಹಕಾರದ ವರ್ಣಮಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಿದೆ.

35. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ

ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಕೆ

ಭಾರತದ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭದ ದಿನದಿಂದಲೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ತೀರಾ ಕೆಳಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಭಾರತದ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ನೀತಿಯ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಗತಿಯು, ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮನುಕುಲದ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಸಂವಹನ ಸಾಧಿಸಲು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತೀರಾ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಾಗೂ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶದ ಜತೆಗೆ ಕೂಡಾ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಲು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹವಾಮಾನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಕಣ್ಗಾವಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಕೂಡಾ ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಈ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಸಮಾನಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಕ್ಷಿಪ್ರ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೂರಸಂವೇದಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದ ಎಕರೆವಾರು ಕೃಷಿ ಬೆಳೆ ಮತ್ತು ಇಳುವಳಿಯನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು, ಬರದ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ಪ್ರವಾಹ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಹಾನಿ ಅಂದಾಜು, ಭೂಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಭೂ ರಕ್ಷಾ ನಕ್ಷೆ, ಬಂಜರುಭೂಮಿ ನಿರ್ವಹಣೆ, ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ, ಖನಿಜ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು, ಅರಣ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಸಂಪರ್ಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೂರ ಸಂಪರ್ಕ, ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿ ಟಿವಿ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋ ಪ್ರಸಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದೆ.

ಸೂಕ್ತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಗರಿಷ್ಠ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಭಾರತವು ಮುಂದಿನ ಶತಮಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಅನಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಉಗಮದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿತ್ತು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಸೇವೆಯ ಸಕಾಲಿಕ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನ ಕೂಡಾ ತಳಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಭಾರತದ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಐಆರ್‌ಎಸ್ ಸರಣಿಯ ಉಪಗ್ರಹಗಳು ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಕೃಷಿ, ಮಣ್ಣು, ಅರಣ್ಯ, ಸಾಗರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಖನಿಜಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವುದು, ಬಂಜರುಭೂಮಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಬರ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಹ ನಿರ್ವಹಣೆಯಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನಿಯತವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ಸಾಟ್ ಉಪಗ್ರಹಗಳು ದೇಶದ ವಿಕೋಪ ನಿರ್ವಹಣೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇನ್ಸಾಟ್ ಸರಣಿಯ ಉಪಗ್ರಹಗಳು ಸಂವಹನ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದ್ದು, ಪ್ರಸಾರ, ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ವಿಕೋಪ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ದೂರಸಂವೇದಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಭಾರತದ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ (ಇಸ್ರೊ)ದಿಂದ 1970ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ವೈಮಾನಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಪಡೆದ ಹಲವಾರು ಬಹುಮುಖ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇನ್ಸಾಟ್ ಸ್ಯಾಟರ್‌ಗಳು, ಬಹುವೀಕ್ಷಣೆಯ ಸ್ಯಾಟರ್, ರೇಡಿಯೋಮೀಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಭೂಬಳಕೆ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದವು. ಜತೆಗೆ ವಿವಿಧ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಗಳ ರೋಗಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇರಿಸಲು ಕೂಡಾ ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಉಡಾಯಿಸಿದ ದೂರಸಂವೇದಿ ಉಪಗ್ರಹಗಳಾದ ಭಾಸ್ಕರ-1 ಮತ್ತು ಭಾಸ್ಕರ-2 ಉಪಗ್ರಹಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ರೊ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಯುಗಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಳಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಯಿತು. ಭಾರತದ ದೂರಸಂವೇದಿ ಉಪಗ್ರಹಗಳಾದ ಐಆರ್‌ಎಸ್-1ಎ 1988ರಲ್ಲಿ ಉಡಾವಣೆಯಾಯಿತು. ನಂತರ ಐಆರ್‌ಎಸ್-1ಬಿ 1991ರಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷೆಗೆ ಸೇರಿತು. ಇವು ಇಂದು ದೇಶದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಬಹು ದೂರಸಂವೇದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದೈನಂದಿನ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಕರೆವಾರು ಬೆಳೆಯ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಮತ್ತು ಇಳುವರಿ, ಗೋಧಿ, ಅಕ್ಕಿ, ನೆಲಗಡಲೆ, ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ, ಹತ್ತಿ, ರೇಷ್ಮೆ ಮತ್ತಿತರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ಕೂಡಾ ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ರೋಗ ಮತ್ತು ಕೀಟಬಾಧೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ದೂರಸಂವೇದಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಬೆಳೆ ಒತ್ತಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೂ ಇದು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ 15 ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಾ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಯಾರಿಸಲು ಉಪಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿ, ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ಹನ್ನೆರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಇಂಥ ಮಾಹಿತಿ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೃಷಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಯೋಜನಾಗಾರರು, ಕೃಷಿಗೆ ಎದುರಾಗಬಹುದಾದ ಬರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅದರ ತೀವ್ರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಭೂ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಭೂ ಬಳಕೆ ನಕ್ಷೆ, ಕೃಷಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಯೋಜನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಇದು ನೆರವಾಗಿದೆ.

ದೂರಸಂವೇದಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅರಣ್ಯ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅರಣ್ಯಸುರಕ್ಷೆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸಲು, ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ನಡೆಸುವ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ತೀರಾ ಸಣ್ಣ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಬಂಜರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಪಗ್ರಹ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ 13 ಬಗೆಯ ವಿಭಿನ್ನ ಬಂಜರುಭೂಮಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 25 ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಬಂಜರುಭೂಮಿ ಇದ್ದು, ಇದರ ಶೇಕಡ 50ನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸೂಕ್ತ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆದಿದ್ದು, ಬಂಜರುಭೂಮಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಇದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕುಡಿತುವ ನೀರು ಯೋಜನೆಯಡಿ, ಹೈಡ್ರೋ ಜಿಯೋ ಮೆಟೊಪೊಲಿಟನ್ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದ್ದು, ಉಪಗ್ರಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯ ಹಗುರವಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇಶದ 447 ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉಪಗ್ರಹ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳಿವೆ. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ದೂರಸಂವೇದಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಶೇಕಡ 92ರಷ್ಟು ಅಂತರ್ಜಲ ಬಳಕೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 46 ಗುರಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ, ಹಿಮಾಲಯದ ಸುತ್ತ ಸಂಗ್ರಹವಿರುವ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕರಗುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆ ಎನಿಸಿದೆ. ಪ್ರವಾಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದು, ಇದು ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ನದಿ ಹರಿವು ತಿರುಗಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳು, ಅಡೆ ಅಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಒಡ್ಡುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಂಥ ಜಲಾನಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಭಾವ್ಯ ಪ್ರವಾಹದ ಅಪಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಾಹ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಲು ಅನುವಾಗಲಿದೆ.

ಭಾರತದ ಜಿಯೋಲಾಜಿಕಲ್ ಸರ್ವೆ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಖನಿಜ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ವಸುಂಧರ ಹೆಸರಿನ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಚೀನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಲಾಪದರ, ಗ್ರಾನೈಟ್- ಹಸಿರುಶಿಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಟೊಜೋಯಿಕ್ ವಲಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಭೌಗೋಳಿಕ ಮಾಹಿತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಡಿಜಿಟಲ್ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಹೊಸ ಖನಿಜಸಂಪತ್ತಿನ ವಲಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆದಿದ್ದು, ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತಿನ ಶೋಧನೆಗೆ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉಪಗ್ರಹ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೇ ಡಿಜಿಟಲ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ನಗರಗಳ ಭೂಬಳಕೆ ಮತ್ತು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಸ್ಥಳನಿಗದಿಗೆ ಈ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಂಬೈ ಮತ್ತು ನವದೆಹಲಿಯಂಥ ಮೆಟ್ರೋ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಉಪಗ್ರಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉಪಗ್ರಹ ಆಧರಿತ ದೂರಸಂವೇದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಗರ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೂಡಾ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ವರ್ತುಲರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿಗೆ ಇದನ್ನೇ ಮೂಲವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ಉಪಗ್ರಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕರಾವಳಿ ನಕ್ಷೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಕೂಡಾ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರಾವಳಿ ತೀರವನ್ನು 1: 2,50,000 ಅನುಪಾತದ ಸ್ಕೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕೆರೆ, ಹೊಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಕೂಡಾ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿದೆ. ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಪಾಳು ಮತ್ತು ಏಳು ಸಾವಿರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದದ ಕರಾವಳಿ ತೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತದಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇನ್ನೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 20 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಶೇಕಡ ಎರಡಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಉಪಗ್ರಹ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಮತ್ಸ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸಾಗರ ಉಷ್ಣತೆಯ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ಸ್ಯಶಾಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮುನ್ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಆಕಾಶವಾಣಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಕರಾವಳಿ ಭಾಗದ ಮೀನುಗಾರರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗಲಿದೆ.

ಉಪಗ್ರಹ ಆಧರಿತ ದೂರಸಂವೇದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸಮಗ್ರ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಹಂತದಲ್ಲೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿ ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಮಾತ್ರ ದೇಶದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲದು. ದೂರಸಂವೇದಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಆಧರಿತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನಕ್ಷೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಜಲಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳೆಯಲು, ಅಂತರ್ಜಲಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು, ಅಂತರ್ಜಲ ಮರುಪೂರಣ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು, ಭೂಮಿ ಕ್ಷಾರೀಯ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಆಮ್ಲೀಯ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಮಣ್ಣಿನ ಸವಕಳಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು, ಹಾಲಿ ಇರುವ ಭೂಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಬಂಜರುಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡಾ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿ ವಿಧಾನವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಲಿದೆ. ಉಪಗ್ರಹ ಆಧಾರಿತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಜತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ- ಆರ್ಥಿಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಜತೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಮಗ್ರ ಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೀರಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ತಯಾರಿಸಲು ಇದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ಆದ್ಯತಾ ವಲಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಜೈವಿಕ ಇಂಧನ ಮತ್ತು ಮೇವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಮಣ್ಣು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯೀಕರಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಿವಾರಣೆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ಹಂತದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಕೂಡಾ ಇದು ಪೂರಕವಾಗಲಿದೆ.

ಮೊದಲ ಪೀಳಿಗೆಯ ಇನ್ಸಾಟ್ 1ಬಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಉಡಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ದೂರಸಂಪರ್ಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡು ಕೇಳಿರಿಯದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇನ್ಸಾಟ್ ಸರಣಿಯ ಉಪಗ್ರಹಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಬಹುಮುಖಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಉಪಗ್ರಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಬಹುಮುಖಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಅತಿದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ದೂರಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು, ದೇಶವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಟಿವಿ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೊ ಪ್ರಸಾರ, ಭೌತಿಕ ಚಿತ್ರಗ್ರಹಣ, ಮಾಹಿತಿ ರವಾನೆ, ವಿಕೋಪದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಂಥ ಹತ್ತುಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಳಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಸಂಪರ್ಕ ಸೇವೆಯು 1990ರಲ್ಲಿ ಉಡಾಯಿಸಿದ ಇನ್ಸಾಟ್ 1ಡಿ ಉಪಗ್ರಹದಿಂದಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಂತರ 1992ರಲ್ಲಿ ಉಡಾಯಿಸಿದ ಇನ್ಸಾಟ್ 2ಎ ಮತ್ತು 1993ರಲ್ಲಿ ಉಡಾಯಿಸಿದ ಇನ್ಸಾಟ್- 2ಬಿ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ಸಾಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇಂದಿನವರೆಗೆ 5000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ದ್ವಿಮುಖಿ ಸಂವಹನ ಜಾಲಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ದೇಶದ 140 ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ದೇಶವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ತೀರಾ ದುರ್ಗಮ ಹಾಗೂ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳು, ದ್ವೀಪಪ್ರದೇಶಗಳು ಕೂಡಾ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯಮಾಹಿನಿ ಜತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಲು ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ದೇಶವ್ಯಾಪಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕೂಡಾ ಇನ್ಸಾಟ್ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಡಳಿತ, ವ್ಯಾಪಾರ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಂವಹನಕ್ಕೂ ಇದು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 23 ವಿಶೇಷ ಜಾಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಸಣ್ಣ ಟರ್ಮಿನಲ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಇದು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿಸಂಪರ್ಕ ಜಾಲಗಳಾದ ಪಿಟಿಐನಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಫೇಸಿಮೈಸ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಈ ಮೂಲಕ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾದ ಇಡೀ ಪುಟವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದ ಚೆನ್ನೈನಿಂದ ಉತ್ತರದ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಕೋಪಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ತುರ್ತು ಸಂವಹನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಇದು ಪೂರಕವಾಗಲಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ವಿನೂತನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಟೆಲಿಗ್ರಫಿ ಜಲವನ್ನು ಈಶಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಗುಡ್ಡಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಕೂಡಾ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶಿಲ್ಲಾಂಗ್ ಮತ್ತು 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಮೀಣ ಟೆಲಿಗ್ರಫಿಕ್ ಟರ್ಮಿನಲ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದು, ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಭರವಸೆದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇನ್ಸಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರ ಜಾಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ತಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮಾಹಿತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಡಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ರಾಜಧಾನಿಗಳು, ಜಿಲ್ಲಾಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಜಾಲ ರೂಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 450 ಮೈಕ್ರೋ ಟರ್ಮಿನಲ್‌ಗಳು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಮಾಹಿತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ರಿಮೋಟ್ ಎರಿಯಾ ಬ್ಯುಸಿನೆಸ್ ಮತ್ತು ಮೆಸೇಜ್ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಎ-ಸ್ಯಾಟ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ತೀರಾ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸುವ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯೂ ಜಾರಿ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ.

ಇನ್ಸಾಟ್ ಉಪಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗೊಮ್ಮೆ ಹವಾಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಬಿರುಗಾಳಿ, ಚಂಡಮಾರುತದಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹವಾಮಾನ ಸಂಬಂಧಿ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಟಾರ್ಟಿಕಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಗಂಗೋತ್ರಿಯೂ ಸೇರಿದೆ. ಇದರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹವಾಮಾನ ಸಂಬಂಧ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಮುನ್ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ತಡವಿಲ್ಲದೇ ಪಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನೆ, ಮೇಲ್ಕುಖಿ ಗಾಳಿಯ ಚಲನೆ, ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲ್ಮೈ ಉಷ್ಣಾಂಶ, ಮೋಡದ ತುದಿಯ ಉಷ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಘನೀಕರಣ ಸೂಚ್ಯಂಕದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹವಾಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಏಕೈಕ ಜಿಯೋಸ್ಟೇಷನರಿ ಉಪಗ್ರಹ ಇದಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ದಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಮುಂಜಾನೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಗಾಳಿಚಲನೆ ಕುರಿತ ವಿಎಚ್‌ಆರ್‌ಆರ್ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವ ಹವಾಮಾನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜಾಗತಿಕ ದೂರಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅಪ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ 8 ಗಂಟೆಗೆ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪೂರ್ಣ ಡಿಸ್ಕ್ ಐಆರ್ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ರೇಡಿಯೋ ಫೆಸಿಮೈಲ್ ಪ್ರಸಾರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ನೆರೆಯ ದೇಶಗಳಿಗೂ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ಸಾಟ್ ಉಪಗ್ರಹವನ್ನು ವಿನೂತನವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದು, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ತಲುಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಕೋಪ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೀಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 100 ವಿಕೋಪ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ರಿಸೀವರ್‌ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪೂರ್ವ ಕರಾವಳಿಯ ಚಂಡಮಾರುತಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಇದು ವರದಾನವಾಗಲಿದೆ. ಇಂಥ ವಿಕೋಪ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ 1987ರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮೊದಲ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ರವಾನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದೀಗ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ವಿನೂತನ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. 1990ರ ಮೇ 9ರಂದು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಚಂಡಮಾರುತದ ವೇಳೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 1.70 ಲಕ್ಷ ಮಂದಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿ, ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾವಿರಾರು ಜೀವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವಲಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದಂತೆ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿಕೋಪ ಮುನ್ಸೂಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ನದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹಮಟ್ಟವನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು.

ಇನ್ಸಾಟ್‌ನ ನಾಟಕೀಯ ಪರಿಣಾಮದ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನವೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟಿವಿ ಪ್ರಸಾರ ಜಾಲವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದುವರೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ 540 ಟಿವಿ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಾರ ಘಟಕಗಳನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿವೆ. ಈ ಮೂಲಕ ದೇಶದ 80 ಶೇಕಡ ಜನರನ್ನು ಈ ಟಿವಿಗಳು ತಲುಪುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಜಾಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕ, ಒರಿಸ್ಸಾ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗುಜರಾತ್ ಹಾಗೂ ಈಶಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಯೋಜನೆಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಐದು ಟಿವಿ ಅಪ್‌ಲಿಂಕಿಂಗ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಚಲಿಸುವ ಭೂಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ನೇರಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ಸಾಟ್ ಉಪಗ್ರಹವನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಟಿವಿ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 100 ಗಂಟೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು 4000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ರೇಡಿಯೋ ನೆಟ್‌ವರ್ಕಿಂಗ್ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇನ್ಸಾಟ್ ಮೂಲಕ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ, ಗರಿಷ್ಠ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ 108 ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಆರ್‌ಎನ್ ಅಪ್‌ಲಿಂಕಿಂಗ್ ಟರ್ಮಿನಲ್‌ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾನುಲಿ ಸೇವೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಐದು ಆರ್‌ಎನ್ ರೇಡಿಯೋ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳ ಮಾಸಿಕ ಪ್ರಸಾರ 2400 ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದೆ.

ಪುಟ್ಟ ಡಿಶ್ ಆಂಟೆನಾಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಡಿಯೋ/ ಆಡಿಯೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನೇರಪ್ರಸಾರ, ಹೈಡೆಫಿನಿಷನ್ ಟಿವಿ, ಡಿಜಿಟಲ್ ವಿಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಆಡಿಯೋ ಸಿಸ್ಟಂಗಳ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬಳಕೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಅಂತರ್ ಸಂಪರ್ಕ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಳಕೆದಾರರು ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಸೇವೆಯಂಥ ಹಲವು ಪವಾಡಗಳು ಉಪಗ್ರಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಟವರ್, ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸೇವೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸಂಕೇತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ವಿಡಿಯೋ ಕಂಪ್ರೆಷನ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ವಿಡಿಯೋಗಳನ್ನು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ಮಿತವ್ಯಯ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇನ್ಸಾಟ್-2 ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಹೊಸ ಉಪಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಉಡಾಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವಲಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಲಭಿಸಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಉಪಗ್ರಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರತೆ ನಿರ್ಮೂಲನೆಯನ್ನು ಪವಾಡಸದೃಶವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಅನಕ್ಷರತೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಗ್ರಾಮಸ್ಯಾಟ್ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ದೃಶ್ಯ-ಶ್ರಾವ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಆರೋಗ್ಯ ಮಾಹಿತಿ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ಪರಿಸರ, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ, ಉತ್ತಮ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಯಾಟ್ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಶೇಷ ಗುಂಪಿನ ಜನರಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೌಶಲದ ನಿರಂತರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಕೂಡಾ ಯೋಜನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಿಯತವಾಗಿ ಈ ಕುರಿತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶ. ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ.

ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೀರಿರುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಉಪಗ್ರಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇದೀಗ ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಘಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ದೂರಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಸ್ತೃತ ದೇಶವ್ಯಾಪಿ ಜಾಲ, ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸುಧಾರಣೆ, ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆ, ವಿಕೋಪ ಮುನ್ಸೂಚನೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ಮಾಹಿತಿ ಹೀಗೆ ಹತ್ತುಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತ ಹೊಸ ಶತಮಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಿದೆ. ದೇಶದ ನಿರಂತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎನಿಸಿದ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಅನಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯ.

36. ಮಾಹಿತಿ ಕ್ರಾಂತಿ ವರವೇ, ಹೊರೆಯೇ?

ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಪ್ರತಿಫಲ ವರವೇ ಅಥವಾ ಶಾಪವೇ ಎನ್ನುವುದು ಚರ್ಚಾರ್ಹ ವಿಷಯ.

ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಕಂಡಿದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ತನ್ನ ವಾಸದ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳ ಚಿತ್ತಾರ ಬಿಡಿಸುವಲ್ಲಿಂದ ಇದರ ಮೂಲ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಟೊಮೊಬೈಲ್ ಉದ್ಯಮದ ಜತೆಜತೆಗೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್, ಟೆಲಿಫೋನ್, ಕ್ಯಾಮರಾ ಹೀಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದಷ್ಟು ವೇಗ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ, ರೇಡಿಯೊ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಉಪಗ್ರಹ ಸಂಪರ್ಕ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಯಾನದಂಥ ಅತ್ಯಮೋಘ ಸಾಧನೆಗಳಾದವು. ಮನುಷ್ಯ ಈಗ ಬೆಳಕಿನಷ್ಟೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಲ್ಲ, ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೋಡಬಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತಂದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಜಾಗತಿಕ ಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಜತೆಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದಾಳಿ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗೀತನದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಂಥ ವೈರಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕೂಡಾ ಇದೇ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಫಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಧ್ರುವಗಳೆಂದರೆ, ಒಂದೆಡೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನೋರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಇಂಥ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡಾ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವನ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಂತೆ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಳಕೆಯೂ ಆಗಿದೆ.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಜೀವನಶೈಲಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವರ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಕುಲವನ್ನು ಸಿಲುಕಿಸಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಅನಂದವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧನೆಯ ಶತಮಾನ. ಅದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಖಂಡಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಪತನ ಈ ಶತಮಾನದ ಇನ್ನೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಇದೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿನಾಶವನ್ನೂ ಕಂಡ ಇನ್ನೊಂದು ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವೆಂದರೆ, ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್. ಒಂದು ಅಣು ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದು ಕೂಡಾ ಈ ಶತಮಾನ. ಈ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಅತಿಶಣ್ಣ ವಸ್ತು ಕೂಡಾ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಬೀಗುವ ವಸ್ತುವಿನ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಅಣುಬಾಂಬ್ ಈ ಶತಮಾನದ ಸಂಕೇತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಮೈಕ್ರೊಚಿಪ್‌ನಂಥ ಸಾಧನೆ ಕೂಡಾ ಇದೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಒಂದು ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಧನ ಇದಾಗಿದ್ದು, ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಸುವ ಯಕ್ಷಿಣಿ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಕಂಡಿದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ತನ್ನ ವಾಸದ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳ ಚಿತ್ತಾರ ಬಿಡಿಸುವಲ್ಲಿಂದ ಇದರ ಮೂಲ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾತು ಆರಂಭವಾದಾಗ ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮಾಜ ಮೊದಲು ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊರೆದು, ನಂತರ ಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಳೆ ಗರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಮೂಲಕ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಮರದ ಅಚ್ಚಿನಿಂದ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಚಲಿಸುವ ಟೈಪ್‌ಗಳಿಂದ ಅದರ ಯಥಾ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮೂಲಕ ಕಾಗದ ಹಾಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುದ್ರಣವೂ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಪುಸ್ತಕದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಅರಿಯಲಾಯಿತು. ವೇದ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಧರ್ಮಪದ ಎನ್ನುವುದು ಪುಸ್ತಕ, ಬೈಬಲ್ ಅಥವಾ ಕುರಾನ್ ಕೂಡಾ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ. ಬೆಕಾನ್ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, "ಅದು ಇತರರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿಯತವಾಗಿ ಮೂಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿವೆ". ಪುಸ್ತಕ ಎನ್ನುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬನ ಸುರಕ್ಷಿತ ಅಥವಾ ಸಂಘರ್ಷದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಹೌದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇವುಗಳ ಪ್ರಸಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಷೇಧ ಹೇರಿ, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಘಟನೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಮುದ್ರಣ ಸಂಶೋಧಕ ಗುಟೆನ್‌ಬರ್ಗ್ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಹಚರರು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಸಂವಹನ ದೈತ್ಯ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಆಟೊಮೊಬೈಲ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಜತೆಜತೆಗೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್, ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಮರಾ ಶೋಧನೆಯೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದಷ್ಟು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ವೇಗ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ, ರೇಡಿಯೋ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಉಪಗ್ರಹ ಸಂಪರ್ಕ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಯಾನದಂಥ ಅತ್ಯಮೋಘ ಸಾಧನೆಗಳಾದವು. ಮನುಷ್ಯ ಈಗ ಬೆಳಕಿನಷ್ಟೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಲ್ಲ, ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೋಡಬಲ್ಲ. ಆತ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ತನ್ನ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವೇಗವನ್ನು ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಬಹುಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳೇ ಇರಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿಡಬಹುದಾದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಬಿಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಸಂವಹನ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ನಡುವೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಭದ್ರತಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಳಜಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಎನಿಸಬಹುದು.

ಇಂದಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲವಾದ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳು ಇದರ ಹರವು ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದು ಹಲವು ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಇಂಥ ಕ್ರಿಯಾಗುಂಪುಗಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಯಾರಿಗಾಗಿ ಆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ಅಂಥ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಮಗ್ರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾದ ಟೆಲಿವಿಷನ್, ರೇಡಿಯೋ, ವಿಸಿಆರ್/ ಕೇಬಲ್ ಟಿವಿ, ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಇಂಥ ಮಾಹಿತಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯಸೂಚಿ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ, ತರಬೇತಿ, ಕ್ರೋಢೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಜನಪ್ರಿಯ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸೌಲಭ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತು ಇನ್ನೂ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು, ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾದ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಸರಬರಾಜು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದಾದ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು. ಸಂವಹನ ತಂತ್ರಗಳು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ದೊಡ್ಡಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜನಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡದೇ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜತೆಜತೆಗೆ ಇದನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ರೇಡಿಯೋ ಹಾಗೂ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ ಇದರ ಆರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಆಸೆಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದಿಂದ ಸಹಕಾರ ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದರ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಹಿಟ್ಲರ್ ಮತ್ತು ಗೊಯೆಬೆಲ್ಸ್ ಅವರು ರೇಡಿಯೋವನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗದ, ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನ ಅಥವಾ ಒಂದು ದೇಶದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಪೌರಾತ್ಯ ಯೂರೋಪ್‌ನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ದೇಶಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಹಾಗೂ ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಯೋಜನೆಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು, ಜಾರ್ಜ್ ಓರ್ವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜನರ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡುವ ಸಾಧನವಾಗಿಯೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಓರ್ವೆಲ್ ಬರೆದ "ಸಾವಿರದ ಒಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು" ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬಂತು. ಜತೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಳಿದ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಇಲ್ಲವಾದ.

ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಎದುರಾದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ವಿಘಟನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಇಡೀ ಪೌರಾತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಫಲವಾದದ್ದು. ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಜನರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಯಾವ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋನಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ವಿಫಲವಾದದ್ದನ್ನು ಮನಗಾಣುವಲ್ಲಿ ಉಪಗ್ರಹ ಸಂವಹನ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿತು. ಉಪಗ್ರಹ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಜಾಲಗಳು ಬಮಡವಾಳಶಾಹಿ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇ ತಡ; ತಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಜನ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಮೇತ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೇ ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಉಪಗ್ರಹ ಸಂವಹನದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು. ಸೋವಿಯತ್ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಯಶಸ್ಸಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ದೇಶದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ತಾವು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಪಾಠ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಯನ್ನಂತೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು.

ಇಂದು ಉಪಗ್ರಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಗು ಕೂಡಾ ಯಾವ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿ ಕೂಡಾ ಒಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಉಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಸಂವಹನ ಎನ್ನುವುದೇ ಅಂತಿಮ ರಾಜನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ನಿಲ್ಲುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾವ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಎನಿಸಿದೆ.

ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುತರುವ ದೇವಕನ್ಯೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸಂಶೋಧಕರು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ಅದು ಜಾಗತಿಕ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ,

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಎನ್ನುವುದು ಅದರ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಸಿನಿಮಾದಂತೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಮೂರ್ಖರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಪಲಾಯನವಾದಿ ಸೂತ್ರವನ್ನಷ್ಟೇ ನೀಡಿದ್ದು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು, ಬದುಕಿನ ವಿಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು.

ಮಾಧ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಮಾಹಿತಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮನೋರಂಜನೆ ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ಹೊಂದಿದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂಲಭೂತವಾದಿ ಸಮಾಜಗಳು, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದು, ಕೃತಿಕಾರರ ಮೇಲೆ ದಾವೆ ಹೂಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಕೃತಿಕಾರರನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಚರ್ಚೆಗಳು ಮಾಡಿದಂತೆ, ಮಾಧ್ಯಮಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೂಡಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇವು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಕ್ತ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಸಂವಹನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಬಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳು, ರೇಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಇಂದು ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳ ತಯಾರಿಕಾ ವೆಚ್ಚ, ಅವುಗಳ ಮಾರಾಟ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಿಂತ ತೀರಾ ಅಧಿಕ. ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮತ್ತು ಲಾಭವನ್ನು ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ಗಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು ಸ್ವಯಂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಜಾಹೀರಾತುದಾರರ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದೇ ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತೀರಾ ವಿರಳ. ಆದರೆ ದುರ್ಬಲ, ಅವಕಾಶವಾದಿ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಧನದಾಹಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಇವರ ಜತೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿವೆ.

ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ದೊಡ್ಡ ಹಣದ ಗಂಟನ್ನೇ ಹೊಂದಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನೋರಂಜನಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆಯೇ ವಿನಃ ಅದು ಜನರ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಫ್ರಾಂಚೈಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಪಡೆಯುವ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಮೆರಿಕದ ಮಾಧ್ಯಮ ದೈತ್ಯಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಕ್ಯಾನ್‌ಡೆಡ್ ಮತ್ತು ಪಿಕ್ಟರ್‌ಸ್ಟೇರ್ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿವೆ.

ಇವುಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ತಲುಪುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಕೆಲ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಇದು ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಅನಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಹುಸಿನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಈ ಮಾಧ್ಯಮ, ಸಾಕಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರ ಗಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮಪಡುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಅಂತೆಯೇ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡಬಲ್ಲ ಯಂತ್ರಗಳು, ಬೆರಳ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೇ ಇಡೀ ಮಾಹಿತಿ ಖಜಾನೆಯನ್ನೇ ತೆರೆದಿಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬನ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಯನ್ನೇ ಹಾಳುಗಡವುತ್ರೆದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಂತರ್ಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಂತರ್‌ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಘನೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ಗಳು ಕಣ್ಣಿನ ಚೂಯಿಂಗ್ ಗಮ್ ಇದ್ದಂತೆ. ಇದೇ ಆರೋಪ ಹಿಂದೆ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ವಿರುದ್ಧವೂ ಕೇಳಿಬಂದಿತ್ತು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ಸಿನಿಮಾಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟಿನ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ್ದನ್ನು ಕೂಡಾ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಿನಿಮಾ ಎನ್ನುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಅತ್ಯಂತ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದ್ದು, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ, ಕೆಲವು ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳಷ್ಟೇ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುವ ಜೀವಜಲವಾಗಿ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೂಡಾ ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಯ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಚೂಯಿಂಗ್ ಗಮ್ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಮನರಂಜನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಜಾಲಗಳಾದ ಸಿಬಿಎಸ್, ಎನ್‌ಬಿಸಿ ಮತ್ತು ಎಬಿಸಿ ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕ್ಲೆನೆತ್ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಅವರ ಸಿವಿಲ್‌ಸೇಷನ್ ನಂಥ ಸರಣಿಯನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಟಿವಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಬಿಬಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ಇಡೀ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ, ಕೆಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಂವಹನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯವೆಂದರೆ, ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಬದಲಾಗಿ, ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವುದು.

ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ದಾಖಲಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸುವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಟೀಕೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಅಮೆರಿಕದ ಟಿವಿ ಚಾನಲ್‌ಗಳೇ, ವರ್ಣಬೇಧ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದವು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾಮಲನಾಯಿ ಎನಿಸಿದ ಪತ್ರಿಕಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಇದೀಗ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಕೂಡಾ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೇ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೂಡಾ ಹೊಂದಿದೆ. ಥಾಮಸ್ ಜೆಫರ್‌ಸನ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಂತೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸುಗಮವಾದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಮುಕ್ತ ಪತ್ರಿಕಾ ವಲಯ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಅಗತ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ನಿಜ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿರುವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನಡುವಿನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದೇ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆ ಎಂದು ಜೆಫರ್ಸನ್ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಅದನ್ನೇ ಇಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಂವಹನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಗ್ರಾಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿರುವುದು.

ಅಂತೆಯೇ ಕೆಲ ಋಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮನುಷ್ಯಯನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯಗೊಳಿಸುವ ಯೋಚನೆಯೇ, ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹಲವು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಇದೇ ಉಪಗ್ರಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಲವಾರು ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸಂವಹನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಗತಿಯ ದ್ವಂದ್ವವೆಂದರೆ, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನೋರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯನ್ನು ಇದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಇದು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ಎಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನೈಜ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ವರವಾಗಿದ್ದ ಆಧುನಿಕ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇನ್ನೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಪರಿಹಾರವಿದೆಯೇ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಇದರ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತವೆಂದರೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಆಂತರಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕತಾನತೆಯ, ಹಣಗಳಿಸುವ ದಂಧೆಯಾದ ಇದನ್ನು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮನಗಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಯಬೇಬಿಬಿಬಿ. ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದ ನೈಜ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಸಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತಮ. ಜನತೆಯ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯ ಆಗಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಕಲಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ ಪರ್ಯಾಯ ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ಗಳು ಖಾಸಗಿಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶದ ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು.

ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮುಂದಿನ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಚ್.ಜಿ.ವೇಲ್ಸ್‌ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವುದು ಅಥವಾ ಊಹಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಅಂತೆಯೇ ಈಗಾಗಲೇ ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿರುವ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆ. ಮಾನವನ ಜಾಗೃತಿ ಹಾಗೂ ಅವಿವೇಕ ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಶೈಲಿಯೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಚಿಂತನೆಯಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮನಃಸಂತೋಷ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸುವುದು.

37. ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ

ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದ ಜನಜೀವನದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೀಗೆ ಭಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕೃಷಿಪ್ರಧಾನ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೇಶ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಪುಲವಾದ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ರೈತಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಕೃಷಿ- ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನಾ ಸಲಹೆಗಾರರ ಅಗತ್ಯ ತೀರಾ ಇದ್ದು, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಮೀಡಿಯಂ ರೇಂಜ್ ವೆದರ್ ಫೋರಕಾಸ್ಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಗ್ರೋ ಅಡ್ವೈಸರೀಸ್ ಎಂಬ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ ಮೂಲಕ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ.

ಇನ್ಸಾಟ್-2 ಉಪಗ್ರಹದ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಉಪಗ್ರಹ ಆಧರಿತ ಹವಾಮಾನ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಸಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಅತಿಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದೀಗ ಮುಕ್ತಾಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜಲಾನಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಇದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಗುರಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುಗೇ ನೀಡಿದೆ. ಹೊಸ ತಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ತಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸುಸ್ಥಿರ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಕೂಡಾ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉನ್ನತೀಕರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದ ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ನೀರು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಿತವೆಚ್ಚದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಹಾಗೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ಜನರಿಗಾಗಿ ಹಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇದೀಗ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಉಪಗ್ರಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನೆ, ವಾತಾವರಣ ಸಂಶೋಧನೆ, ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆಯ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು, ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವುದು, ತಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಬಡವರ ಕಲ್ಯಾಣ, ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲವರ್ಗದವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕೃಷಿಪ್ರಧಾನ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೇಶ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಪುಲವಾದ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ರೈತಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಕೃಷಿ- ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚನಾ ಸಲಹೆಗಾರರ ಅಗತ್ಯ ತೀರಾ ಇದ್ದು, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಮೀಡಿಯಂ ರೇಂಜ್ ವೆದರ್ ಫೋರ್‌ಕಾಸ್ಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಗ್ರೋ ಅಡ್ವೈಸರೀಸ್ ಎಂಬ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ ಮೂಲಕ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ.

ಮುನ್ಸೂಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೀಡುವ ಮಾಹಿತಿಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಕೂಡಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಮಧ್ಯಮ ಅಂತರದ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಧಾರಿತ ಮಹತ್ವದ ಹವಾಮಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆನಂದ್, ಹಿಸ್ಸಾರ್, ಲಾಧಿಯಾನಾ, ಪಂಥನಗರ, ತ್ರಿಚೂರ್, ಬಿಕನೇರ್, ಫಾಜಿಯಾಬಾದ್, ಜಬಲ್ಪುರ, ಕಾನ್ಪುರ ಮತ್ತು ರಾಯಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಸಲಹೆಗಾರರನ್ನು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ನಿಯೋಜಿಸಿದೆ.

ಅತಿಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಸಣ್ಣಪ್ರಮಾಣದ ನೀರಾವರಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಗರಿಷ್ಠ ಬಳಕೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಯೋಜನೆಯೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಇದರ ಅನ್ವಯ ಆವೇಮಣ್ಣಿನ ನೀರು ಹೊರಸೂಸುವ ಸಾಧನವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಬೇಡ. ನೀರಿನ ಕೆಳಮುಖ ಒತ್ತಡ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಧನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಇದು ನೀರಿನ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ನೀರಿನ ಉಳಿತಾಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಲಿದೆ. ಜಲಾನಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ನೀರು ನಿರ್ವಹಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಈಗ ಮುಕ್ತಾಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಪೋಲಿಯೊ ಮತ್ತು ಇತರ ರೋಗಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಚಲನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ತೊಂದರೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ, ಲೋಹದ ಕ್ಯಾಲಿಪರ್‌ಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಎಸ್‌ಟಿ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಹೊಸ ಫೈಬರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಲಘುತೂಕದ ಪಾಲಿಮರ್ ಫ್ಲೋರ್ ರಿಯಾಕ್ಟನ್ ಆರ್ಥೋಸಿಸ್ ಸಾಧನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿವೆ.

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಾಧನಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಕ್ತಚೀಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರಕ್ತ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಈಜಿಪ್ಟ್ ಕೂಡಾ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೃದಯ ಕವಾಟ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಳಕೆ ಕೂಡಾ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಹೈಡ್ರೊ ಸೆಪ್ಯುಲಸ್ ನಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ಮೆದುಳು ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಲಿದೆ.

ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಕೌಶಲವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ, "ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮೂಲಕ ಸಮೂಹ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿ" ಎಂಬ ವಿನೂತನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಸುಸ್ಥಿರ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲ ಹೊಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಕೃತಕ ವಜ್ರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡುವುದು, ಫೈಬರ್ ಕೋಟಿಂಗ್ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ತಯಾರಿಯಂಥ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಕೌಶಲ ಉನ್ನತೀಕರಣದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಸಾಕಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಗರಿಯಿಂದ ಬೀಸಣಿಗೆ ತಯಾರಿಕೆ, ಮಣ್ಣು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ತೇವಾಂಶ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ತೇವಾಂಶವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದು, ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ಅಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು, ತೆಂಗಿನ ನಾರಿನಿಂದ ಫೂಟ್ ಮ್ಯಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುವುದು, ಸುಧಾರಿತ ಮಗ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 28 ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಆಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸೇಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯೆರಚೊಡು ಪ್ರದೇಶದ ಸೆವರವನ್ ಬೆಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಆದಾಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಯೋಜನೆಗಳಾದ ಮೊಲ ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಜೇನು ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣದಂಥ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೊಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರಿಗಾಗಿ "ಬುಡಕಟ್ಟು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವರ್ಗಾವಣೆ ಯೋಜನೆಯಡಿ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿನೂತನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಆಹಾರ, ವಸತಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಗೃಹಬಳಕೆ ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ಆದಾಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾದರಿ ಹೊಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಜಾಗೃತಿ ಶಿಬಿರಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತಿತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

"ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ವೆಚ್ಚ ಮಿತಿಗೊಳಿಸುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ"ವು ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲವರ್ಗದವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅನ್ವಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕೌಶಲವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಾರರ, ಮೇಸ್ತ್ರಿಗಳ, ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳ, ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿಗಳನ್ನು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇದರ ಜತೆಗೆ ಮಿತವೆಚ್ಚದ ವಿಧಾನವಾದ, ತೀರಾ ಹಗುರವಾದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮೇಲೆಯೂ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಮಾರ್ಕೊ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಚಾವಣಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದೆಹಲಿಯ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಲ್ಟರ್‌ನೇಟಿವ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದೆ. ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಛಾವಣಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂರನೇ ಬಂದರಷ್ಟು ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಡಿ ಛಾವಣಿ ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಛಾವಣಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲೇ ತಯಾರಿಕಾ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಶೀಲರು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪಗ್ರಹ ಹವಾಮಾನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಇದೀಗ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ಸಾಟ್-2 ಭೂ ಸ್ವೀಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಇನ್ಸಾಟ್-2 ಉಪಗ್ರಹ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವದೇಶಿ ನಿರ್ಮಿತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ. ಇದು ಇನ್ಸಾಟ್-1 ಮತ್ತು ಇನ್ಸಾಟ್-2 ನೀಡುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇನ್ಸಾಟ್-2 ಉಪಗ್ರಹದಿಂದ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ಸೂಚಕರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಹಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

38. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಉನ್ನತೀಕರಣವು ಸ್ವಚ್ಛ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಮುಕ್ತ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಪರಿಸರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು ಮಾಲಿನ್ಯ ಮುಕ್ತ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು, ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ, ರಮ್ಯ- ಅದ್ಭುತ ಪರಿಸರದ ಬದಲು ಇದೀಗ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸ್ಮಾರಕಗಳು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಇಂಥ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮತ್ತು ಸಹಜ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವೇಳೆ ಬರುವ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಪೂರೈಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವ್ಯಾಹತ ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣ ಹಲವಾರು ನೈಸರ್ಗಿಕ ತಾಣಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಗಡೆವಿದೆ. ಬ್ರೆಜಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭೂಶೃಂಗಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವ್ಯಾಪಕ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಾನಿ ಮಾಡದೇ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲೇ ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಇದೀಗ ಅದರಿಂದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲಾಗುವ ಹಾನಿಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೂಡಾ ಅಳೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಾಹಕವಾಗಿ, ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ, ಯಾವ ಹಾನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ವಿನಾಶದ ಬದಲು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಪರಿಸರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಕ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಪರಿಸರ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವು ಪರಿಸರದ ಜತೆ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಪಾಲು ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ ಆರರಷ್ಟು. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕರು ಮಾಡುವ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚದ ಶೇಕಡ 13ರಷ್ಟನ್ನು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವನ್ನು ನಾವು ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇತರ ಯಾವುದೇ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಂತೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಲಾಭದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತರ ಹಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಂತೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಸರ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವು ಅಧಿಕಾರಯುತ ಸಾಮಾಜಿಕ- ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ಸಹಜ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತೀರಾ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಕೆಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ದೇಶೀಯ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಆದ್ಯತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ಸ್ಮಾರಕಗಳು ಉತ್ತಮ ಪ್ರವಾಸಿತಾಣಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇಂಥ ಸ್ಥಳಗಳು ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ವಿಹಾರಧಾಮವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತಮ ರಮ್ಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಆದ್ಯತೆ ಇದೀಗ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಹೋಟೆಲ್ ಮತ್ತು ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್‌ಗಳು, ರಸ್ತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು. ಇವೆರಡೂ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮಾರಕ. ಪರಿಸರದ ಮೇಲಾಗುವ ಹಾನಿಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೂ, ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಅತಿಯಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕೆಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಪರಿಸರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. 1989ರ ಹೇಗ್ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಇದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಬದ್ಧತೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿವೇಚನಾಬದ್ಧ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮೂಲಕ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಬ್ರೆಜಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ 1992ರ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭೂಶೃಂಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಸುಸ್ಥಿರ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು ಹಾಗೂ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಡಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಇದೀಗ ಅದರಿಂದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲಾಗುವ ಹಾನಿಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೂಡಾ ಅಳೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅರವಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಪ್ರದೇಶದಂಥ ಕೆಲ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಮತ್ತು ವನ್ಯಧಾಮಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ವಾಣಿಜ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅವ್ಯಾಹತ ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣವು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತ ಕರಾವಳಿ ಅಥವಾ ಕಡಲತೀರದ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಹಾಳುಗಡೆವಿದೆ. ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿವೆ. ತೆರೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸುವುದರಿಂದ ಇಂಥ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪರಿಸರದ ಸಹಜ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಡಲೈಕ್ರಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಡಲತೀರದ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ವೇಳೆ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೂ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಡಲತೀರದ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಿಹಿನೀರಿನ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದ್ದು, ಶ್ರೀಮಂತ ಜೀವನಶೈಲಿಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಂತರ್ಜಲದ ಅತಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆಯ ಜಲಚರಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಇದು ಹಾಳುಗಡೆವುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆ ಪ್ರದೇಶದ ಕ್ಷಾರೀಯ ಅಂಶಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಇದು ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕ್ಷಾರೀಯ ನೀರಿನ ಪರಿಣಾಮ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿನ ಕೃಷಿಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಹಾಳುಗಡೆವುತ್ತದೆ. ಬೆಟ್ಟಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಸಾಹಸದ ಕೆಲಸ. ಅತಿಯಾದ ಜನದಟ್ಟಣೆ ಮತ್ತು ಅವ್ಯಾಹತವಾದ ನಿರ್ಮಾಣಗಳುಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹಿಮಾಲಯ ಪ್ರದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಗಿರಿಧಾಮಗಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತವೆ. ಇದು ಭೂಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಜತೆಜತೆಗೆ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರು ಹಾಗೂ ಘನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿದ್ಯುತ್. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾದರೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಿತವ್ಯಯ ಸಾಧಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಗಿರಿಧಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಖರತೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆದು ಮತ್ತು ಹೇರಳವಾಗಿ ಇರುವ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಕರಾವಳಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ, ಹವಾನಿಯಂತ್ರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಂಥ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲೇ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೆಳಕನ್ನೇ ಕೃತಕ ಲೈಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸೌರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೀರು ಬಿಸಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಓವನ್‌ಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಸೋಲಾರ್ ಕುಕ್ಕರ್‌ಗಳ ಬಳಕೆ, ಪುನರ್‌ಬಳಕೆ ಇಂಥನ ಮೂಲದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ವಿದ್ಯುತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಂಥ ಅಂಶಗಳು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಯೋಜನೆಗಳ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು.

ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ದೇಶೀಯ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಹಜ ಇರುವಿಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವನ್ಯಧಾಮಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿ, ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ, ನದಿ ಮತ್ತು ಸರೋವರಗಳು ಕೂಡಾ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಸಾಹಸ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ತಾಣಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಬೈಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಸ್ಕೈಯಿಂಗ್ ಪ್ರಿಯರಿಗೂ ಇದು ಪ್ರಶಸ್ತ ತಾಣಗಳು ಎನಿಸಿವೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉತ್ತೇಜಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು. ಅದರ ನಾವು ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಎಂದರೆ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಿಕ್‌ನಿಕ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಸಾಹಸ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಾನುವಾರದ ಸುಂದರ ಸಂಜೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಇರುವ ವಿಹಾರ ತಾಣಗಳಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಆಟವಾಡುವ, ಸ್ಕಿಪಿಂಗ್ ತಾಣವೂ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ದೋಣಿವಿಹಾರದ ಸ್ಥಳವೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣದ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದಲ್ಲದೇ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪ್ರವಾಸಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಹಜ ವಾಸತಾಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಇಂಥ ವನ್ಯಧಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಬಾಟಲಿಗಳು, ಕ್ಯಾನ್‌ಗಳು, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳು ಹರಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಕೇವಲ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಇಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಾವಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ತ್ಯಾಜ್ಯ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಅಥವಾ ತಿಂಡಿತಿನಸುಗಳ ಖಾಲಿ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಇಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಇಂಥ ವನ್ಯಧಾಮಗಳು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಾಹನಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಬ್ಯಾಟರಿ ಚಾಲಿತ ಶಬ್ದರಹಿತ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದ ವಾಹನಗಳನ್ನು ನಾವೇಕೆ ಬಳಸಬಾರದು?

ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಅದು ಗಿರಿಧಾಮದಲ್ಲಿರಬಹುದು; ಕಡಲತೀರದಲ್ಲಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ವನ್ಯಧಾಮಗಳಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅಧಿಕ ದಟ್ಟಣೆಯಾಗದಂತೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಅಗತ್ಯ. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ಗರಿಷ್ಠ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಮೂಲಕ ಆ ಪ್ರವಾಸಿತಾಣದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡು ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪೂರಕ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಎಂದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ. ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು ಕೂಡಾ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಸ್ಥಳೀಯರಲ್ಲೂ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಇಂಥ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ಚಾಚುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಇಂಥ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ, ಸ್ಥಳೀಯರ ಭಾವಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದರೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಚಿತ್ರಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಅಂಶಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾಳಜಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಮೂಡಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

39. ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಗಳು

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯೋಗವು ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಧಾರಣ, ಧ್ಯಾನ, ಸಮಾಧಿ ಎಂಬ ಅಷ್ಟ ಅಂಗಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಬಂಧ, ಮುದ್ರಾ, ಷಟ್ಕರ್ಮ, ಯುಕ್ತಾಹಾರ, ಯುಕ್ತಕರ್ಮ, ಮಂತ್ರ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಹಾಯಕ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಯಮ : ಆತ್ಮ ಸಂಯಮಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಆಚರಣೆಗಳು/ನಿರ್ಬಂಧಗಳು/ನೀತಿತತ್ವಗಳು. ಇವು 5 - ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಆಸ್ತೇಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಅಪರಿಗ್ರಹ.

ನಿಯಮ : ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು : ಇವು ಕೂಡ 5 - ಶೌಚ, ಸಂತೋಷ, ತಪ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾಣಿಧಾನ. ಈ ಎರಡೂ ಯಮ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಆಚರಣೆಗಳು ಯೋಗ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಆಸನ : ದೇಹವನ್ನು ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಆ ಮೂಲಕ ಮಾನಸಿಕ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ತರುವುದು. ಆಸನಗಳಿಂದ ದೇಹದ ಎಲ್ಲ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತೆ ಬರುವುದಲ್ಲದೇ ಅಭ್ಯಂತರ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಯಾಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ : ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾಗೃತ ಉಸಿರಾಟದ ಮೂಲಕ (ಪ್ರತಿದಿನ ನಾವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಉಸಿರಾಡುತ್ತೇವೆ) ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಾಧಿಸುವುದು, ತನ್ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಹತೋಟಿಗೂ ಸಹಾಯವಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಉಸಿರಾಟದ ವ್ಯಾಯಾಮ ಎನ್ನಬಹುದಾದರೂ ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸದ ನಂತರ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕ, ರೇಚಕದ ಮೂಲಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು.

ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ : ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಿಯುವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಂದ, ಹಿಂಪಡೆಯುವುದು.

ಧಾರಣ : ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಭ್ಯಂತರವಾಗಿ ಹರಿಸುವುದು, ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸುವುದು.

ಧ್ಯಾನ : ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಸಮಾಧಿ : ವಿಚಾರ ರಹಿತ ಶೂನ್ಯ

ಬಂಧ ಮತ್ತು ಮುದ್ರೆಗಳು : ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಶಾರೀರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳು. ಇವುಗಳೂ ಕೂಡ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೌಶಲ್ಯಪಡೆಯಲು/ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲ.

ಪುಟಕ್ರಿಯೆಗಳು : ಆರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಮಲ ಮತ್ತು ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ ದೇಹವನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು.

ಯುಕ್ತಾಹಾರ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ : ಯೋಗಸಾಧಕರು ಚೆನ್ನಾದ ಯೋಗಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಆಹಾರ ಅಥವಾ ಯೋಗಿಕ ಆಹಾರ ಅಥವಾ ಯುಕ್ತ ಆಹಾರ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತಿರಬೇಕು. ಇಂದು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟ ಅಂಗಗಳ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಯೋಗ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಲಾಭಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವೆಲ್ಲವು ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವರಾಸಾಯನಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಜಾಲತಾಣಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಇಂದು ಈ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈಗೀಗ ವಿವಿಧ ಯೋಗ ಪ್ರಚಾರಕರು/ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮದೆ ಆದ ಸುಧಾರಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಕಲಿಕಾ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಯೋಗ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯೋಗದ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಯೋಗ

ನಾವು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಮುಂದುವರಿಯುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಈ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬದಲಾದಲ್ಲಿ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯನ್ನು, ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿ ಬೊಜ್ಜಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಕುಳಿತೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಛೇರಿ ಕೆಲಸವು ಹೃದಯದ ರಕ್ತನಾಳ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಕಾರಣವಾದರೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚಟಗಳಾದ ಮದ್ಯಪಾನ ಮತ್ತು ಧೂಮಪಾನಗಳು ಹೃದ್ರೋಗ ಮತ್ತು ಲಿವರ್ ಸರೋಸಿಸ್‌ಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯೌಗಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯು ಸತ್ವಯುತ ಆಹಾರ, ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಧ್ಯಾನ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹವ್ಯಾಸ, ಮಾನಸಿಕ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಒತ್ತಡ ರಹಿತ ಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೌಗಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಆರೋಗ್ಯಯುತ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟಾಗ ಯೋಗದ ಪರಿಪಾಲನೆಯಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನಶೈಲಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡವು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅಂಥ ಒತ್ತಡ ಮುಕ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಯೋಗದಿಂದ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೈಹಿಕ ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಸದೃಢತೆ, ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ, ಧನಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರಗಳು ಅವಶ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯ ವೈದ್ಯರೂ ಕೂಡಾ ಇಂದು ಯೋಗವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದೇಶಿಗರಂತೂ ಮುಗಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ.

ಯೋಗ ಥರಪಿ

ಯೋಗ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ನೋವು ನಿವಾರಕವಾಗಿ, ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಬಳಸುವುದನ್ನು 'ಯೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆ' (ಯೋಗ ಥರಪಿ) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೇರವಾಗಿ ಇಂಥ ರೋಗಕ್ಕೆ ಇಂಥದೇ ಯೋಗಾಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಖರವಾದ ಉಲ್ಲೇಖ ಯೋಗ ಕುರಿತಾದ ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪತಂಜಲಿ ಯೋಗ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ 'ವ್ಯಾಧಿ' ಅಂದರೆ ರೋಗ ಅಥವಾ ತೊಂದರೆಯು ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸುಖಪೂರ್ಣ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಹಠಯೋಗದ ಪುಸ್ತಕಗಳಾದ ಹಠಯೋಗ ಪ್ರದೀಪಿಕಾ, ಘೇರಂಡಸಂಹಿತಾ, ಯೋಗ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸಂಹಿತಾ, ಯೋಗ ರಹಸ್ಯ ಮುಂತಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಮುದ್ರಾ, ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಧಿ ನಿವಾರಕಗಳಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವು ಯೋಗಾಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಾಧಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಯೋಗ ಥರಪಿಗಳನ್ನು ಸಂರಚಿಸಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಅವರವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿವೆ.

ಯೋಗ ಥರಪಿಯು ಈ ಮುಂದಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇಲೆ ಇದೆ.

- 1) ಪತಂಜಲಿ ಯೋಗ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕ್ರಿಯಾಯೋಗ, ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ, ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿರೋಧ.
- 2) ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಂಚಕೋಶಗಳು.
- 3) ಪತಂಜಲಿ ಯೋಗ ಸೂತ್ರ ಮತ್ತು ಹಠ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿವಿಧ ದೇಹ ಶುದ್ಧಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು.
- 4) ಹಠಯೋಗ, ಕಂಡಲಿನಿ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ನಾಡಿಶುದ್ಧಿ, ಚಕ್ರಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಮುದ್ರೆ, ದೃಷ್ಟಿ (ತ್ರಾಟಕ).
- 5) ಪತಂಜಲಿ ಯೋಗ ಸೂತ್ರ, ಮಂತ್ರಯೋಗ, ಹಠಯೋಗದ ಪ್ರಕಾರ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ.
- 6) ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಕರ್ಮಯೋಗ, ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಭಕ್ತಿಯೋಗದ ಉಪದೇಶಗಳು
- 7) ತಂತ್ರಯೋಗದ ಕೆಲ ಆಚರಣೆಗಳು

ಈಗೀಗ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಯೋಗವು ಒಂದು ಅತಿರಿಕ್ತ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣಾ ವಿಧಾನವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ದಿನೆ ದಿನೇ ಯೋಗ ಆಚರಿಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಅನೇಕ ಲಾಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ರಕ್ತದೊತ್ತಡದ ಹತೋಟಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳು ಇವೆ. ಮತ್ತು ಇತರ ಹೃದಯ ಸಂಬಂಧಿ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಅಂಶಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಯಾವ ಯೋಗಾಚರಣೆಯಿಂದ ಯಾವ ರೋಗ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ದೃಢಪಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದರೂ ಟೈಪ್ 2 ಡಯಾಬೀಟಿಸ್‌ನ ಹತೋಟಿ, ಗ್ಲುಕೋಸ್ ಸಹನಶಕ್ತಿ, ಲಿಪಿಡ್ ಪ್ರೊಫೈಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುವಿಕೆಯನ್ನು, ಶ್ವಾಸ ಕೋಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಧುಮೇಹ ಹೊಂದಿದ ವಯಸ್ಕರಲ್ಲಿ ಸಿಂಪ್ಯಾಥೆಟಿಕ್ ನರಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಕರಲ್ಲಿ ಯೋಗವು ದಿನನಿತ್ಯದ ಆಚರಣೆಯಾದಾಗ ಮಧುಮೇಹ, ಅಧಿಕ ರಕ್ತದೊತ್ತಡಗಳಲ್ಲಿ ವಷಢ ಪ್ರಮಾಣ ತಗ್ಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಹೃದ್ರೋಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ.

ಯೋಗದ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ

ಯೋಗವು ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ (ಮನೋದೈಹಿಕ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ) ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲ ವಿವರಣೆಗಳು.

- 1) ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶೇಖರಣೆಗೊಂಡ ವಿಷಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಶುದ್ಧಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಗುರವಾದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗಿಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ನೋತಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಸರಾಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ರೋಗಾಣುಗಳು ಸಂಕರವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ತನ್ಮೂಲಕ ರೋಗಾಣುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ರೋಗಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.
- 2) ಯೌಗಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಿಂದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾತ್ವಿಕ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಆಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಂಟಿಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಗಳ ಗುಣವನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಿ ಫ್ರೀರಾಡಿಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಹೀನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

- 3) ಒಂದು ದೈಹಿಕಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ (ಆಸನ) ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಸ್ಥಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದು ಅಭ್ಯಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
- 4) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಒಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ 15 ಬಾರಿ ಉಸಿರಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗದು. ಹಾಗಾಗಿ ಕೊನೇಪಕ್ಷ ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಎರಡು ತಾಸು ಯೋಗ ಮಾಡುವಾಗ ದೀರ್ಘ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಮ್ಲಜನಕ ಪುಷ್ಟಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಚಯಾಪಚಯ ಕ್ರಿಯೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ.
- 5) ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಭೌತಿಕ ಶರೀರವು 'ಅನ್ನಮಯಕೋಶ' ವಾಗಿದೆ. ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶವು ಜೀವಂತವಾಗಿರಲು ಕಾರಣವಾದ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು 'ಪ್ರಾಣಾಮಯಕೋಶ' ವಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ 'ಮನೋಮಯಕೋಶ'ವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ನಮಯ ಮತ್ತು ಮನೋಮಯ ಕೋಶಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರಾಣಾಮಯಕೋಶವಿದ್ದು ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಮಧ್ಯೆ ಸಮತೋಲನ ಸಂಬಂಧವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.
- 6) ಮನದಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಗಳು ಪಡೆಮಾಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು ದೇಹದ ಎಲ್ಲ ನಾಡಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹರಿದು ರಕ್ತ ಚಲನೆಯು ಸಾರಾಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
- 7) ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತತೆಯು ನೆಲೆಯೂರುವುದರಿಂದ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳ ಸಮತೋಲನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.
- 8) ದೇಹ-ಭಾವನೆ-ಮನಸ್ಸಿನ ಮಧ್ಯದ ಜಟಿಲತೆಯನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಿ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಕೆಲ ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ನೋವು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹೊರಗಿನ ಮತ್ತು ದೇಹದೊಳಗಿನ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.
- 9) ಜೀವನದ ಬಗೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡಿ ಒಳ್ಳೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಮ, ನಿಯಮಾದಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಧೀಶಕ್ತಿ ಸ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಅಂತಃಶಕ್ತಿಗಳು ಆರೋಗ್ಯವರ್ಧನೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅನಾರೋಗ್ಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಅತಿ ಅವಶ್ಯ.
- 10) ದೇಹದ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳು, ವ್ಯೂಹಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನರವ್ಯೂಹ, ನಿರ್ನಾಳ ಗ್ರಂಥಿವ್ಯೂಹಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ನರವ್ಯೂಹ ಮತ್ತು ನಿರ್ನಾಳ ಗ್ರಂಥಿವ್ಯೂಹಗಳು ಮೆದುಳಿನ ಹೈಪೋಥಲಾಮಸ್‌ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿವೆ. ಯೋಗವು ಹೈಪೋಥಲಾಮಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ನೇರವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ನರ/ನಿರ್ನಾಳ ಗ್ರಂಥಿವ್ಯೂಹಗಳ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವ್ಯೂಹಗಳ ಕಾರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಧನಾತ್ಮಕ ಆರೋಗ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಔಷಧಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ 'ಯೋಗ'ವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ರೋಗಿಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೇಗ ಗುಣಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಯೋಗ ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ

ಈ ಎರಡೂ ಸಂಯಾಮಿ ಅವಳಿಗಳಂತೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು. ಎರಡೂ ವೇದ ಮೂಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಂಥವು. ಸತ್ವ ರಜ ತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ (ತ್ರಿಗುಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ) ಹಾಗೂ ಪಂಚ ಮಹಾಭೂತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿವೆ. ದೇಹ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎರಡೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ ಒಂದೊಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ದೇಹದ ಸಂರಚನೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗೆಗೂ, ನಾಡಿ, ಚಕ್ರ, ಪಂಚಕೋಶ, ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬಗೆಗೂ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ದೈಹಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ಅವಶ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಯುರ್ವೇದ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಔಷಧಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಯಾಮ, ಧ್ಯಾನ, ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಆಯುರ್ವೇದ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹ - ಮನಸ್ಸು - ಇಂದ್ರಿಯ - ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಗುಪ್ತ ಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೂ ಒಂದೇ ಅನಿಸಿಕೆ ಇದೆ. ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಅಳವಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದವು ಯೋಗದ ಮಹತ್ವ ಹೇಳಿದರೆ, ಔಷಧಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥ ಚತುಷ್ಟಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು ವೈದಿಕ ಔಷಧಿಯಾದ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನವಾದ ಯೋಗ ಎರಡೂ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅನಾರೋಗ್ಯ ನೀಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಅನಾರೋಗ್ಯ ಉಳ್ಳವರು ಆರೋಗ್ಯ ಮರಳಿ ಪಡೆದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಆಳುತ್ತಿದೆ. ರೋಗಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ತ್ವರಿತಗತಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲ ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು, ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇತರೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಸೋವಿಯೂ ಸುರಕ್ಷಿತವೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೂ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಅಡಿಪಾಯದ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರಂಪರೆಳು ಆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ಸಮಾಜದ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿವೆ.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು 'ಯೋಗ' - ಒಮ್ಮೆ ಕಲಿತರೆ ಮುಗಿತಲ್ಲವೇ. ದಿನನಿತ್ಯದ ಆಹಾರ ಪಾನೀಯದ ತರಹ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ತಾಸು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಷ್ಟೇ.

ಭಾರತದಂಥ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರೆದ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಇಂದು ಆಯುರ್ವೇದ /ಯೋಗದಂಥ ಅತಿರಿಕ್ತ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆ ಇದೆ. ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯ ರೀತಿರಿವಾಜುಗಳಿಗನುಸಾರ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಆಗದಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವೇ ದೇವರು ಮತ್ತು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ಎನ್ನುತ್ತಾರೋ ಅಂಥಲ್ಲಿಯೂ 'ಯೋಗ'ವು ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯೋಗ ಶಾಲೆಗಳು ಯೋಗ ಕೇಂದ್ರಗಳಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅಲ್ಲದೇ ಭಾರತೀಯ ಯೋಗಪಾರಂಗತರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸ್ವಂದನೆ ಗಮನಿಸಿದಾಗಲೇ ಇದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹರಡುವ ಜೀವಾಣು ಜನಿತ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗದ ಪಾತ್ರ ಅಷ್ಟಾಘ್ರಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೀವಾಣುರಹಿತ ರೋಗಗಳು ಅಥವಾ ವಯೋಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ವೈದ್ಯಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ 'ಯೋಗ' ಹೆಚ್ಚು ಬೇಡಿಕೆಯ ಅತಿರಿಕ್ತ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಾದದ್ದಂತೂ ಇಂದಿನ ಮುಚ್ಚಿಡಲಾರದ ಸತ್ಯ.

40. ಹಣ ಹೂಡಿಕೆ - ಸುಧಾರಣೆ - ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

2016ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ರಿಂದ ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಗಳು ಹಾಗೂ ನಿಗಮ ಮಂಡಳಿಗಳ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಪಾರದರ್ಶಕ ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕ ತೆರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು, ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಯೋಗವನ್ನು ಭಾರತದ ಭದ್ರತಾ ಮತ್ತು ವಿನಿಮಯ ಮಂಡಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನಿಯಮಗಳು, ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಸರಳೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯನ್ನೂ ತರುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದಲ್ಲಿನ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಕರಾರುಗಳ ಜಾರಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ವ್ಯವಹಾರ-ಸ್ನೇಹಿ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯನ್ನು ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವರು ನವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಮೇಲ್ಮನೆ, ಕೆಳಮನೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆಗಳಿಂದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕ ಹಸ್ತ ಚಾಚುತ್ತಾ ಅವರ ಸಹಕಾರ ಗಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೊಡನೆ ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮೇ 6, 1015ರಂದು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯು ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಮಾರಾಟ, ಬಳಕೆಯ ಮೇಲೆ ಏಕರೂಪದ ಸಮಗ್ರ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಹಲವಾರು ಪರೋಕ್ಷ ತೆರಿಗೆಗಳಾದ ಅಬಕಾರಿ ತೆರಿಗೆ, ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ, ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ, ವ್ಯಾಟ್, ಪ್ರವೇಶ ತೆರಿಗೆ, ವಿಲಾಸ ಮತ್ತು ಮನರಂಜನಾ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಲವು ಮೇಲ್ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ತೆರಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಯ ಅಡಿಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವನೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅನಗತ್ಯ ದಾವೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಜಿಡಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 1 ಅಥವಾ 2ರಷ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಂದಾಜು.

ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾಡಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುವೆಂದರೆ : ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ, ಅಂತಾರಾಜ್ಯ ಸರಕು ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ 1% ತೆರಿಗೆ, ಮದ್ಯವನ್ನು ಇದರ ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಮ್ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದಿರುವುದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಸಹ ನಿಭಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಪುನರಾವರ್ತಿತ ದಾಖಲೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿರುವ ಇಬಿಜ್ ಅಂತರ್ಜಾಲ ತಾಣ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಇ - ಗವರ್ನೆನ್ಸ್ ನ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಗ. ಇದು ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯ ಹನ್ನೊಂದು ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಆನ್ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳೂ ಜಿಟುಬಿ ಇಬಿಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ 26 ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆ.

ಸರಕುಗಳ ಆಮದು ಮತ್ತು ರಫ್ತು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹತ್ತರಿಂದ ಮೂರಕ್ಕೆ ಇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲು ತಗುಲುತ್ತಿದ್ದ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿಯೂ ಇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು 90 ದಿನಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಫಾರಿನ್ ಇನ್ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಬೋರ್ಡ್ (67) ನ ಸುರಕ್ಷಾ ತೆರವು ಈಗ 30 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮೊದಲು 67 ದಿನಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಅದು 21 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರವು ನಿಯಂತ್ರಣಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಳೀಕರಿಸಲು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದೆ. (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಫಾರ್ಮರ್ಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಯೋಗ (FMC) ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಭದ್ರತಾ ಮತ್ತು ವಿನಿಮಯ ಮಂಡಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತಾದ 44 ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಐದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆಗಳು) ಇದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಅಂಗೀಕಾರ ದೊರಕುವುದಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ, ಸಮೂಹಿಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸುಮಾರು 250 ಕಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. 'ಏಕೀಕೃತ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪೋರ್ಟಲ್ ಮತ್ತು 'ಕಾರ್ಮಿಕ ತಪಾಸಣೆ ಯೋಜನೆ' ಎಂಬ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಾರ್ಮಿಕ ತಪಾಸಣೆ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಮಾನದಂಡ ಹಾಗೂ ಪಾರದರ್ಶಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಉದ್ಯಮಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಉದ್ಯಮಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಉದ್ಯಮಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಕಾರ್ಮಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಗಾತ್ರದ ಉದ್ಯಮಗಳು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆ. ಕಾರ್ಮಿಕ ಗುರುತಿನ ತಪಾಸಣೆಗಳು ಕಾರ್ಮಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾರದರ್ಶಕಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ವೇತನವನ್ನು ರೂ. 6500 ರಿಂದ ರೂ. 15000 ಕ್ಕೇರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿ, ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಲು, ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕಾಯ್ದೆ (1948), ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನು ಕಾಯ್ದೆ (1988) ಹಾಗೂ ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್‌ಶಿಪ್ ಕಾಯ್ದೆ (1961) ಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಯ್ದೆಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆದು, ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿವೆ.

ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅನುಕೂಲತೆಗೋಸ್ಕರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಓವರ್ ಟೈಮ್ ಅವಧಿಯನ್ನು 50 ಗಂಟೆಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 100 ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 75ರಿಂದ 125 ಗಂಟೆಗಳವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಇದು ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಾದರೂ ಇದರ ದುರುಪಯೋಗ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ದಂಡವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲಸಗಾರರ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಗರಿಷ್ಠ ಅವಧಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸವು ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೇತನಸಹಿತ ರಜಾದಂತಹ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಾರ್ಮಿಕರ 240 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು 90 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ.

1988ರ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಾನೂನು ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಕಂಪನಿಗಳು ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನು ವಿಧಿಸುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸದೆಯೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ನೀಡಬಹುದು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ 10ರಿಂದ 40 ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಹಲವಾರು ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಳಂಬವನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು.

ರಚನಾವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ

ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದರಿಂದ ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 2013ರಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಶೇಕಡಾ 3.7ರಷ್ಟು ಇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಆದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಿಡಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದ ಕಾಣಿಕೆಯು ಶೇಕಡಾ 15ರಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಎನ್‌ಡಿಎ ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ 'ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಯೋಜನೆಯು ಭಾರತವು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಲು ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರಾಗಗೊಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ಭಾರತವನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿಸಲು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ದೂರಸಂಪರ್ಕ, ಜವಳಿ, ಆಟೋಮೊಬೈಲ್, ಜೈವಿಕ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು, ನಿರ್ಮಾಣ,

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಲೆದರ್, ಔಷಧ ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ವಲಯಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಬರೀ 6000 ರೂಪಾಯಿಯ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ 21000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರವು ರಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಂಜೂರಾತಿಯು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳ ಸರಿಯಾದ ನೆರವು ಸಿಗದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಖಾಸಗಿ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿದ್ದವು. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2014ರ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಷೇರು ಮೊತ್ತ 8.8 ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದು ಶೇಕಡಾ 7 ಜಿಡಿಪಿಗೆ ಸಮ.

ಮಧ್ಯಂತರ ಬೆಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ರಚನಾವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ 1,66,756 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟಿದ್ದ ಅನುದಾನವನ್ನು 1,81,134 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಿತು. ಶಕ್ತಿ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ರಸ್ತೆಗಳು, ನಾಗರಿಕ ವಿಮಾನಯಾನ, ಬಂದರುಗಳು ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ರಚನಾವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, 2014-15ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ/ಹೆದ್ದಾರಿಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಬಂದರುಗಳು, ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಸಿಟಿಗಳು, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳ ರಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು.

2014-15ರ ಮಧ್ಯಂತರ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರಿ ಸುಮಾರು 38,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು 14,389 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಸಡಕ್ ಯೋಜನೆಯಡಿ ರಸ್ತೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ಮೀಸಲಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಗರಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತೀ ಮುಖ್ಯ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ 8,500 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಉದ್ದದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ 7,060 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಸಿಟಿ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. 11,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 16 ಹೊಸ ಬಂದರು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ, 4,200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಲಹಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಹಲ್ದಿಯ ನಗರಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವ 'ಜಲ ಮಾರ್ಗ ವಿಕಾಸ' ಯೋಜನೆಗೆ ಮೀಸಲಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. 15000 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಉದ್ದದ ಅಡುಗೆ ಅನಿಲದ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಖಾಸಗಿ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸೌರಶಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮೆಟ್ರೋ ರೈಲು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು 5,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗೋಸ್ಕರ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಗಾತ್ರದ ಉದ್ಯಮಗಳು ಭಾರತೀಯ ಉದ್ಯಮದ ಬೆನ್ನೆಲುಬುಗಳು. ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 40 ಹಾಗೂ ರಫ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 40ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳದ್ದಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಇವುಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

41. ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರ : ಹೊಸ ಮಜಲುಗಳು

ಕೃಪೆ : ಯೋಜನಾ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ 1947ರಲ್ಲಿ 1362 ಮೆಗಾವ್ಯಾಟ್‌ನಷ್ಟಿದ್ದ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಈಗ 261,000 ಮೆ.ವ್ಯಾಟ್ ತಲುಪಿದೆ ! ದೇಶವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನವೇ ಆಗಿದೆ - ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಮೂಲದ್ದು, ಅಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಿಲ ಮೂಲದ್ದು, ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನವೀಕರಿಸಲಾಗದ ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳನ್ನೇ ಮುಂದೆ ತರಲು ಪುನಃ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಲ ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನೇ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, 1,48,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಶೇಕಡ 70ರಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಬಳಕೆಯಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ 50,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಬಳಕೆಯಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಪರಮಾಣು ಶಕ್ತಿಮೂಲದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ್ದೇ. ಆದರೆ ಇದು ಕೆಲವು ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾಳಜಿಗಳಿಂದ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ಮೂಲವೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದು ಭಾರತವು ಸದ್ಯ 6000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟು ಪರಮಾಣು ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು 2032ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 63,000ಮೆ.ವ್ಯಾ.ಗೆ ಏರಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ.

2009ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶಾಂತಿಯುತ ಪರಮಾಣು ಒಪ್ಪಂದದೊಂದಿಗೆ 1000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬೃಹತ್ ಪರಮಾಣು ವಿದ್ಯುತ್ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪವನಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸೌರಶಕ್ತಿ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸೌರಶಕ್ತಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ತಮಿಳುನಾಡು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗುಜರಾತ್, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಮತ್ತು ರಾಜಸ್ಥಾನಗಳಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಪವನಶಕ್ತಿ ಮೂಲದ 25,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ವಿದ್ಯುತ್‌ನೊಂದಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪವನಶಕ್ತಿಮೂಲದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಗರಿಗಡರಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೌರಶಕ್ತಿಮೂಲದ ವಿದ್ಯುತ್ ಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಪವನ ಶಕ್ತಿಯು 1.5 ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಸೌರಶಕ್ತಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆ 3 ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟಿದೆ-ಈ ಪೈಕಿ 3,800 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೇರೆ ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ 20,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 1 ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ.ಗೆ (2022ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ)

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಏರಿಸಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಮಿಳುನಾಡು, ಹರ್ಯಾಣ, ದೆಹಲಿ, ಪಂಜಾಬ್, ಗುಜರಾತ್, ರಾಜಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಗಳಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಾಂತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ 'ನೆಟ್‌ಮೀಟರ್' ಅವಕಾಶವನ್ನು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಬ್ಯಾಟರಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್‌ನ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

1990ರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೂ ಈಗಲೂ ಭಾರತವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆಯ ದೇಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎನ್.ಡಿಎ. ಸರ್ಕಾರವು ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಇಂಧನ ಮೂಲಗಳು ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು 140 ಕೋಟಿ ಜನರ ಪೈಕಿ 30 ಕೋಟಿ ಜನ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಭಾರತವು 2050ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 600ರಿಂದ 1200 ಗಿಗಾವಾಟ್‌ನಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಿದೆ. 2005ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಯುರೋಪ್ ಸಂಘಟನೆಯು 740 ಗಿ.ವ್ಯಾ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಭಾರತವು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಭಾರತವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಧನಮೂಲಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಶಾಖದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ 80 ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರು ಸೌದೆ, ಕೃಷಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತಹ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇಂಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇಂಧನ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಥ ಶಕ್ತಿಮೂಲವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉರಿಸುವುದರಿಂದ ವಿಪರೀತ ಹೊಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಒಲೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಜೈವಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಇಂಗಾಲದ ಮಾನಾಕ್ಸೈಡ್ ವಿಷಾಲಿನ ಮತ್ತು ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಗಾಳಿ ಮಲಿನತೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 3 ರಿಂದ 4 ಲಕ್ಷ ಜನ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಜಾಗತಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ವಲಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇಂಧನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಸ್ಥಿರ ಪರ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಿದೆ. ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರತದ ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿತ ಇತರೆ ಪರಿಸರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸ್ಥಿರವಾದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಸರಬರಾಜುಗಳು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಎತ್ತಿರೋಲಿಸುತ್ತವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅರ್ಥಿಕತೆ, ಏರುತ್ತಿರುವ ರಫ್ತು, ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಆದಾಯಗಳು ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಮುಂದಿನ 4-5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಪೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಲಭ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸುವತ್ತ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ವಲಯಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಬೃಹತ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಳ್ಳತನ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಸರಬರಾಜು - ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೊರತೆ, ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಸೌರ, ಪವನ ಮತ್ತು ಜಲ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ದೇಶದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟಿರುವ ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಶೇಕಡ 15.8 ರಷ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೈಗೆಟುಕುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಒದಗಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನವಾಗಿ 1.1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬೃಹತ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ 2020ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿ 100 ಕೋಟಿ ಟನ್‌ಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಹರಾಜು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ತಂದಿದೆ, ಈ ಪೈಕಿ ಗಣನೀಯ ಮೊತ್ತವು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಗಣರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಂದಾಯವಾಗುವುದು.

ಸರ್ಕಾರವು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ 2022 ರೊಳಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಸೌರ ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು 60,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ವಲಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹರಿದು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ನಿಂತುಹೋಗಿರುವ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 65.8ರಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸೌರ ಹಾಗೂ ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೊಸ 'ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲದ ನೀತಿ'ಯನ್ನು ಹೊರತರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನೀತಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಕ್ಷೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಎನ್‌ಡಿಎ ಸರ್ಕಾರವು ತಲಾ 5 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು ಮೊತ್ತದ ಐದು ನಿಧಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯೋಜಿಸಿದೆ.

ಎಮ್.ಎನ್.ಆರ್.ಇ (ಹೊಸ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಮಂತ್ರಾಲಯವು) ಸರ್ಕಾರೀ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಎಫ್.ಸಿ. (ವಿದ್ಯುತ್ ಹಣಕಾಸು ನಿಗಮ) ಆರ್.ಇ.ಸಿ. (ಗ್ರಾಮೀಣ ವಿದ್ಯುದೀಕರಣ ನಿಗಮ) ಐ.ಆರ್.ಇ.ಡಿ.ಎ. (ಭಾರತೀಯ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಘಟಕ). ಐ.ಎಸ್.ಸಿ.ಐ ನಿಯಮಿತ, ಎಸ್‌ಬಿಐ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಸ್ ನಿಯಮಿತ ಮತ್ತು ಐಸಿಐಐಐ ನಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ 25 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಯೋಜಿಸಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳೆಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಮತ್ತು ಚೀನಾ ದೇಶಗಳು ಪರಿಸರ ಬದಲಾವಣೆ ಕುರಿತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಪ್ಪಂದದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ.

ಈ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ 2015ರ ಅಂತ್ಯದೊಳಗೆ ಅಮೆರಿಕವು ಹೊರಹಾಕುವ ಇಂಗಾಲದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ 2005ರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶೇಕಡ 26-28ರಷ್ಟು ಕೆಳಗೆ ತರುವುದು ಮತ್ತು ಚೀನಾ ದೇಶವು ತಾನು ಹೊರ ಹಾಕುವ ಅಪಾಯಕರ ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್‌ನ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು 2030ರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ತಲುಪುವುದು.

ಸರ್ಕಾರವು ಘೋಷಿಸಿರುವ ಹೊಸ ಉಪಕ್ರಮಗಳು ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಎನ್.ಟಿ.ಪಿ.ಸಿ., ಕೋಲ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಎನರ್ಜಿ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಸರ್ವಿಸಸ್, ಪವರ್ ಗ್ರಿಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್‌ಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೌಲ್ಯದ ಖರೀದಿ ಆದೇಶಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ನರೇಂದ್ರಮೋದಿಯವರ 'ಭಾರತದಲ್ಲೇ ತಯಾರಿಸಿ' ನೀತಿಗೆ ಬಲ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಆಂತರಿಕ ಸೌರ ಹಾಗೂ ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ವಲಯಗಳ ದೊಡ್ಡ ಖರೀದಿ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಯಾರಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾಗತಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬೆಲೆಗಳ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲಾದ ಸೆಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಫಲಕಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಶೇಷ ನಿಯಮ ವಿಧಿಸಿ 1000 ಮೆ.ವ್ಯಾ ನಷ್ಟು ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಖರೀದಿಸಲಿವೆ. ರಕ್ಷಣಾ ವಿಭಾಗವು 300 ಮೆ.ವ್ಯಾ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಿವೆ. ಮಿತವ್ಯಯದ ಮೂಲಕ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. 10,000 ಕೋಟಿ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು 11 ಕೋಟಿ ಜನರ ಜೀವನಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಬಲ್ಲದು ಹಾಗೂ 40,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲದು.

ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಕಡೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸುವ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯೂಹವು ತನ್ನ ಇಂಧನ ಆಮದು ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಸುಮಾರು 150 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳಷ್ಟಿರುವ ವೆಚ್ಚವು 2030ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 300 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಭಾರತವು ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಕಚ್ಚಾ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟು ಅನಿಲವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. 2014ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 168.4 ಗಿಗಾ ವ್ಯಾಟ್ ಜಲ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಮೂಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಕ್ರಮವಾಗಿ 40.5 ಮತ್ತು 31.7 ಗಿಗಾ.ವ್ಯಾ. ಆಗಿತ್ತು ಈ ವಲಯದಲ್ಲಿನ ಕಂಪೆನಿಗಳು 3000 ಮೆ.ವ್ಯಾ.ನಷ್ಟು ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಹೊಂದಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದ ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯು ಸುಮಾರು 20,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ (316 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು) ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಮುಂದಿನ 5-10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 293 ಜಾಗತಿಕ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ 266 ಗಿ.ವ್ಯಾ ಸೌರ, ಪವನ, ಸಣ್ಣ ಜಲ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯಮೂಲದ ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸುಮಾರು 310-350 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ 2000 ರಿಂದ ಫೆಬ್ರವರಿ 2015ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ಯಮವು 9,548.82 ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು ನೇರ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ.

ಮುಂದಿನ 4-5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯುತ್ ವಲಯವು 15 ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ರೂಪಾಯಿಗಳ (237.35 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು) ಹೂಡಿಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಸರಬರಾಜು, ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣಗಳ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಪಿಯೂಷ್ ಗೋಯಲ್.

ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ಕ್ಷಣದ ಗುರಿಯೆಂದರೆ 2019ರ ವೇಳೆಗೆ ಎರಡು ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಯೂನಿಟ್ (ಕಿಲೋವ್ಯಾಟ್ ಅವರ್) ಗಳಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು. ಇದರರ್ಥ ಗೃಹ ಬಳಕೆಗೆ, ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗೆ ನಿರಂತರ ವಿದ್ಯುತ್ ಒದಗಿಸುವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಈಗಿರುವ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸುವುದು.

ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಒಂದು ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ 2.4 ಹೆಕ್ಟೇರ್ (6 ಎಕರೆ) ಭೂಮಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇದು ಸರಿ ಸುಮಾರು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಉರಿಸುವ ಘಟಕದಷ್ಟೇ ಇದೆ - ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ನೀರಿನ ಶೇಖರಣೆ ಮತ್ತು ಹಾರುಬೂದಿಯ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಿರ್ವಹಣೆಗಳಿಗೆ ಘಟಕದ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವ ಭೂಮಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಹಿಡಿದರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಜಲಾಶಯಗಳಿಂದ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಜಲ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳೂ ಇಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಭೂಮಿ ಬೇಡುತ್ತವೆ. 1.33 ಮಿಲಿಯನ್ ಮೆ.ವ್ಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳು ಭಾರತದ ಶೇಕಡ 1ರಷ್ಟು ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ (32,000 ಚದರ ಕಿ.ಮೀ) ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಭೂಭಾಗಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಶೇಕಡ 8ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಗಿಡಮರಗಳು ಇಲ್ಲದ ಅನುತ್ತಾದಕ ಬರಡು ಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲದಷ್ಟೇ (32,000 ಚದರ ಕಿ.ಮೀ) ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ 2000 ಬಿಲಿಯನ್ ಯೂನಿಟ್ (2013-14ನೇ ಸಾಲಿನ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಎರಡರಷ್ಟು!) ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಬಹುದು. ಭೂಮಿಯ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯು (ಯೂನಿಟ್‌ಗೆ 6 ರೂ. ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ) ಎಕರೆಗೆ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನೇಕ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನೀರಾವರಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳು ಯಾವುದೇ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವು 'ಸ್ವಯಂ ಉತ್ಪಾದಕಗಳು'. ಒಟ್ಟು 'ಕನಿಷ್ಠ ಉತ್ಪಾದಕ' ಭೂಮಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಭರ್ಷ ಇಂಧನ ಮೂಲದ (ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅನಿಲ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ಲಿಗ್ನೈಟ್, ಪರಮಾಣು ಇಂದನಗಳು ಮತ್ತು ಕಚ್ಚಾತ್ಮಲ) ವಿದ್ಯುತ್ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಬಲ್ಲದು. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ತಲಾವಾರು ವಿದ್ಯುತ್ ಬಳಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಅಮೆರಿಕ/ಜಪಾನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲಷ್ಟು ಭಾರತದ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಬೃಹತ್‌ಸೌರ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳು ಭೂಮಿಯ ಲಭ್ಯತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ವಿನೂತನ ಮಾರ್ಗಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ನೀರಾವರಿ ನಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಇದು ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ನೀರು ಆವಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆದು ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ವೃದ್ಧಿವಾಗುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲೇ ರಾಜ್ಯ ಗುಜರಾತ್, ನರ್ಮದಾ ಯೋಜನೆಯ 19,000 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದದ ನಾಲೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಸೌರಫಲಕಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿತು.

ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಚಾರವೂ ಇದೆ. ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಬಳಕೆಯು 2050ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 6 ಬಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗೂ ಮಿಕ್ಕು ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಹೊರಹಾಕುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲದು. ಇದು ಅಮೆರಿಕದ ಈಗಿನ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಬಂಧಿ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಹೊರಸೂಸುವಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ರಂಗದ ಈಗಿನ ನೇರ ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲು. ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ಪ್ರಖರ ಮತ್ತು ಆಕಾಶವು ಶುಭ್ರ. 2050ರಲ್ಲಿ ಕಡಿತವನ್ನು ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್ ಹೊರಸೂಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಡಿತವನ್ನು ಭಾರತ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದು. ಚೀನಾ ಜೊತೆ ಸೇರಿದರೆ, ಜಾಗತಿಕ ಕಡಿತದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಡಿತವನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಭಾರತವು ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೇ 'ನೀತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟು'ನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯು 4000 ಮೆ.ವ್ಯಾ.ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮುಂದಿನ 5-7 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಸೌರ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯು 40,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ತಲುಪುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಜರ್ಮನಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ (ಕೆ.ಎಫ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.) ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಒಂದು ಬಿಲಿಯನ್ ಯೂರೋನಷ್ಟು ಸುಲಭ ಸಾಲವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ನೆಟ್ ಮೀಟರಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಿಲಿಯನ್ ಯೂರೋನ ಸುಲಭ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಿದೆ. ದೆಹಲಿ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಂದ 2000 ಮೆ.ವ್ಯಾ ನಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ

42. ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

2013ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ವರದಿಯೊಂದರ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಹೀಗಿತ್ತು: "ಅಮೆರಿಕ ಮೂಲದ ಐಸಿಐಎಐ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಿರ್ದೇಶಕನ ಖಾತೆಯಿಂದ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಳ್ಳತನ" ಭಾರತದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ನಂಬರ್ ವನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಐಸಿಐಎಐ ಬ್ಯಾಂಕ್ ತನ್ನ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಖಾತೆಯನ್ನೇ ಸೈಬರ್ ಅಪಾಯದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಮತ್ತು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹೊಂದಿರುವ ಅಪಾಯದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಇದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ತನ್ನ ವೇಗ, ನಿಖರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ವಹಿವಾಟನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಸೈಬರ್ ಅಪಾಯಗಳು ಕೂಡಾ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ತೀರಾ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಕ್ಷಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರದವರೆಗೆ ಯಾವ ವಿಭಾಗವೂ ಸೈಬರ್ ಅಪಾಯದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಪಾಯದಲ್ಲೇವೆ?

ಸರಳವಾಗಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದಾದರೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುವುದು ಅಂದರೆ ವಂಚನೆ ಜಾಲ, ಮಕ್ಕಳ ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ, ಭೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಕದಿಯುವುದು, ಖಾಸಗೀತನವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು ವಾಣಿಜ್ಯ, ಮನೋರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಬಳಕೆ ವ್ಯಾಪಕ ಹಾಗೂ ಆಳವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಅಮೆರಿಕ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧದ ಸಂತ್ರಸ್ತರು ಮತ್ತು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ 21ನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧವನ್ನು ನೋಡದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿ ಕೂಡಾ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದು. ಈ ದಂಧೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ವಿವಿಧ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಇಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಜಾಲ ಹೇರಿಕೆ, ಪಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಕಳ್ಳತನ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆ, ಸೈಬರ್ ವಂಚನೆ, ಸೈಬರ್ ಹಿಂಬಾಲಿಕೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಧ್ವಂಸಕ ಕೃತ್ಯ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಹಳ್ಳತನ, ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಇ-ಮೇಲ್ ಸಂದೇಶ, ಖಾಸಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಕಳ್ಳತನ, ಪಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಸಿಡಿಸುವಿಕೆ, ಕದಿಯುವಿಕೆ, ಸೈಬರ್ ಬಾಗಿಸುವಿಕೆ, ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಚೌರ್ಯ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಬುಲಿಂಗ್, ಸೈಬರ್ ಉಗ್ರವಾದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು.

ಕೇಡಿನ ಹರವು

ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ಅಪರಾಧದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಅಪರಾಧಗಳು. ಹಾಗಾದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ? ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಕೆ. ಆದರೆ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ಅಪರಾಧಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಕೇವಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಅಂಶವಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ವಂಚನೆ, ಮಕ್ಕಳ ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳ ರವಾನೆ ಮತ್ತು ಭೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರ ಖಾಸಗೀತನ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳೂ ಸೈಬರ್ ಪದ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಅಪರಾಧ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ವಿಸ್ತೃತ ರೂಪ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಕೆಲ ವಿನೂತನ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ, ವಿಶ್ವದ ಇತರ ಭಾಗದ ಜತೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಡೆಸುವ ಸಂವಾದದ ಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಆಯಾಮಗಳು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಅಪಾಯ ಕೂಡಾ ಇದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದೇ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚಿದ ಜಾಗತೀಕರಣ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಅಪಾಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ದಾಳಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ದಾಳಿಯು ಭೌತಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರದೇ, ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಥವಾ ಕಂಪನಿಗಳ ಕಾರ್ಯಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ನಿಗದಿತ ಗುಂಪಿನ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ದಾಳಿ. ಈ ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮಾಹಿತಿ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಈ ಅಪರಾಧಗಳು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಜತೆಗೆ ಛಿದ್ರವಾಗಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ಇವರ ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳ ಮುಖ್ಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವರೂಪದ್ದಲ್ಲದಾಗಿರುವುದು. ವಿಸ್ತೃತ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಈ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಇದೀಗ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಹೊಂದಿರುವುದು ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆತ ಇದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ? ಎಲ್ಲಿ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವ ಶ್ರೀಮಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಮಾಹಿತಿ ವಿನಿಮಯ ಇದಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಗ್ರಹಕ್ಕೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಂತರ್ಜಾಲದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ನೈಜ ಜಗತ್ತು ಹಾಗೂ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಅಡಗುಡಾಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಕಡೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ತನಿಖಾತಂಡದವರು ಆತನ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಗುರುತು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಅನುಸರಿಸದಂತೆ ಅವರು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳು ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಅನುಸರಿಸಲು ಕೂಡಾ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೈಬರ್ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಆಂಗೀಕರಿಸಿರಬೇಕು.

ಕೇಡಿಗೆ ತಡೆ

ಈ ಅಪರಾಧಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ದೇಶಗಳ ವಾಸ್ತವ ಗಡಿಯಾಚೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಇದುವರೆಗೂ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದೇಶ ಯಾವುದೇ ಹಂತದ ಡಿಜಿಟಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಸಂತ್ರಸ್ತರಾಗಿರುವ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ತಡೆಗೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿವೆ. 1996ರಲ್ಲಿ, ಯೂರೋಪ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಅಮೆರಿಕ, ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಪ್ಪಂದದ ಕರಡು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ನಾಗರಿಕ ವಿಮೋಚನಾ ಗುಂಪುಗಳು ಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ಇಳಿದವು. ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು (ಐಎಸ್‌ಪಿ) ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಹಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದದ ಬಗೆಗಿನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದವು. 2001ರ ನವೆಂಬರ್ 23ರಂದು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಯೂರೋಪ್ ಸೈಬರ್ ಕ್ರೈಂ ಕನ್ವೆನ್ಷನ್ (ಸಿಇಸಿಸಿ) ನಲ್ಲಿ 30 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಈ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದವು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ 2000ರಲ್ಲಿ ಈ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭದ್ರತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ಉಗ್ರಗಾಮಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ವರ್ಣಭೇದ, ಹೊರದೇಶಗಳ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವು. ಯುನೈಟೆಡ್ ನೇಷನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಆನ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ತುಲೆ ಲಾ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ಕುರಿತ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ 2010ರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಅಂತರ್ಜಾಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದ ಕೊನೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು, ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಗಡಿಯಾಚೆಗಿನ ಕಂಪ್ಯೂಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ ಕ್ಲೌಡ್ ಕಂಪ್ಯೂಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದವು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಗಡಿಯಾಚೆಗಿನ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ಕೂಡಾ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇವುಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟ, ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಕೆನಡಾದಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನೇತೃತ್ವದ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಳಿಕ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶಗಳು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲೇ ಇಂಥ ಒಪ್ಪಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳು ಬಹುಶಃ ಜಾಗತಿಕ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ಯುಎನ್‌ಐಸಿಐಟಿಆರ್‌ಎಲ್‌ನ ಕೆಲ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕಾಯ್ದೆ-2000ನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನ್ವಯ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಂಪರ್ಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾಣಿಜ್ಯ ವಹಿವಾಟುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕಾಯ್ದೆಯು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಎಂಬ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆ. ಹಾಗೂ ಇವೆರಡೂ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಿದೆ.

1. ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಹಿ: ಕೈಬರಹದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.
2. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ದಾಖಲೆಗಳು: ಇದರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು, ವರ್ಗೀಕರಣ, ಸ್ವೀಕೃತಿ, ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆಗಳು ಸೇರಿವೆ.
3. ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಹಿಯ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
4. ಸೈಬರ್ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಯ ರಚನೆ.
5. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸಂಬಂಧ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ.
6. ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡ.

ಭಾರತವು ವ್ಯಾಪಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣದತ್ತ ದಾಪುಗಾಲು ಇಡುತ್ತಿದ್ದು, ಹಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಮೂಲಕ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ವರೆಗೆ ಹಲವಾರು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೂಡಾ ಅಂತರ್ಜಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಡ್ ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪಾಯಗಳು ಕೂಡಾ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ, ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧದ ಪಡೆಂಭೂತವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ತುರ್ತು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಜಾಲವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ, ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್ ವೆಬ್ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ನಾಲೆಡ್ಜ್ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ, ಬಾಹ್ಯಮೂಲಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವ ಸೈಬರ್ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಶಕ್ತಿ ನಮಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಾದರೂ ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್ ವೆಬ್ ಜತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಭಾರತದ ದೇಶೀಯ ಜಾಲಕ್ಕೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು. ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್‌ವೆಬ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಗಳು ನಡೆದರೂ, ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಉಗ್ರರ ದಾಳಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್‌ವೆಬ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಕ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉತ್ತೇಜನ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ವಿಭಾಗದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ದಂಧೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಜಾಗತಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಂದಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ.

43. ವಿಜ್ಞಾನ : ವರವೇ ಅಥವಾ ಶಾಪವೇ?

ಪೀಠಿಕೆ

ಮಾನವತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವ ಅವರ್ಣನೀಯ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮಾನವತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದೊಡ್ಡ ವರ. ಆದರೆ ನಾವಿಂದು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲ ಘಟನೆಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ?

ಭೌತಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೀರಿದ ಪರಿಣಾಮ ಅಪಾರ. ವಿದ್ಯುತ್, ಸಂಪರ್ಕ, ಸಾರಿಗೆ, ಮನೋರಂಜನೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಆರೋಗ್ಯ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ತಡೆಯಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದಾದ ಔಷಧಗಳು, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ರೋಗ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆಯೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಾವು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು; ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಇದು ಹೇಗೆ ನಮಗೆ ಶಾಪ?

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇದು ನಮಗೆ ವರ ಅಥವಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳೂ ಅದರ ಕರಾಳ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಇದು ನಮಗೆ ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಿಸುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಎನ್ನುವುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕತೆ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಧಾನದಿಂದ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾಲಿನ್ಯ ಮಿತಿಮೀರಿದೆ. ಹೊಸ ರೋಗಗಳು, ಔಷಧ ನಿರೋಧಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದುರ್ಬಳಕೆಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆಯಂಥ ಪಾತಕಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಧನಾತ್ಮಕತೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದು ಹಂತವನ್ನು ದಾಟಿದ ಬಳಿಕ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಮುಕ್ತ ಯೋಚನಾಲಹರಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಹಲವಾರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಧನಗಳು ನಮ್ಮ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇಂಥ ಸಾಧನಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ನಮ್ಮ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವೇ ಅಥವಾ ಶಾಪವೇ? ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಟನ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ. ವಿಭಿನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ನರಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿಯೂ ಬದಲಿಸಬಲ್ಲದು; ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನರಕವಾಗಿಯೂ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲದು. ವಿಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುವುದು ನೈತಿಕವೂ ಅಲ್ಲ; ಅನೈತಿಕವೂ ಅಲ್ಲ. ಎರಡರಿಂದಲೂ ಸಮಾನ ಅಂತರ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವಂಥದ್ದು. ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕರಿಯೆಗೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ವಿನಾಶಕ್ಕೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಅದು ವರವೇ ಅಥವಾ ಶಾಪವೇ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

44. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ

ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು

1. ಗಾಂಧಿಜಯಂತಿಯಂದು ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.
2. ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ
3. ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಫಲಿತಾಂಶ ಎರಡೂ ನೈತಿಕವಾಗಿರಬೇಕು
4. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಳಿತಿಗೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಬಳಕೆ
5. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತನೆಗಳು ಖಂಡಿತಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಡೆಗಳಲ್ಲ.
6. ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕತೆ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ಚಿಂತನೆಗಳಷ್ಟೇ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಚಿಂತನೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸ್ತುತ

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರುವ ಪಂಚತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪೂಜ್ಯ ಯತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೇ ಪೂಜ್ಯನಂ ತು ವಿಮಾನನ. ತ್ರಿನತಂತ್ರ ಪ್ರವರ್ತಂತೆ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಣಂ ಮರಣಂ ಭಯಂ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಅಪ್ರಸ್ತುತರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅರ್ಹರನ್ನು ಪೂಜಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾವು ಮತ್ತು ಭಯಕಾರಕವೂ ಹೌದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಭಯದಿಂದಾದರೂ ನಾವು ಗಾಂಧಿಜಯಂತಿ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ಅರ್ಹರನ್ನು, ಪೂಜ್ಯರನ್ನು ನಾವು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಐನ್‌ಸ್ಪೀನ್ ಬರೆದ ದಂತಕಥೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ. ಆತ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯೇ, ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮೂಲೆ ಮತ್ತು ಮಾಂಸದಿಂದಾದ ಒಂದು ಜೀವಿ ಎಂದು ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಎಂದಿದ್ದರು, ಅದು ಇಂದು ನಜವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಬರಮತಿಯ ಸಂತನಿಗೆ ನಾವು ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ಸಿಗಲಾರದು.

ಇಂದು ಗಾಂಧಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತ. ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ರಾಜಕೀಯ ವಲಯದಲ್ಲೇ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಧ್ವನಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ಮನೋಭಾವವಂತೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೂ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಗಾಂಧಿಮಾರ್ಗಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ. ಆದರೆ ಗಾಂಧಿತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವ ಮುಖಂಡ ಹೇಗೆ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಇದರ ಯಶಸ್ಸು ನಂತಿದೆ. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಅಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಂಥ ಅಸ್ತ್ರಗಳು ಅನುತ್ಪಾದಕ ಮತ್ತು ಕೀಳು ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗಬಾರದು.

ಸತ್ಯದ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಖಂಡಿತಾ ಎಂಥದ್ದನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಭಯಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಚಾಣಕ್ಯ ನೀತಿದರ್ಪಣ ಹೇಳುವಂತೆ:

ತತಾ ಚಾತುರ್ಭ್ಯಹಃ ಪುರುಷಃ ಪರೀಕ್ಷಯತೆ

ತ್ಯಾಗೇನ, ಶೀಲೇನ ಗುಣೇನ ಕರ್ಮಣ.

ಅಂದರೆ ತ್ಯಾಗ, ಮನೋಭಾವ, ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳು ಕಾರ್ಯಸಾಧು ಮೌಲಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇದು ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಪಡೆಯುವ ಫಲಿತಾಂಶ ಎರಡೂ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯ ಅಂಶಗಳು. ಗಾಂಧೀಜಿ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕೃತಿ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದರು. ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ನೈತಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ನಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆದೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸರಳ ಹಾಗೂ ನೇರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಾವು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬರುವ ಧನಾತ್ಮಕ ಫಲಿತಾಂಶ ಕ್ಷಣಿಕ. ಆದರೆ ಧೀರ್ಘಾವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರ ಮತ್ತು ಕಾಯಂ ಆಗಿ ಉಳಿಯುವಂಥದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಸ್ಪಷ್ಟ ನರ್ಥಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಪಶುಸಮಾನ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವರೆಗೂ ನಾವು ಅಹಿಂಸೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರು. ಕೋಪ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧದಂಥ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಗಾಂಧೀಜಿ ಪದವೇ ವಿಶ್ವವಿಸ್ಮಯ. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದ ಮಹಾನ್ ದಾರ್ಶನಿಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿ ಇಂದಿಗೆ 67 ವರ್ಷ ಸಂದಿದೆ. ಸತ್ಯ-ಅಹಿಂಸೆ ಎಂಬ ಎರಡು ಅಸ್ತದಿಂದ ನರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೇ ನಡುಗಿಸಿದ “ಅರೆಬೆತ್ತಲ ಮುದುಕ” ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಹಾತ್ಮ. ಆದರೆ ನಾವು ಗಾಂಧಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮನ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಎಂದು ಬಿರುದು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿದ್ದೇವೆ. ಇದೀಗ ಮೋದಿ “ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಘೋಷಣೆ ಮೊಳಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾರತ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ ಈ ತತ್ವ ಸಾರಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತ ಮಹಾತ್ಮ- ಹುತಾತ್ಮ.

ನಮಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಬೈಬಲ್, ಕುರಾನ್, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಪವಿತ್ರಗ್ರಂಥಗಳು. ಆದರೆ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ (ಮೈ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ವಿಡ್ ಟ್ರೂಥ್) ನಮಗೆ ಎಂದೂ ಪವಿತ್ರ ಅನ್ನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮ್..ಪತಿತ ಪಾವನ ಸೀತಾರಾಮ್...ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರೇ ನಾಮ್..ಸಬ್‌ಕೋ ಸನ್ಮತಿ ದೇ ಭಗವಾನ್.. ಧೈಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂದು ನಾವು ಜಾತ್ಯತೀತರು!

ಭಾರತ ಇಂದು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಗಾಂಧಿತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿದ್ದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆ ಹಿಡಿದ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಗಾಂಧಿತತ್ವ ಹಾಗೂ ಆಶಯಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದರೇ ವಿನಃ ಗಾಂಧಿ ಕನಸಿನ ರಾಮರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ, ಸ್ವದೇಶಿ ಮಂತ್ರ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಗ್ರಾಮಸ್ವರಾಜ್ಯ, ಸ್ವಚ್ಛ- ಜಾತ್ಯತೀತ ಸಮಾಜ ನರ್ಮಾಣ, ಸಮಾನತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಉದಾರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ನಾವು ರಹದಾರಿ ನಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ, ವಿದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂಧಾನುಕರಣೆಯಿಂದ ನಮ್ಮತನ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿಯೂ ನಾವು ದಟ್ಟದರಿದ್ರರು. ದೇಶದ ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಪರಂಪರೆಗೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯ ಮಸಿ ಬಳಿದ ಪರಿಣಾಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಲ್ಲಣಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತಿವೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೂಡುಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ- ಅನಾಚಾರ ಮುಗಿಲುಮುಟ್ಟಿದೆ. ಉಗ್ರರ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದುರಾಸೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಮಾತೆ ಬರಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಇವೆಲ್ಲದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೊಸ ಮಾದರಿ ತಲಾಶ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗಾಂಧಿತತ್ವದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಪರಿಹಾರವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಅಲೆಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮದು.

ವಿದೇಶಿ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಮುಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಜಿಡಿಪಿ ಹಾಗೂ ತಲಾದಾಯ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನೇ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಿ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆ ಏನು? ಬರಡುಭೂಮಿ, ಅಸಹನೆ, ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಸಮಾಜ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ, ವಂಚನೆ, ವ್ಯಭಿಚಾರ..

ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿ 68 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನು? ಉದಾರೀಕರಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನವ ವಸಹಾತುಶಾಹಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಲಾಢ್ಯ ದೇಶಗಳ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳು ಕ್ಷಣಿಕ ಲಾಭವನ್ನಷ್ಟೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿವೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಶ್ರಮಿಕವರ್ಗ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೇತಿ ನರೂಪಕರಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆಯ- ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಒಂದಂಶವೂ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ತರ್ಕಿಸದೇ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಂತೆ ಮತದಾರರೂ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣವೆಂಬ ಭಸ್ಮಾಸುರ, ಇಡೀ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಲು ಪಣತೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಷಿ, ಪಶುಪಾಲನೆ, ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿದ್ದು, ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಮುರಿದಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾದರೆ ಗಾಂಧಿಯೊಬ್ಬರೇ ಭರವಸೆಯ ಕಿರಣ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಗಾಂಧಿತತ್ವಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತವೇ ಎಂದು ವಾದ ಮಂಡಿಸುವ ಹಲವು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಗ್ರಾಮಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಇಡೀ ಗ್ರಾಮವೇ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಲ್ಲೋ ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಹಾವಳಿ ತಡೆದು ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಕ- ಗ್ರಾಹಕರ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಬಲ್ಲ ತೈಲ ಲಾಬಿಯಿಂದ ನಾವು ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಖಾದಿಯ ಹಾದಿ ಗಮನಿಸಿ. ಒಂದು ಚರಕಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ನಾವೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು ಎಂದು ಸಾರಿದರು. ಖಾದಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರ ಜೀವನಾಧಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ನೌಕರರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಖಾದಿ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಮೋದಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿರುವ ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ ಮಂತ್ರ ದೇಶ- ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರಕುಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಇತಿಹಾಸ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವದ ಅರಿವು ಮನಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದಕತೆ, ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳಿಂದಷ್ಟೇ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಲಾಭ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಗಾಂಧೀಜಿ ಸ್ವದೇಶಿ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಸ್ವದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅನವಾಯತೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಕೃಷಿ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿರೋಧವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಐದು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ, ರಸಗೊಬ್ಬರ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಅದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವ ದಾರಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಾವಯವ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ನಾವು ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ-ಸಾಮರಸ್ಯದ ಹರಿಕಾರ ಗಾಂಧೀಜಿ ಎನ್ನುವುದು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ತ್ಯಾಗ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಬಲ ಅಸ್ತದ ಕಾರಣವಾಗಿಯೇ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದೆವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು.

ದೇಶ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಗತವೈಭವಕ್ಕೆ ಮರಳಬೇಕಾದರೆ ಗಾಂಧಿಮಾರ್ಗವೊಂದೇ ದಾರಿ. ಹಿತ್ತಿಲಗಿಡ ಮದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಗಾಂಧಿಚಿಂತನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿನಾಶಕಾರಿ ವಿದೇಶಿ ಮಾದರಿ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವದೇಶಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಬೇರುಮಟ್ಟ ದಿಂದ ಬಲಗೊಳಿಸುವ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಗಾಂಧಿ ಇಂದು ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ದಾಳ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಭಾರತ ವಿಶ್ವದ ದೊಡ್ಡದೊಂದಾಗಿ ಬೆಳೆದೀತು. ಅದುವೇ ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗೌರವ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಟ್ಟರ್ ಮಾದರಿ ಬೇಡ...ಬೇಕಾದ್ದು ಗಾಂಧಿ ಮಾದರಿ.

+++++